

దేవ రహస్యాలు

గ్రంథకర్త
'విమర్శకా గ్రేసర'
కొత్త భావయ్య చౌదరి

ప్రచురణ:
కొత్త భావయ్య చౌదరి శత జయంత్యుత్సవ
కమిటీ

DEVA RAHASYALU

(The Pre - Historical Secrets of India)

By

"VIMARSAKAGRESARA"

KOTTA BHAVAIAH CHOUDARY

Third Edition : January 1997

Copies : 1000

Books Available at

ADARSA GRANDHA MANDALI

&

SAHITHI NAVAJEEVAN BOOK LINKS

Museum Road (Eluru Road Crossing)

Vijayawada-520 002

KOTTA SUBRAHMANYESWARI (Retd. D.E.O.)

Sangam Jagarlamudi, Guntur Dist. 522 213

SRI YALAMANCHI VENKATRAO

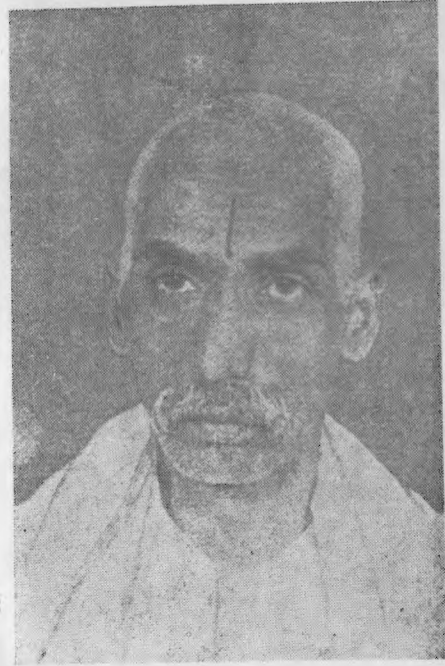
Aruna 1 Apartment

Loyola Gardens, Vijayawada - 520 008

Printed at:

KAMAKSHI OFFSET PRINTERS,

Vijayawada-2

"విమర్శకాగ్రేసర"

కొత్త భావయ్య చౌదరి

జననం

2 - 6 - 1897

నిధనం

22 - 6 - 1973

అంకితము

సత్యదీక్షా ప్రాశస్త్య ప్రచురణ గోరెడి
సత్యాన్వేషణాసక్తిపరు లందరికి
ఈ గ్రంథము సమర్పితము

- గ్రంథకర్త

పీఠిక

మనదేశపు ప్రాచీన చరిత్ర యొక్క నిర్మింపబడలేదు. దీనికై మన పూర్వజాత్య మంతటిని శోధింపవలసిన యావశ్యకత యెంతయోగలదు. కాని మానవాతీతములైన మహాత్ములతోను, కల్పనలతోను పరస్పర విరుద్ధ గాధలతోను మన వేదపురాణములు నిండియుండి సామాన్యకృషి కలవి గాకుండనుండుట గూడ యధార్థమే.

ముఖ్యముగా వైదికవాఙ్మయము తెరచి చూచిన మనదేశ చరిత్ర చాలా బయట పడునని శ్రీ డాక్టరు ఎ.సి. దాసు, యం.ఎ., పి.హెచ్.డి., గారు తమ 'రుగ్వేద ఇండియా' (Rigvedic India) అను గ్రంథములో నొక్కి చెప్పుచు, పండితులనేకులు కలిసి దానిని చేయు విధానముగూర్చి నుడివిన వాక్యములగొప్పటి నిట నుదాహరింతును.

"It should therefore be taken up by a number of learned vedic scholars, preferably Indians, well versed in the modern art of historical research on a truly scientific basis, who should from themselves into a society for the reconstruction of Ancient Indian History from Vedic literature which forms the only basis of research in this line." ఇది 28 సం॥ల క్రిందట వ్రాయబడినను నేటికిని ప్రయత్న మారంభమైనట్లు లేదు. ఇట్టి దుస్సాధ్యమగు పని నావంటి యొక సామాన్య పరిశోధకునకు సాధ్యముగానిదే యైనను మున్నుండు చేయబడవలసిన యీ మహాత్కార్య సాధనకు కొంతవరకు తోడ్పడునని యీ పరిశోధనా గ్రంథమును శృతి, స్మృతి, పురాణేతిహాసాది పెక్కు గ్రంథములను శోధించి వానిలోని కల్పనలు, మహాత్ములను త్రోసిరాజని, సత్యదూరము కానంతవరకు సమన్వయించి విదేశ పండితాభిప్రాయములను గూడ గమనించుచు వ్రాసెడిది. ముఖ్యముగా కాలనిర్ణయములో తగిన జాగ్రత్త చూపబడినది. ఇందలి నిర్ణయమే యనేక గ్రంథ విషయముల కనుకూలముగా నున్నదని చదువరులు గ్రహింపగలరు.

దేవతార్యుల పూర్వగాథలలో హేతువాదములైన సత్యములు చెప్పబడినవి. ఎవ్వరో కొందరు, హేతువాద శూన్యులు తప్ప తక్కినవారు వీనిని చారిత్రక సత్యములుగా నంగీకరింప గలరు. ఈ యార్యుల ఆరంభ కాలము బి.సి. 28800 మొదలు 1500 బి.సి. వరకు నానావిధములుగా ననేక పండితులు నిర్వచించినారు. డా॥ అనిబిసెంటు, మాక్స్ముల్లరు, మెగ్గనాల్లు, యల్.హెచ్. మిల్లు, హాగు, ఎ.సి. దాసు మున్నగువారు తమ తమ గ్రంథములలో దీనిని నిర్ణయించిరి. అనిబిసెంటుగారు 28 వేల కాలమగు ననిరి. ఎ.సి. దాసు, యం.ఎ. పి.హెచ్.డి. గారు రుగ్వేద నాగరికతా కాలము బి.సి. 25 వేల సం॥ల క్రిందట నుండి యున్నట్లు నమ్ముచు, ప్రథమ మనువు కాలములోని జలప్రళయము బి.సి. 7500 సం॥ నాటిదేనని భూగర్భ పరిశోధకులు నుడివిన ప్రళయ చిహ్నములను బట్టి నుడివెను. మాక్స్ముల్లరు, హాగు, మిల్లు, మెగ్గనాల్లు మొదలగు పండితులు మనదేశ వాఙ్మయ కాలమును చాలా తక్కువగా లెక్కించినను ఈ గ్రంథమున చూపిన నిదర్శనలనుబట్టి మన దేశచరిత్ర బి.సి. 7833 సంవత్సరముల నుండి యున్నట్లు స్పష్టపడుచున్నది.

మనమిప్పుడు దేవతలుగా కొల్లుచున్న యనేకులు పూర్వము మనదేశమున నివసించు చుండిన ఆదిమ వాసులేనని యీ గ్రంథము రుజువు పరచుచున్నది. ప్రకృతిలోని నానావిధ వస్తువుల (Elements) పూజలతో ఆరంభింపబడిన హిందూమతము క్రమముగా వీరపూజా పద్ధతి ననుసరించి తర్వాత నొక్కటియగు పరమాత్మ కనుబంధింపబడి మొదటి నుండి ముక్తి కొరకై ప్రాకులాడక పోయినను, యీ దేశమును భౌగోళ్యాగ్రములు గల కర్మభూమిగ మార్చి సర్వేశ్వరుని స్పృశి రహస్యముల నెన్న గ్రహించి విశేష కృషి సల్పుచున్నట్లు మనదేశ వాసుల చరిత్రవల్ల స్పష్టమగుచున్నది. చాలా మతము లిందలి యొక్కొక్క పద్ధతిని గ్రహించినట్లు తోచును.

ఇందు పూర్వ చరిత్ర దిబ్బకముగానే తెలిపితిని. దీని బునాదులపై చరిత్రకారులు మన పూర్వ వాఙ్మయ మంతటిని శోధించి నిర్మించుటకై కృషి

సేయగలరని నా యాశయము. పూర్వ పురాణాదుల నుండి తీసిన యీ కథలు చరిత్రలే కావని కొందరనవచ్చును గాని యెట్టి యతిశయోక్తులతో నున్నను నవి చరిత్రలేనని నా విశ్వాసము. పురాణము లందలి పురుషుల వంశ విషయము లనేకములిప్పుడు చరిత్రలుగా రుజువగుచుండట మన మెరుగుదుము. మహేంజొదారో, హరప్ప మున్నగు స్థానములలో నిటీవల బయలుపడిన భూగర్భ నగరములు, అచటి శాసన లిపులు, ప్రాచీన వస్తువులు మన దేశపు ప్రాచీనతను రుజువుపరచుచున్నవి. ఇవి మహేంద్రాదుల నగరము లన్నను ఆశ్చర్యము లేదు. బెలూచిస్థానులో గూడ నిట్టి ప్రాచీన శిథిలములు దొరకినవి. అచట నిప్పటికిని పురాణములందలి శిథిలవ్రత వర్తి పేరిట గల శిథిల నగరమున్నది. భువనేశ్వరము వద్ద శిశుపాల మర్ ఉన్నది. అచట ప్రాచీన కోటలు దొరకినవి.

వేదములందే పురాణ ప్రళంస యుండుట వల్ల నవి వానితోపాటు మిక్కిలి ప్రాచీనములై 4వ శతాబ్ది వరకు ననేక మార్పులకు దేర్చులకు లోబడినట్లు కనబడును. వేదార్థముల నుడువుటలో నిరుక్తము నందేమి, దాని ననుసరించిన సాయనుడు, మాక్ష్మముల్లరు మున్నగువారి గ్రంథము లందేమి వేదకాలపు కొందరు చారిత్రిక పురుషులను వారి కథలను గూడ సూర్యాది నక్షత్రములకు తమ యూహాగానములతో నంటగట్టి వానిని తారుమారొనర్చి నత్య విషయములు మరుగు పరచబడెను. భాగవత కారుడే వీరందరికన్నా చక్కగా వేదార్థములను చారిత్రికముగా గ్రహించెను. అతడు వ్యాసుడు గానీ మరొకడుగానీ మోసములేదు. సాయనాదులు వారి ననుసరించిన పండితులనేకు లిందు కేవలము పారబడినారని చెప్పక తప్పదు. అశ్వని దేవతల కథలే యిందుకు తార్కాణము. వాని కన్నిటికిని సూర్య నక్షత్రముల పరముగ నర్థములు వచింపుట అతి సాహసమేగాని వేరుగాదు. ఈ రీతిగనే తక్కిన వనేకములున్నవి. వారిపేరిట నక్షత్రములకు నామకరణము జరిగిన పిమ్మట వ్రాయబడిన రుక్మలలో గొన్నిటికి మాత్రము అట్టి యర్థములు వచ్చును. ఈ గ్రంథము వ్రాయుటలో వేదపురాణములేగాక మెగ్గనాల్కు డా. ఎ.సి. దాను మున్నగు పండితులు రచించిన వైదిక విమర్శ గ్రంథములు,

తద్వాచాంతరీకరణములు (శ్రీ కొత్త సత్యనారాయణ చౌదరిగారిది) కొన్ని Astrological Magazines నాకు కొంతవరకు తోడ్పడెను. ఆ రచయితలకందరికిని నా కృతజ్ఞతాపూర్వక ప్రణామములు.

ఎవరేమనుకొన్నను దీనిలో సత్యసిద్ధాంతములు వెల్లడింపబడినవి. వీనిపై మనదేశ చరిత్ర యింకను విపులీకరింపబడగలదని నమ్మెదను. ఈ గ్రంథము న్యాయముగా నానాదేశ ప్రకటనావశ్యకత గలదైనందున నింగ్లీషులో వ్రాయదగి యున్నను, నా యశక్తిచే నట్లానర్థక మాతృభాషలోనే వ్రాసితిని. అంధ్ర మెరుగుని పరిశోధకలు ముఖ్యముగ దీనిని తర్జుమా చేయించుకొని సంగతులు గ్రహింతురుగాక!

దేవతార్కుల చరిత్ర మనదేశమున క్రీ.పూ. 7833 నుండి వేదపురాణములలో దొరకిన రీతిని యిందు వ్రాయబడినను, తత్పూర్వము మనదేశమున మానవ-నివాస ముండెనను టకే నిదర్శనములున్నవి. ఆర్యులచే దన్యులుగా భావింపబడిన జాతి యొకటి ముఖ్యముగా నుండెను. పిరానాటి ద్రావిడులే ననవచ్చును. కాని వారి కాలపు చరిత్రల్లు మనకు వేదాలందు కాశరావు. ఇంద్రాదులు వధించిన కొందరి నామములే యీ గ్రంథమున జదువగలరు. భూగర్భ పరిశోధకుల యభిప్రాయములను బట్టి మనదేశమున నింకను ప్రాచీన మానవ నివాసములున్నట్లు తేలుచున్నది. కాని యది పూర్వ ప్రళయ విషయముగా దలంపవలెను. అందుచే నా కాలపు చరిత్రకై మనము వెదుకజాలము. ఈ గ్రంథమునకు తొలిపలుకు వ్రాసి ఇచ్చిన ప్రాసెరు శ్రీ కె. సచ్చిదానందమూర్తి, యం.పి., (బారిపాడలోని యం.పి.సి. కాలేజీ ప్రొఫెసరు) గారికి నేను మిక్కిలి కృతజ్ఞుడను.

సంగంజార్గమూడి

20-11-1948

ఇట్లు

గ్రంథకర్త

FOREWORD

By

SRI Dr. K. SATCHIDANANDA MURTHY, M.A.,

Professor of Philosophy, M.P.C. College, Baripada.

(Now Head of Philosophy, Andhra University)

It gave me great pleasure to go through Sri Bhavaiah Choudary's book "Deva Rahasyalu."

The Vedas are essentially spiritual books, sung in shapsody by mystics in their transportations of joy. They are neither completely historical nor entirely factual. Traditionally the Vedas have been interpreted in three ways down the ages (Trayorthah sarva Vedesu). The Ritualistic (Yajnika) and the Etymological (Nairuk-rtika) interpretations were the ones generally studied by western Savants. But, Sri Madhwacharya and his follower Raghavendra Swami, believe that the Vedas can be interpreted in a third way and that the supreme and inner meaning of the Vedas is essentially spiritual and esoteric. In recent times, the belief that the Vedic Mantras are supremely spiritual in their import, derived powerful support from renowned scholars of the stature of Sri Aurabindo, and T.V. Kapali Sastri. The Hindu tradition, moreover, holds that the Puranas are but the amplifiers of Vedic teachings (Vedarthasya Upabruhmanam). This might be a tall claim in case of many puranas. But, portions out of some Puranas and specially the Srimad Bhagavatam and the Mahabharata try to bring out what they deem to be the inner meaning of the Vedic legends.

European scholars of the Veda started theorising upon the religion, the history and the culture of the Vedic Aryans at a time when materials were scanty and their studies only ankle-deep. The conclusions arrived at by most European savants are conjectural generalizations arrived at by hasty studies of comparative religion and comparative mythology. Today the excavations of Mahenjodaro and Harappa; the studies by expert of the Aztec, the Mexican, the Nordic and

Peruvian cultures; and the modern developements in the sciences of sociology and anthropology provide us with an abundance of material when we wish to launch upon a voyage of a critical study of the Vedas.

I do not know if Sri Bhavaiah Choudary was aware of all this, nor can I vouch safe that he has been able to put all this material to full use even if he was aware.

Sri Bhavaiah Choudary possesses a lively imagination and this supplimented by his keen intellect enables him to propound hypotheses at once startling and some times shocking and he has made so deep a study of our Puranas and our Vedas, that he marshals an amazing volley of facts to prove every hypothesis of his. Some times I have found it difficult to refute some of his conclusions, however foreign they may be to our tradition. I can only say that his theories about the Catur-yuga, the Devatas, the Sapta-Rsi, the Vishnu, the Surya Vamsa, the Brahmas, the Indras, the Rudra, and the fourteen lokas are ingenious and deserve to be carefully studied without prejudice.

We may not agree with all that Bhavaiah Choudary says or suggests in his book. But that does not mean we should discard his views out-right, simply because they are novel. The time has come when we should re-study our religion and our ancient culture and should purge them of undesirable elements if any and should resuscitate and revitalize them. Indological studies is the paramount need of the day. This book, though small, is an effort in that direction; and it is to be appreciated in this context.

I congratulate my friend Sri Bhavaiah Choudary for having produced this brochure, which is sure to provoke both orthodox Panditya and modern critical scholarship.

Dept. of Philosophy,
M.P.C. College,
Baripada, 1-10-48.

K.S. MURTY

క్రీ.శే. విమర్శకాగ్రేసర కొత్త భావయ్య చౌదరి శతజయంతి ఉత్సవ కమిటీ

- గౌరవాధ్యక్షులు : శ్రీమతి దాక్టరు కొత్త లక్ష్మీ రఘురామయ్య
President : Andhra Association - New Delhi
Delhi Women's League, New Delhi
Indian Women's Council for Social Affairs, Madras
K.N. Jr. College, KRRM Degree College, Duggirala
Managing Trustee : All India Women's Conference, New Delhi
for life : Andhra Association
KRRM Trust, Kaviraj T.R. Choudary Trust, Andhra
Mahila Sabha - Madras
International : International Alliance of Women, London
Vice President : Commonwealth Women League, Patron - All India
Women's Conference, New Delhi
Secretary & Treasurer : Swatantra Bharat Panorama - India
అధ్యక్షులు : శ్రీ సుంకర సత్యనారాయణ
మాజీ విధానమండలి సభ్యులు (ఆంధ్రప్రదేశ్) మాజీ జిల్లా పరిషత్తు చైర్మన్
(కృష్ణాజిల్లా) శ్రీ సుంకర సత్యనారాయణ ప్రగతి చారిటబుల్ ట్రస్టు వ్యవస్థాపకులు,
ప్రధాన నిర్వాహకులు.
కార్యదర్శి : శ్రీ యలమంచి వేంకట్రావు
ఉపశిక్షణాధికారి, ప్రభుత్వ పారిశ్రామిక శిక్షణ సంస్థ, విజయవాడ
జతిహాసక పరిశోధనా గ్రంథమండలి రాజసాక్షులు.
కోశాధికారి : శ్రీ పెడికిటి రామకృష్ణారావు
మేనేజరు, ఆదర్శ గ్రంథమండలి, ప్రాప్రయిటర్ సాహితీ సవకచన్
బుక్ డిస్ట్రిబ్యూటర్, విజయవాడ-2
గౌరవసభ్యులు : సర్వశ్రీ 1. కొత్త బాలకృష్ణమూర్తి, Rtd. Accountant C.C. Bank, Guntur Dist.
2. కొత్త సుబ్రహ్మణ్యశర్మ Rtd. D.E.O.
3. డా. వి. చౌదరి, U.S.A.
సభ్యులు : సర్వశ్రీ 1. బివి శేషగిరిరావు, పిజియోమెంట్ క్లినిక్ అధినేత, విజయవాడ
2. చెరుకూరి రామారావు, పారిశ్రామికవేత్త, విజయవాడ
3. బోయపాటి శివరామకృష్ణయ్య, కాంట్రాక్టరు, విజయవాడ
4. చంకమనేని సతీష్, కాంట్రాక్టరు, హోటల్ యాజమాన్యము
5. అయినంపూడి వేంకటేశ్వరరావు, కాంట్రాక్టరు, హైదరాబాద్
6. చలసాని వీరరాఘవయ్య, మాజీ ప్రెసిడెంటు,
కోపరేటివ్ బ్యాంక్ మరియు గ్రామపంచాయితీ - వెంట్రప్రగడ

'దేవ రహస్యాలు' - వెలుగుబాట

భౌతికముగా అన్నింటి కంటే విచిత్రమైనది సృష్టి. ఆ సృష్టిని జేదించుటకు మానవుడు ఎప్పటికప్పుడు అనేక విధములుగా సాగిపోతూనే వున్నాడు. అట్లా ఎంతో గతించినది. గతములోని అనుభవాలు మనకు చరిత్ర నేర్పిన పాఠాలు. వర్తమానము గతము సాదించిన దానికి తార్కాణము. భవిష్యత్తుకి వర్తమానము సోపానమవుతుంది. అదే హేతుబద్ధమవుతుంది. అదే తులనాత్మకమవుతుంది. అట్లా కానిది నిలబడలేదు. అది తెలుసుకోలేక ప్రస్తుతము మానవుడు అనేక సమస్యలతో శ్లేష్మములో పడ్డ ఈగవలె సతమతమగుచున్నాడు.

హేతుబద్ధమైన ఆలోచనా విధానముతోను తులనాత్మకమైన ఆచరణతోను ప్రవర్తించిన వారిని గుర్తించక తప్పదు. దీనికి తార్కాణమే స్వర్గీయ కొత్త భావయ్య చౌదరిగారి శత జయంతి సందర్భముగా "దేవరహస్యాలు" పునరుద్ధరణ కావించటము.

"దేవరహస్యాలు" గురించి చెప్పకుండా మిగతాది ఏది చెప్పినా సంపూర్ణము కాదు. గత ముద్రణ కావించి 35 సం॥ గతించినప్పటికి ఎవరికి వారు "దేవ రహస్యాలు" పుండంటారే కాని ఆ పుస్తకమును చూచిన వారు చాలా అరుదు. నేను 1988 సంవత్సరానికి పూర్వము చూడలేదు. ఆ తరువాత నా దగ్గరకు వచ్చినప్పుడు ఆసాంతము చదవకముందే అమెరికా పంపవలెనని ఒక మిత్రుడు వస్తే యిచ్చాను. వారు అమెరికా పంపినారో! లేదో! 1990 సం॥ నుండి ఆ విషయము ఆ మిత్రుడు ఈ రోజు వరకు చెప్పలేదు. నా పుస్తకము నాకివ్వలేదు. మరల దానిని సంపాదించటానికి సప్త సంవత్సరములు పట్టినది. ఇప్పుడు ఆసాంతము చదవకుండానే ప్రింటింగ్ నకు పంపవలసి వచ్చినది.

1948 సం. అక్టోబరులో ప్రస్తుతము శతజయంతి జరుపుకొనబోవు స్వర్గీయ కొత్త భావయ్య చౌదరిగారు హేతుబద్ధమైన ఆలోచనతోను తులనాత్మకమైన సంఘటనలతోను వేదములు, ఉపనిషత్తులు, పురాణములు, ఆంగ్ల వాఙ్మయము

లోని పుస్తకములు చదివి, పరిశోధించి నాణెమునకు రెండవ వైపు సహేతుకముగా "దేవరహస్యాలు" అను పుస్తకము సామాన్య మానవులకు అర్థమగురీతిలో వ్రాసి సంచలనము సృష్టించి మేదావుల పత్రికల ప్రశంసలు అందుకొని 'విమర్శకాగ్రేసర' అను బిరుదు పొంది ఆ తరువాత కాలము చేసి 23 సం॥ కాలం పూర్తయినది.

స్వర్గీయ భావయ్య చౌదరిగారు మనకున్న కొద్దిమంది చరిత్రకారులలో ఒకరు. నాకు బంధువు, పరిచయము 1959 సం॥ ఏప్రిల్. 1969 సం॥లో వారికి సతీ వియోగము కల్గినప్పుడు పరామర్శ నిమిత్తము వెళ్ళినాను. ఆ సమయములో చరిత్రపట్ల నాకు ఆసక్తిని కలుగజేసినారు. అప్పటినుండియు చరిత్రపట్ల అభిలాషతో అప్పుడప్పుడు నేను వారిని కలుస్తూ వుండేవాడను. చివరకు 1973 సం॥లో వారు స్వర్గస్థులైనప్పుడు వారి సంస్మరణ సభకు స్వాతంత్ర్య సమర యోధుడు స్వర్గీయ చింతమనేని భావయ్య గారు అధ్యక్షత వహించగా ముఖ్య అతిథిగా కళాప్రపూర్ణ, దార్శనికులు పండిత గోపదేవ శాస్త్రిగారు, చారిత్రక శిరోమణి కొదారి లక్ష్మీ నారాయణగారు మరియు కొత్త వెంకటేశ్వరరావు గారు (చిన్నబ్బాయి) పాల్గొన్నారు. చింతమనేని భావయ్యగారు సన్న మాట్లాడమని ప్రోత్సహించగా తడబడినారు. తప్పలేదు. నాకు తెలియకుండానే భావయ్య చౌదరిగారు వ్రాసిన ప్రబోధ కుసుమావళిలోని పద్యాలను గుర్తుకు తెచ్చుకొని చదవగా మెచ్చుకొన్నారు. పెద్దల సభలో (అప్పటికి నేను చిన్నవాడను) మాట్లాడుటకు నాంది పలికినది భావయ్య చౌదరిగారి సంస్మరణ సభయే.

స్వర్గీయ భావయ్య చౌదరిగారు పరిశోధించిన చరిత్రకు సంబంధించిన గ్రంథమును 1989 సం॥లో కొందరు తారుమారుచేసి అసందర్భమైన సంఘటనలు భావయ్య చౌదరి గారు వ్రాసినట్లుగా సరికలనము చేసి చెలామణిలోనికి తెచ్చినారు. నేను మదనపడినాను. అదే పుస్తకము అదృష్టవశాత్తు 1995 సం॥లో కొందరు దాతల ప్రోత్సాహముతో స్వర్గీయ భావయ్య చౌదరి గారు వ్రాసిన యథాతథ చరిత్ర మరియు అదనపు సమాచారము అనుబంధముగా గతంలోని 3 సంపుటలు ఒకే సంపుటముగా కమ్మవారి చరిత్ర వెలువడినది. అట్లాగే రెడ్ల చరిత్ర మహాజన చరిత్ర, ఆంధ్ర రాజులు, కాకతీయ రాజన్యచరిత్ర పునరుద్ధరించవలసిన అవసరమున్నది.

ఇప్పుడు కీశే! భావయ్య చౌదరిగారి శత జయంతి సందర్భము. 18-12-1996న శ్రీ సుంకర సత్యనారాయణగారి అధ్యక్షతన శ్రీమతి డాక్టరు కొత్త లక్ష్మి రఘురామయ్య గౌరవాధ్యక్షతన కమిటీ ఏర్పాటుయి "దేవరహస్యాలు" పునరుద్ధరించుటకు నిర్ణయించటమైనది. ఈ ప్రయత్నానికి కమిటీ కోశాధికారి పిడికిటి రామకోటేశ్వరరావుగారు (మేనేజరు అదర్శ గ్రంథమండలి, ప్రాప్రయిటరు సాహితీ నవజీవన్ బుక్ థింక్స్) ఆర్థిక ప్రోత్సాహమివ్వటానికి ముందుకు వచ్చారు.

దేవరహస్యాలు మరియు దాని పుట్టుపూర్వోత్తరాలు నిమిత్తము స్వర్గీయ భావయ్య చౌదరి గారి స్వగ్రామమైన సంగంజాగడ్లమాడి రెండు పర్యాయములు వెళ్ళినాను. ఎవరూ సమగ్రమైన సమాచారము యివ్వలేదు. మరి ముద్రణ 1962 జనవరిలో అద్దేపల్లి (రాజమండ్రి) వారు ప్రచురించినారు. వారిని 15-12-96న పుస్తక ప్రతి కొరకు కలవగా వారు నిస్సహాయత వెలిబుచ్చారు. నిరుత్సాహపడక ప్రయత్నించగా హైదరాబాద్ లోని సుంకర రామమోహనరావు గారు యిచ్చినారు. కొంత చిరిగిపోయిన కారణంగా వివరాలు సమగ్రంగా లేవు.

భావయ్య చౌదరిగారు చరిత్రకు సంబంధించిన పుస్తకాలకాక నవలలు, నాటకములు, రూపకములు, శతకములు, వ్యాసములు, వినోద కథలు రచించినారు. 'వ్యామోహము' నవలలో సంతానము లేని కథానాయకుడు భరతుడనే అతనిని పెంచుకొని వ్యామోహము పెంచుకొనుట యితివృత్తము. దీనిలో దారిత్రకమైన ఉండవల్లి గుహల వద్దన చాలా బాగున్నది. సగర పట్టాభిషేకము పద్య నాటకములో సగర వంశములోని చరిత్ర యితివృత్తము. రుక్మిణీకళ్యాణ రూపకములో స్త్రీకి అత్యున్నతంత్ర్యము యుండాలన్నది యితివృత్తము. అనాది కాలములోనే రుక్మిణి ఆచరించినట్లుగా వర్ణించినారు. పరశురామ నాటకములో పరశురామముడు క్షత్రియులపై కక్షబూని పంచములను తమ వర్గములోనికి చేర్చుకొని క్షత్రియులను తెగటార్చుట యితివృత్తము. మహాజన చరిత్రలో ప్రముఖుల జీవిత విశేషాలు, సంగమసాహితీయములో వారి గ్రామ చరిత్ర వున్నాయి.

ఆంధ్ర నలంద, భారతీయ సమితి, లలిత కళా సమితి వారిచే సన్మానం పొందిరి. 7. సం॥ గ్రామ పంచాయితీ ప్రెసిడెంటుగా చేసి పన్నులు వేయకుండా

ప్రజారంజకముగా నిర్వహించిరి. విశ్వవిద్యాలయములకు, కాలేజీలకు గ్రంథాలయములకు, పండితులకు భూరి విరాళములిచ్చిన వితరణశిలి. సర్వేయరుగా ఉద్యోగము చేసి రాజీనామా చేసిరి. స్త్రీ విద్యను ప్రోత్సహించిరి. సంతానము కల్గినది. కాని దక్కలేదు. మిగిలిన అస్తిని, వంశీయులకు వీలునామా ద్వారా పంచి యిచ్చిరి.

స్వర్గీయ భావయ్య చౌదరిగారి అస్త్రకుమార్లు అయిన కొత్త బాలకృష్ణమూర్తి మరియు అన్న మనుమడు శివలింగప్రసాద్ గార్ల అనుమతితో "దేవరహస్యాలు" ఆంధ్రసాతకులకు అందిస్తున్నాము.

స్వర్గీయ భావయ్య చౌదరిగారి శతజయంతి కమిటీ ఏర్పాటు కావటానికి అడిగినంతనే అంగీకరించి సహకరించిన శ్రీమతి డాక్టరు కొత్త లక్ష్మి రఘురామ్, సర్వశ్రీ సుంకర సత్యనారాయణ, కొత్త బాలకృష్ణమూర్తి, కొత్త సుబ్రహ్మణ్యశ్వరి, డా. వి. చౌదరి, దివిశేషగిరిరావు, చెరుకూరి రామారావు, బోయపాటి శివరామకృష్ణయ్య, చింతమనేని సతీష్, అయినంపూడి వెంకటేశ్వరరావు, చలసాని వీరరాఘవయ్య, ప్రచురణకు అనుమతి యిచ్చిన కొత్త బాల కృష్ణమూర్తి, కొత్త శివలింగప్రసాద్, ప్రచురణకు ఆర్థిక సహకారము అందించిన పిడికిటి రామకోటేశ్వరరావుగార్లకు నా కృతజ్ఞతలు. 1962 సం.లో ద్వితీయ ముద్రణ ప్రచురించిన అద్దేవల్లి (రాజమండ్రి) వారిని సంప్రదించగా ప్రస్తుతము ప్రచురించే పుస్తకము లేదనియు శతజయంతి సందర్భముగా మీరు ప్రచురించుట సంతోషమనియు మౌఖికముగా తెల్పిన అంగీకారమునకు కృతజ్ఞతలు. కొరస మీదట ఈ పుస్తకానికి కవర్ డిజైను గీసియిచ్చిన 'ప్రపంచి గ్రాఫిక్స్' స్టూడెంట్ గారికి నా కృతజ్ఞత తెల్పుతున్నాను. అభిమానులు వారి యితర గ్రంథాలను కూడా ప్రచురించటానికి సహాయపడగలరని నా విశ్వాసం.

గౌరవాభివందనములతో

ఇట్లు

యలమంచి వేంకట్రావు, కార్యదర్శి

స్వర్గీయ కొత్త భావయ్య చౌదరి శతజయంతి ఉత్సవ కమిటీ.

విషయ సూచిక

ప్రథమ ప్రకరణము		యమవరుణాది పట్టణములు 54	
కాలజ్ఞానము	4	మార్కండేయ కథా రహస్యము	56
కలియుగ రహస్యము	14	సావిత్రి సత్యవంతుల కథనము	56
సూర్య సిద్ధాంతము	17	పున్నామనరకము	58
భారతయుద్ధ కాలము	20	దేవతల మొదటి వాసస్థానములు	58
మను కాలములు	22	దేవత లెచ్చటివారు?	60
దేవమాన మెందుకు త్రోసివేయవలెను?	25	ఇంద్రుడు వర్షాధిపతియన	
		నేమి?	62
ద్వితీయ ప్రకరణము		ఇంద్రుల బ్రహ్మహత్యా దోష	
హిందూదేశము పేరెట్లు వచ్చినది	28	పరిహార రహస్యము	66
స్వర్గ, మర్త్య, సాతాళములు	29	మత్స్య, కూర్మ, వరాహ,	
బ్రహ్మలెవరు? వారి కాలములు	30	నారసింహవతారముల	
ఇంద్రరాజ్యము, స్వర్గము	33	రహస్యము	68
హిందూ రాజ్యము	36	అదిశేషుడు భూమినిమోయు	
విష్ణువులు	38	రహస్యము	70
శివులు లేక రుద్రులు	41	చతుర్థ ప్రకరణము	
ఇతర మతములు	44	సముద్రమథన రహస్యము	72
ఇతర దేవరాజ్యములు	46	వేదములు	74
దేవతావర్ణములకు దేవతలు		వేదకాలపు ప్రాచీన కవులు	78
దేవత లెందరు? వారెవరు?	47	దక్షయజ్ఞ ధ్వంసము	
అశ్వినులు	49	శివపూజా రహస్యము	79
మరి కొందరు దేవతలు	50	బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరారుల	
తృతీయ ప్రకరణము		పరీక్ష	80
సప్తర్షులు	52		

మరికొందరు యింద్ర,		పదారువేల కన్నీయలు	123
విష్ణువుల పాలనలు	82	మరికొన్ని రామాయణ రహస్యాలు	124
దేవాసురుల యుద్ధములు	86	రామాయణ కాల రాజ్యాలు	125
త్రిశంకు స్వర్గము, విశ్వామిత్ర		భారతకాల రాజ్యములు	126
నృష్టి	90	కర్మ విషయములు	129
వైతరణీనదీ యుత్తరణము	91	సప్తపత్రి చరిత్ర	130
శిబి చక్రవర్తి కథా రహస్యము	93	వైదికమత విజృంభణము	134
దదీచికథా రహస్యము	94	మరికొన్ని విశేషాలు	133
దేవమానవ బంధుత్వములు	95	ఉపనిషత్సత్యము	136
ఇంద్రరాజ్య గిష్టిర్గము	97	సప్తమ ప్రకరణము	
దేవతార్కుల నామములు	96	నిజమైన చరిత్రము మనువుల	
దేవతార్కుల వలసలు	97	పాలనము	139
దేవతార్కులకు విరోధులు	98	సూర్యవంశ పాలనము	145
పంచమ ప్రకరణము		చంద్రవంశ పాలనము	149
ఇహపరలోకములు	99	చంద్రవంశ శాఖలు	155
పార్శ్వల యముడు	105	మిథిల రాజ్యము	155
గ్రహముల నామకరణ కాలము	105	ఇతర రాజ్యములు	156
మిథ్యాపురుషులనువాదము	107	ఆర్యుల వలసలు	156
షష్ఠ ప్రకరణము		ద్రావిడుల పూర్వ రాజ్యములు	157
ఒకే పేరిటి వ్యక్తుల కథలు	111	పూర్వుల పరిశోధనలు	158
వ్యాసులు	116	అనుబంధము ౧	162
పురాణములందరి కొన్ని యసత్యాలు	117	అనుబంధము ౨	164
కొన్ని దురాగతాలు	119	మరికొన్ని ప్రమాణములు	169
మహాభాగవత విషయాలు	121	మరుత్తుక్తములు కొన్ని	170
కంసుడు మేనల్లరను వధించెనా?	122	ఇతరములు	172

దేవరహస్యాలు

ప్రథమ ప్రకరణము

మన పురాణములు మున్నగు పవిత్రగ్రంథములలో గొన్నింటను "సేటికి శ్లోకకాచాకల్పమునందు ఆరు మన్వంతరములు X దశది యేడవ దానిలో 27 మహాయుగము లంతరించి 28 వ దానిలో కలియుగము జరుగుచున్నదనియు, భారతయుద్ధకాలమైన 37 సం॥లకు శ్రీకృష్ణుని నిర్వాణకాలమున కలియుగ ప్రతేకము జరిగినదియు జెప్పబడియున్నది. ఈ యుగసంఖ్యలు నిర్ణయించుటలో శ్మితయుగమునకు 4800, త్రేతకు 8600, ద్వాపరయుగమునకు 2400, కలియుగమునకు 1200 దేవమాన సంవత్సరములనియు, నిట్టి చతుర్వ్యయములు కలిసి 12 వేల దేవసంవత్సరములు ౭౪ మహాయుగమనియు, అట్టి 71 మహాయుగములు ౭౪ మన్వంతరమనియు, అట్టి మన్వంతరములు 14 అయినయెడల అనగా యెయ్యి మహాయుగములకు ౭౪ కల్పమనియు జెప్పబడినది. ఇట్టి కల్పములు బ్రాహ్మదేవునికి దినములుగా నుండుననియు నట్టి 860 దినములగుల సంతత్యుగములు నూరు అయినచో నరని యాయుఃప్రమాణమనియుగలదు. ఈ విషయములెవరు నిర్ణయించిరో, ఎట్లు నిర్ణయించిరో, జరిగిన కాలనిర్ణయమునకాధారములేవో, యిందెంతవరకు సత్యముగలవో, యెంత బాటకమున్నవో, అట్టి వానికి కారణములేమో తెలుసుకోవలెను. ఆ సల బ్రహ్మలనెవరు? దేవతలనెవరు? రాక్షసులెవరు? త్రిమూర్తులెవరు? వారందరు మనవంటి మానవులేనా? కాదా? సుగ్రహము, ఇంద్రరాజ్యము, రంభలు మున్నగునెచ్చుట కలవు? ఖగోళమందలి నక్షత్రములలో నున్న సప్తర్షులు, బ్రహ్మరుద్ర ఇంద్రాదులెవరు? వారిని పురాణపురుషులకును సంబంధా ల్పించి?

బ్రహ్మాదిదేవతలందరూ పూర్వమానవులకు ప్రత్యక్షమై భజనము లిచ్చుచుండిన మాటలు వాస్తవమేనా? యిప్పుడట్లు రాకేల? మన భరతులలో చెప్పిన యీ మాటలలో సెంత సత్యమున్నది? వేదాలు బ్రహ్మచారిమన భక్తిక ననుటలో గల యధార్థమెంత? మొదటివైన ఋగ్వేద మెప్పుడెవరు నెవరిచే వ్రాయబడినది? ఆకాలపు దేవత తత్వము? మానవులు మొదట నెవరు యుత్పత్తియై? హిందూదేశము హిందూభరతులు ఆమె భద్రము లెట్లున్నది? ఋగ్వేదమునది? మన దేశపు వారసుల యెంతవరకు నిజం? ఈ విషయా లన్నిటిని విమర్శనాద్వైతంలో చిత్రించి సత్యాన్వేషణ కొనసాగి యనంత ప్రలాపాలను ఎట్టి పరిశ్రమలలో నున్నాను వానిని ప్రోత్సహించి, యితరదేశములలో యీ విషయమైన దుష్టతలున్నవేమో సరిచూచి, మనదేశములో దొరకేడి పూర్వకాసనాలు మొదలైన పరమప్రమాణములతో దర్శించి వాస్తవికజ్ఞాన ప్రకటనకొరకే యీ గ్రంథ ముద్దేశింపబడినది.

ఇట్టి సత్య సిద్ధాంతము తెలుపుటలో చారిత్రకముగా రుజువగు విషయములతో నమ్మాయున్న మతభక్త్యాదుల యుద్ధరణలై వచింపబడిన పూర్వ ఋషిభంగవుల ప్రయాణవాక్యములనుబట్టి ప్రోత్సేయటంలో వారి యెడల ననాదరణభావము కాదు. సత్యాన్వేషణకొరకు వారివారి గొప్పయూహలను వ్యాఖించుటయే యగును. ఇక విచారణకు వస్తేము.

గ్రీకులైన నక్షత్రకాలలో పరిశోధకుడుగా గొంతకాలముండిన మెసెసిద్ధ ఋగ్వేదానువాదకు మేజరు జనరల్ క్రేససు పండితుడు (పూర్వవిచ్చిలో రాయల్ మిలటరీ ఆకాడమీ ప్రొఫెసరు) ఆశోక పరిశోధనలు సరిపి క్రీస్తు పూర్వము 14 వేల సం॥ క్రిందట ఏషియా మధ్యదేశము మానవ నివాస మనకు నీలుకాని గొప్ప మంచుచే గప్పబడి యుండెననియు, రహస్యమున్నగు ప్రదేశములలో క్రీ. పూ. 4000 సం॥ వరకు నట్లుండెననియు, పెంటలు ఏషియాలో నాకాలమున మూర్ధగర్భి, వేడిమి (Altitude) 35 క్రీ. పూ.

మాత్రమే యుండుననియు నిర్ధారించియుండెను. దీనినే కర్వాక పెక్కెండ్రు విదేశాస్త్రశాస్త్రులు లంగీకరించియుండిరి. దీనిప్రకార మచటినుండి యాద్యలు మనదేశమున కాలిడిరను సిద్ధాంతము ననుసరించి యాకాలపు పూర్వదిన యములుగా నెప్పుడు శివబడినను నమృరానిగా నిర్ధారణ యగును. కొందరు పండితులు మన వేదభాగములలో బ్రాహ్మణములను కొన్ని చోట్ల వసంత, విషావస్త్ర కృత్తికా మృగశిర కాలములో వచ్చినట్లు గల బాక్యములనుబట్టి యాకాలము క్రీస్తుపూర్వము 8 లేక 4 వేల సం॥ క్రిందట నైయుండునని తేల్చించుచున్నారు. ఋగ్వేదములో వాచోవోయింద్రుడు చిత్తలో నున్నట్లు చెప్పబడినది. ఇదిహద విషావస్త్ర కథనముగానే భావించుచు, నాకాలము క్రీస్తుపూర్వము 18800 సం॥ క్రిందటిదని కొందరు పండితులు వాదించుచున్నారు. మరియొకచోట ఋగ్వేదములో అశ్వినీలోని విషావస్త్ర ప్రస్తావన గలను. ఆ విషావస్త్ర క్రీస్తుపూర్వము మన పూర్వ తేక్కెలప్రకారము 28400 సం॥ లనియు (సావన ఫలలు కాంచును) జీవన సిద్ధాంతిత్వా 28800 సం॥ లగుననియు క్రీస్తుపూర్వము దాదాపు 60 సం॥ క్రిందట మరల నట్టి యశ్వినీవిషావస్త్ర పరిశ్రమము వచ్చెననియు కొందరు పరిశోధకులు నుడివిరి. గాని వైన నుడివిన యశ్వినీ చిత్తలలోని విషావస్త్రలు తేక్కెలచే చెప్పబడినవేనా? లేక నప్పటినుండి మానవులు మన దేశమున నుండి ఋగ్వేద విజ్ఞానవంతులై యున్నారా యని విచారించిన కొలదిని క్రేససు పండితాభి ప్రాయాససహాయక సేమి, మన పూర్వ కథలనుబట్టియేమి నమ్ముటకు నీలు కానిదిగ నున్నది. మన కథలన్నియు కోట్ల సం॥లతో మానవజీవితములను నింపివైచినందున సత్యమును తెలికిపెట్టుట కష్టమగుచున్నది. విషావస్త్ర పరిశ్రమము 7200 సం॥ల కొకసారి యుండునని మూర్ఖసిద్ధాంతము వలన తెలియుచున్నది. ఇది నక్షత్ర పాదము కర్మశాస్త్రము గమనింపకుండా చెప్పుపధతి. ఈ రెండుపద్ధతులలో నేని ఋగ్వేదమున శివబడినదో గ్రహించినగాని వేదకాలనిర్ధారణ గానందున ముందుగా నిరత విధముల దీనిని విరికిరించును. ఇట్లు అనిదిపెంటు మొన్నగువారు వేదకాల విషావస్త్ర

28800 సంల నాటిదిగా అర్చిప్రాయపడిరిగాని దాని కిరత సాక్షి సాధనములు లేవు. శృష్ట్యాదినుండి వైన మడివిన విషయపు పరిభ్రమణము లెన్ని ముగిసి యెంత కాలము నిజముగా జరిగినో సరియైన విధానముగనుటకు వీలు లేకున్నను మన గణిత గ్రంథాలలో శృష్ట్యాది యీర్వాగోళమునకు 195 కోట్ల సంలం జరిగినట్లు చెప్పబడినది. దానిని నమ్ముచున్నచో నప్పటి కాలపు మనువు లొక్కొక్కరే కొన్ని వేల సంలం (71 మహాయుగములు) జీవించినట్లుగా ప్రాయబడుటవల్ల యసంగతమయ్యెనని. అప్పటినుండి మనకు చరిత్ర యందుటగూడ నమృతకృతముగానిది. మనుష్యులతో కృత యుగమందు మానవజీవితము 400 సంలంగాను. తక్కిన యుగములలో వరుసగా నాల్గవంతు తక్కి క్రమముగా 300, 200, 100 సంల పరిమాణముని క్రింద స్థానమున జెప్పబడినది.

హో! ఆలోచనా స్మర్య పింగాణా కృత్యుర్వక్ష కథాయానః
కృతే త్రేతాదిషు హ్యేవామాయహ్నాసరి సాదికా॥

(అధ్యాయ 1—83)

ఈ హాసోగ్యపనిష్టులలోను, మరికొన్ని యితర యాపనిష్టులలో గూడ 100 సంల యాయుర్దాయమే నగుటకు విధింపబడినది. తొలిమహాత్మ్యకథా గూడ పరమాయుర్దాయము 120 సంలే. వేదవాక్యాలలో చాల చోట్ల “కథాయః పురుష” యనియే మధువబడెను. వీని కన్నిటికిని వివిధముగా మనువులు, మరికొందరు రాజులును వేలు, లక్షల సంవత్సరములు జీవించిరిని ప్రాచీన పూర్వగాథలు గణితకాత్మ్యములందున్నను మరియెచ్చట నున్నను పాటించరానివగుచున్నవి. ఇట్టి విషయము లనేకము మన పురాణములందు ప్రాయబడినవి.

కాలబ్రాసము = భారతయుద్ధకాలము

ఈ పురాణములలోని అంశాలను నమ్మినచో మొదటి మనువు మొదట 453 మహాయుగములను, 2 యుగములను అనగా మొత్తము 1815 యుగములు ఇదివరలో జరిగియున్నట్లు మనము విశ్వసించవలయును. ఇది 195 కోట్ల సంలకు చాటుచున్నది. ఇదియన్నియు యెరిగినట్టి వారి పాలకులతో

గూడ పురాణములు చెప్పినవనలేదు. ఇది సామాన్య మానవత్వకేగాక లోకమునగల సర్వమానవ ప్రపంచ విజ్ఞాన కాలమునకు చాల దూరముగా నున్నదిగాన సంకేహింపవలయున్నది. ఇందలి బాటకమేమియో క్రమముగా విచారించుము. కాని మనకు ఖగోళ గణితకాత్మ్యముల లెక్కప్రకారము పంచాంగములలో యీ 1815 యుగములలో 7 యుగముల ఆవ్యంతములు మాత్రమే చెప్పుచున్నారు. 8 వది 40 ఆరంభముగూడ జెప్పుదురు. పంచాంగములలో వాని ఆవ్యంతము తీక్రిందిధముగ నున్నది.

1. కృతయుగము ఆరంభం కాస్త్రీక కు 1 అంతం క్రావణ కు 3
2. త్రేతాయుగము ,, క్రావణ కు 3 ,, మాఖ కు 30
3. ద్వాపరయుగము ,, మాఖ కు 30 ,, భాద్రపద కు 10
4. కలియుగము ,, భాద్రపద కు 10 ,, మాఖ కు 1
5. కృతయుగము ,, మాఖ కు 1 ,, చైత్రా కు 3
6. త్రేతాయుగము ,, చైత్రా కు 3 ,, కాస్త్రీక కు 1
7. ద్వాపరయుగము ,, కాస్త్రీక కు 1 ,, చైత్రా కు 10
8. కలియుగము ,, చైత్రా కు 10 ,, ?

వీనిలో చివరి కలియుగారంభమున భారతయుద్ధ, క్రికృష్ణ నిర్వాణములు జరిగినవి పురాణములందు గలదు. భారతయుద్ధమై కలియుగ ప్రతీకమైన పిమ్మట 25 సంలకు ధర్మరాజు చనిపోగా నాయనవీరిట సప్తమం తిరుగు దానినిబట్టి యొక కేకవేర్పడెనని చెప్పుదురు. సప్తమ లొక్కొక్క నక్షత్రమునందు నూరు సంలం ఉంచురనియు అన్ని నక్షత్రములు తిరుగుటకు 2700 సంలం పట్టుననియు. నదియొక కేకమనియు పురాణములు వాకొనుచున్నవి. నేటికి కలియుగము లెక్క 5047 అనియు, క్రీ. పూ. 3102 సంలలోకి కలియుగారంభమైనట్లు మన గణితకాత్మ్యములు చెప్పుచున్నవి. మూర్ఖశిష్టాంతములోని విషయములనుబట్టి యిది రూఢిపడుచున్నది గాని ఈ సప్తకేకమును యీ కలియుగ సంఖ్యలను యిటీవలివాతవ్యతో కల్పించినదే.

వాదాపు క్రిస్తుభూత్యము 2747 ప్రాంతమున 47 ఆరంభించియుండవచ్చు ననియు కొందరు గణితపండితులు వాదించుచున్నారు. (1) సప్తర్షులు యేభావమున నుండినదియు నిష్ఠాయంతటలోగల భేదములనుబట్టి చేతానని గ్రంథకర్త మున్నగువాడు కలియుగ మిప్పుడే యంతమని వ్రాసియున్నాడు. యుద్ధిర్వరక మున్ను చేసివడలేదని కొందరి యభిప్రాయము. భారత యుద్ధ కాల నిర్ణయమునందుగూడ పలువురు పండితులు పలుకీరుల యభిప్రాయములు గల్గియుండిరి. వానిలో ముఖ్యము లీ క్రిందివిధముగా నున్నవి.

జప్తిపి పగ్గటరు సిద్ధాంత ప్రకారము భారతయుద్ధం క్రీ. పూ. 1810 సం		
శ్రీకేశవంద్ర విద్యావ్రతుడు	1768 ,,
,, మరయొక లెక్కను	1922 ,,
స్వామి కన్నప్పిర్ళి	2402 ,,
కల్లెగపండితుడు	2448 ,,
గోపాలయ్యరు	1177 ,,
జోన్నపండితుడు	2402 ,,
లిలకుమహాకాయుడు	1440 ,,
నడింపల్లి జగన్నాధరావు పంతులు	8189 ,,
కొడూరి లక్ష్మీనారాయణ	౪80 ,,
కొన్ని పురాణములు, భాగవతములనుబట్టి	1470 ,,

వీరందఱును మనకు లభించిన ఆధారము లన్నిటిని పరిశీలించకపోవుట చేతనే యావిషయమై వారి అంతర్భిన్నతలు వివిధమై తృప్తి చేయజాలక పోవు కారణమని చెప్పవలసియున్నది. వీరిలో మొదటి ఇద్దరు పురాణము లలోని లెక్కలనుబట్టియు తోన్న పరాకర సిద్ధాంతమునుబట్టియు, దక్కిన వారు వరాహమిహిరది గణితశాస్త్రముల వాక్యములలోని యథార్థతములను బట్టియు, కొడూరి లక్ష్మీనారాయణగారు కైఫవాబ్దుయు, సప్తర్షులు ముందుకు నడచునని చేసిన విపరీత సిద్ధాంతాదులబట్టియు వ్రాసిరి. జగన్నాధ రావుపంతులు ఆయన చలనాదులతో కలియుగాదంభమును దక్కిన శాస్త్రము

(1) Astrological Magazine, Bangalore, Sept. 47

లకు సరిపెట్టి వ్రాసిరిగాని పురాణములలోని పాలన సంఖ్యలను గవనింపక పోయిరి. గాని వీనియన్నిటిలోను మొదటి యిద్దరు కాలములే మనకు యధార్థ పరిజ్ఞానమును గల్గించుటలో రోడ్డుడుచున్నవి. జగన్నాధరావు పంతులుగారు తక్కినవారి వాదముల నన్నిటిని ఖండించుచు “ఆంధ్ర మహా సామ్రాజ్యము” అను గ్రంథములో వివరముగ తెలిపియున్నాడగాన ఆ చర్చయంతయు నివృత్త మునీతిమి. కలియుగము క్రీ.పూ. 3102 అనుటకు వారు తగిన ప్రమాణములన్నియు నేకరించిరిగాని భారతయుద్ధ కాల నిష్ఠయ ములో నా కలియుగమునే ఆపవట్టిదిగా భావించుటలో వారు పురాణముల లోని లెక్క సరిపెట్టలేకపోయిరి. అయినను వారికి దేవమాన సంవత్సరము లన్నియు కల్పితములుగా దోచకపోయినందున వాస్తవికచరిత్ర వారికి దోషపడలేదు. సప్తర్షులు ముందుకు నడకురని లక్ష్మీనారాయణగారు చేసెడి వాద మే పురాణమును నప్పకొనుటలేదు. సరిగదా గణితశాస్త్రములైనను చెప్పుటలేదు. మన పురాణ ప్రామాణ్యములకన్న కైఫగ్రంథ ప్రామాణ్య మింకను హీనముగా నతిశయోక్తులతోను, మౌనముగాను ఉండునేగాని విశ్వసనీయముగాదు. గోపాలయ్యరు లక్ష్మీనారాయణగార్ల వాదములను సరించినచో చాల వంకములవారి పాలన లేకుండనే పోవలెను. గాని. యిది యసంభవము. యుద్ధిర్వర కళారంభమునే సందేహించు పండితులు కొంద రున్నారు. ఆ కళమును దెల్పెడి యొక కావన దృష్టాంతము గలదు. అది యీ క్రిందివిధముగా నున్నది.

“యుద్ధిర్వరకళము 89 సంవత్సరమున గల సంగతి సహస్రమాసము అనగా పుష్య వి 30 అమావాస్య సోమవారమునాడు జనమేజయు మహాకాశు రుంగభద్రావనదీరమున గల యొక స్తలమును అచటి మునిబృంద రుతము నకు తన తండ్రి తాతల పుణ్యమునకై ఆవరాగసమయమున దానమిచ్చెను.” (ఇండియన్ ఆంటిక్వరీ వాల్యూము 4 పుట 888 లోగల సంపూర్ణ కావనమునకు సారాంశము.)

లిపి పాంప్రచారమును బట్టి యీ కావనము తర్వాతవారకవ్యకోకర్పించి వ్రాయించినట్లు పరిశోధకు లభిప్రాయపడియున్నారు గాని యొకవేళ

నా కాసనము నిజమైనదైయుండి మొదటి శిల సకించుస్థితిలో దిరిగి యీ కాలపు వారు వ్రాయించియుండిరేమోనని విచారించదగియున్నది. క్రీ. పూ. ఆయిదవ శతాబ్దాలనాటి కాసనములను, నాశనములను మనకు యిచ్చుచు లభ్యమగుచున్నవి. ఇది యింకను బ్రాచీనమైనదగుటచే మొదటి శిల యొప్పుతో సకించుస్థితిలో దానిని తర్వాతశతాబ్దాలవారు పునరుద్ధరించుటలో నప్పటినిపిలో బ్రాచీనమందురా? ఈ కాసనమండేగాక పెక్కు గ్రంథములలో గూడ యుద్ధిరళక మహాహరించబడి యుండుటవల్ల దీనిని కేవలము కల్పితముగా త్రోసివేయజాలము. గాని అసలీ యుద్ధిర డెప్పటివాడో ముందు నిర్ణయించినగాని దీని యధోగతను గనిపెట్టజాలము.

దీనినిబట్టి యుద్ధిర కారంభ సంఘము ప్రమాది సంవత్సర మగుచున్నది. గణితశాస్త్రముల లెక్కప్రకారముగూడ కలి ఆరంభసంవత్సరము ప్రమాదియే. కలి ఆరంభమైనతర్వాత 25 సంవత్సరముల యుద్ధిరళకము ఆరంభమయ్యెనని చెప్పెడి పురాణములకుగాని, యితర జ్యోతిషగ్రంథములకుగాని, ఈ కాసనము సరిపోవుటలేదు. ఈవిషయ మటుంచి మనమిపుడు నూత్నముగా విచారించినగాని సత్యము లేదు. మనభూదర్శన ఎంత నిజము తెలియనో ముందు కనుగొందము. జరిగిన మనువులయొక్కయు రావోవు మనువుల యొక్కయు ఆడులను యీ క్రింది పండుగలుగా గణితశాస్త్రముల మన పంచాంగములం దిచ్చుచున్నాడు.

(గతించిన మనువులు)

1. స్వామిభూవమనువు ఆది	కార్తిక శు ౧౨
2. స్వామోదయమనువు ,,	ఆశ్విజ శు ౯
3. శక్తమడు ,,	చైత్ర శు 3
4. తామడు ,,	భాద్రపద శు 3
5. చైవతడు ,,	పుష్య శు ౧౧
6. చాక్షుడు ,,	ఆషాఢ శు ౧౦
7. చైవస్వరమనువు ,,	మాఘ శు 2 గాని మాఘ బ 3౦ గాని

(రావోవు మనువులు)

8. సావర్ణి (అగ్ని)	కాశి బ 3౦ (చంద్ర)
9. దక్షసావర్ణి	కార్తిక శు ౧౧
10. బ్రహ్మసావర్ణి	ఫాల్గుణ శు ౧౧
11. భౌత్యసావర్ణి	శ్రేష్ఠ శు ౧౧
12. సూర్యసావర్ణి	భాద్రపద బ ౮
13. ఇంద్రసావర్ణి	కార్తిక బ ౮
14. దుద్రసావర్ణి	ఆషాఢ బ ౮ (ధర్య)

కావ్యకడవాది యని చైత్ర శు ౧౧ ఒకటికలకు గాని యిది లెక్కలో నిడిగా గానబడదు.

ఇంకను ధర్మసావర్ణి, భద్రసావర్ణి, దేవసావర్ణి యనువారల పేర్లు కాన వచ్చుచున్నవిగాని యవిగూడ ప్రేవారలలో కొందరి రెండవ నామములే యెవ్వరినెవరుచున్నది. వీలన, మొత్తము మనువులు 14 గురే గాని హెచ్చుగాదు. రావోవు మనువులకుగూడ ఆడులు నిర్ణయించుట ఆసంభవము. అందును లక్షలసంఖ్యలలో నన్ను సంవత్సరములందలి తిథులు మానములు చెప్పట యింకను అశక్యము. ఈ ఆడులన్నియు మనువులయొక్క జన్మాడులని అంగీకరించినచో నీ సందేహము విడిపోవుచున్నది. వైవ సుడివిన యుగాడులకును యీ ఆడులకును సంబంధములేవట్లు మీరు గ్రహించగలరు. అందుచే నీ ఆడులు వారివారి జన్మముల ఆడులేయని తెలియవచ్చును. అయితే రావోవు మనువులు ఆడులెట్లుగనని ప్రశ్న వచ్చును. ఆ రహస్యమే మన మిపుడు స్పష్టముచేయవలసి యున్నది. మన పూర్వగ్రంథాలలో నన్నింటను జరిగిన చారిత్రిక విషయములనే కవ్యాగా భావికాలవిషయములుగా మార్చి వ్రాసినట్లు అనేక దృష్టాంతాలున్నవి. భాగవతాదులలోను పురాణములలోను క్రీస్తు పూర్వమును తర్వాతను పాలించిన యనేక రాజుల విషయాలు అశోకచక్రవర్తి, ఆంధ్రరాజులు మున్నగువారి భావచరిత్రలక్రింద వ్రాయబడినను నిజమున కా భాగములన్నియు దర్వాత కేర్పలడినవే యనుట స్పష్టము. ఆదేవిధముగా నీ మనువుల విషయమును జరిగినది. దీని

సృష్టంతో మేమనగా — రాబోవు 3 వ భువన సాక్షికాలములొని సృష్టలను నిర్ణయించుటలో భారతయుద్ధమునకు దత్తాత్రేయము నున్నట్టి కొందరిపేర్లు వ్రాయబడినవి. అత్యథావ, కృత్యుడు, దాదరామణుడు ఋష్య కృంగడు, పరశురాముడు మున్నగువారా భువనకాలములో సృష్టలగాను బరిచిత్రవర్తి యింద్రుడుగాను కేర్పబడిరి. దీనినిబట్టి తేరినదేమన, కృపా త్యథావ, పరశురావ దాదరామణులు జన్మించి జీవించినవ్యటనే యీ భువనకాల నిర్ణయములు జరిగినట్లు భవపడుచున్నది. అనగా భారత యుద్ధకాలము తర్వాతనే యీ భువనకాలనిర్ణయ కేర్పడినట్లు స్పష్టపడు చున్నది. దీనిని కప్పిత్రచ్చుటకై వీరిని చిరకాల తీవులుగా చెప్పిరి.

“శ్లో॥ అత్యథావ బిరిర్యాసో, హనుమాన్కృష్ణ విభీషణః
కృపా పరశురావకృష్ణ వైతే స్థిరజీవిరామ్॥”

అని యొక ప్రమాణము ప్రచారమొనర్చిరి.

ఇక భువనకాలాలు పూర్వ మెట్లున్నదియు, వాని నేవిధముగ మార్చినదియు కనుగొందము. స్వాయంభువభువన మొదలు మన పురాణము లందు లెక్క కనుబడును. ఆయనక్రింద 10 మంది రాజులుండిరి. ఉత్తాన పాడుడు, ప్రియంవదుడు మున్నగువారు. రెండవభువన స్వాలోచిషుని క్రింద 11 మంది రాజులుండిరి ద్యురుత్సేనుడు. తోదివ్యుతి మున్నగు గలవారు. ఈ విధముగనే ఉత్తమ, తామస, రైతన, చాక్షుష భువనపులకు గలరు. ఉత్తమ, తామస, రైతన భువనపులు మువ్వరును అన్నదమ్ములే. అందుచే వారి పాలనకాలము మెచ్చుగా గనబడదు. ఈ భువనపులందరి వద్దను ఇంద్రుడు, కొందరు దేవతలు, సప్తర్షిలు, రాజులును ఉండురనియు శ్రీ మహావిష్ణువు ప్రతిభువనకాలమున నొక్క యవతారము నైకొనననియు పురాణములందు గలదు. భగవద్గీతలో ప్రతియుగమున కొక యవతారము వస్తువని చెప్పబడినది. ప్రతి భువనకాలమునగాని, యుగమునగాని వచ్చిన విష్ణువులు మానవులేనియు వారికి తల్లిదండ్రులున్నట్లు వారిపేర్లు వివరముగా భాగవతాదులయందున్నవి. వానిని ముందు వివరించెదను. మొదటి స్వాయంభువభువనపు మొదలు ఆరవ భువనపురకు 20 తరములకన్న మెచ్చులేవు.

మొదటి భువనపు వంశమంతయు లెక్కించినను 32 తరములే కనబడు చున్నవి. ఆ కాలపు జనులు మహాసృష్టిలో నున్నట్లు 400 మొదలు 100 సం॥ల వరకు జీవించి, 50 సం॥ల ప్రాయమున సంశాసనము బొందుచుండి రని లెక్కజేసినను, 6 వ భువనపువరకు గల తరములకు 12 వందల సం॥ తరములు మాత్రమే యగును. మహాసృష్టిలో కృతయుగమున 400 సం॥ చొప్పున జీవించిన యున్నది. ఈ కాలమును మన పూర్వము 1704 యుగములుగను. అవి దేవమానములుగను మనకు వెంచి చెప్పటలో గల యంతర్యామును మనమిచ్చుకు తెలుసుకొనవలెను. గతకౌత్త్రజ్ఞులు లెక్కలు చేసి సృష్టాది 195 శోట్ల సంవత్సరములయొనని నిర్ధారించిరి. ఇది దేశీయ విదేశీయ కౌత్త్రజ్ఞులంద రంగీకరించుచున్నారు. ఈ నిర్ధారణ దాదాపు భారత యుద్ధకాలమునకే జరిగియుండును. ఈ శోట్లసంవత్సరములను విభాగించి మన పూర్వ చక్రవర్తులగు మనువులపేరిట మన పూర్వము మనకు పురాణాదులలో చెప్పబడిరి. అందుచేతనే ఒక్కొక్క భువనకాలము 284 యుగములు దేవమానముగా లెక్కపెట్టి సరిపెట్టిరి. దేవమానముగా మనకు సంవత్సరమైఐవో దేవతల కొకకోణ. ఈ రీతిగ పురాణములన్నింటను రాజుల కాలములను వీలైనచోట నెల్ల దేవమానములుగా వెంచి చెప్పి యుండిరి. ఇక మొదటి ఆరుభువనపుల కాలములును, తర్వాత కాలమును తెలుసుకొందము. మొట్టమొదట దేవరాక్షసులు హిమగిరియందు మందరగిరి యను పర్వతప్రాంతమున వసించుచుండిరి. దీనినే త్రివిష్టవమనిరి (Tibet). క్రమముగా కొంతకాలమునకు వారు విడిగా నివసించుకొచ్చిరి. దేవతలకు ఇంద్రుడను హోదాతో నొక పాలకు డేర్పడెను. తర్వాత కొంతకాలమునకు యీ యింద్రరాజధాని ఆరురావతియయ్యెను. అచ్చటనుండియే దేవరాజ్యము పాలింపబడుచుండెను. దీనినే తర్వాత బ్రహ్మావర్త మనిరి. అచ్చట్లుప్రక్కల నివాసులందరు దేవతలనబడుచుండిరి. వారి దాయాదులు రాక్షసులనబడెరి. వీరందఱను * కళ్యణసంతతి. ఈ దేవరాజ్యములో నింకను గదడ, * దేవతలనబడువారు మొదట యుక్తైర్వృద్ధ ప్రాంతమున వసించినవారి సంతతి యనియు, వారచట సం॥ర మొక దినముగా నెంచుదురనియు,

గంధర్వ, యక్ష, సిద్ధ, సాధ్య, చాగణ, వివ్యాధర, అశ్వరస, నాగ, కిన్నర, కింభుజ, జాతులవాదను, రాక్షసులలో చానవ, దైత్యు, పిశాచ, అసురాది గణములు నుండెను. ఖగోళములోనుండిన దేవతలను (ఇంద్ర వసుదానులు) గురించి ముందువులందున్నది. మనుసంతతి వారమానవులై అయోధ్యాది స్థలముల నివసించుకొనిరి. మనువు యింద్రరాజ్యమునకు, అయోధ్యాది రాజ్యములకు చక్రవర్తిగా నుండెను. ఇట్టి మనువులు 6 గురు గడచిరి. దేవరాజ్యమునకు, మానవరాజ్యమునకు అన్యోన్యత యుండెనుగాని రాక్షసులకు దేవరాజ్యమునకు విరోధములు పాచ్చి అనేక యుద్ధములు జరుగుచుండెను. మానవులు దేవతలకు సహాయులై నిలిచిరి. ఆ వివరములన్నియు ముందువులలో చెప్పబడును. మానవరాజులు కొందరు దేవరాజ్య పాలన గూడ వహించుకొని పేరుచుండిరి. మొదటి మనువు అడపిల్ల కిచ్చిన భూభాగము దేవరాజ్యముగాను, మగసంతతి మానవ రాజ్యముగాను అయ్యెను నాటినుండి భారత యుద్ధకాలమువరకు యీ దేవరాజ్యమును, అందరి చిన్న చిన్న యధిపతులు (అగ్ని, యమ, వరుణాదులు) ను ఉండెడి వారు. జలంధరుడు, త్రిపురాసురులు, బలి, బాణుడు, హిరణ్యకశ్యపుడు మొదలగు రాక్షసులకు జలంధర్, త్రిపురి, సోదపూరు మున్నగు నగరములు రాజధానులుగా కొంతపాలన యుండెను. నాగపూరున నాగులును, ఖగ్గ పూరున గరుడులును, కందహారున గంధర్వులును, అలకాపుర ప్రాంతమున యక్షులును, నివసించుచుండిరి. వామనుడు బలిచక్రవర్తిని పాతాళమునకు పంపునరకు అనగా దక్షిణహిందూదేశమునకు పారద్రోలునరకు రాక్షసులు

నదియే దేవమాన మయ్యెననియు, నా ప్రాంతమున వారు కేవల మాంసాహారు లగుటవల్లనే తర్వాతగూడ దేవతావ్యులలో నీయాచార మున్నట్లును కొందరు పండితు లిటీవల గ్రహించిరి. హిమాలయ పరిసరపు దేవతానది వద్దనే మానవ యుత్పత్తియని భారతమున నున్నదిగాని యిరాను మున్నగు చోట్లనుండి వీరు నానాచోట్లకు వలస వెడలినట్లును, తత్కార్యము భృత ప్రదేశ వాసునియు ఆ వెన్నె వాఙ్మయమువల్లను, ఋగ్వేద దృష్టాంతము వల్లను చెలియుచున్నది. (ఋగ్వేద 7-87-7) సప్తసింధునుండియే యిరాను మున్నగుచోట్లకు వెడలినట్లును గూడ కొన్ని ఆధారము లున్నవి.

ఉత్తరదేశముననే నివసించిరి. బలి, బాణుని వంశీకుల కాసనములు చిత్తూరు జిల్లాలో నొకటి నది. ఇది 11వ శతాబ్దినాటిది. మనువులు ఆధర మ్వంతరాలు (మొదటిఆరును) 1200 సంవత్సరము పాముకానది లోగడ తెల్పిరిమి. 7వ వైరస్వతమనువు ఆరంభముతో కృతాయుగారంభమయ్యెనట. అప్పుడు మార్కటేంద్రులలో ఇశ్వాట మొదటిరాజు. అతనితో మాకు తరములు గడువగనే పురంజయిని కాలమునకే కృతయుగము అంతమయ్యెనట. చంద్రవంశములోగూడ వట్టి 8 తరములు గడచునట. పురూరపుని కాలమునకే యుగము మారెను. మాకు తరములకు పాముగా మనుస్మృతి ప్రకారము లెక్కవేసినను 160 సంవత్సరము పాములేదు. దీనికి 4800 దేశ మాన సంవత్సరములు గడచినట్లు లెక్కవేసిరి. మన సింహంకు లీకాలమునే మహాయుగముగా దేర్చిని 12 వేల దివ్యవర్షాలనిగూడ చెప్పుచున్నాడు. వైన నుడివినట్లు యీ పాము సంఖ్యలన్నియు సృష్టించుకొనిన వచ్చిన కాలము లెక్క సరిపెట్టుటకే వేయబడినవి. అయినచో నిజమైన లెక్కలేలుటెట్లు? దానినే క్రింద వివరించెదను. ఋగ్వేదములో వైషంపవత్సరములతో యుగము చెప్పబడినది గాని యా పద్ధతి తర్వాత మాన్యబడెను.

ఇశ్వాట మొదలు భారత యుద్ధకాలమువరకు నున్న బృహద్రథుని వరకు ఆ వంశములో 88 లేక 89 తరములు మాత్రమే జరిగినవి. (అను బంధము చూడుడు.) దీనికి మన పూర్వుల లెక్కప్రకారము 27 మహాయుగములు (ప్రతియువ్యురకు 24 యుగం) జరిగినట్లున్నను నిజమునకు 4800 సంవత్సరము పాముకాలేదు. అనగా మన పూర్వులు చెప్పిన దేశ మానములు అంతరభేదములు మిథ్యయని ప్రోక్షివేసి చూచుకొనుటదే. తరములకు యేబదిపైగా సంవత్సరము లెక్కించినను నాలుగు సమానయుగములు జరిగినట్లు కనబడును. యుగమునకు 1200 మానవ సంవత్సరము మొదలు ఆరుగురు మున్నట్లును, భారతయుద్ధమువరకు అట్టివి ఇశ్వాట మొదలు 4 జరిగినట్లును, తర్వాత మొకటి మొదటి మనువునుంచి ఆరవమనువు వంశము అఖిల వరకు జరిగినట్లును మనము స్పష్టముగా భావించవచ్చును. మన పూర్వులు సృష్టించి లెక్కను చెప్పుటకొరకే యుగసంఖ్యలు పెంచినది లోగడ తెల్పిరిమి. ఇట్లు పెంచుటలో కృతయుగమునకు 4 లెట్లు, త్రేతకు 8 లెట్లు, ద్వాపరానకు 2 లెట్లుగాను పెంచుటయేగాక అన్నింటికీ దేవమానకాలము

నింకను 880 చెట్లు పెంచుకొంటారు. వారి యుద్ధశక్తియందు నా కాలమువారు భవనముగా 400, 800, 200, 100 సం॥ తీరించుకొనియు, ధర్మదేవతగూడ ఆ యుగములలో 4, 8, 2, 1 పాదములమీద నడచునదియు కలంచి యుండిరి. ఇదియే నరమహర్షిలో జెప్పబడినది. ఇట్లు లెక్కలుచేసి పుష్కరియంతయు సరిపుచ్చినను వారికి తెలిసిన పూర్వుల కరములకు సరి పెట్టుటలో కుదరక చిట్కకచ్చినందున అనగా ఆ లెక్కప్రకారముగూడ వారికి పూర్వరాజులపేర్లు చాలనందున అందరికి సమానముగా యుగములు పంచిరి. ప్రతి దేవమహాయుగమునకు ముగ్గురు రాజుల హక్కున భావించి వైశ్వదేవమనువునండి 37 మహాయుగములు జరిగినట్లు గూడ పెంచి చెప్పిరి. దీనికి దృష్టాంతమైన, మనప్రస్తుత కాలములలోతొలిగాని, గణిత శాస్త్రములకు తెలిసినదాని యేడు యుగములే గడచినది 8 వది జరుగుచున్నది. వీని ఆరంభాంతములను లోగడ వ్రాసితిమి. ఇదియే మనపంచాంగములలో కనబడుచున్నది. పూర్వ గణితశాస్త్రములలో నింతవరకే యుగ్యంతములు దొరకుచున్నవి. ఇది మానవ యుగములే యనియు, 1200 కన్న ప్రతియుగమును పాచ్చులేవనియు ఇట్లు వంతులలోని కరముల సంఖ్యలను బట్టి నిర్ణయించితిమిగా. వీని ప్రకారము మన పూర్వులు కేటినరకు $7 \times 1200 = 8400$ సం॥ల చారిత్రికమునే యెరుగుదురనియు, దర్శితవచ్చిన యుగము అనగా ప్రస్తుతయుగము 247 సం॥ల క్రిందట ఆరంభమైనట్లును మనకు కనబడుచున్నది. అయితే యిప్పటి పంచాంగ లెక్కప్రకారము కలియుగము 5147 అని చెప్పుచున్నారు. దాని వివరముయొక్క తెలుసుకొందము.

కలియుగ రహస్యము

మొదటి అరుదునువుల కాలము నిజమునకు 26 యుగమే అయినను అనగా దాదాపు 1200 సం॥లే అయినను వానిని చాల పెంచి చెప్పిరిగా. దానిని వదిలి ఇట్లుచేసినందు కృతయుగముని చెప్పబడినందున భారతయుద్ధము కర్ణాట 37 సం॥ల వరకు 4 యుగములు అనగా 4800 జరిగియుండెను. అప్పటికి నాల్గవయుగము ఆరంభమైపోవలెను. కాని అప్పటి గణితశాస్త్రము

లగు ఋషిశిష్యుల కది యిష్టములేక పుష్కరిని సరిపుచ్చుటకై మన పూర్వులపేరిట మన్వంతరాలు, సప్తర్షులు (Great Pear Stars) మున్నగు వాని పేర్లతోకాల నేర్పరచి అప్పుడమలలో చివరకువచ్చిన కలియుగాన్ని దేవమానముచేసి 1200 దేవమాన సం॥లకు గాని అంతముకానట్లు వ్రాసిరి. అయినను యుగాదుల ఆరంభాంతములను మాత్రము ప్రతి 1200 సం॥లకు గణితశాస్త్రములు మామూలుగా చూపించుచునే వచ్చిరి. ఇది శ్రీమద్రామాయ దాదాపు 1830 సం॥ల వరకు చేయుచుండినవచ్చును. వీలన, వీనికి తెలిసిన 7 యుగములలో ఒకటి, మొదటి అరుదునువులవరకు 80 పూర్వులకు వదిలకుండా ఇట్లు మొదలు భారతయుద్ధమువరకు 4 యుగములును, పోగా మిగతా 3 యుగములు కర్ణాటకు లెక్కించుకొనవచ్చును. అయితే ఇది యంతవరకు వచ్చింది నిర్ణయించుటలో ముందుగా భారత యుద్ధకాల నిర్ణయమును, కలికాల నిర్ణయమును, యుగకాలనిర్ణయమును, యుగస్థితి కాల నిర్ణయమును గావించినగాని ధృవపడదు. అందుచే వానిని నిర్ణయించుటకై యిప్పుడు యత్నింతుము. గణితశాస్త్రములలో నిపుడు ముఖ్యమైనదిగా భావించబడు మూల్యనిర్ణయములలో ప్రతి దేవమాన యుగారంభమునందును గ్రహము లేడును, మేఘరాశియందును వదిలి వ్రాసియుండిరి. ఆ ప్రకారము కలియుగారంభమునాడు శ్రీమద్రామాయ 8102 సం॥ల క్రిందట, ప్రమాద సం॥లలో అట్లేయుండెను. అప్పుడొక యుగారంభము జరిగినట్లు చాలతొందరి విశేషము, స్వదేశీయ గణితశాస్త్రము లోపమైనదనియు గాని * పురాణములలో చెప్పినట్లు యీ యుగారంభ మప్పుడే కృష్ణనిర్యాణము, భారత యుద్ధాదులు జరిగినవి చెప్పుటకు వీలుగాలేదు. వీలన, వీనిలో అనగా నీ యుగారంభమున కృష్ణనిర్యాణము, భారతయుద్ధము జరిగినవి చెప్పితి పురాణాలన్నింటిలోను పరిశీలిస్తే జన్మము మొదలు అనగా భారతయుద్ధము మొదలు సందాభిషేకపర్యంతము పాచ్చుసంఖ్యనే తీసుకొన్నచో 180 సం॥లని వ్రాయబడినది. శ్రీమద్రామాయ నందులవరకు 422 సం॥ల లెక్క లేలుచున్నది. మొత్తము 1922 సం॥లు అగుచున్నది. అందుచేత శ్రీ. భా.

* కలకత్తా యూనివర్సిటీవారు ప్రచురించిన అంగ్లభాషా మూల్యనిర్ణయము చూడుడు.

3102 సం॥ నాడు ఆరంభమైన యుగారంభము ముందు భారతయుద్ధము జరుగలేదనియు దర్బార జరిగిన యుగారంభకాలము ముందు నది జరిగే ననియు తేలుచున్నది. అనగా అప్పటికి కలియుగం ఆరంభమైనది. కాని దానిని అట్లు ఆరంభము అయినట్లు భావించనీయక, అప్పటివారు యుగాదులసంఖ్యను పెంచి మార్చివేయుటలో మన పురాణములందు కలియుగారంభముతో కృష్ణనిర్వాణము, భారతయుద్ధములు కలిపివాని సరిపుచ్చు కొన్నట్లు కనబడుచున్నది. దీనికి దృష్టాంతము మహాభాగవతములో కనబడుచున్నది. దీనిలో 4 యోగములే జరిగినట్లుగూడ కలదు.

శ్రీకృష్ణ నిర్వాణకాలమునకు, సప్తర్షులు మఖానక్షత్రముల దుండిన కాలములో వచ్చిన కళి, ప్రతేతిది 1200 జరిగినను అది మిక్కిలి రీక్షణముగా నుండక కృష్ణనిర్వాణానంతరమే ప్రవృద్ధుడగుననియు అందుచే నప్పటినుండి కలిని భావింపవలయుననియు, కలిపురుషుడు రవి కుక్ర చంద్ర గురువు లేక రాశిగురులైనపు డుద్భవించుననియు మహాభాగవతమున ద్వైతక స్మరణమునందు చెప్పబడినది. (ఆనందప్రెస్ ముద్రిత ప్రతి) సప్తర్షులు వాస్తవముగ మఖానక్షత్రములందు కలియుగారంభమున నునిడినను ఆ విషయము కృష్ణనిర్వాణమునకును, భారతయుద్ధమునకును పరిశీల్య జననము నకును గూడ అంటగట్టి మన పూర్వపురాణములన్నియు సవరించుకొన్నట్లు వైభాగవత కథనమువల్ల గూడ గోచరించును. ఇవియన్నియు దేవమాన యుగాలు భారతయుద్ధానంతర మేర్పరచినప్పుడు జరిగియుండును. దేవాపి మరుక్షులనువాడు కలాపి యను గ్రామమున కలియుగాంతమువరకు చేది యున్నారనియు కల్కంధమున వారు మూర్త్యవంశము నుద్ధరింతురనియు జెప్పబడిన పురాణముల త్రాత లా కాలపు యుగములు త్వరలోనే యంత మొందుటను భారతయుద్ధమంతర్వాత వచ్చు యుగమును నూచించుచున్నది. దీనినిబట్టి అదివరకు మామూలుగా 1200 సం॥ల పరిమాణము మాత్రమే గల యుగ యుగము భారతయుద్ధమైన పిమ్మట 87 సం॥లకు వచ్చినట్లును, అప్పుడే కలియుగాంత మయ్యెననియు, కలి ఆరంభమందే మఖలో సప్తర్షులుండిరనియు గ్రహింపవచ్చును. అంతేగాని భారతయుద్ధకాలమందు గాదు.

అవతారలు తర్వాత కలిసి కాని మనవారు అప్పుడే యుగములు పెంచుటవల్ల పూర్వపథ్యమైన కొంతకాల మమలుపందుండెను. ఇది కొన్ని వోట్ల నుండి యుండును. దీనికి దృష్టాంతము మూర్త్యసిద్ధాంతము.

మూర్త్యసిద్ధాంతము

మూర్త్యసిద్ధాంతమున గణితగ్రంథము కృతయుగాంతముని చెప్పబడినట్లు అందు వ్రాయబడినది. ఈ కృతయుగమేది? ఇశ్వామహాటివా? లేక భారతయుద్ధానంతరము వచ్చిన కృతయుగమా? దేవమాన యుగమా? దేవమానయుగ కాలమునకు మానవోత్పత్తియే సంజహము. ఇశ్వామహాటి మానవ సాధారణ కృతయుగ కాలమున కింను జ్యోతిషవిజ్ఞానము హెచ్చుగా పెరిగియుండలేదు. ఇటీవల లభించిన వేదాంగ జ్యోతిషము చాల పరిమలిగానే యున్నది. అందుచే నది భారతయుద్ధము తర్వాత వచ్చిన కృతయుగాంతమునందే వ్రాయబడినట్లు చెప్పవచ్చును.

దీనికి దృష్టాంతములు లేకపోలేదు. ఆర్యభట్టు ఆర్యభటీయమును గణితశాస్త్రమును కలియుగము 8600 సంవత్సరములో వ్రాసినట్లు చెప్పుకొని యున్నాడు. వేదాంగ జ్యోతిషము తర్వాత మొదటిగ్రంథమిదియే. ఈ శాస్త్రమునందలి కొన్ని సూత్రములు మూర్త్యసిద్ధాంతములో చెప్పబడినవి. కరాహమిహదన చ న ఖగోళశాస్త్రవేత్త 505 A D. ప్రాంతములో విక్రమార్కుని (III) అస్థానమున మహాకవి కాలిదాసునితో సహా అస్థానపండితుడుగానుండి పంచంగసిద్ధాంతికావ్యము గ్రంథములనురచించెను. అందులో మూర్త్యసిద్ధాంతము నుదహరించెను. * అందుచే మూర్త్యసిద్ధాంతము కలి

* చివరకి గణితశాస్త్రవేత్త కాలములోగూడ వివిధాభిప్రాయములు జరిగించెను. ఆర్యభట్టు వేదాంగిన కళికాలములను వైరము కలవని తలచి పెక్కండు పూరబడిరి. ఈ సంశయములను విచ్ఛేదమువరించుచున్నది కాలిదాసు మహాకవి రచితమగు జ్యోతిషసాధారణము. దీనిలో పుస్తకముగా (వైక) కలివత్సములు 8068 లో తానా గ్రంథము వ్రాసినట్లును, తరువాత మిహిరకును తానును మరికొందరు పండితులను విక్రమార్కుని అస్థాన పండితుల మనియు వ్రాసియున్నాడు. విక్రమార్కు, కాలిదాసు కళికుల నితరు ప్రస్తావించెను. అందుచే కాలిదాసుగూడ 500 A.D. ప్రాంతీయుడగుచున్నాడు.

8600, A.D. 505 నాటి కచ్చిన కృతయుగాంతమున రచింపబడినట్లు తెలుచున్నది. కలి 1200 సం॥ లో వాక యుగము కచ్చినట్లు మహా భాగవతమున స్పష్టముగ నే యున్నదిగదా. ఇది భారతయుగకాలపు యుగము. ఆ యుగమైన 87 సం॥లకు వచ్చెను. అప్పు డారంభమైన యుగము కృత యుగమే కాని యన్యముగాదు. కాని కలి యని లెక్కించెడిది. తర్వాత కృత యుగము 1200 సం॥లు జరుగుచుండగా ననగా నప్పుడే వృద్ధిజేయబడిన దేవ మాన మహా కలియుగము 8600 సం॥లు జరుగుచుండగా నీ మూర్ఖసిద్ధాంత రచనము జరిగినట్లు కనబడుచున్నది. ఈ సిద్ధాంత మట్లు వ్రాయబడి క్రమ ముగా మాట్టలు చేర్చులుచుగూడ బొందినట్లు మనకు స్పష్టమగుచున్నది. కలకత్తా యూనివర్సిటీ ప్రచురణ పీఠికను సమగ్రముగా చూచినచో నీ విషయము బోధపడును గాని యందలి కాల్పనికము మాత్రము వ్యత్యాస ముగ నున్నది.

ఈ యుగములన్నియు 860 మూర్ఖ్యవయ దినములుగల్గి సారవ సంవత్సరములచే నిర్మింపబడుటకల్గి నిది సారమానము ప్రకారముచూచి నప్పు డొక్కొక్కయుగమునకు 1182 సం॥లు 8 మా 20 రోజులుగా అగుచున్నవి. ఈ ప్రకారము గణితముజేసినచేదల పూర్వకాలమున సార మాన ప్రకారముగ నీ క్రింది కాలములందు పూర్వయుగము శేర్పడినట్లు తెలును.

క్రి. పూ. 6651 వ సం॥ నశంబరు ప్రాంతమున ప్రమాదూర సం॥లోను,
 ,, 5468 ,, పెద్దెంబరు ప్రాంతమున ప్రమాదీత సం॥నను,
 ,, 4285 ,, మే నెల చివర దుస్యభి సంవత్సరమందును,
 ,, 8103 ,, ఫిబ్రవరిలో ప్రమాది కో॥నను,
 ,, 1920 ,, నవంబరు ప్రాంతమందు డుండుభి సం॥నందును,
 ,, 787 ,, అగష్టు మొదటిలో విశ్వానను సం॥నందును,
 క్రీస్తుశకం 447 ,, ఏప్రిలు చివరలో సర్వధారి సం॥నందును,
 ,, 1680 ,, జనవరి చివర లేక ఫిబ్రవరిలో ప్రజ్ఞోత్పత్తి సం॥ర మందును యుగములు వచ్చెను. ఈ చివరిది మహాకల్మంశర్షత కలియుగం ఇది క్రీ.శ. 2812 లో అంతమగును. మన పంచాంగములందు చెప్పబడి

ఆద్యంతములు ఒకదానికొకటి తాదామలై నట్లు కన్పడుచున్నవి. వానిని యీ క్రిందిపీఠిగా ఆచర్య చూచినచో పరిపోకలవు. గణితశాస్త్రము దీనిని పరిశీలించి గుఱించి చూడగలరు.

కల్పాది సర్వజితు వైత్ర కు ౧. ఇది కల్పముగా చెప్పబడినది గాని ఒక యుగమే జరిగినది.

మొదటి యుగం శాస్త్రీ కు ౯ ఆరంభం

2 వది ,, భాద్రపద బ ౨౧ ,,

3 వది ,, వైశాఖ బ ౧౦ ,,

4 వది ,, మాఘ బ 3౦ ,,

5 వది ,, శాస్త్రీ కు ౧౫ లేక బ ౧౨ ఆరంభం

6 వది ,, క్రావణ కు 3 ఆరంభం

7 వది ,, వైశాఖ కు 3 ,,

8 వది ,, మాఘ కు ౨ ,,

ఇందలి 2, 6 ఆరంభములు ఒకదానికొకటి మారనుగూడ వచ్చును. వృశ్చిక, సింహ, వృషభ, కుంభసంక్రమణ ప్రవేశములలో యుగారంభము లైనట్లు గల ఆధారములు చివరమన్న 4 యుగాల కన్పయించును. ఇది యన్నియు 8102 సం॥ ఫిబ్రవరి18వ లేదీ నాటి యుగారంభమున మేమ రావీయందు సప్తగ్రహము లున్నట్లు కనుగొనిన శాస్త్రజ్ఞుల లెక్కలనుబట్టి లెక్కించబడి నిశ్చయింపబడినది. ఇవియే మన పురాణములందలి పంచాంగి తరములకు పంచాంగములలోని యుగాబ్దిభిరులకు సరిపడును. గాని యుగ విధములగు గుణకములకు సరిపడవు. వైన నుడిచిన కల్పాదికి 20 యుగ ములకు పూర్వము ప్రథమ సం॥లో వాక యుగారంభము కన్పడుచున్నది. ప్రతి మన్వంతరమునకు ఒక విష్ణు వనతార ముండుననియే పురాణములు చెప్పి యి. ఈ రీతిగ విష్ణుపదవిలోనున్న యనేకుల పుట్టుపూర్వోక్త గాలు ముందుపుటలలో నుడివెదము. ప్రతి యుగమునందు ఒక్క విష్ణువనతారము మాత్రమే వచ్చునను విషయము భగవద్గీతలో తర్వాత కల్పింపబడినది. ఒక్క యుగమండే యొడటి ఆరుగురు మనువులు పాలించినను దానిని

మనవారు ఎన్నో యుగాలుగా పెంచి చెప్పిన లోగడ వ్రాసిరిమి. వీరందరి కాలమునందును విష్ణుప్రవక్తలండి దేశ రక్షణమును, మరప్రచారమును గావించుచుండిరి. ఇక భారత యుద్ధకాల ప్రకంస గావించెను.

భారత యుద్ధకాలము

పురాణములలోను, భారతమందును కవలడు ప్రకారము కలియుగా రంధ్రమునకు 87 సం॥లు ముందు భారతయుద్ధము జరిగినట్లు తెలుసు. ఆ యుగము క్రీస్తు పూర్వము 1820 సం॥ నాటివని లోగడ రుజువు చేసిరిమి. అందుచే దానికి పూర్వము 87 సం॥ర క్రిందట అనగా క్రీ.పూ. 1857 సం॥లో నది జరిగియుండును. యుద్ధిస్థిరకము ప్రమాది సం॥లో ఆరంభించినట్లు లోగడ నుడిచిన శాసనమునుబట్టి కనబడుచున్నందున యుద్ధిస్థిరకు చనిపోయిన నాటికి యుగారంధ్రము నుండి 18 సం॥లు మాత్రమే జరిగినట్లు అగుచున్నదిగాని 25 సం॥ని భారతాదులలో నున్న వ్రాతయే ప్రమాణముగా మనము భావించుట యుక్తము.

ఏలన, పైన నుడిచిన శాసనము 11 వ శతాబ్దియు దాదాపుగా పుట్టి బడినది. దానిలోని సంఖ్య త్రోవీవేసి చూచితేమని యుద్ధిస్థిరకము లేక లోకకము క్రీస్తుపూర్వము 1895 సం॥లో నేర్పడినట్లు మనమిప్పుడు నిర్ణయింపవచ్చును. వరాహమిహిరాదుల లెక్క కిది వ్యత్యాసముగానున్నను పురాణములలోని పరిశీల్తు జనన కాలము యుగారంధ్రములను బట్టి నిర్ణయింప బడినదగుటచేత మిక్కిలి ప్రమాణమైనది. వరాహమిహిరడు కల్పాది నొప్పుకొని దాని కనుగుణ్యముగ నా కాలము దాపుగా నీ కము కెప్పుడుయే పొరబాటు ఇచ్చే క్రీస్తుకారంధ్రమున కర్పారము నుండినట్టియు, పూర్వ మవ్వంతరాల సంఖ్యచే ప్రమాణములుగా నుడిగా నన్నివట్టియు, మన తోర్మివ గణితశాస్త్రములు యీ భారతకాల యుగమునకును, కర్పూర్వము ఆరంధ్రమైన క్రీ.పూ. 3102 నాటి కలియుగారంధ్రమునకును, నాటి సప్తమల స్థావరమునకును భేదము నుద్దేశములక, నీ రెండుయుగముల వర్ణనలను కలిపిచెరిగిన పురాణవ్రాతలను విడదీయజాలక, కలియుగారంధ్రము క్రీ. పూ. 3102 అనియు, యుద్ధిస్థిరకము 3077 అనియు తెలియి యీ ప్రకారమే

కవలకు గ్రంథములందు వ్రాయించియుండిరి. వరాహమిహిరడు కన గ్రంథములలో నిట్టి సంఖ్యల కనుగుణముగనే నాటికి ప్రచారమందున్న కాలివాహన, కలియుగశాస్త్రములలో వాకొనియున్నట్లు కవలడుచున్నది. ఈ వివరములకు ఆంధ్రమహాసామ్రాజ్యమును గ్రంథము చూడుడు. వరాహ మిహిరాది గణితశాస్త్రముల కాలమునాటికే మూర్ఖసిద్ధాంత మయినను దుండుటయు మూర్ఖసిద్ధాంత తోర్మివ గణితశాస్త్రములలోగూడ భారత యుద్ధకాలము వీచుట నేర్పరపబడినట్టియు, సృష్టి పరిమితిని తెలుపుటకై యుద్ధేశింపబడినట్టియు మవ్వంతరాలు, యుగాలు, దేవమానములు లెక్క లోనికి తీసికొనబడి వానిప్రకారమే గ్రహగతులు, వక్షత్రగతులు మున్నగు నవి నిర్ణయమొనర్పబడి యుండుటవల్లము, వరాహమిహిరాదు నీ రహస్య మును భేదింపక పోవుటకు కారణమనవచ్చును. వారికి చారిత్రక శక్తిములతో గణితమును రుజువుచేయు నావశ్యకత లేకుండెను. అయినను వారుగూడ కల్పారంధ్రము క్రీ.పూ. 3102 గానే చెప్పిరిగాదా. ఆ దేవమానాది నిర్ణయ ములు కాలములు వారి గణితములకుగాని, మూర్ఖసిద్ధాంత ప్రతిపాదనలకు గాని వ్యత్యాసములు కలిగించియుండవు. ఇక రాబోవు మనువుల విషయము విచారించెము. 3 మొదలు 14 వరకు గల మనువులుగూడ భారతయుద్ధము వకు పూర్వమే జనించి కొన్ని ప్రదేశములలో బాలించినవారగా గనబడు చున్నారు. మొదటి సాత్య కుమారముగూడ వర్ణింపబడినాడు. ఒకవోట నరడు వసువులలో జననవాడని చెప్పబడినది. వీరిక్రింద పాలనలో నున్న రాజుల విషయములు పురాణములు వదించుచున్నవి. వారికి కృత్యము మున్నగువా రున్నాడు. వీరందరిపేర్లతోను రాబోవు లక్షలకొలది సంవత్సరములుగా నుండు కాలమానమును మన పూర్వకాస్త్రములు కట్టిచెలిసిగాని యది యెంతవర కావరణములో నుండగలవో ముందుకాలమే నిర్ణయించును. లింగ పురాణములో నొకవోట రాబోవు మనువుల నామములు మూర్ఖసిద్ధాంతం గల రంగులవేరిట పెట్టబడినట్లు వ్రాయబడినది. మన గ్రంథము లందు గానబడుచున్నట్టియు, ఆపూర్వముగా నున్నట్టియు, భారతయుద్ధాంత రము నిర్ణయింపబడినట్టియు, నీ యుగ, మవ్వంతర కాల నిర్ణయాదు లేదేమనెందును లేవు. అట్లు లేవనిగూడను పురాణములందు గలదు. ఇది

శేవలను లోగడ నుడివినట్లు మన పూర్వులు తమ ప్రతిభను చూపుటకై గణితశాస్త్రము ప్రకారము లెక్కవేసిన స్పష్టమైన సంఖ్యలను తెలుపుటకే ప్రాచీనుల పేరిట కల్పింపబడిన యొక చారిత్రక సవలాప్రపంచముగ నున్నది. మహాభారతమున రచించిన వ్యాసమహర్షి కాలములో యిది యన్నియు నూహింపబడి పూర్వ పురాణములందును తదితర గ్రంథములందును కేర్పబడియుండును. ఆతడే వేదములనుగూడ భాగించి వేదవ్యాసుడయ్యెను. ప్రాచీన ఋగ్వేదములు బహు స్వల్పముగా నుండును చానిలో కొంతభాగము శ్రీ.పూ. 6850 ప్రాంతమున రచింపబడియుండును. వీలన, ఋగ్వేదమున ఇష్టావ్యుత, పురురవుడు, పూరువులు, తుర్యసులు, యదువులు, ద్రుహ్యువులు, అనువులు, సుదాసుడు, తృత్యువులు, ఆయావు, పురుకుత్తుడు మున్నగు యయాతి వంశీకులు మున్నగువారు పేర్కొనబడుటవల్ల వాభాగములన్నియు వారలతర్వాతకాలములో వ్రాయబడినవనుట స్పష్టము. అప్పటికే కొన్ని ఖగోళసక్షత్రములకు వారి పూర్వీకులపేరిట నామకరణము గావించియుండిరి. ఆకాలమునకే ఆంగిరసులు, భృగు వంశీకులు, కణ్వలు మున్నగు ఋషిగణములు ప్రబలియుండెను. వైవస్వతమును కుమారదేగు యిష్టావ్యుత కాలములో వచ్చిన కృతయుగము శ్రీ.పూ. 6651 నుండి నాటిదని లోగడ యిచ్చిన మార్గవంశ తరముల సంఖ్యనుబట్టియు, యుగకాలములనుబట్టియు స్పష్టమగుచున్నది. ఆ యిష్టావ్యుత తర్వాతవారే వైన నుడివిన రాజులందరు నని తెలుసుకొనదగియున్నది. ఇక నిష్టావ్యుతకు పూర్వముండిన 6 గురు మనువులకాలము కలిపి యొక యుగము. అనగా 1200 సం॥లు (సాతవతీత్యా) కన్న హెచ్చుగాదు. అందుచే మొదటిమనువగు హ్యాయంభువు శ్రీ. పూ. 7863 సం॥ క్రిందటివాడగుచున్నాడు. తక్కిన మనువుల కాలములనుగూడ మన మీ క్రిందిరికిని రమారమిగా నిర్ణయింపవచ్చును.

1 హ్యాయంభువనువు	శ్రీ.పూ. 7883	5 రైవతమనువు	శ్రీ. పూ. 7100
2 హ్యారోచివ	,, ,, 7600	6 చాక్షుషుడు	,, 6950
3 ఉత్తముడు	,, ,, 7400	7 వైవస్వతుడు	,, 6750
4 తామసుడు	,, ,, 7250	8 ఇష్టావ్యుత	,, 6651

ఇది రమారమి అంకెలు. మనుస్మృతిప్రకారము వీరి కాలమునందు మాసపుల జీవితము 400 సం॥లుగా లెక్కించి వేయబడినది. ప్రతి మనువునకు మధ్య పాలించిన రాజులు, వారి కుమారులు మొదలగువారి కాలములు గూడ నిండే జేయున్నది. మనకు కల్పాదిగా చెప్పబడినది వైవ్రథకు ౧ ఒక యుగాదిగా కలంపకచ్చును. ఇదియే హ్యాయంభువువాటిదని భావింపవలసియున్నది. వేదములలో శిష్టబడిన యెక్కిన విషయముగూడ యీ మనువుల కాలములోనే ననవలెను. ఇప్పుడు మనము దేవమాన కలియుగము వాడుకొనుచున్నాము గనుకను ఆప్రకారమే దేవమాన సం॥లన్ని పురాణములందును కేర్పబడియున్నది గనుకను వాని ప్రకారము మన విషయకు చూచుకొనినచో దేవమాన కలియుగారంభమునుండి 4 సామాన్య యుగములు గడచి, 5 వది జరుగుచున్నట్లు కనబడును. మన పూర్వయుక్త్రాగుమను, జాగ్రత్త గలవారును అగుటవల్లనే రమారమి శ్రీ.పూ. 7883 సం॥ర వరకు గల వృత్తాంతములన్నియు భద్రమనబడి పురాణాదులలో అతి కయోత్సలతోనైనను పెంచి చెప్పినందులకు మనము గర్హింపదగినది. ఒక్క అపెస్తా వాజ్మయమునందుగాక యింతటి ప్రాచీనమయము లేదేకమునను, యేభాషలోను కానరావు. పరిత్రగ్రంథమును వైదికలోగూడ కొందరు జనులు పూర్వము 700, 800 సం॥లు జీవించిరిని వ్రాయబడినది. మన స్మృతి 400 సం॥లనియే చెప్పినది. యుగాలనియమై యెట్టి యద్భుత కల్పవలం జరిగినను వానిని చుచువుడు నమ్మకాలము. మన పూర్వుల నెట్లు కొనియాడుకొన్నను వారి ప్రజ్ఞకు సంకపింపవలసినదేగాని సత్యాశ్లేషణలో యసత్య మెచటనున్నను త్రోసివేయకతప్పదు. మార్గసిద్ధాంతమున శిష్టబడిన 7200 సం॥ర కొకసారి వచ్చు అర్హినివిషయకత్తునే ఋగ్వేదమునందు శిష్టబడినట్లు భృవపడుచున్నది. ఇప్పుడు మనసిద్ధాంతమునందు పరీక్షిత్తు జనకాలము, భారతయుద్ధకాలము పురాణములందిచ్చిన కాలమునకే సరిపెచ్చయింటిమి. భాగవతములో శిష్టబడిన కల్పారంభమునే అనుసరించితిమి. నేటి కలియుగసంఖ్యనుగూడ సరిమైనదని కనుగొంటిమి. మార్గసిద్ధాంతమునందలి కృతయుగాంతమును పదార్థమును గ్రహించితిమి. పురాణములలోని తరములసంఖ్యనుబట్టియు నేడు పంచాంగములలో కన్నుడు

యంగల సంస్థలనుబట్టియు జరిగిన యుగాలను కనుగొంటిమి. మార్కసిద్ధాంతములో చెప్పబడినట్లేగా ఆర్థికవిభాగపు పరిశ్రమలను శ్రీ. పూ. సావన సం॥ల రీత్యా 7260 సం॥ల క్రిందకు నున్నట్లును, అదియు ఋగ్వేదమున నొకచోట నుదాహరింపబడియుండుననియు గ్రహించితిమి. స్వాయంభువు అనగా మనదేశములో మొట్టమొదటి పురుషుడు. శ్రీ. పూ. 7838 సం॥ల చాడనియు, నాచని తర్వాతనే వైన నుడివిన ఋగ్వేదమున దుదాహరింపబడిన విభాగపు వచ్చియున్నట్లును గ్రహించితిమి. యుగాద్యంతముం బిడులనుగూడ గమనించి యది సావన సం॥లచే నిర్మింపబడిన 1200 సం॥ల పరిమాణయుగాలని గ్రహించితిమి. మృగశిరలో విభాగపు ఉన్నట్లు గల ఋగ్వేదముననుబట్టి ఆకాలము B.C. 4500 నాటిదని లోకమాన్య తిలకగూడ వ్రాసియున్నాడు. తైత్తిరీయమున బృహస్పతి తిష్యనక్షత్ర సన్నిధి నున్నట్లు గలదానినిబట్టి యా కాలము B.C. 4650 ప్రాంతమగునని వి. వి. కేట్రూరు పండితుడు నుడివెను. ఇవిగూడ మన నిర్ణయములకు విరుద్ధముగ లేవు.

విజ్ఞప్తి యాదిధముగా రుజువగుచుండగా మన గణితశాస్త్రజ్ఞులు కేవలము గ్రుడ్డిగా నొక్కొక్కశాస్త్రమునే ఆధారముగాగొని, విమర్శనా దృష్టితో యితర ప్రమాణగ్రంథములనుగాని, యితరదేశ శాస్త్రములనుగాని పరిశీలించి సత్యమును గ్రహింపక పూర్వపుభక్తిచే వేలకొలది సం॥లు పూర్వరాజులు జీవించిరిట్లు వ్రాయుచున్నాడు. ఒకపంచాంగకర్త యీ క్రింది కాలములు తన పంచాంగమునందు వ్రాయుట యెంత అసంబద్ధమో చూడుడు.

ఈయన వ్రాసిన ప్రచారము			
బలిబంధనాల్లిములు	1951889040	సం॥లు	అయినట్లు
మరిశ్మంత్రమహారాజు	28820182	"	"
నలమహారాజు	18628889	"	"
శార్వదీర్వాల్లిములు	12835040	"	"
రావదాల్లిములు	12569040	"	"
శ్రీరామ రాజ్యాంతరకర్పరము	12558040	"	"

భరతాల్లిములు	5088	"	"
పాండవాల్లిములు	5040	"	"

ఇట్టివారికి పురాణములనంటి వారలుగూడ అక్కరలేదు. వారి కధిమాన గ్రంథమగు మార్కసిద్ధాంతవారలలో, మరేసిద్ధాంతపువారలలోగాని యితర ప్రపంచవిజ్ఞాన మక్కరలేదు. ఇట్టి యజ్ఞానపూరిత గణితములను సాగనిచ్చినచో మన దేశమున వాస్తవిక జ్ఞానము వృద్ధియగుట కల్గి, అందునల్ల ప్రభుత్వమువారు గూడ బోక్సము కిల్లించుకొని నిజమారసి, పంచాంగములందు వాస్తవికజ్ఞానము నభివృద్ధిపరచుటకై తోడ్పడునట్లు కట్టబాట్లు చేయదగియున్నది. ఇశ్వాత్తు మొదలుకొని పాండవులకాలము వరకు 81 తరములే ఇశ్వాత్తువంశములో నుండెనని లోగడ తెలిపితిమిగా! అది గమనింపక కేవలము పుస్తాది సం॥లు నిర్ణయించుటకై వారలపేరిట యేర్పరచబడిన కాలములన్నియు వారి క్షిప్రకాలములుగా నమ్మి దేశమానములను మనుష్య జీవితమానములుగా దలంచి చేయు యాతంపులెక్కలవల్ల దేశములో నజ్ఞానము నశింపదని చేయగ చెప్పనక్కరలేదు.

దేశమాన మెందుకు త్రోసివేయవలెను?

స్వాయంభువు మొదలు దేశతార్యులందరు మనదేశమునందే వసించిరిగాని భృవమండలప్రాంతమున గాదని ముప్పుండు క్రాయము విషయముల వల్ల తెలియగలదు. భృవమండలములో తమ పూర్వులు నివసించిన ట్లూర్వ లొక్కచోటమాత్రము ఋగ్వేదములో చెప్పియుండినను ఆ కాలపువారి పేర్లే మియు నుదహరింపలేదు. ఆచటినుండి క్రమముగా వచ్చినపిమ్మట నిరాసు ప్రాంతములో చాలకాలముండి పిమ్మటనే యీ భూమికి వచ్చిరి. ఆ కాల మెంత జరిగినో యెచ్చుటను చెప్పబడలేదు. మన దేశమునకు వచ్చిననాటి నుండి మార్కసిద్ధాంతప్రమాణములు నిత్యము జరుగుచునేయుండెను గాని భృవమండలపథ్యతి గాదు. అందుచే నీ దేశమునలుట్టి పెరిగి చనిపోయిన వారందరిని దేశమాన సం॥ల రీత్యా లెక్కలట్టి పురాణములలో వర్ణించుట కేవలము తప్పుగానున్నది. వాని నరసరించియే వై లెక్కలు చూపబడినట్లు చేయగ చెప్పనక్కరలేదు. మనుష్యుల ప్రచారము జీవితము 400 సం॥లుగా చూచినప్పుడు దేశమానము కిల్పితముగా రుజువగుచున్నది. ఇదిటనే పూర్వమునుండి యుండిరన్నను, దేశమానముతో పనిలేదు.

ఇక నీ విషయమును వదలి మన సిద్ధాంతప్రకారము భారత యుద్ధ కాలమైన పిమ్మట పాలించిన రాజుల కాలవిషయము క్రిస్తుతమువరకు తెలిపినయడల సంగతి చక్కగా బోధపడగలదు. క్రిస్తుతము 1957 లో భారతయుద్ధము జరిగినది లోకద చెప్పితిమి. మగధరాజ్యకాలనలో

క్రి.శ. చంద్రగుప్తుని పాలనారంభమునాటికి జరిగిన సంవత్సరాలు	828
మహాపద్మనవనందులు పాలించిన సంవత్సరాలు	100
తర్వాతయుద్ధము కినువాగవంశమువారు పాలించినది	860
,, ప్రత్యక్షతనవంశజులు 5 గురు	150
,, భారత యుద్ధ కాలము తర్వాత	
బృహద్రథవంశములో సామాధిపతికి నిపుణుని వరకు	1020
దీనికి మరియొకవిధముగా కెప్పవచ్చును	
పరిశీల్తు మొదలు మహాపద్మ వరకు	1500
మహాపద్మాధవనందులు కలిసి	69

B.C. 1956

ఈ సంగతులకు యీ విధముగా లెక్క సరిపెట్టినచో భారత యుద్ధకాలమునుండి జరిగిన పాలన సంఖ్యలు సరిపోవచ్చును. ఈ కాలము లన్నియు పురాణములలో గవ్వడుచున్న హెచ్చుసంఖ్యల ననుసరించియు, లోకద నుడివిన యుగారంభ కాలనిర్ణయమునుబట్టియు, ఆ యుగముకు పూర్వము 87 సంవత్సరములు భారతయుద్ధమైనట్లు వ్రాసిన వ్యాసమహర్షి వ్రాతలనుబట్టియు నిర్ధారణ చేయబడినది. గనుక వైన నుడివిన యందరి నిర్ణయములకన్నను యిది దృష్టాంతపూర్వకమైనదిగా భావించవలెను. గణిత శాస్త్రజ్ఞు లాకాలపు పంచాంగములు గురించి చూచి నా లెక్కలతో నాయా యుగములందరి గ్రహగతులను సరిజూచెదరుగాక! ఇంతవరకును ఒక్క ఇశ్చావ్ర వంశములోని తరముల సంఖ్యలను బట్టియే పూర్వయుగ విషయ ములను నిర్ణయించితిమి. పురాణములన్నింటి గల యీ యితరవంశముల యొక్క తరములను వీనికి మిక్కిలి తక్కువగానే యుండుటవల్ల నందు కొన్ని లోపించియుండినట్లు భావించవచ్చును. చంద్రవంశములోని వివిధ కాళుల యొక్కయు, ఇంద్రుల యొక్కయు, ప్రజాపతులను బ్రహ్మ

తర్వాత చంద్రగుప్త మొదలు	828
యుద్ధవంశ పాలించినది	61
	195

యొక్కయు, మిథిల రాజులయొక్కయు పంచాంగముల వోధించినను ఇట్లే యుండుటవల్ల వానిని హెచ్చుగా దర్శించుటలేదు.

పురాణములలోని యన్ని విషయములను సాంగోపాంగముగా నమ్ముచు, కొన్ని నమ్మక, కొన్ని నమ్ముచున్నామని యాక్షేపించువారి వాదముగూడ ఆలోచింపబడినది. మహాకవి శాలివాహనవంశీవాడే దాని వోప్పు కొనెను. (1) ఇదిగాక సాధారణ ప్రకృతినిర్దారణములకు విరోధముగాని ప్రతి విషయమును చారిత్రకద్వైతతో బరిశీలించియే నమ్మితిమనియు, దానికి విరుద్ధవిషయములో త్రోసివేసితిమనియు నిచట కెప్పువలసియున్నది. ఎవరేమి చెప్పినను విశ్వసించుట యెట్లు తప్పే, యెవరేమి వ్రాసినను విమర్శ లేకుండ నమ్ముట యట్టి తప్పే యగునని ప్రతి మానవునికి అంతరాత్మ బోధించును. అట్టి విమర్శ చేయజాలని బుద్ధి గలవాడ అట్టి నిపుణుల మాటలను విశ్వసించక తప్పదు. ఇక క్రిస్తుతము దాదాపు 7888 సంవత్సరములుండి యున్న మన కేకపు వాస్తవిక విషయాలను పురాణాదులనుండి విమర్శచే తెలుసుకొందము.

ద్వితీయ ప్రకరణము

హిందూదేశము పేరెట్లువచ్చినది?

అదిలో హిందూదేశములోని చరితమునే హిందూచరితమని గూడ పిలిచియున్నట్లు కనబడుచున్నది. ఈ హిందూచరితములో ప్రధాన కాఖలు మొట్టమొదట ననగా శ్రీస్తు పూర్వము 7800 సంవత్సర ప్రాంతములో తైశ, వైష్ణవ చరితములై యుండెను. విష్ణువునే సుదట హిందువని హిందూమూర్తి యని పిలిచెడివారనియు, నాతని చరితమును, దేశమును హిందూనామమును ధరించినట్లును విష్ణుమాయోక్తర ఖండములో వ్రాసు బడినది. కాని యిది విష్ణుభక్తులలో నెవరిచేతనో గర్వింపబడినట్లు కనబడుచున్నది. ప్రజాపతులు కొందరును, స్వామంధుర మనువును మొదట మనదేశమునకు వచ్చినపుడు, వారిలో నొకకాల వారిని ఇంద్రుడను నరడు పాలించుచున్నట్లు చెబుకొనిరి. ఇంద్రుడనగా శ్రేష్ఠుడని యర్థము. ఈ యింద్రుడు ఆచరావతిలో తన స్థానమునుంచి పాలించెను. ఇది మొదట త్రివిష్టపమున (తిలైట్టు) నుండి క్రమముగా నచటికి మారెను.

అప్పటినుంచి యా ప్రదేశము ఇంద్రుని రాజ్యమయ్యెను. ఈ యింద్ర పదమే పామరులనొకట హిందూరాజ్యమయ్యెనని తలంచుట కవకాశ మున్నది. అచట బ్రహ్మించుమండిన యొక నదినిగూడ యా పేరిటనే ఇంద్రునియని మొదట పిలుచుచు ఇంద్రునితో లేక ఇంద్రరాజ్యమతోగూడి స + ఇంద్రునినిగూడ క్రమముగా సింధునది యయ్యెనని గ్రహించుట యుక్తము. వరుణ, బ్రహ్మపుత్రనదులుగూడ యిట్లేర్పడిన నామములే. పాశ్చాత్యుల నోటబడి సింధుయే హిందుయయ్యెనని కొన్ని పూర్వవ్రాతల కలవు గాని దానికి విరుద్ధముగ అప్పేరియైనను మొదటిపదమే "హిందు" అని వ్రెననుడిచిన విష్ణుమాయోక్తఖండము నుడువుచున్నదిగా ! అందుచే దాని

(1) 'పురాణ మితి పిత నసాధు సర్వమ్
నచ అపి సర్వమ్ నచమితి అవద్యమ్'

ద్వితీయ ప్రకరణము

29

యథము తర్వాత కల్పింపబడినట్లు మనము గ్రహింపగలము. ఇంద్రుడు గూడ విష్ణువునకు లోబడిన వాడగుటవల్ల నాతని యంశము గల యింద్రు ననుగూడ (వృషాణరందర్భస్థి యంశము కలవారేయను ప్రమాణమును బట్టి) యాచితముననే యీ పేరు తర్వాత వచ్చియుండెనేమో! విష్ణునిభార్య శ్రీదేవిని ఇందిరయని పిలుచుటగూడ నుండెను. హిందూభిము మొదట ఎటు పుట్టి నను విష్ణునామమనగా నేర్పడిన నాటినుండి, యాతని భార్యకు ఇందిరయను నామము వచ్చినట్లు కనబడుచున్నది. ఇంద్రుడనను మనదేశమున కావ్యులు రాకపూర్వమే ఇంద్రోయై రేయనుల కాలములోననగా ఇరానులోను, ఇండియా లోను వీరి బారివారు నివసించు కాలముననే వచ్చియుండును. దానినిబట్టియే మనదేశ నామమేర్పడిననియు, నట్లేచరితమునకు వచ్చెననియు గ్రహించుట యుక్తము. ఇంద్రోయైరేయనుల కాలము శ్రీ: పూ. 7800 సం॥ నుండి యున్నట్లు మన లెక్కలవల్ల తేలుచున్నది.

స్వర్గ, మర్త్య, పాతాళములు

ఈ హిందూదేశములోని హిమాలయ ప్రాంతము మొదలు ఆచు రావతి ప్రాంతము వరకు స్వర్గ లోకము లేక రాజ్యమనియు బ్రహ్మాగర్త మనియు వర్గాల పేర్వడము. దానికి దక్షిణరాజ్యము మర్త్యలోకమనియు లేక మనుసంకల్ప మానవ రాజ్యమనియు బ్రఖ్యాతి గాంచెను. దానికి దక్షిణ ముగా దండకారణ్యము చాటివచ్చుట గల ప్రదేశము పాతాళలోకము లేక రాజ్యమనియు దేహించెను. ఈ మూడింటిని విభజించి పదునాలుగు లోక ములుగా గూడ జెప్పియుండిరి. ఉపనిషత్తులలో గొన్నిటినుందు అంతరిక్ష, వాయు, భూలోకములని మూడుగా విభజింపబడినవి. గాని భూలోక విభజ నము లేదు. మూడవరాజ్యభాగ మగుటవల్లనే అందలివారికిని స్వర్గమునకు త్రిదశులనియు, త్రిదివనియు మధనగా చేర్చు వచ్చెను. బ్రహ్మాగర్తము దేశత శిష్టరచివనియు, నందు టువత్తేత్ర, మత్స్య, కన్యాకుబ్జ, మధు రాది దేశము లున్నట్లును, దీనికి తూర్పుగా వింధ్య హిమాలయముల మధ్య పరస్పర ప్రయాగ నదులకర్త మధ్యదేశమున్నట్లును దీనికి తూర్పు పూర్వ పశ్చిమముద్రముల మధ్యప్రదేశమార్యాగర్తమనియు మనుష్యులలో గలను.

బ్రహ్మలెవడూ! వారికాలములు

ఇంతవరకు మన పూర్వులు కాలమును లెక్కించుటకై యుగాలు, కల్పాలు, వస్త్రాల యేర్పరచి యిది పూర్వరాజవాణ్ణి ప్రముఖుల శ్రేష్ఠమనవకు తెలిపినట్లు లోగడ గ్రహించితిమి. అట్లే బ్రహ్మలవిషయములో గూడ తెలియజేసెను. మొట్టమొదట మన దేశమునకు వచ్చినవారిని బ్రహ్మలనియు, ప్రజాపతులనియు మన పురాణములందు వర్ణించిరి. వీరినుండియే దేవతలు, రాక్షసులు, మానవులు మున్నగుజాతులు క్రమముగా నేర్పడినట్లుండుగలదు. క్రీస్తుపూర్వము రహరమి 7838 సంవత్సరము క్రిందట కొందరు బ్రహ్మలనిబడుచువారు, వారి పెద్దయగు స్వామంభునమనువును మన హిందూదేశమునకు వచ్చి నివసించినట్లు కవలడుచున్నది. వీరి జాతి, మత వర్ణములు కొందరు ఇరానుదేశములోగూడ నున్నట్లు అచటి యిదేమైన గ్రంథములను బట్టి తెలియుచున్నది. దుచ్చిప్రజాపతి, కర్దమప్రజాపతి, మరీచి ప్రజాపతి మున్నగువారే మనదేశమున గాల్గిడినవారు. మొదటిబ్రహ్మకు 10 మంది బ్రహ్మలు కలిగినట్లును, వారే దక్షుడు, వారదుడు, పులహుడు, భృగువు, క్రతువు, అంగిరసుడు, వశిష్ఠుడు, మరీచి, అత్రి, ధర్మదుడు, కర్దమడనువారనియు గలదు. ఆ బ్రహ్మకు జనించిన యజ్ఞయను సరస్వతిని వయసు వచ్చిన పిమ్మట కాటడే చేపట్టెనట. దాని కాలని కుమార్తె ప్లాక్షేపించినవ చెల్లి పోయెనట. ఈ ప్రజాపతు లను బ్రహ్మలందరును స్వంత సోదరీమణులను, వినకండి పెదకండి కుమార్తెలను తరచుగా మొదట వివాహమాడుచుండిరి గాని కుమార్తెలను చేపట్టలేదు. ఇందలి భృగువుకుమార్తె ధార, విధాత యనువారు వీరు క్రమముగా బ్రహ్మలైరి. ఈ భృగువునకు శ్రీదేవి యను కొమరిక గూడ యుండెను. ఈమె విష్ణువుభార్య యయ్యెను. ధాత మున్నగువారు ఆవాటి ప్రజలకు సామృద్ధిక, శౌక్యములు చెప్పించుండిరి. అందువల్లనే ధాత, బ్రాహ్మ కవ్వడను వారోక్తి ప్రబలెను. భృగుమహర్షి కండి వరులు వ్రనియూ, కలి వర్షయనువామె యనియు భాగవతమున నున్నది. వరులుగూడ బ్రహ్మలలోనివాడే. ధాతకు సాయువు, దర్ప, ప్రాకరాభ్యు, పూర్ణి మాఖ్యలను నుడులుండిరి. ఈ ప్రజాపతులనెదు బ్రహ్మలపేరిటనే మనవారు పుష్టి కారణభూతుడగు బ్రహ్మపట్టి విర్ణయమును ఉపించి పురాణములందు క్రేరపరచిరి. విధాతకు అగ్ని పురిష్యుడలనవారు జనించిరి.

ఈ యగ్ని యంద్రసామంతుడయ్యెను. వీరందరును మొదట వారిలో వారికి జనించిన కన్యలను పెళ్ళింద్రుడు వివాహమాడి, వారి వంశములను విస్తరింపజేసిరి. తర్వాతవచ్చిన బ్రహ్మ లనేమరీరిగిన ప్రజలనుసృజించిరి. క్రమముగా వీరల ఆడ మగపిల్లల సంకరము మన హిందూదేశవాసులందరు నని మన పూర్వగ్రంథములు కంకోక్తిగ నుడువుచున్నవి. తత్సార్వత్రికులగు దేవవాసులు వీరలచే గ్రమముగా నశంపుచేయబడిరి. అంతేగాని బ్రహ్మలన వేరే గోత్రమున పెంచునో నివసించి వారి ప్రపంచస్పృహ జేయుచున్నారన నూడదు. అట్టివారే లెందున్న ప్రమాణములుగా గన్నదవు. జగత్తున కంతటి కాధారభూతమగు జగదీశ్వర నిర్వాణారంభమునుగూర్చి నిజముగా నేరికిని సంపూర్ణముగ దెలియదు. అట్టి యాశ్వర్యమే బ్రహ్మలను, విష్ణువులను, శివులను ముడిపెట్టి వారికి మహర్షులను గల్పించి పురాణములందు వర్ణింపబడినను, నిజము చెప్పక తప్పలేదు. ఒకానొక బ్రహ్మకుమారుడగు స్వామంభవు తన సోదరియైన కతయాపను చేపట్టెను. వీరే మనకు తెలిసిన మనదేశపు అదిదంపతులు. వీరికి 2 కుమార్తెలు, 3 కుమార్తెలను కల్గిరి. ఈ కుమార్తెలు ఆకూరి, ప్రసూరి, దేవహూతి యనువారు వరుసగా దుచ్చిప్రజాపతి, దక్షప్రజాపతి, కర్దమప్రజాపతు లనువారిని చేపట్టిరి. మరీచికి కశ్యపప్రజాపతి జనించెను. కర్దమప్రజాపతి కుమార్తె కళ యను నామె మరీచికి భార్యగానుండెను. ఈమెకల్లనే కశ్యపబ్రహ్మ కల్గెను. ఇతడు దితి, అదితి యను యిద్వ్యకన్యలను మొదట చేబట్టెను, వారివలన సమస్త దేవతలు, రాక్షసులు క్రమముగా ఉత్పత్తియైనట్లు చెప్పబడినది. దక్ష ప్రజాపతికి జనించిన యనేక కన్యలనుగూడ యాయన చేబట్టి చాల సంభావము గవెను. ఈ రీతిగా బ్రహ్మలందరును మనదేశమున మొదట ప్రజాపత్రిగావించుకొనుచు వారిదేశమునకు బ్రహ్మవర్షమని పేరుపెట్టుకొని దానిని మనువు పాలనలో నుంచిరి. ఈ బ్రహ్మలు క్రమముగా కొందరు దేవతలను కల్పించుకొని పూజించుచుండిరి. వారి కప్పుడు ప్రకృతిలో నుపకారము గావించుచువచ్చిన మహాభరతస్తూపాలములన్నియు దేవతలుగానే భావించిరి.

ఇంద్రుడు, నూర్పుడు, చంద్రుడు, వరుణు లేక వర్ష దేవత, ఉషః కాలము, సాయం కాలములందలి యాకాసము, వాయువు, అగ్ని, జలము మొదలైనవన్నియు వారు దేవతలుగా దలచి, వారి పేరట తమ పిల్లలపేర్లు గూడ వ్రాసుకొనుచుండిరి. ఈ దేవతలపై క్రమముగా వారపుడు మాటలాడు

చున్న బాసలో వాడ గీతములను వచ్చించుచుండిరి. ఇట్టివానిలోనిదే మూర్త్యు దేవతాపరమగు గాఢాత్రిమంత్రము. ఈ గీతములతో వారు ఆ దేవతలకు ప్రార్థనలు సల్పుచుండిరి. అన్నిటి సృజించి దానిని ప్రోత్రమాచేయుచు, దక్షిణ దేవతలను కొన్నింటిని ప్రత్యక్షముగను, దక్షిణ వర్షిదూపకముగను ప్రార్థించుచుండిరి. అట్టి ప్రార్థనలు క్రమముగా కట్టుబట్టుములైన మంత్ర రింత్రములతో పూజపుసార్వరములతోను వృద్ధిజేసెను. తామసభవించు సర్వవస్తువులు ఆ దేవతలకుగూడ నిచ్చు నేర్పాటుయ్యెను. దేవతలతోపాటు వారి బంధుమిత్రాదులకు తామసభవించు వస్తువులు పంచిపెట్టునర్హులై యేర్పడెను. ఇట్టి క్రితువులు లేనిన మంత్రములతో నిర్వహణ జేయుచుపని ప్రతిబ్రహ్మకును విధివ్యక్తమయ్యెను. తక్కినవారు ఆనగా వారిలో నట్టిపని చేయనివారు సాధారణముగా కృషి మున్నగు కార్యములు జేయకొచ్చిరి. క్రమముగా నీ బ్రహ్మలందరికిని సర్వముగా నేర్పబడును, వారి పనులు చూచుటకు ౭౪ గురుగ్రామ మాతృకమయ్యెను. అదియే ప్రధాన బ్రహ్మ స్థానము. ఈ బ్రహ్మపదవికి వైన నుడివినవారిలో సమర్థుని యొప్పుకొనుచుండిరి. ఆ కాలపు జనులలో నెవరి కెట్టిసహాయము కావలసినను మంత్ర రింత్ర క్రతుకార్యము లన్నింటిను ౭౪ బ్రహ్మ యోగి పనులు నిర్వర్తించుచుండెను. అవసరమైనపుడు మూలబ్రహ్మ ప్రత్యక్షమగుచు కోరినవరముల నిచ్చుచుండెను. ఆ వరములు మన పురాణములలో గన్నుడు నతికయోక్తులు గాకపోయినను, అవసరసహాయములని నమృదగియొప్పుది. ఈ సంప్రదాయ ప్రకారము నా బ్రహ్మల సంకల్పి యంతరమున బ్రాహ్మణునియూ, యజ్ఞాదులలో మంత్రకర్తాదులూ సెరవేర్చు ముఖ్యము బ్రహ్మణునియూ నప్పటికాదు నిలుచుచుండిరి. ఈ యాచారము యజ్ఞాదులం దిప్పటికిని పచ్చుచున్నది.

అప్పుడు చేయుచుండిన యజ్ఞయాగములలో 83 గురు దేవతల నావగ్రహము చేయుచుండిరి. అందు కిది దేవతల మార్గము, చంద్ర, కంచ భూతాది గణములవారు, 11 దేవతల వాటి దేవతానాయకులే. వీరు ప్రత్యక్షముగానే పానిస్థులను సోమమును గ్రహింపుచుండిరి. ఈ వివరములు ముందుపుటలో తెప్పబడును. ఈ యజ్ఞ యాగాదులలో గోవులు, అగ్నిములు, భవములు మొదలగు సంపద లివ్వనియే వారిని ప్రార్థించుచుండిరి. గాని యావాటివారు మోక్షముకొరకై ప్రాణులందరేడు మోక్షము లేక అమృతమును పదములు తిర్యగ్ర క్రమముగా నేర్పడెను. ఉపనిషత్తుల

కాలమున కన్యుతర్కనియను ముఖజాత చచ్చినది. ఋగ్వేదమున పెక్కు చోట్ల త్రిశకాచిక దేవతా యని చెప్పబడెను.

ఇట్టి బ్రహ్మలలోనివారే బృహస్పతి, కుమ్రదు, త్వష్ట, విశ్వకర్మ, మయబ్రహ్మ మున్నగువారు. వీరిలో కుమ్రదు కదీకర్మకుడు. విశ్వకర్మ కిల్వాడులు, గృహనిర్మాణములలో నతికర్తాను. విశ్వకర్మకుమార్తై బృహస్పతిని స్వాయంభువనువు కుమారుడగు ప్రీతువకుడు వివాహమాడెను. మూల బ్రహ్మస్థానము హిమాలయము నుండి బ్రహ్మకపాలమునకు మారెను. పిమ్మట గయాప్రయాగ పుష్కరాదిస్థానములందు గూడ బ్రహ్మక్రమము లభివృద్ధిజేసెదెను. ఇపుడవట వసించు గయాశివశివశివ యెయునురు. ఈ బ్రహ్మస్థానమును గౌరవించుటకై మనభూమ్యులు నక్షత్రములలో నొక దానికి బ్రహ్మయని పేరిడిరి. ఇట్లే తక్కినవారికిని పేర్లవలసియెను. అందరి కన్న పెద్దయగు బ్రహ్మ యున్నపుడు అయినకు హెచ్చు గౌరవముండెను. శివుడుగూడ అట్టిపెద్దకు నమస్కృతు లావరించుచున్నట్లు దిక్షయజ్ఞ ధ్వంస కథనల దెలియుచున్నది. ఇంద్రుడే బ్రహ్మదేవుడననుకొంటే, నూర్కాది గ్రహములకు కారణభూతుడని కొన్ని ఋగ్వేదకర్తలలో నున్నది.

ఇంద్రరాజ్యము-స్వర్గము

దేవతలు మొదట హిమగిరియందలి త్రివిష్టపమున, ననగా నేటి టిబెట్టు ప్రాంతమున నివసించిన పెక్కులిను. స్వర్గ మెచటనో యుండి యందలి యధిపతియగు యింద్రుడు చచ్చినవారికి స్వర్గాదిభోగము లిచ్చునను కథ కొన్ని పురాణములందు తిర్యగ్ర కల్పించబడి ప్రాచురించినట్లు కన్పడును. ఇందలి వాస్తవ మారయదము. స్వర్గరాజ్యము బ్రహ్మకర్తములొనిజే. వీరి రాజధాని క్రమముగా అమరావతియైనది. అమరులు ఆనగా దేవతలు వసించుటకే నమరావతియయ్యె. వీరికి దావుననే అమరపరమున్నది. ఇది నేటి పంజాబదేశములో నున్నది. (*) ఈ చుట్టుప్రక్కల నున్న రాజ్య

(*) మనుస్మృతి 2 క ఆధ్యాయమున చుక్కెర, పాంచాల, మధుర, కన్యాకుబ్జ దేశము లనబడు పంజాబు భూసేనదేశములు పూర్వము బ్రహ్మదేవతలచే బ్రహ్మకర్తములొనివనిపించబడుచున్నట్లుగలదు. సరస్వతి, ద్వివద్యతీనదుల సదృశభాగమును, వింధ్య హిమాలయములధ్వ పూర్వ పశ్చిమముద్రముల మధ్యనున్న దేశ మార్యాకర్తమనియున్నది.

చంతయు పూర్వము యింద్రుడను పోచాలో వెక్కండ్రు రాజ్యమేరినట్లు పురాణములందున్నది. ఇంద్రు డానాటి రాజులలో నొకడనుటకు యుక్తము, అధర్వణవేదములందును, కఠపథ బ్రాహ్మణముందును ప్రమాణములివి :

1. కృశమకృత్యయానాం పురామింద్రోవ్యాస్యత్ | దివోదాసాయదాసుమ్ |
(యగ్వేద తృతీయాష్టక మష్టాధ్యాయం 3, 6, 20 అండ్ 22)

టీ. రాశ్యతో గట్టబడిన నూరు నగరములను దివోదాసుడను యజ్ఞము చేయించినవానికి ఇంద్రు డిచ్చెను.

2. కృ అధయది రాజన్యోయజలే ఇంద్రవాణం | జయేంద్రాయవాచం వద తేంద్రవాచం | వదతేంద్రవాణం | జాయతో తిక్షత్రగం హింద్రః |
క్షత్రగం రాజవ్యం |

కఠపథబ్రాహ్మణం - ౧౦. 5 - అ. 2 - బ్రా. 2

3. కృ త్వమిద్యోధిరాణాం ప్రవక్త్యస్త్యధూ రభిదూతి తిక్షనానామ్ త్వందే వీర్వో ఇహా వి రాజయన్యత్ క్షత్రమజరం తే అస్తు |

(అధర్వణవేదము ౧౦. 69-73 సంపు 2-201 పుట)

ఇట్టి ప్రమాణము లనేమి ముందు పుటలలో నున్నవి.

వై 2, 8 కృతులలో యింద్రుడు రాజనుటకు ప్రయోగములు కలవు. కొండలను చెక్కించి సువర్ణముగా నీ యింద్రుడు నివాసము తేర్చుచెను. ఇంతేగాక మొదటి స్వాయంభువమనువు కాలములో ఆయన కుమార్తె యాకూతికి జనించిన యజ్ఞుడు తీక కుయజ్ఞుడనువాడు యింద్రపదవిలో నుండి యీ దేవరాజ్యమును పాలించెను. ఆ కాలపు టాచారము ప్రకార మిరడు తన సోదరియగు దక్షిణను తెండ్లాడెను. రెండవమనువగు స్వాలో చిహనికాలములో లోచనడనువాడు యింద్రుడయ్యెను. ఇరడు మొదటి యింద్రునికి జనించిన 12 గురు కుమారులలో నొకడు. మూడవ మనువగు ఉక్తిముని కాలమునందు సర్వశక్తిను నతడు యింద్రుడయ్యెను. అట్లే తామకుని కాలమున త్రిభువనువాడును, వై వకుని కాలములో కుభ్రుడను వారిడును, చాక్షువమనస్సంతరమున మౌర్యుడున్నాడనువాడును, యింద్రు లుగానుండి పరిపాలించిరి. వైవస్వతమనువు కయ్యసరికి పురందరుడు అను యింద్రుడు పాలించెను. ఈ విషయములు మహాభాగవతమున గలవు. ఈ

(*) ఊర్జస్వియును ఇంద్రుడు చివరపాలించినట్లు హరివంశమున గలదు.

రీతిగా ఉక్తిహిందూస్తానమును సర్వ సౌఖ్యములతో అనుభవించు యీ రాజ్యమును స్వర్గరాజ్యమనిరి. స్వరాజ్యమగుటచేతనే దాని నట్లు పిలిచిరి. దేవతలను వారి దాయాదులగు రాక్షసులను మొదటి మనువు కాలమునందే చేరుపడిరి. రాక్షసులలో జలంధరుడు జలంధరపట్టణమును, త్రిపురాసురులు త్రిపురములనే పట్టణములను నిర్మించుకొని పాలించుచువచ్చిరి. హిరణ్యకశ్య పుడు, బలిచక్రవర్తి, బాబుడు మున్నగువారువారందరను వారి భాగధేయములను పాలించుచుండిరి. గాని వీరందఱును యింద్రరాజ్యముతో విహితులుగా నుండక అప్పడప్పుడు వారి రాజ్యమునుగూడ నాక్రమింపకొచ్చిరి. బలి చక్రవర్తి, బాబుడు మున్నగువారి వంశీకులు భారతీయసాధుకాలమునందేగాక 11, 12 శతాబ్దిములవరకు నుండి సామంతులుగా చిత్తూరుజిల్లా పొలింఠిమును బాలించుచుండిన నివర్తవములు కాసనములందు దొరకుచున్నవి. వామనుడు బలిచక్రవర్తిని పాతాళమున కణగద్రొక్కెనని వాగ్దానిన పురాణవాతలనుబట్టి యాతని వంశీకులను యింద్రరాజ్యము దాటించి సరిహద్దు (అయోధ్య) రాజ్యమునుగూడ దాటించి, దక్షిణదేశమునకు పారద్రోలినట్లు గ్రహింప వచ్చును. అందునల్నే తిద్వంశీకు లచట స్తావరము తేర్చుచుకొన గల్గిరి. ఇంద్రోపదవి భారీయైనపుడు వారి కర్కంఠ స్నేహితులును, సరిహద్దురాజులు నగు నూర్వచంద్ర రాజులలో నర్జునులగువారి కా పదవి లభించుచుండెను. నమామడు. రజ, ఆతనిపుత్రులు. వీరు చంద్ర వంశీకులైనను కొంత కాలము ఇంద్రరాజ్యమును పాలించిరి. ఈ యింద్రరాజ్యము భారత యుద్ధ కాలమువరకు నుండెను. శ్రీకృష్ణు డింద్రోపట్టణమునకు వెళ్ళిరచ్చెను. అర్జునుడుగూడ వెళ్ళి యింద్రునిచే సత్కారము లందెను. కృష్ణమూర్తి, యచ, వరుణాది పట్టణములకుగూడ వెళ్ళియుండెను. ఈ అష్టదిక్పాలర పట్టణములన్నియు నాకాశమండచ్చటనో లేవు. ఈ యింద్రరాజ్యమునకు చుట్టును సరిహద్దులలో నచ్చటచ్చట నీ దిక్పాలర పట్టణము లుండెను. రాక్షసాది యన్యప్రభువుల యాక్రమణ సాగకుండగా, వీరు సరిహద్దులను రక్షించుచుండిరి. ఈ సరిహద్దులలో నున్న రాజ్యమే స్వర్గమని క్రీమముగా

పేర్లడనను. దేవతా రాక్షస యుద్ధములందు సహాయముజేసిన రాజులను స్వర్గమునకు తీసుకొనిపోయి గౌరవించుచుండిరి. అట్టి గౌరవములలో రంభా సంభోగ మొకటి. స్వర్గరాజ్యమున వశేక సుందరవనిత లుండిరి, వారిని చాలమంది బానిసలుగను, దాస, దాసీజనములుగను వృక్ష నీత వాద్య ట్కోలులై యింద్రుని సభయందుండువారుగ నుండిరి. అట్టివారిలో కోరిన వారిని యింద్రుడు వారి స్నేహితులగు రాజులకు నిచ్చువాడు. నూర్య చంద్ర రాజులు అన్ని చోట్లాది క్షౌర్యముల కను దేవతలక్షేత్రము కృతులను పేరిట చేయుచువచ్చినపుడే యింద్రా రాజ్యముగారి పెద్దలందరిని ముఖ్యముగా బ్రహ్మలును, దేవతలను, యింద్రాది దిక్పాలకులను ఆహ్వానించి హస్తమును (శేతితోగూడిన మృష్టాన్నము) యిచ్చి గౌరవించి యందు పాగ్గాననిచ్చి నందులకు పృథివీలముగా నట్టి రాజులకు రంభాది సుందరకన్యలను పృథివీ దిందున వచ్చిరి. వచ్చినవారికిగూడ నితరుల కథ కర్మాక కర్మిరచయ్యెను. అవి యింద్రాదులపేరిట నక్షత్రములు తెలిపవచ్చుట కట్లుకథ నిర్మాణ నయ్యెను. తనను ఆహ్వానించకుండా చేయు పట్టికలుతులనుయోగిండుట మున్నగువాడు భంగపరచుటకై పృథివీక్షేత్రములనుయోగిండుట కృతముగా పానురులనోటబడి హిందూరాజ్యమయ్యెను.

హిందూరాజ్యము

సింధునది పొంగింతున నీరసించువారు హిందువులనబడెదని యొక వాద మున్నదిగాని హిందువులతోగూడిన యానది సింధు (స+ఇంద్ర)నది ఇంద్రునినది లేక సింధునది) యయ్యెనని గ్రహించుట యొక్కమనియు మొట్టిమొదట ఇందునదితోగూడి అది సింధునదిగా మారియుండునని లోకద తెలిసిరిమి. ఆ కాలపు ప్రజలకు ప్రజావృద్ధి లేక ప్రజావృద్ధి యొక పట్టిక మైన ముఖ్యకార్యముగా నుండెను. అందుచేతనే ప్రభువులగువారికి వారి దేశపు సుందరతయన్ను నిచ్చి యింద్రాదులు స్పష్టితో పోషించుచుండిరి. రాక్షసులకు, దేవతలకు వైరములు వృద్ధిజేసికొలదిని యీ యింద్రరాజ్య మునకు పృథ్వీరక్షకుడు (Protector)కాలంకిరచ్చెను. అప్పుటికి దేవత లలో వశేక భాగస్తు శిర్షుడినట్లు కన్నడును, గరుడ, గంధర్వ, యక్షు

కిన్నర, కింతువ, నాగ, నభర్వ, సిద్ధ, సాధ్య, విద్యాధర, అపసరసా దులు దేవతలలోనుండి యుద్భవించి యశేక పట్టణములు నిర్మించుకొనిరి. వీరందరిని అవసరమైతపుడెల్లను రక్షించుటకై ప్రత్యేకస్థానము ఆనకక్క నయ్యెను. దీనికొకటి దేవతలందరును కలిసి తమ యందరి క్రేయము కొరకు విష్ణు వొకనిని యేర్పరచుకొనిరి.

ఈ యింద్రాదులు నాటి పృథివీ యనుట కనేక దృష్టాంతములున్న ను గొన్ని మాత్రమే వైవవాగిరిమి. ఋగ్వేదమునందింకను గొన్ని గుర్తులు కలవు. సరసు యను టక్క (సురేంద్రనాథ) యొకటి దేవకుని ఫణులు ఆపహరించిన గోవులను మరలించి తీసుకొనివెళ్ళుటలో సంచాదము పలువు మన్ననలొక దుక్క తెలుపుచున్నది. (౧౦-౧౦౭) ఇంద్రుని భార్య యొకతె యొక వానరమును గురించి కోపించి తనభర్తతో నా విషయమై వాదించుచున్న యొక దుక్కగూడ గలదు. (౧౯-౮౭) ఇంద్రావరణుల సంచాద మొకటి వారి పరస్పర యాన్నత్య విషయమై స్పృశించుచున్నటులు గానుపించెడి దొక దుక్కగూడ యున్నది. (౪-౪౭) యాజ్ఞిక క్రియల భారము కరుణాగ్నులలో నెవరు వహించకలేనను విషయమునకు సంబంధించిన యొక దుక్క కనబడుచున్నది. దీనిపృథ్విక మన్నియను యింద్ర సామంతుడు దనకు శ్రమకరమైన యాపనిని స్వీకరించుట కంగీకరించినటు నూచన గలదు. ఇట్లు వీరందరూనాటి ప్రజలపై యధికారములు వహించిన నామకులని స్పష్టముగా దెలియుచున్నది. ఇందుకు రాక్షసులలోని వలా సురుడు, కుష్టుడు, కంబుడు, అశ్వుడు, కిరంజుడు, పక్షముడు, వంగుడు, పిల్చుడు, కృష్ణుడు, రాహుడు, మయావుడు, ఫణులు మొక లగువారిని సహించినట్లునే దుక్కలలో గలను.

(ఋ 1-10-58, 15-101-2, మరియు 103-2 చూడుము.)

ఇంకను బాసురుడు గోవులను హరించినపుడు వానిని విడిపించి తెచ్చెను. అంహోయను రాక్షసుని సుద్రుణులచేను. యుద్ధములందు యింద్ర సహాయము బొందిన యీ క్రిందిరాజులు పెక్కిండుగ్గి గన్నకుచున్నాడు. నభ్యుడు, తుర్వసుడు, యదువు, తుర్వికుడు, పురుకుక్కుడు, సురాసుడు, ఋజాసుడు, కురుకుడు, అతిథిగుడు, ఆయువు. ఇంద్రుని చివరి మువ్వగును ముక్తికసునకు లోబడజేసెను. ఈ యింద్రుడు కంబునగో బోరాడినపు

చారణియొక్క 99 పురములను నాశనమొనర్చెను. ఋషాశ్వధను రాజుతో గలిసి కృష్ణుడను రాక్షసుని జంపెను. ఈయన స్వర్గరాజ్యమునుగూడ 7 నదులు భూమికి ప్రవహించి సముద్రమునకు పోవుచుండినట్లు గలను. ఇనుముతో చేయబడిన కవచము లీతడు యుద్ధములందు ధరించుచుండెను.

(ఋ 1-12-72-8, 1-10-58-8)

పై కార్యములన్నియు నొక్క యింద్రుడే చేసినవలయు గాని ఏయే యింద్రు డే యే కార్యము లొనర్చెనో విడిగా తెలియకల సాధనము లేకున్నను, ఆనాటిస్వర్గరాజ్య రాజులుగానుండి వారొనర్చిన కార్యములే పైన వివరింపబడినవి. వృషా గిరి పుత్రులగు అంబరీష, సహదేవ, భయమాన, సురాధు లను రాజులు యింద్రుడవలెయు బొంది యారనిని ప్రోత్సహింప జేసి నట్లు ఒక దుక్క గలదు. చివరకు దైవవాదశర్వగుల నొక పర్యవసానకు ఇంద్రుడే పర్యవసానిగూడ నీ యింద్రులవల్లనే పేరుపచ్చినట్లు చెప్పవచ్చును. పురోహితుడను యింద్రు డొక కాలమున నున్నట్లు ఆతనిని మారుగోవుల నిచ్చుని ప్రార్థించుచున్న యొక దుక్కగూడ ఋగ్వేదమున నున్నది.

(ఋ 8-78-1)

ఇంద్రుడు ఆర్యవర్ణుల సుధరించువాడనియు, నశేషదమ్ములను సంహరించుచుండెననియు, దమ్ములు, అచ్యుతులు, అచ్యుతుల వల్లినవ్వము గలవారనియు, వారి నశేషులను సంహరించుటేగాక, గుహలలో కొందరిని దెబ్బ ననియు నశేష ఋగ్వేదముగ్గులు తెలుపుచున్నవి. (ఋ 2-12-41-30-8, 8-24-8, 10-22-8, 4-28-4) ఈ యింద్రులలో మిగతవారిని గురించి ముఖ్యము చెప్పబడును.

విష్ణువులు

దేవరాక్షసజాతులవారు చీలిపోయిన పిమ్మట దేవతలు తమ రాజ్య మంతటను నిలిసి తమ్ము సురక్షించుటకై యొక విష్ణువు నేర్పాటు చేసి కొన్నట్లు లోకడ తెలిసితిమి. ఈ విష్ణుత్వము బదరీవారాయణమున నుండెను. ఈ విష్ణువు దేవరక్షణ బాధ్యత గల్గియుండుటేగాక నాటి దేవత లకు మరపువలెకాగూడ నుండెను. ఈ విష్ణుపదవిలో వరసారాయణులు లను

ఋషులు గూడ కొంతకాల ముండిరి. విష్ణువులలో కొంతకాలమునకు వైకుంఠుడనువాడు వచ్చెను. ఈయన వికుంతయు నాపె తుమాడుడు. ఈతడు తన పేరిట వైకుంఠపును ఆశ్రయమును గట్టింది తన మతాశ్రమము నడటికి మాన్చినట్లు కనబడుచున్నది. అప్పటినుండియు బదరీవారాయణ మొక యువశాఖయయ్యెను.

ఈ యాశ్రమాధిపతులందఱు విష్ణువులనబడుచుండిరి. వీరొకర రక్షణవిధము వహించి దేవతాసంకలిత కలకల్ల జెట్టి కష్టకష్టములు వచ్చినను వానిని దీర్చుచు వచ్చిరి. దేవతలలో నందరినుండి తిగినంత సిల్పించి (Military) దీనుకొని బదరీవారాయణమునకు వైకుంఠమునకు యా విష్ణువులు నివసించుచుండిరి, ఈవిష్ణువులు కేంఘ, చక్ర, గదా కర్ణా గ్రాస్త్రము లను చిహ్నములుగను, గరుడశీతమును ధరించుచువచ్చిరి. మొనటి స్వామియంభవనువు కాలమున కర్షమప్రజాపతి! దేవవారి యను భార్య యందు జనించిన కవీలుడు. మొనటి విష్ణువయ్యెను. ఆకాలమునందే కొంత కాలము యింద్రుడగు యశ్వాకుగూడ విష్ణుపదవిలో నున్నట్లు కనబడుచున్నది. రెండవ మనువగు స్వాశోనిషుని కాలమునందు విభిదుడు శేక విభవడు నతడు విష్ణువయ్యెను. ఈతడు నేదలియడను విశ్రువకు దుషిత యను భార్యయందు జనించెను. ఇట్లే ఉత్తరువునవు కాలమునందు భద్రుడను వానికి సూర్యురయను సతి పడియందు జనించిన సత్యసేనుడనువాడు విష్ణువయ్యెను. పిమ్మట శామసునికాలమున హరిమేనుడను వానికి హరిణి యను సతియందు జనించిన హరియను నతడును, రైతకమనువు కాలములో కుశ్రుడనువానికి వికుంతయును నామెయందు జనించిన వైకుంఠుడను వాడును, చాక్షుషమనవ్వంతరమున వైరాజానకు సంభూతి! జనించిన యజీకు డును వైవస్వతమనువుకాలమునందు కళ్యృతున కతిధియందు బుట్టిన వాను నుడును విష్ణుపదవిలోనుండి దేవతలకు సహాయులై నిలిచి, వారివారి కాలము లందు దేవతలకు రాక్షసులకు జరిగిన యశేష యుద్ధాది కార్యములందు రాక్షసులను సంహరించి దేవతలకు జయముగల్గించి, యింద్రుని రాజ్యము నందు నిలిపి తమ యాశ్రయపదవిని బలపరచుకొనుచు స్థిరపడినట్లు పురాణములలోని చరిత్రలవల్ల దెలుసుకొనుచున్నాము.

సోమశామరుడు, హిరణ్యక్ష, హిరణ్యశక్తియు మున్నగువాటిని విష్ణువులకి సంపాదించబడినవారే. ఇది, కృత్రుడు మున్నగువారిని అయింప లేవనెత్తుడు యుక్తిచే అయింపుచుండిరి, వామనదను విష్ణువు బలివద్ద యుక్తిచే దానముగా రాజ్యమంకిటిని గ్రహించి యాతనిని పెదలగొట్టెను. కృత్రుడు యుక్తిచే రాజ్య మాక్రమించినపుడు శ్రేష్ఠశ్రీధరమునకు దానపోయి కర్మాకరణముల సూర్యునివలన క్రమముగా నాతనిని అంపి రాజ్యమాగ్రహించిరి. విష్ణుక్రమము వైకుంఠమున నుండి యుచుండే విష్ణువు నివసించుచు దేవరక్షకుడుగా నుండెను. ఈ వైకుంఠము కుర్మనిగొడుగను వైకుంఠదను విష్ణువు గట్టించెనని పురాణములందున్నది. ఈ పట్టణమునూరి నొక్కోసారి దేవత్రువులకు రాక్షసులచే లూటీ చేయబడుచుండెను ఆ క్రోధమువల్లనే విష్ణువు నరిసింహమువలె సుగ్రహునియై యనగా మిక్కిలి రోషవంతుడై బయలుదేరి హిరణ్యశక్తియు సంపాదించెను అప్పుడు దేవతాసమూహము లందరితో వరకు దండయాత్ర చేసెను ఈయన దేవరాజ్యమునందేగాక తన వైష్ణవములతో ఆయాధ్యక్ష ప్రతిష్ఠా పురాని రాజ్యములకు నూడ నొక్కొక్కప్పుడు సహాయుడై తన పలుక బడిని విస్తరించెను. ఈ విష్ణువు సహాయము లేకున్నయెడల ప్రభువుల విశ్రీయమైన రాజ్యమును బొందియుండడు. దేవతలకు రాక్షసుల సహాయమునకు సహాయము చేయుచున్నట్టియు విష్ణుక్రమమునకు మరణము లోబడి భక్తులై యుండిన రాజులలో ప్రముఖులు కొందరునూడ విష్ణు శారములగనే క్రమముగా భావింపబడుచుండిరి. ఋషభుడు, పృథుచక్రవర్తి, రాముడు, శ్రీకృష్ణుడు, బలరాముడు, పరశురాముడు మున్నగువారి విష్ణుభవతారములైపోయిరి. కృష్ణార్జునులు పూర్వజన్మముందు సరసారాయులని చెప్పబడిరి. మత్స్య, కూర్మ, వరాహ, నారసింహములవలె నా రేతలేలందు సంపాదించిన విష్ణువు లా యాయతారము లనబడిరి. నీళ్ళు చాగుకొని యున్న రాక్షసులతో బోరాడునపుడు మత్స్యమువలెను, రక్తిలతో కపటస్థులను నటించవలసినపుడు, కూర్మము తన యంగముల బయటికి గవ్వదేకుండ లోనికి ముడుచుకొనునట్లు తన చౌదయ మమును వెలికి రానీయక కూర్మమువలెను, తన నగరమును లూటీ చేసినలకు గల పూర్వక్రోధముతో సుగ్రహునియై సింహమువలెను, జలప్రళయములో మొదటి మనుజులైన వాచయన్ని ప్రక్కలకు చరించుచున్న క

దానిని రక్షించుటకై బుర్రలోనికి వారాహమువలెను సంపాదించిన విష్ణువులే మత్స్య, కూర్మ, నారసింహ, వరహతారములుగా భావింపబడిరి. ఇట్లే క్రమముగా విష్ణువు లనేకుల మరళ రైలై వెలసిరి. నీరు ముఖ్యముగా రాక్షసులలో విచగ్నులగుచు తమ మరణముయొక్క సర్వ వ్యాపకశక్తిభారము వహించుచుండిరి. నీరుమతమే వైష్ణవమతమయ్యెను. వైష్ణవక్రంధములన్నింటను క్రమముగా నీ విష్ణువులంద రొకటిగా భావింపబడి, వారికి ఏకత్వమును సర్వ లోకనాయకత్వమును, రక్షణమును అంటగట్టిరి. అట్టి సర్వత్వయధగు మొదటివిష్ణువును ధ్యానించుచు, పూజించుచు, అనుసరించుటయే యీ మత రక్షణములు రక్షణగోరుచుండిన పూర్వకాలపు దేవతలకిట్ల లాదిగా మానవులందరును అవసర రక్షణకై యీ విష్ణువునే ఆహ్వానించువారు. సాధారణముగా బ్రహ్మలకు, యింద్రునికి నలదిగాని శార్యములందుగాని, క్రతువులందుగాని యీతని బ్రాహ్మిని యాహ్వానించుచుండగా, నాతడు వచ్చి వారి యావనలను తొలగించుటలో సాయపడియు, కోర్కల బదయుటలో తోడుపడియు బ్రసిద్ధి కెక్కుచుండెను. క్రమముగా నీ పదవి బొందినవారెల్లరును పురుషోత్తము లనబడుచుండిరి. ఈ విష్ణువులపేరిట కర్మాకరణములలో నొక సమూహమునకు విష్ణుపదమని పేరు లెట్లుబడెను. ఇదియే “తద్విష్ణుః పరమంపదమ్” అని ఆత్మోక్తిగా బలుకబడినది. ఈ విష్ణుపదమును గ్రీకులు హెర్క్యుల్స్ (Hercules) అనెదరు. ఇది హెక్టేక (బలరామ) శబ్దముగాని యొందుగాదని కొందరు పండితు లనుచున్నారు. నక్షత్రముల కన్నిటికి నుత్పత్తిస్థానమగు నీ ఖగోళప్రదేశము తమ మత కర్తవ్యపేరిట వైష్ణవమతస్థులు గుర్తించుట విశేషము. శ్రీరామ, శ్రీకృష్ణుల చిరకాలమున మునులు వైష్ణవచాధిపత్యముకొరకై పిలిచియుండిరి. ఇది దేవలోకమునకు గాదనియు, దేవరాజ్యమున నున్న వైకుంఠాశ్రమ పదవికై పిలిచినట్లును, వారు దానిని కొంతకాలము స్వీకరించినట్లును మనము గ్రహింపవచ్చును.

శివులు లేక రుద్రులు

మొట్టమొదటి మహాదేవుడు లేక దేవదేవుడను శివుడు రాక్షసులకు మరప్రపత్తగాను, రక్షణ సహాయకర్తగాను యేర్పడిన యొక యాశ్రయాధి

పతి ఈయనస్థానము కైలాసగిరి. ఇది హిమవర్షవర్షమున నున్నది. ఇతడా మట్టుప్రక్కల గల రచయిత ప్రదేశములను, మానస సరోవరాది ప్రాంతములను పర్యవేక్షించుచుకొని కొందరు సైనికులు (వారిని ప్రమథ గణ మనెదరు) తోడ్పాటుచే రాక్షసులకు కొరవ సహాయము లొనర్చుచుండెను. ఈతడు దుద్రుదనిగూడ పిలువబడుచు క్రమముగా దేవ, మానవ జాతులందరికిని తన పరమమూల సున్నవారికి రక్షణ నిచ్చుచుండెను. కాల క్రమమున నీ దుద్రులు 11 మంది ప్రాముఖ్యముగొనికచ్చిరి. వీరినే ఏకాదశ దుద్రులందురు. చున్య, చున్య, చున్య, చున్య, చున్య, బుర ధ్యోతో, దు, తోతోధర, కాల, వాసుదేవ, సృష్టరతులనువారే 11 గురు. వీరికి వరుసగా ఫీ, కృష్ణ, శనో, మా, నియ, భృగి, రిలాంబకీ, రావతి, సురా, దీక్షా, వాసులగు పన్నులుండిరి. ఇందలి యొక శివుని (దుద్రుని) వర్షము బుగ్గేదముగొనుండి, యాయన బలకాలియనియు, జటాజూట ధారి యనియు, తపస్వియనియు, శత్రుసంహారియనియు తెల్పుచున్నది.

* కైలాస పర్వత మిప్పుడు నేపాలురాజ్యములో జేరియున్నది.

ఇంద్రరాజ్యములోని దేవతల కందవకును రక్షకస్థానముగా విస్తార శ్రమము స్థాపింపబడినంతనే రాక్షసులు తమ శ్రేయస్సుకొరకు యావత్ ప్రాంతము జేరి యాయన పతి చునునందుచుండిరి. వీరుగూడ పూర్వదేవతల యగుటవల శివునకు దేవదేవుడను పేరువచ్చెను. ఈయన దక్షప్రజాపతి క్లుప్తయ్యెను. సతీయను పేరుగల దాక్షాయితీయే యీ మొదటిశివునిభార్య. ఈయన వైద్యముగూడ జేయుచున్నట్లు బుగ్గేదమందలి దుద్రస్తోత్రముల తెలుపుచున్నది. (1-16-114-5) సాధ్యమైనంతవరకీయన దేవరాజ్యము నకు, రాక్షసులకు విరోధములు కొలుగనియకుండను యుద్ధములు జరుగకుండను రావతిపార్వత ప్రయత్నములు సల్పియుండినట్లు కనబడును. అందువల్లనే దేవతలుగూడ యీతని ప్రార్థనలు జేయుచుండిరి. మొట్ట మొదట నీయనను బహిష్కరించి యష్టాయాగాదులలో భాగము లీయగూడదని తలంచుచుకొని దక్షయష్టములో జరిగిన పరాధనముతో దేవతలు బుద్ధి

* కృ. ఇమాం, దుద్రాయ తపసే కపస్తికే క్షయద్వీరాయ ప్రథరా మహేమతిం । యధానః సమసద్విపదే చతున్నదే విశ్వం పుష్టం గ్రామే అస్మి నృనాతురమతి॥ (బుగ్గేదము 4-5-10-8)

దెచ్చుకొని యీతని సంకటిమండి భాగస్వామిని చేసిరి. క్రమముగా నీయన దేవతలలోనే కలిసి రాక్షసులను సంహరింపజొచ్చెను. ఈ కవాక్రమాధిపత్యమున క్రమముగా క్రింది గణములవారుగూడ శివపదవి వధిలోహించుచుండిరి. ఈ యాచార మామతాశ్రమములందు 11, 12 కతాబలవరకు నున్నట్లే కనబడుచున్నది. ఈ చరముగో జేసినవారందరును వీర మహేశ్వరులనియే చెప్పుకొనుచున్నట్లు కాపని దృష్టాంతము లనేకము గలవు. ఈ మతాశ్రమాధిపతులు సైతము తాము శివులనునియు, యాశ్వరులనునియు నాచరణము గావించుకొనుచు బ్రజలకు తాము మొదటిశివుని యనతారములుగనే గోచరింపజేయుచుండిరి. సంధీశ్వర, చందీశ్వర, భృంగీశ్వర, గణేశ్వర, మహేశ్వర, వాసుదేవ, వీరభద్ర, పరమేశ్వర, తగుమనశివ, అహోరతివాదులు మొదటిగణములలోనుండి శివులే, లిలాదునిపుత్రుడగు సంధీశ్వర పట్టాభిషేక వర్షము లింగపురాణమున నున్నది. 12, 18, 14 శతాబ్దములలో నీ ప్రవరమునందు గోభక్తిమతమునకు జెందిన వారిలో విరులశివ, కాంతశివ, భర్తశివ, విశ్వేశ్వరశివ, పరిపూర్ణశివ, ఉత్తమశివ, శ్రీకాంతశివులను జైత్రగురువు లున్నట్లు కాపనములు వదించుచున్నవి. 12 వ శతాబ్దిని పాలించిన విష్ణుని కాలమున వీరశివులందరిని శివులుగనే భావించుచున్నట్లు బసవపురాణము జదివినవారికి తెలియును. మొదటిశివుని యాకాలరక్షణములు జటాజూటధారణ, త్రిశూలధారణ, విభూతి, దుద్రాక్ష, వాగాధరణ ధారణాదిలక్షణము లీవరమునందున్నవి. లింగపూజ యాచరమునకు ముఖ్యము. అదికాలపు మానవులు (రాతియుగములోనివారు) స్త్రీపురుషులు సృష్టికార్య పతి పవిత్రవంతముగా భావించి మైదునందుగల విశేషాసక్తి శ్రేష్ఠలతోను భక్తిపరత్వమునను దాని కాధారమగు లింగమును యాశ్వర దృష్టితో బూజించుటయు, దానిని పరంపరావ్యాజమున నీ యాదిశివులనుసరించుటయు నిందలి విశేషము. ఈ అదికాలపు వైవరమునే పెక్కింద్రులు అనుసరించుచు నచ్చిరి. మొదటిశివుడు దక్షశత్రుయగు సతీదేవి చనిపోయిన పిమ్మట హిమవంతుడను కొండరాజు కుమార్తె దుగ్ధాదేవిని పెండ్లొడెను. ఈ దుగ్ధపేయనను శివునికుమార్తెగు వీరభద్ర, వినాయక, కుమారస్వామి, భైరవాదుల పేర్లనుగూడ మతశాఖలు క్రమముగా వెలసి, వారి కనేక గుర్తు గోపురాలు నిర్మింపబడెను. (గ్రంథవిస్తరణ ఫిలిప్ దీరందరి భార్యలు,

సంతాన వివరాలు వ్రాయబడుటలేదు) శిరలింగమును స్థాపించుచు వేల కొలది గుడ్డు మనదేశమున ప్రచురముగా ప్రచులెను. 7 వ మనువగు దైవస్వతుని కాలమునకే (యీగడు మూర్ఖుని పేరిట వానికి జనించినవాడే గాని మూర్ఖుడు కాదు) యీ శివయోగులలో నవగా మరకర్తలలో శ్వేతుడు, దుద్రుడు, ముతారుడు, మదనుడు, మువ్వోరుడు, కంకిలుడు, లోకాక్షి, శైవీమధ్యుడు, మహారేణుడు, దధివాహనుడు, బువ్వభుడు, దద్రుడు, అగ్రి ముతాలకుడు, గౌరముడు, వేదశిర్షుడు, గోగర్భుడు గుహవాసి, ఖండర్పుకుడు, జటామూర్ఖునిహనుడు, తారకుడు, లాంగవీకులనువా రున్నట్లు లింగ పురాణమున నున్నది. వీరందఱును కైలాస శివశ్రమాధిపతులుగా మన్నుచు వాని కనుబంధాశ్రమాధిపతులై యుండి మత, రాజ్య రక్షణకై పాటుబడుచున్నట్లు కన్పడుచున్నది. మూర్ఖపురాణములో నీ బ్రహ్మ విష్ణు చూడేశ్వర మతము లెట్లు వ్యాపించినవో యీ క్రిందివిధి వ్రాయబడినది.

— చ త ర మ త ము లు —

రాజులు	...	విష్ణువుని, ఇంద్రుని ఆరాధించుచుండిరి.
బ్రాహ్మణులు	...	అగ్నిని, బ్రహ్మను, దుద్రుని ఆరాధించుచుండిరి.
కురులు	...	విష్ణువునే ఆరాధింతురు.
రాక్షసులు	...	దుద్రు నారాధింతురు.
గంధర్వులు	}	...
యక్షులు		
విద్యాధరులు	...	వీరు ఇంద్రుని ఆరాధింతురు.
సాధులు	}	...
వైఖానసులు		
అసురులు	...	దుద్రుని ఆరాధింతురు.
కిన్నరులు	...	దుర్గాదేవిని పూజింతురు.
ముషలు	...	శివుని కుమార్తెను ఆరాధింతురు.

మనువులు, వారి వంశీకులందఱు	}	...	విష్ణువు, రవి, దుద్ర, బ్రాహ్మణుల ఆరాధన మొనర్తురు.
బ్రహ్మచారులు			బ్రహ్మ నారాధింతురు.
గృహస్థులు	అందఱు దేవతలను ఆరాధించెదరు.
యక్షులు	దుద్ర నారాధించెను.
భూతములు	}	...	వీరు గణేశ్వరుని, దుద్రుని పూజించెదరు.
కూష్మాంధులు			
జనులందఱును	బ్రహ్మను పూజించెదరు.

మనదేశమున మొట్టమొదటగా నేర్పడిన మతసంస్థలు మూడును ప్రజోపయోగకర సంస్థలుగా నేర్పడి వానినుండి చీలి యనేక మతములుగా వ్యాపించెనని చెప్పవచ్చును. దాదాపు భారతముద్దమునకల్గి యాశ్రమములు క్రమముగా జరుగుచుండెను. భారతయుద్ధకాలమునకు కొంచెము పూర్వమున నుండిన రాక్షసురాజగు దిశ బాబుడు శివుని కొని వాకిట కావలిగా నుంచి నట్లును, అతడు కృష్ణునితో యుద్ధమున నోడిపోయినట్లును, భాగవతమున నున్నది. ఎప్పుడో యొకప్పు డిట్టి తప్పనిసరి పోరాటములు గల్గినను, సాధారణముగా వైష్ణవ, శైవ ఆశ్రమము లనోద్భవ్య స్నేహముగ నే మొదటి నుండి యుండెను. దుద్రకొటి, మధువనం, పద్మవగర్, కాలంజర్ పట్టణము లందును. పంచనది, గోకర్ణము, విజయ, వీశాంగ, విరజ మున్నగు దీర్ఘము లందును. శైవులు వివిధిగా వ్యాపించి మతమును వృద్ధిజేసిరి. అట్లే వైష్ణవ మతము నారాయణదీర్ఘము, సాలగ్రామము, అశ్వరీర్ఘము, కుష్మాంధము మున్నగువోట్ల మొదట వృద్ధియొనర్చు గన్పడును. ఆశ్రమభేదములను, వస్తుధారణాభివేషములను, దేవతా స్వరూపాకారాది భేదములన్నను, యీ మతములవారందఱును ఒకే యాత్మవ్యవహారమును నమ్ముచు దానిని జక్కుగా తెలుపు ప్రజాసేవకులైన మతాధిపతులను గొల్పించు వారిచే చివరకు (ఆత్మ స్వరూపులు) దేవులుగా భావించుచు వచ్చిరి, దేవతాశక్తియు ఆ కాలములో పూర్వ పెద్దలను భావమం దుండెను. హిందూదేశములో నే మతమున్నను, ఒకేయాత్మ వస్తువును చెల్లినదిగ నే యుండును. అందువల్లనే యొకరినొకరే పేరిట నే దైవమును నామకరణ మొనర్చినను, వారి యంతః కరణములో

మూర్తి మా దేవుడు పరమార్థ స్వరూపమనియే వమ్మనందిరి. ఈ శివార్చనమునకు దేవునితో కుదేరవట్టణ ముండెను. అతనితో శివులందరూ యభ్యుము నెరవ్రచుండిరి. శ్రీ. పూ. 6850 సం.ల క్రిందటనున్న నా భాగములముల అంగీరములు దాదిన సుత్రపరిశీలన భవము హిమాలయమందు దొరకెను. అది యెవరిదను ప్రశ్న వచ్చెను. నా భాగము ఈ రండి సన్నిధి కేగి విచారింపగా, నది శివస్థానములో నున్నది గావున నాయనదేసి చెప్పెను. అప్పుడు నా భాగము ఈనా క్రమముతో పనియన్నను రీతికొనక నైలా సాక్రమాధిపతియగు నప్పటి శివుని వద్దకేగి, యా క్రమము దొరకిన విషయము నివేదించెను. సత్యమును పరిశీలించుటకై యా దేవదేవుడగు శివుడు సంతోషించి దాని నాతనితో చురల నొసగగా స్వీకరించెను. అప్పుటి యాశ మాధిపతు లిట్టి నేవలనే యొనర్చుచుండిరి, ఇట్టి రుద్రులు 11 గురు పేరిట వీశాదకరద్రులును, విష్ణుస్థానముపేరిట రుద్రస్థానం పరమః పదమ్యమ విష్ణుస్థానమును ఖగ్గోళమున దక్షిణవారికివలెనే చున భూద్రులు నిర్మించిరి అనగా నాచుకరణ మొనర్చిరి. ఈ రుద్రులు యింద్రుని కంగరక్షకులైరి.

జతర దేవరాజ్యములు

బ్రహ్మకర్తవ్యమందు ఇంద్రుడు ఆచరావతి రాజధానిగా నేలుచు వచ్చెనని లోగడ తెలిపితిమి. గరుడులు ఖర్గపూరు ప్రాంతమును, (Cuttack) నాగులు నాగపూరు ప్రాంతమును, గంధర్వులు గంధహార ప్రాంతమును, మాజవత్తులు మాజవత్ పర్వతప్రాంతమునందును, యక్షులు అలకాపుర ప్రాంతమును, రాక్షసులలోని బాణులు శోణపురప్రాంతమును, (Sonapur) త్రిపురాసురులు త్రిపురి, త్రిపుర ప్రాంతములను (Tripuri, Tripura etc) జలంధరాసురుని వంశికులు జలంధర్ ప్రాంతమును మొదట పాలించుచు వచ్చినట్లు కనబడుచున్నది. ఇది దాదాపు శ్రీ. పూ. 7800 ప్రాంతమున నుండియు నున్నట్లు చెప్పవచ్చును. ఈ వంశముల వారందరను క్రమముగా దేవతలతోను, చునువు సంతతివారగు మానవులతోను సంబంధము లొనర్చి క్రిమముగా హిందూదేశసంతకును పోలిపోయిరి. వాతాపిరాజ్యము

బాదామిపుర రాజధానిగా నుండెను. దీనికి చాలా కానవచ్చునంతము లున్నవి. యక్షులరాజగు కుదేరుని వంశికుని శారసుని 12, 13 శతాబ్దాలలోని కైక్యశిఖాపణు లనేకులు కానములు లిఖించియున్నారు. అతని పేరిట వనేక పట్టణములుగూడ అంధ్రదేశమునందు వైతము కలసెను. కుదేరవం క్యులే దేవులని పేర్లదేపిరి వారిపేరిట విహార మేర్పడియుండును. గుంటూరు జిల్లాలోని చందవోలు (నందవోలు) వకు పూర్వము ధనదుపురమని పేరుండెను. ఇది కుదేరపురమునకు నకులని చెప్పవచ్చును. కుదేర రాజౌళిడు భట్టిపూర్ణిలు స్థాపమునందు దొరికిన కానములందు పేర్కొనబడినది. ఈ రీతిగా మొదటి అలకాపురి పొంగితీయులగు యక్షులు దక్షిణమునకు వ్యాపించిరి. మొదటి పృథావతులు లేక బృహ్మల వంశికులే నేటి భౌగ్యుణ వంశము నాలైరి. భౌగ్యుణులు భౌగ్యుకుమారులమని చెప్పుటలో గల యర్థము భౌగ్యులనువారి కుమార్తె అయినందుననే అదిబృహ్మ ములముననే బుట్టినట్లు క్రిమముగా చెప్పకొనుచు నట్లే వారి నేదములలో వ్యాపకొని రని గ్రహింపవలసి యుండును. ఈ బృహ్మణును, చునుసంతతివారగు మానవులును, రాజులును, కళ్యాణపృథావతికి బుట్టిన దేవరాక్షసాది గణముల వారును, ఇంద్రవిష్ణు, శివనామములు ధరించిన యనేకులును, నాటి పృథ లేననియు వీరందరి కన్యోన్య సంబంధబాంధవ్యములు గలననియు క్రిమముగా వారివారి కల్గి దండుగల పేర్లవలననే, స్థానమువలననే, చురముతల నతో వేర్వేరు తెగలవారగా నున్నను ఒకే హిందూజాతికే యున్నట్లు కన్పడుచున్నది. నూర్మ్యుడనువాని కుమారుడు యమడు. అతడు యింద్రుని రాజ్య సరిహద్దులలో నున్న యొకరాజు. నేరస్థుల శిక్షించుచుండువాడు. ఇతని పేరిటనే ఆ పదవి వరుసగా నుండెను.

దేవతార్మ్యులకు దేవతలు, దేవత లెందరు? వారెవరు?

ఋగ్వేదములో వనేకటచోట్ల “త్రికేశవతే దేవతాః” అని చెప్పబడి గది. నూడుచోట్ల మూడువిధములైన దేవతలు మొత్తము 38 అని యితర చోట్ల వ్రాయబడినది. ఈ 38 గురు దేవతలనే క్రమముగా 38 లోట్ల మాది

రిగా పురాణములందు వర్ణించిరి. ద్వారాపృథువులు, మార్క, పదిగ, మిత్ర, పూచ, విష్ణువులను పేర్లగుల సారదేశకర లైదుగురు. సోమ, వజ్రకృతి (మేఘము) ఉచస్సులు, రాత్రిదేశకర యను వరుణుడు గలసి 11 గురు ఒక గణముగా నున్నట్లు కనబడును. సారదేశకర రచ్చార 12 గా మారిరి. అగ్ని, (తేజస్సు) వాయువు, (హరిశ్చంద్ర) జలము, ఉరుము, మెరుపు, వీడుగు, (త్రిశ) నీటిలోని బడబాసలము, వనములలోని కార్మిచ్చు, మృత్యువు, నదీ దేశకల మొదలైనవి 11 ను ఒక గణము దేశకలుగా నవుడు భావించిరి. వీనిలో జాలనాటిని అగ్నిగా చేతలంచుచుండిరి. వీరుగాక వసువులు, అశ్వములు, యంద్రుడు, అగ్ని, యముడు, వరుణుడు, అదిరి, బృహస్పతి, ఋభువులు, మరుత్తులు, దుద్రులు కలిసి 11 గణములవారును (వీరానాటి ప్రజాగణ ములై యుండిరి) 11 దేశకలుగా భావించుకొనిరి. ఈ రీతిని జిరి దేశకలని ఋగ్వేదమున పెక్కుచోట్ల వ్రాయబడినది. ఆనాటి ప్రజల భవయోగించు గణము మొదటి దేశకలుగాను, ఆనాటి ప్రజలు చేనిని జాచి యాకృత్య పడుచు, భయముంచుచుండిరి యని దర్వార గణదేశకలుగాను, వీనిని విహరించు నాటి ప్రజానాయకులు మూడవ గణ దేశకలుగాను అప్పుడు కలంచుచున్నట్లు కనబడుచున్నది. ఇది యంతయు ప్రతిపాదికిని దేశకల మంటగట్టుటకు పూర్వము నిశ్చయించుకొనినది. ఆకాలమున నైదు ఋతువులే లెక్కింపబడుచుండెను. ఆ నైదు ఋతువులలోని మార్కదే నైదు పేర్లతో దేశకలుగా నాడు భావించుచుండిరి. క్రమముగా 12 మాసములకు 12 దేశకలైరి. నైన నుడివిన జిరి గణముల దేశకల ప్రార్థనలు ఋగ్వేద ఆరంభకాలమున నున్నను క్రమముగా మారి వారి నాయకులే దేశకలైన కొలదిని నైన నుడివిన విధమున నితర నాయక మతములు నైతము ఆనాటి జనులలో వ్యాపించినట్లు మార్కపురాణమునల్ల స్పష్టము. అనగా నప్పటికి మార్క చంద్ర అగ్నుల ఆరాధనలు మాత్రమే నిలిచి లెక్కినవి ఆకాలపు వీరభూషగా మారినట్లు గ్రహింపవచ్చును. ఈ వీరభూషా మతములలో బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వర మతములు ముఖ్యములు. ఆకాలపు నాయకవర్గమునుండి యేర్పడిన 11 గురు దేశగణములలో బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ, యంద్ర, యమ, వరుణాది గణములవారిని గురించి లోగడ చెప్పితిమి. లెక్కినవారగుడ నట్టివారేనని ముందు చెప్పెడి దృష్టాంతములనుబట్టి గ్రహిం

పగలరు. అశ్వములు దేశకలైదులనియు, విశ్వలూనును సోక కన్యకల కాలు విరిగిపోగా లోహనిర్మితపు కాలును కయాయచేసి పెట్టెననియు ఋగ్వేదమున నున్నది. ఋభువులు వద్రంగిపని చేర్చి యొక రథమును కేసిన ప్లోక కృతి యందు గలదు. వసువులలో చివరివాడే రాహువు మనువగు సారదేశకలని పురాణములందు నున్నది. మరుత్తు లదికి జనించినట్లును, వారి నింద్రుడు లోబరుచుకొనినట్లును భాగవతముననున్నది. అదిరి దేశకలందరికి కర్మి. బృహస్పతి పురోహితుడు. ఇతడు అంగీరస పుత్రుడు. క్రద్ధ రస్మి. ఈ రీతిగా 11 గురు దేశకలును ఆనాటి దేశ ప్రజానాయకులే. కాలక్రమమున వీరందరిని గొల్బుటయే దేశముల మతమయ్యెను. ఇంద్రునియొక్క నేనాపతి చేరు గూడ అగ్నియే. ఇతడే యాత్ముల లోని హిమిస్సులను దేశకలకు బంది యిచ్చుచుండును, ఇంద్రాగ్నులను కలిసి వర్షించుటలో వారు అశ్వములు, నంది బాహుదండములు, హస్తములు కలవారిని వృత్రసంహారమున నిర్వహను పాల్గొనిరిని, వారు తరచుగా రాజులకు సహాయమునై బోధవారిని కొన్ని కృతులు వదించుచున్నవి.

(ఋగ్వేదము 1-16-108, 109 నూక్రముల జదివ్రు)

అశ్వ సు య

అశ్వములు దేశకలైదులగుటయేగాక యాదలవ్యాపాము గలవాడగా గూడ గన్నుచున్నార. ఎందరో నాటిరాజులకు, దుష్టులకు, ఇతరులకు వారు దిక్కులకేసి యశో మేర్వచు చేహ్యురి. వారుగూడ కీరధాదులైన దేశకలైదులకుటే కొన్ని దృష్టాంతములను చెప్పెదము. ఈనలేని గోవును కయడను యశోదేగా దాని నీనునట్లుచేసిరి. కేభుడు, వందనదను, దుష్టులను రాక్షసులు బావిలో బడద్రోయగా వారిని రక్షించిరి. ఇట్లే అంతకును రుభుడు, కర్మంధుడు, వయ్యుడను వారలను రక్షించిరి. పరాశ్రవాదను ఋషి కాశ్యపోగా వారిని నూతనముగ నిర్మించిరి. వసువకు నిర్వేదము సహస్రధనము వచ్చునట్లు చేసిరి. ఋత్రాకుడనువానికి యంధకర్మములాగా కన్నులను చాగుచేసిరి. భేలుని భార్యయగు విశ్వలూకు యంధములో కాశ్యపోగా లోహపుకాశ్య చేర్పరచిరి. కణ్యపుత్రుడగు త్రిశకునిగోవులు రాక్షసులపహరింపగా గొనికెచ్చి యిచ్చిరి. వేపుత్రుడగు పృథువుకు గుఱుముల నిచ్చి చేరచిరి. అత్రిముషిని రక్కసులు గొంపోయి యొక యశ్రుకృపా

మున బడవేసి వేధించుచుండగా నాకనిని విడిపించిరి. ప్రస్తుతమునకే బాధింప బడిన ఘట్టని గక్షించిరి. పృథ్వీగుని, పురుకుత్సనిగూడ కాపాడిరి. కయ దను నానిని రక్షించిరి. కయ్యడు, కర్కాకుడనువారలకు గాఢమైన సాయ మిచ్చిరి. వినుడునిభార్యను, భువ్వని, అద్రిగుని, ఋతస్తప్తను, ఘభరను, కుత్సని, క్రుతహ్యని, వయ్యని, వకుని, కుర్వతి, దర్శి, ధ్వజుని, పురుషుని, చక్రవర్తుని, అనువారలనుగూడ కాపాడిరట. వారల రోగబాధల బోగొప్పి యుంచురు. ఇంకను దీర్ఘక్రతుస్సు, మంధారే యనువారలనుగూడ రక్షించి రట. కక్షివంతునికూతురు ధూమయను నామె కుప్పురోగిగా నుండగా నా రోగము కుదిర్చిరి. వ్యవధతుక్రునికే చెవుకు దూర్చిరి. కణ్ణమునకి కన్నలు బాగుచేసిరి. విష్ణుత్యదనువానిని వెనకే తెచ్చి కండ్రి కిచ్చిరి. వేనుడనురాజు నకు యుద్ధమాలో చుంచి సుప్రమునిచ్చి రక్షించిరి. జాహుషుడను రాజును క్రుత్తులు బాధించువపుడు రక్షించిరి. ఇంకను నీ రచకే దాము లిద్దురునుండి. పై నుడివిన భువ్వడు ఓడలోనుండి క్రుత్తులకల్ల మునుగనున్న పుడు కాపాడబడెను. సింధునదికి చుంచి నీరు కచ్చువట్టు చేసిరి. (ఋగ్వేదము 1-16 లోని 112 నుంచి 117 వరకు చదువుచు) ఈ కార్యములన్నియు మొదటి యిద్దరు అశ్వినులు చేసినవలయు. వారి వంశమువారు అందరును అశ్వినులుగానే పిలువబడుచు కచ్చుటచే వారందరు చేసినవియు నిందు గలిసియుండును. వీరు మొదట కంచరగాడిదలపై నెక్కి తిరుగువారు. క్రమముగా అశ్వములు, కంచరగాడిదలు, యెద్దులు, మొసళ్ళు పైకెక్కి బూనిన రథములతో నెచ్చటలైన బోవుచున్నట్లు కొన్ని రుక్మములు తెలుపు చున్నవి. ఈ యశ్వములపేరిటగూడ ఖగోళమున నక్షత్రనామకరణమయ్యెను.

మరి కొందరు దేవతలు

ఇక, పరస్వతి, భారతులు, దేవపత్నులలోని వారుగా గన్నకుచు న్నారు. వీరు దృవగాత్రులని వర్ణింపబడిరి. ఇంద్రదేవావతముగు నగ్ని పదవిలో వీరును నాంగీరసపుత్రుడును కనునపాల్, సరాశంపమ్, చైవ్య వలోక, కన్య, వనస్పతి మొదలైనవా రున్నట్లు ఋగ్వేదముకల్ల చెలియు చున్నది. వీరంద రగ్నిగానే వర్ణింపబడినారు. వీరు దేవదూతముగు నగ్ని పదవిలోనుండి బావిస్తును. సోమమును హోమరూపానికి పంపుచుకచ్చిరి. ఋభువులు, అంగీరసంశోమలోని ముగ్ధుని కుమారులనియు ఋభు, విభు,

వాజలనువారు మువ్వరనియు, వీరు రథనిర్మాణ కుశలరనియు నొక రథమును అశ్వములకు వీరు చేసియిచ్చినట్లు కొన్ని రుక్మములందున్నది. ఈ ఋభువుల యనంతరము వీరి పేరిటగూడ నక్షత్ర నామకరణ మయ్యెను. అందుచే ఋగ్వేద ప్రాత్రములతో వానినిగూడ వర్ణింపజొచ్చిరి. ఈ రీతిగా దేవతలు పెరిగిపోయిరి. మరుస్తులు, ధనుస్సు, అంబులపాది, బల్లములు ధరించెడివారని, వీరిలో పదాతులు, అశ్వధారూదులుండేవారని, రథాలకు శేష్, సురాలను కట్టేవారని, వీరు కత్తి, గవి, తోమరం, భూమాస్థాయి కూడాధరించే వారని మరుస్తు నూత్నములందున్నది. వీరు కేవలము గాలికావనుట కీ నూత్నములే నిదర్శనము.

తృతీయ ప్రకరణము

సప్తర్షులు

ప్రతిమనువు పరిపాలనకాలములోను సప్తర్షులండిరి. వాటి రాజ్య పాలనలో ధర్మములు నడుపుచు నలహా మంత్రివర్గమునలె నున్నట్లు కనబడుచున్నది. మన గ్రంథములనుబట్టి మొదటి స్వామిభువనమనువు కాలమున నుయమనాచులు దేవతలుగా నుండిరి. కాని సప్తర్షులెవరో తెలియుటలేదు.

రెండవమనకు స్వామిభువనకాలములో శిష్టస్థంభుడు మున్నగు వారు సప్తర్షులుగా నుండిరి. శిర్షమునికాలములో వసిష్ఠుని కుమార్తె సప్తర్షులైరి. * తామనుని పాలనయందు శ్రోత్రిశ్రోత్రియ ముఖ్యులు సప్తర్షి స్థాన మలంకరించిరి. రైవతమనువు పాలించుచుండగా హిరణ్యశోమకు, శిష్టస్థ భానూకు, వేదశిర్షకు మున్నగువారు సప్తర్షులుగా నున్నట్లు కనబడును. ఇట్టి చాక్షుమనువు పాలనలో అనాదివృద్ధిరకాదులు సప్తర్షులుగా పేర్వడసిరి. ఇక వేదవతమనకునైవస్వరుకు పాలించుచున్న కాలములో కశ్యప, అత్రి, గౌతమ, దిక్పాదుత్రి, జమదగ్ని, భరద్వాజ, వశిష్ఠులు సప్తర్షులుగా వర్ణవహించినట్లు పురాణములు హరించుకేము నడుపుచున్నది. మరీచి, పులహక్రతు, వశిష్ఠాంగిరస, అత్రిగౌతములని కొన్నింట గలదు. వీరందరు సరిగా నాయకాలములో కర్ణవహించినట్లు పురాణములు నడుపుచున్నను మనకు చారిత్రిక దృష్టాంతములు కనబడవు. కాని వీరకాలపు ఋషులే యనుటగు అధ్యంతరములేదు. ఇందరి చివరివా రేదుగురు పేర్లుననే ఖగోళమందలి సప్తర్షిసక్షత్రములను యిప్పుడు మన దేశములు పిలుచుచున్నారు. ఈ సక్షత్రములనే రాబోవు మన్వంతరమున పరశురామ, అశ్వత్థామ, కృప, బాదరా యణ, ఋష్యశృంగాది నామములతో నిజవలెనని మన పురాణములు నడుపుచున్నది. ఈ సక్షత్రముల కిదిర దేశములందు చేరువేరు పేర్లు గలవు.

* చిత్రకేత, మరోచి, విరజ, మిత్ర, ఉర్విణ, కసుభ్యద్వాజ, ద్యామంతు లనువారు. శిష్టయమనాచు పీఠ కర్త.

తృతీయ ప్రకరణము

53

ఈ సప్తర్షుల పూర్వమునండి వివాహకాలములలో నమస్కారము లావ రించుచుండిరి. ధృవునకుగూడ చేయుచుండిరి. రోమములు ఈసక్షత్రములను (సప్తర్షులను) Septentriones యేకు చుక్కిపెట్టెలు అనెదరు. అమెరికముల పిని Big Drifter పెద్దగాకాల్చిడి అనెదరు. చనభృవసక్షత్రమును చిన్నగాకాల్చిడి నందురు. ఈ సప్తర్షులను, ధృవుని యింగ్లాండులో Ursa Major, Ursa Minor అని కరుసగాపిలిచెదరు. వీనిలో సప్తర్షులను ఛాన్సిను వెయిక్ David's Chariot అనిగూడ నందురు. అరబ్బు లిందలి మధ్యసక్షత్రమును Alcor అనగా గుఱ్ఱపురారు అందురు. ఇంగ్లీషు వారు వీనిని Jack on the middle horse అనెదరు. జన్మములగుడ Hans on the middle horse అందురు. గ్రీకులుసప్తర్షులను Callisto అనియు, ధృవసక్షత్రమును Arcas అనియు పిలిచెదరు. ఆ రెండును కలిపి వీలని వారి కథలు తెలుపుచున్నది. అమెరికాలోని యిండియనులు సప్తర్షులలో 4వీని Great Bear అందురు. మిగతవానిని Robin Chicadee, Mouse Bird అను పేరుగల పేటగాండ్రు పిలిచెదరు. వేదములలో యీ సక్షత్రములను ఎలుగులంటి యాకారమునలె నున్నట్లు వర్ణించియున్నారు అందుకల్లానే యీ Great Bear అను పదమచ్చుటచ్చట ప్రచారములోనికి వచ్చియుండును. ధృవసక్షత్రమును అమెరికాలోని వైబారు Little Bear అనుచున్నారు.

ఈ రీతిగా సప్తర్షులు ధృవును అనబడు మన సక్షత్రాలు యితర దేశములలో పలురీతులుగా పిలువబడుచుండుటచే నాయాదేశములకు తోచిన రీతిని ఖగోళసక్షత్రాదులు నామకరణము గానించుకొన్నట్లుకన్పడుచున్నది. నూర్యచంద్రు లిద్వయమాత్ర మన్ని దేశములలోను ఆ యర్థములనే వాడుచున్నారు. సప్తగ్రహములు యేడుగ్రహపేరిట వారములు అన్ని దేశములలో సమానముగా పేర్పడినవి. అంతరక్షకు యిప్పటి ప్రపంచములోని జనుల మాలపుమలంద రొకేపేట ప్రాంతమున దేశమునందే నివసించి యీ పేర్లు వాడుచుండినట్లు కన్పిండును. రిచ్చార్త కొండరు ఇరాను, పర్షియా మున్నగు దేశములకు వెదలి వేరైపోయినవారిని వారి వారి యిచ్చకల్పిన

పేర్ల భగోళమందలి నక్షత్రాదులకు ఆయా దేశస్థులు పెట్టుకొనిరి. అందు వల్లనే మన పూర్వులు మన ఋష్యులకు పేర్లనే సప్తవింశత్రములను విలువ వారంభించిరి. ఈ కళ్యపత్ర భరద్వాజాదులు పుట్టి గిట్టిపడినట్లునే యీ నక్షత్ర నామకరణము జరిగినట్లు కనబడుచున్నది. భారతయుద్ధము పిమ్మట శేషరథిన నూతన దేవయాగ, మన్వంతర ప్రణాళికలో యీ సప్తర్షులను రాచోపు మన్వంతరమునకు తొలగించి పైన నుడివిన భారత కాలపు ఋషులను నామకరణము గావించినట్లు పురాణములు నడుపుచున్నది. ఒక్క సప్తర్షులనేగాక పూర్వకాలమున క్రమముగ ననేక నక్షత్రములకు మన పూర్వులపేరిట నామకరణము గావించినట్లు కన్పడుచున్నది. అశ్వినీదేవతలు, మరుద్దేవతలు, అస్తవసువులు, శివుడు, బ్రహ్మ, ఇంద్ర తదుదలు, వృశభుడు, అనంతపద్మనాభుడు మున్నగు పేర్లన్నియో నక్షత్ర సమానములకు రిక్తార్థమే పెట్టబడినట్లు కన్పడుచున్నది. అశ్వినీదేవతల నిజముగా దేవదైత్యులు, కంటివైద్యము మొదలు కంటివారికి ఆయోనియిత చరణము లనుబ్బవరకు వీరు నానాభివైద్యము లొనర్చుచుండిరి. ఈవరకు వీరి పేరిటగూడ నక్షత్రము లేర్పడెను.

యమ వరుణాది పట్టణములు

పరిశీలనకు బ్రాహ్మణుడు యమపట్టణమునకు వెళ్ళి చాల దినములు వేదియండి యమదర్శనము గావించుకొని, యాతనికడ వేదాంతసారమును తెలుసుకొనియుండెను. శ్రీకృష్ణకాలమున నాతడుగూడ నచ్చటికిగే తన గురువుక్రతులను వానికడనుండి తెచ్చెను. వరుణభటులు తన పెంపుడు కంటి యగు నందు నొకసారి బంధించుకొనిపోగా నచటికిపోయి శ్రీకృష్ణుడు విడిపించి తెచ్చెను. అట్లును దొకసారి యమపట్టణమునకిగే వచ్చెను. కులేరుడు అలకాపురి పట్టణాధీశ్వరుడై యుండెను. అతడు నేటి వైశ్యులకు మూలపురుషుడని కావములు వదించుచున్నట్లు లోకగడ వ్రాసితిమి. ఇట్లే యింద్ర రాజ్యమునకు సరిహద్దులలో కపిష్ఠపులు చేపీయ సరిహద్దుల నాక్రమించి యమమతిలేకుండ రాజ్యమున బ్రవేశించిన వారలను యమడు శిక్షించుచుండెను. అన్ని కరుణుడు మున్నగువాడుగూడ వారి హద్దులలో పట్టివాక్రతులు

శివములందఱు గలరు.

గైకొనుచుండిరి. అంతేగాని యమచరుణాదులెచ్చటనో వేరే లోకముననుండి ప్రాణులను తమ తమ జన్మకర్మలనుబట్టి నరకములలో బడవైది శిక్షింతురను పురాణవాక్యము లలికయొద్దలేగాని యన్యమగాదు. మామూలు అన్ని పేరిటనే అన్ని యనువాడు తన యువ్యోగధర్మములు గావించుచుండెను. వారు జీవించియుండిన నరులపైనే శిక్షదాదికార్యములు జరుపుచు వచ్చిరి. గాని చనిపోయిన జీవులపైగాదు. కాని భగోళనక్షత్రముల నామకరణము లలో వారి జ్ఞాపకార్థముగా యమ, వరుణ నక్షత్రములనిగూడ చెప్పబడి యున్నవి. వీనినిబట్టి యిదియే జీవులను పాదపెట్టు లోకములని మనవాద కలంబుచున్నాడు. గాని దానికి జ్యోతిషశాస్త్రశిల్పి దృష్టాంతములు లేవు. జీవులు తమతమ చుంచినవై కర్మలనుబట్టి వారి కనుకను పునర్జన్మములంది వారి పాపపుణ్యముల కనువగునీతిగా నాయజన్మములలో కష్టసుఖముల బొందుటయు లేక ముక్తులై జన్మరాహిత్యమును బొంది పరమార్థ్యలో కేటటుయిన వన పవిత్ర గ్రంథములలో చెల్లబడు సారమైయున్నది. చాందోగ్య, ఆఽణ్యకములలో ఋషులు వీనిని సాంగ్ సాంగముగ జనక మహారాజువద్ద తర్కించి చెప్పిన దింతే. మొదటియముడు తన సోదరికిచ్చిన వరము పేరకు ప్రతి సంవత్సర మొకదిన మామెయింటి కేగుదుండెను. అదియే నేడు యమవిదియగా జేరంది పండుగతా నున్నది. బ్రహ్మ, విష్ణు, యముడు మున్నగు దేవతలను బ్రార్థించిన వారి కా కాలములో ప్రత్యక్షమై వరము లిచ్చుచున్నట్లు చెప్పబడుచున్నది. వీరిందయ స్వయముగా కల్పియోగ్యులైన ప్రజలకు కావలసిన అనంత సహాయము శేషులారేగాని యన్యలుగారని కలంపవలెను. ఇట్టి దేవతలందరను చనిపోయిపిమ్మట వారిపేరిట, నక్షత్రనామకరణమైన పిమ్మట వారిని ధ్యానించి పూజించుచు విగ్రహరూపముననో, మానవరూపమునో ఆధారించిన వారికి, దేవతలకు, మానవులకు సర్వప్రపంచ శేవకాలమునకు ఆధారమైన పరమార్థ్యమేవారి వారి కోరికలను నెరవేర్చునను ప్రమాణమునుబట్టి దేవతలే తమ కోర్కెల వీర్చుచున్నారను నన్యకమొకటి యట్టి విశ్వాసులలో ప్రబలిపోయెను. తర్వాత జన్మించిన శ్రీరామ, శ్రీకృష్ణుని మహాత్ముల విషయముగూడ నీవే. వారెప్పుడో పుట్టి గిట్టినవారైనను వారి నే భగవంతునిగానమ్మి ప్రార్థించువారి కా పరమార్థ యా పూజాపునస్కార బహుమానము లందీగొని రక్షింపరిని

ఫలములన్నీ భక్తులకు విశ్వసనీయమైన దృష్టాంతముగా నున్నది. యముడు సరిహద్దులలో హస్తమీడి ప్రవర్తించినచోతని శిక్షించు పద్ధతినిబట్టి చనిపోయిన వారినిగూడ నతడట్లే శిక్షించునను విషయము దర్వాజా పృథ్వీచరమ్యము. ఇట్టి యాచారీ ప్రేతలను గురించి చెప్పుచు వేదములలో లేకపోయినది. శీవులు పితృలోకమునకు వెళ్లునపుడు యందుగా బలికై యుండిన జురువోటి పెదవి శీవునిరొకను పితరులకు తెలుపునని అధర్వవేదమున గలదు. (అ 1-5, 1-8 మాడుడు) ఇది పూర్వకాలపు మూఢ విశ్వాసమును, నాటి ప్రజల రితరవోట్లకు ముఖ్యముగా గొప్పచారికడకు వెళ్లునపు డిచ్చ కానుకల పద్ధతిని పితృలోకవిషయమున వెలుపుచున్నది గాని యితరలోక ప్రవర్తిలేదు. నక్షత్రప్రకారము పితృలోకముగను, దాని యధిపతియే యముడుగను ఋగ్వేదాదులలో చతుక్కురించిరి.

మార్కండేయ కథారహస్యము

మార్కండేయడను ఋషికి 16 సం॥ల యాముద్భయము సరిపోగా యముడు తన లోకమునకు గొనిపోవుచుండెననియు భక్తుడగు నా ఋషిని శివుడు రక్షించి, యముని శిక్షించి భక్తునకు పూర్ణాయుధ్వాయ మొసగినట్లును పురాణములందు గలదు. ఈ మార్కండేయడు శివాశ్రమమందు గాని, చేరువలోగాని యున్న శివుడు. ఇతడు సరిహద్దునిబంధనల నుల్లంఘించి యమునికడ బురికెత్తకొరకై పంపబడియుండగా నా సంగతి తెలిసి శివుడు తన పరివారముతో పెదవి, దానిని ప్రతిఘటించి యాతని మరణమును దప్పించి యుండును. అందువల్లనే అతనికి పూర్ణాయుధ్వాయ మిచ్చినట్లు వర్ణింపబడినది. శివుడు హిమాలయములపై నివసించువాడును, యముడు యండ్రరాజ్య దక్షిణహస్త పాలకుడును అయినందున నీసంఘర్షణ మిభరక భూములో జరిగినదేగాని వేరలోకమున గాదని తెలుసుకొనదగినది.

సావిత్రి నత్యవంతుల కథనము

మార్కండేయుని కథనంబడి పురాణములందు సత్యవంతుని గూర్చిన దొడ్డి కలదు. ఈత డరణ్యములందు తన పత్నియగు సావిత్రితో గలిసి సంచరించుచుండగానే ఆయాకాలము సరిపోయినందున యముడు స్వయం

ముగా వచ్చి యాతని ప్రాణములను హరించెననియు, సావిత్రి యాతనిని వెంటాడి పతివ్రతా మహర్ష్యమున నాతనిని మెప్పించి తిరిగి భర్త శీవములను బొందినట్లును శెప్పబడినది. సరిహద్దులందరి యముని యాధిపత్యములో నున్న యరణ్యములలో సత్యవంతుడు ఆశ్రమించి నివసించుచున్నాడను నెవము? మిగతా యము డాతనిని నిర్బంధించి తన పురివరకు గొంపోవగా సావిత్రి యాతని ననుసరించి, ప్రార్థించి, తిరిగి భర్తను విడిపించుకొని వచ్చిన కథయే. ఇచు తృప్తముగా నట్లు పురాణములందు వర్ణింపబడినది. యముడు సత్యవంతుని శీవములను తీసుకొని మరల వదలియుండుటగాదు. బైదీగా గొంపోవబడు చున్న నాతని నిజస్థితిం దెలిసికొని విడిపించెనని యథ్యము. ఈ రీతిగా యమున కనేక మహత్తులను, లోకాంతర నివాసమును మనవాడు కొన్ని కథలను కల్పించినను అతడుగూడ యండ్రరాజ్య దక్షిణదిక్కు పాలకుడనియు, నచటిపాలకు లనేకులు శ్రమముగా నుండియున్నను వారందరిని యము లనియే సాధారణముగా పదవినిబట్టి పిలుచువారనియు గ్రహింపవలసినది. ఈ యనుపదవి మిక్కిలి యోగ్యతను, ధర్మ విచక్షణతను నిర్వహింపవలసినదై యుండుటవల్ల నా పదవిలోనివారు యచధర్మరాజులని గూడ పిలువబడు చుండినట్లు స్పష్టము. ఇట్టి యములలో నొకరితో భోగించియే కుంఠిలేని ధర్మసంతోషముగా ధర్మరాజును గన్నదను విషయము దలంచుకొన్నచో నిది యర్థమగును. అనగా యముడీ లోకవాసియే యని తెలియును. ఇందియే గాక ధర్మరాజు తన యవసానకాలమున శరీరముగ మాత్రేణేగాక తనను వెంబడించుచున్న నొక కుక్కతోగూడ యముని పట్టణమున కేగినట్లు మహా భారతమున నున్నది. అందుచేగూడ యచ పట్టణము హిమాలయ దక్షిణ ప్రాంతమున నుండగా నచటికి ధర్మరాజు వెళ్ళి చూచినట్లు కనబడుచున్నది. చనిపోయిన శీవుల నతడచట జూచినట్లు వ్రాయబడిన వ్రాతలు కల్పనలుగా దోచుచున్నవి. బ్రదికియుండి యాతనలు బొందువారే యచట నుండియుండురు. ఇహపరలోకాల విషయము వెలుపునపు డిషయ మింకను జర్పించెదము. యచ రచితమైన పెట్క మంత్రములు అధర్వణ వేదముననున్నవి.

(8)

గూడ నున్నట్లు పూర్వకానములలో చెప్పబడియున్నది. (సమద్రగతుని అలహూయ కానము మొదలైనవి) దేవతలపేరిట నీ రాష్ట్రమెప్పుడో ఏర్పడియుండును.

దేవత లెచ్చటివారు :

ఇటీవల పెక్కిండు పండితులు దేవతాద్య లెచ్చట మొదటి నుండిరను విషయమై యనేక పరిశోధనలు సలిపి నూతనవిషయము లనేకము వెల్లెబ్బియున్నారు. (See Astrological Magazines of 1948) ఇరాను దేశములో మొదట నివసించిన పర్షియనులు పూర్వీకులకు వీరికి సన్నిహితత్వము గన్నడుచున్నది. వారి యెవెస్టాయుకు మతగ్రంథములో మన దేవములందరి విషయములు, నామములు కన్పడుచున్నవి. మన యింద్రులలో వాంఠితో వైరము వహించిన జరతుష్ట్రాయనునతడే యా మతమునకు మూలపురుషుడు. అతడు మన దేవతలములలో నుదాహరింప బడిన అధర్వవంశీకుడుగా గన్నడుచున్నాడు. అతనికి మన యింద్రునికలెనే మకుర నామమున్నది. అధర్వనామముగూడ గలదు. అరినితర్వాత 7, 8 మంది జరతుష్ట్రు లాదేశమున జనించినట్లు వారి ప్రాచీన గ్రంథములు తెలుపుచున్నవి. ధ్వజప్రజాపతి పేరికటి మన తురాణములందు యింద్ర దివోధిగా చెప్పబడినది. సుద్రస్థిర్గ పండితుడగు రవీంద్రనాథటాగూరు మహాకవి ఇండో-యిరాను ప్రజలు రెండోపరంబాలుగా నా ప్రాంతమునుండి మన దేశమునకును, పడమరకును వలస రావారనించినట్లును పడమరకు వెళ్ళినవారు తమవలెనేయున్న ఏషియా పడమటికాకులతో క్రమముగా వైశ్యమైనదియు బ్రాహ్మియున్నాడు. (*) లోకమాన్యతిలక్ మహాకవియుడు గూడ వైదికవాఙ్మయముకన్న అవెస్టాగ్రంథమున పూర్వకాలపు Advant of the alacical Epoch కు సంబంధించిన ఆధారములు వివరముగా నుండి తానితో సరిపోవుచున్నట్లు వ్రాసెను. అవెస్టాగ్రంథమున గన్నడుచున్న హిరస్యంక, హస్తహిందు, మఘక, ఇంద్ర, అధర్వ, వరుణ, మిశ్ర,

(*) Arctic background of the Aryan religion.

యమ మున్నగు ననేక కృత్రిములు మన విరస్యంక, సుప్రసింధు, మఘక, ఇంద్ర, అధర్వ, వరుణ, మిశ్ర, యమ కృత్రిములకు సరిపోవుచున్నవి. అందుచే అవెస్టావాఙ్మయమును వేదవాఙ్మయమును సమకాలికములుగా గనబడుచున్నవి. ఒకేజాతి యనుటకు గూడ చాలియున్నది. మరియొక విశేషము అవెస్టాలో గన్నడుచున్నది. వలసకు బయలుదేరిన ఆర్యులు మొదట 18 కాఖలుగా నుండిరనియు, నందులో పదునైదవకాఖయే హస్తహిందు లేక సప్రసింధు ప్రాంతమునకు వచ్చెననియు వ్రాయబడినది. మిశ్ర, గవ కాఖలు మధ్యఏషియాలోని అక్కసు, జగ్నాబైన్ నదులమధ్యకు వెడలివట్లు గూడ వదంపబడినవి. అందుచే సప్రసింధు ప్రాంతమున నివసించిన యార్యులు హిమాలయముమీదుగా వచ్చి కొంతకాలము నివసించి క్రమముగా సప్రసింధుస్థానమునకు వచ్చినట్లు చెప్పబడుచున్నది. కాని కొందరు పండితులు దీని నామోదించుటలేదు. ఋగ్వేదములోగూడ నొకచోట వీరు ప్రుకప్తానమునుండి వచ్చినట్లు చెప్పబడినది. (ఋ 7-87-7) జరతుష్ట్ర మతస్థులగూడ మన దేవతలపు టామ్యులకలెనే ప్రృథిలోని పంచభూతాదులను (Elements) మొదట ప్రాథించుచుండినట్లు అవెస్టాకారము దశపు పరచుచున్నది.

ఆర్యులు త్రాగుచుండిన సోమరసలత మంజుశర్వగ్రత సన్నిధి నుండినట్లు ఋగ్వేదమున నున్నందునను, భారతము ప్రకారము యీ పర్వతము హిమాలయము దాటివతర్వాత నుండినగుటవల్లను, వీరు మొదట హిమాలయములకు వైన నివసించినట్లుగూడ యజుర్వేదమున్నది. (ఋ 10-84-1) ఇదిగాక వీరు చలిదేశస్థులగుటవల్లనే ఆవరముకొంది విశ్వాన్నిచకోత్రమును యింద్రలో నుంచి భూరించు వాడుకయు, సోమపానమును కల్గినవని యనేక పండితాభిప్రాయములున్నవి. పురోదాసుడను యింద్రుడొక్కడే 800 కప్పులు లేక గ్లాసుల సోమ మొక్కసారి త్రావినట్లుగూడ వేదములందున్నది. ఇది నాటి వారికి సోమపానమపైగల యాసక్తియు శరీరస్థితియు తెలుపుచున్నది. (ఋ 8-77-4) దేవతలకు మన సంకర్మరమున కొకకోణ అగునను విషయము గూడ అవెస్టాగ్రంథమున నున్నది. అందుచే వారు మొదట ధృవప్రాంతము నుండి వచ్చినట్లుగూడ మట సమంజసముగనే యున్నది. అధర్వగూడ మొదట

మతమునకు బునాదివేసినట్లు ఋగ్వేదమున నున్నది. “యజ్ఞే అగ్రా ప్రథమ పథస్త తేతత” (1-82-5) ఈ అగ్రవ్యయే జగగ్రుప్త్యయని పరిశోధకులు కొందరు నిర్ణయించుచున్నారు. ఈ జగగ్రుప్త్య యంద్రప్రాథమము నిఁసింది కవంశీకులలో ప్రచారమొనర్చి, యా రాజవంశీకులను వేదమత విముఖుల నుగా చేసివేట్లుగూడ కనబడుచున్నది. ఋగ్వేదమున దేవతలు కవంశీకులను అనుసరించరనియు, వారి యనుసర వర్ణమునకు దేవతల గొనియాడువారి తృప్తి కొర కేర్పడ్డ దక్షిణలు ఒకగలదననియు గూడ నందున్నది. (ఋ 1-28-9 మరియు 10-107-3) ఇంద్రుని కేత్రువులను కవసఖ యని యింద్రులను కవస్త్రి, కవారి, మధున యని గూడ ఋగ్వేదమున చెప్పబడినది. ఈ కవసఖుల పేర్లనేకముగూడ నందున్నవి. అనుయలను దేవతలు ద్వేషించుచుండగా విక యిరేదియనుల వారిని పూజించుచున్నట్లు కనబడుచున్నది. పైవిషయము స్మృతినిబట్టియు దేవతాత్మలు మగదేవతమునకు వచ్చిపిచ్చటగాని పూర్వమేగాని, కొందరు ఇరానులోగూడ నున్నట్లును, తత్సూర్యము ధృవప్రదేశమునండి క్రమముగా యుత్పత్తియై వచ్చినట్లును తేలుచున్నది. వారిలో వారికి గల మతభేదములచే చీలిపోయి, మగదేవతమునందునరెక్కా తనే కొంతకాలమునకు మతభేదములవల్ల (*) చీలిపోయి యుండురని కొందరు పండితు లభిప్రాయ పడుచున్నారు. ఈ కలసలనుగురించి ముందు నుడిచెదము.

ఇంద్రుడు వర్షముల కధిపతియన నేమి ?

ఇంద్రుడు వర్షముల గురించుట కధిపతియనియు, వరుణుడుగూడ జలాధి దేవతయనియు, వారిని ప్రార్థించినగాని వర్షములు రావనియు విశ్వాస మొకటి పురాణములందు చెప్పబడియున్నది. వేదములలోగూడ నిశ్చయమున్నది. దాని నిశస్థితి యేమన— బ్రహ్మవర్ష దేవతనుండియే నాటి మానవ (మనుసంతతి) రాజ్యములకు నీటిప్రవాహములు రావలెను. హిమాలయమునుండి పార్శ్వ సమీప్రాంతములన్నియు ఇంద్రరాజ్యములో నుండెను. అందుచే యింద్రుని ప్రార్థించినచేగాని అతగా వారిని యనుసరించి పడవినచేగాని యాకాలపువారికి నీటిసౌకర్యములు గల్గుటండెను. ఇంద్రుడు హిమాలయముపై నుండి యచట మేఘములను ఛేదించి వర్షము పడజేయుచుండెను.

(*) అశే/యధిముల జరిగి

యజ్ఞాదులొకప్పు, యింద్రాదులను సత్కరించి వారి యజ్ఞచేతనే మూర్య చంద్ర రాజులు తమ దేశములలోనికి నదీప్రవాహములను భగీరథ ప్రయత్నము వలె దెచ్చుకొనవలసి యుండెను. ఇంద్రరాజ్యములో నీటిపై యధిపతి వరుణుడను చోచా గలవాడు. అతని మెప్పించి యింద్రుని ప్రార్థించి వారికి వానిస్సు లభించి నీటి వనరులు గల్గించుకొనుచు నాటి మనుసంతతి మానవులు జీవించుచుండిరి. అందువలననే ఋగ్వేదములో నొకచోట యట్టి కార్యము నెఱగించుటవలన వృత్రాసురుని వజ్రముతో సంహరించి మనుజులకై యింద్రుడు నీటిని విడిపించెనని వ్రాయబడినది. (ఋగ్వే ౧-3౧ మూర్తం) ఈ యింద్రులలో నొకడు 50 వేల కృష్ణగాత్రులను సంహరించి యాచ్యకర్షుల నుద్ధరించిన ట్లాక నూ కమున నున్నది. నీరు అనాటి యాదిమ ద్రావిడులై యుండురు. వారి దుర్గముల నన్నిటిని భగ్నపరచినట్లు గూడ కలదు. ఇతడు తన తండ్రినిగూడ సంహరించినట్లు కలదు. వాల్మీకి—మా యణములో నొకచోట సరయునది యుత్పత్తిని గురించి చెప్పచు నది మానవ సరోవరమునందలి యొక్క జాలవల్ల నేర్పడిననని చెప్పుచున్నది. ఇట్లే మరికొన్ని గలవు. (*) అయోధ్య రాజధానిగా పాలించిన మనుసంతతి యిక్ష్వాకు రాజుల కిది చాల కీలకస్థానమని చెప్పవచ్చును. దేశత భాగమగు రాజ్యమునుండియే యీ నీటిజాలు అయోధ్యకు రావలసినచుట చేతనే యింద్రప్రాథమము నొనర్చి యారని యనుచుతి బొంది యాకాలములో రాజులు సరయునదికి నీటిని తెచ్చుకొనెడివారని మనము గ్రహింపవలెను. ఇదిగాక దేవతలనబడువారు మనువులయొక్క ఆదర్శిల సంప్రదాయమును, మనువుల మగసంతతివారు మూర్యచంద్రవంశరాజులను అయియుండి యస్మోన్య బంధువులగుటవల్ల యజ్ఞాదికార్యములలో వారిని (దేవతలను) ఆహ్వానించి సత్కరించుటయు, వారు మానవులకు తమ దేశమున నున్న నీటిని పంపుటయు తన్మూలమున అయోధ్యాదిప్రాంతములలో పంటలు పండించి దేవతలకు హవిర్యాగముగా నీ యిక్ష్వాకువంశము మొదలుగాగల రాజు

(*) ఆ కాలములో హిమవత్పాదని ప్రుతలగా కేతద్రూ, చంద్రభాగా, సరయు, యమునె, రావతి, వికస్తా, విపాకా, దేవికావహనా, గోమత్యి, ధూతపాపా, బహుదావ్యచద్వరీ, కేకీ, లోహితా నదు లున్నట్లు కూర్మ పురాణము నుడువుచున్నది.

లిచ్చుటయు వాచారమైపోయెను. ఇది పరస్పర సహకారపద్ధతి (Mutual Benefit) గా నేర్పడెను. రాక్షసులు యింద్రరాజ్యము జయించి నీకు కొన్నపుడు వారిట్టి యేర్పాటులను రద్దపరచుటచే మానవులకు గూడ యిట్టింది కల్గుచుండెను. అందువలనే దేవతలేగాక, రాక్షసులపైకే కయ్యములు వచ్చినపుడు యిజ్ఞాకురాజులుగూడ తరచుగా పోవుచుండిరి. రాక్షసులకు, యీ రాజులకు నిట్టి పరస్పర సహకారపద్ధతి కుదురకపోవుటవల్లనే హవిర్యాగములు వారికి లేవు. అందుచే రాక్షసరాజ్యము లేకుండుటకే యిరుకాఖలు (దేవమానవులు) ప్రయత్నము చేయుచుండిరి.

ఇంద్రాదిరాజ్యములు క్రమముగా నశించి వాడు నీరును సప్తయజ్ఞేయు ఆనకళ్ళకర తగ్గిపోయినను, వికాల భారతిభూమిలో నదివరకే వారిపేరిట (ఇంద్ర వరుణాదుల పేరిట) నక్షత్రవాచకరణము ప్రచారములోనికి వచ్చి యుండుటలో సాగోళములోని ఇంద్ర వరుణ నక్షత్రములే నీటిసప్తయజ్ఞ ఆనక వర్షమున కాధారము గాబోలునను విశ్వాసము ప్రబలెను. ఇట్టి విశ్వాసముగల పండితులవల్లనే మన పూర్వపురాణములు సంస్కరింపబడి యిటీవల వ్రాయబడుటవల్ల నట్లే యందందు లిఖింపబడియున్నను, నిజమునకు మాత్రము ఋగ్వేదములో నుడివినట్లు సరయూ మున్నగు నదులకు నీటి సప్తయజ్ఞ చేయుటవల్లనే యింద్రులకీ వర్షాధిపతియను బిరుదము గల్గెనని నమ్మకలెను. తర్వాత చాలకాలమునకు తయారైన దుష్కలలో యింద్రుడే వర్షాధిపతి యని వ్రాయ వారంభించినట్లు తోచును. నూర్యవంశములోని భగీరథుడు గంగను హిమాలయములోని కైలాసమునుండి కొనితెచ్చినట్లు పురాణములందు వర్ణితమైనది. సరయూనదికి జాలువలె నీరడుగూడ మరి యొక జాలునుగాని, యా జాలునేగాని గంగకొరకై నిర్మించి దేవతా రాజ్యముగూడా దానిని తెచ్చి ఇంద్రునితో తన వంశముచారి కుండవలసిన సఖ్యతను పూర్వమే నిరూపించెను. ఇట్లే సగరచక్రవర్తి కుమారుడు సముద్రమును త్రవ్వి కపిలారేవునువరకు పోయిన కలదు. ప్రాచీనకావ్యములలో గొప్ప చెరువులకు సముద్రములనియే పేర్లు పెట్టబడియున్నది. అట్లే సగర కుమారుడు చాల పొడవుగల గొప్పచాళువు త్రవ్వించియుండు రనుటలో నాకర్మముండదు. నీరు కపిలారేవును సమీపముగా త్రవ్వినపుడతని కొపాగ్నికీ భస్మీభూతులైరిని చెప్పబడినది. కపిలారేవును అనగా విష్ణురేవుమేకాని

నేరగాదు. ఇది బదరీనారాయణుడుండరిది. అచటివరకు నీరు జాళ్ళను త్రవ్వి హిమాలయములనుండి వరుసగా తమదేశములోని నీటిజాళ్లు వృద్ధిచేయ ప్రయత్నించినట్లు కనబడును. గంగానది విష్ణుని పాదములయందు దుర్బిణియైనట్లును, శివుని శిర్షిమీదనుండి వచ్చుచున్నట్లును చెప్పబడినది. దాని కర్తమేకమ— కైలాసగిరినుండి యుత్పత్తియైన యూటలు బదరీనారాయణమందలి విష్ణు శృంగము ప్రక్కగా ప్రవహించి క్రమముగా దక్షిణభూములకు పారును. భగీరథుడుగూడ శివుని మేష్పించి యీ గంగను తెచ్చినట్లే వ్రాయబడినది. ఆరేదే శివ విష్ణువుల యాశ్రమములలో వారి యనుమతినంది వానిప్రక్కగా త్రవ్వించి యింద్రుని సమ్యక్తిపై యీ జాలును దెచ్చియుండును. ఈ భగీరథుని తండ్రియగు దిలీపుని కాలములో గూడ నీ ప్రయత్నము జరిగిననియు నది పూర్తికాకుండనే యతడు మరణము నొందెననియు చెప్పబడియును. ఆతని తండ్రియగు సంకుమంతుని కాలములో గూడ నట్టియ్యెను. ఇట్టి ప్రయాసలతో గంగా, సరయూ ప్రవాహములు పూర్వ మేర్పడెను. ఇట్లు నీటిని గురించిన సంబంధములన ముఖ్యముగా దేవమానవ సఖ్యము వృద్ధియయ్యెను. అప్పుడప్పుడు వీరిగో వీరికి బంధుత్వములుగూడ నుండెను. అనేక రాజులు బ్రాహ్మణులై పోయిరి. క్షత్రియవంశముల కనేక బ్రాహ్మణులు మూలపురుషులైరి, పురాణములలో నున్న యిజ్ఞాకు మున్నగు రాజుల చరిత్రలగూడ కొందరు అర్ధవాదములను వ్యాజముననన్యకపోవచ్చును. ఇజ్ఞాకు వంశీకుల యొక్కయు, చంద్రవంశములో ననేకులయొక్కయు పూర్వకావనము లనేక విలీనల వెలువడి యున్నందున నా వంశ చరిత్రలన్నియు పురాణములలో గూర్చబడినవి నిజమైన చరిత్రలేయని రుజువగుచున్నది. కథలలోని విషయములే అంతరాగ్ర ప్రతిపాదనలుగా గొన్నిటి విషయమున గనబడుచున్నది గాని దక్షిణవది చారిత్రక విషయములే.

ఇంద్రుడు మొట్టమొదట హిమాలయముపై మేఘాచలమున నివసించుచున్నట్లు కూర్మపురాణమున నున్నది. అచటనుండి త్రివిన్దవమును బాలించు కాలములో హిమవర్షవర్షమున నందుబాటులోనున్న మేఘములను చెదరగొట్టి వర్షము కురియునట్లుగా వితడు చేయుచుండెను. అందువల్లనే యితడు మేఘాధిపతి యనబడెను. క్రమముగా నదులు త్రవ్వబడిన పిమ్మట నీ పని యావశ్యకత తగ్గెను. ఈతని రాజ్యములో 7 నదులు ప్రవహించుచున్నట్లును, (3)

మేఘములను ఛేదించి యితడు వర్షము కురిపించుచున్నట్లును ఋగ్వేద రుక్మలండు గలడు. ఇప్పుడు మన ప్రభుత్వమువారు గూడ మేఘములను హిమాలయ ప్రాంతమున చెడగొట్టి కొన్ని చోట్ల ఆవరణమైనపుడు వర్షము కురిపించుటకు నిపుణులగు శాస్త్రజ్ఞులతో ఆలోచించుచున్నారు. ఇట్టి శాస్త్రము పూర్వకాలములోనే జరిగియుండెనని యిచట మనము విశ్వసించవచ్చును.

ఇంద్రుల బ్రహ్మహత్యాదోష పరిహర రహస్యము

మహాభాగవతము ప్రకారము సమద్ర మధనకాలమున వచ్చిన విరోధమున దేవరాక్షసు జాతులవారు చాలకాలము యుద్ధములు సల్పుచుండిరి. ఇది 7 వ మనువు కాలమునరకు కృషియగమునందు ఎర్విదాతీరమున వరుసగా జరుగుచు వచ్చెనట. అప్పుడు వృతాసురుడు ఆ కాలపు యింద్రునిచే సుహరింపబడెను ఈ యుద్ధముగో ననేకమారులు ఇంద్రుని చేతనుండి వ్రజాయుధము జారిపోగా నా కాలమున చున్నించి వృత్రుడు తనధర్మ యుద్ధనీతిని జక్కగా ప్రకటించెను. ఈ యింద్రుడు తన తండ్రినే జంపినాడని వృత్రుడు దాక్షిణ్యంబు చెప్పెను. దధీచి వెన్నెముకతో తయారచేయబడిన వజ్రముచే నా ఘోరయుద్ధమున చివరకాట్టి వృత్రుని యింద్రుడు చంపెనుగాని యాతనికి బ్రహ్మచార్య జ్ఞాతుకొనెనట. వృత్రుని జంపుట కా కాలమున నున్నది తే ప్రజలుండెదరులై యింద్రుని పదగ్రహణ గావించినట్లు కనబడును. అందువల్లనే యింద్రుడు మానస సరోవరమునకు బయగై యచట కొలనుల మధ్యనున్న పుష్పసూరములందు కొంతకాలము దాగెను. ఈ కాలముననే యా రాజ్యమును సూర్యవంశీకుడగు నచుభుడు పాలించెను. ఆతనిని కొంతకాలమునకు సత్తులు రాజ్యగ్రహణచేసి తిరిగి యింద్రునిదెచ్చి రాజ్యమున నిల్పిరి.

బ్రహ్మపురి తనవద్దకు వచ్చినపు డొకసారి యింద్రుడు తగినట్లు గౌరవ పూర్వకముగా జూడలేకని యాత దాచార్యపదవిని త్యజించి వెడలి పోయెను. అప్పుడీ యింద్రుడు రాక్షసవంశమునందలి త్వష్టబ్రహ్మ కుమారుడు విశ్వరూపు నాచార్యునిగా గైకొనెను. కాని కొన్ని కృత ఆతనిని యోగ్యులగు రాక్షసులకుఁబడ హింసల నిష్పించుచున్నట్లు అనుమానించి కృత్రిమమున రహస్యముగా జంపించెను. దానిని విని యాతని తండ్రియగు

త్వష్ట మిక్కిలి కోపించి యింద్రుని జయింపగల కుమారుడు గావలెనని తపో యజ్ఞము లానర్పి వైన నుడివిన వృత్రుని గాంచెను. ఈ యింద్రుడు పురందరదేవువాడుగా పురాణములందు దెప్పబడెను. విశ్వరూపు నన్యాయముగా జంపించినందులకు గూడ నాటి ప్రజలతనవై గొంత యపరాధము విధించినట్లు హింసచలసి యున్నది. ఈతడు తన బ్రహ్మహత్యాపాపమును భూ, జల, వృక్ష స్త్రీజనములయందు పంచినట్లు చెప్పబడినది. ఇది చూడగా నాతడు గొంత యపరాధమిచ్చి దానితో నాకాలములోని భూములను బాగు చేయించుటకును, గొన్ని సరోవరములు నిర్మించుటకు, కుద్రము చేయుటకును గొన్ని ఫలవృక్షములు వృక్షిచేయుటకును, స్త్రీల యభివృద్ధికి ఖర్చు చేయుటకును, ఒప్పుకొని తన పదవిలోనే యున్నట్లు కనబడును. దీనినే మన పురాణములలో బ్రహ్మహత్యాదోషము వైన నుడివినవారికి పంచినట్లు నిగూఢముగా వ్రాసినవచ్చును. ఈ పురందరుడే రెండవసారి జేసిన తప్పవకనగా వృత్రాసురుని జంపిన దోషమునకు పదగ్రహణముగా జేయబడెను. ఈతడాన్ని రాకుండుటకై మొదటగా అశ్వమేధయాగ మొనర్పి యందరిని సంత్రులుగా జేయజూచినను, యతనికి పదబిగ్రహణ తప్పక పోయెను. అందుచేతనే యితడు మానససరోవరప్రాంతమున దాగుకొనుట సంభవించెను.

త్వష్టబ్రహ్మ కుమారుడగు వృత్రుడు దక్షపుత్రుడుగా గన్నుచున్నాడు. ఈతడు పూర్వము చిత్రకేతుడనువాడనియు, కూరనేన దేక పాలకుడనియు త్వష్టయొనర్పిన యజ్ఞమునందు దక్షిణాన్నిని దానవయోనిలో బుట్టెనని చెప్పబడియెను. అనగా కూరనేనపాలకుని కుమారు నీత్యష్ట దత్తునిగా స్వీకరించి యంద్రాదులతో వైరమున బగదీర్చుకొన దలంచెనుగాని యా యుద్ధములలో నీ వృత్రుడే చివరకు చనిపోవుట సంభవించెను. ధర్మ యుద్ధ మొనర్పి కీర్తిశేషుడైన యీ వృత్రుని పేటగూడ నాతడు మరణించిన పిమ్మట నక్షత్రములలో నొకదానికి నానుకరణ మొనర్పి. చిత్రకేతు మొదటిదేకనుగు కూరనేనమున విద్యాధరులు పాపియగా నుండెడివారట. ఆతడుగూడ నా వంశీకుడే యైనట్లు కనబడుచున్నది.

ఈ యింద్రపదవి నందినవా రనేక దుష్కార్యములనుగూడ జేయుచుండిరి. గౌతమఋషి కాలపు యింద్రుడు ఆతనిన్నీయగు అహల్య సౌంద

లమునందు కలదు. ఇచటనే యంధకాసురుని శివుడు సంహరించెను. హిమాలయము చుట్టుప్రదేశములనే మన పూర్వులు ద్వీపములుగా వర్ణించినట్లు కనబడుచున్నది. అందువల్లనే మందరగిరి కుశద్వీపములొనవనిరి. పంచనదులలోని జాంబూనదియన్న ప్రాంతమే జంబూద్వీపముగా కల్పింపబడినది. ఇట్లే తక్కినవియు.

వేదములు

స్వాయంభువమనువు కాలమునకే కొన్ని ఋగ్వేదములకు లున్నట్లు మనము భావింపవచ్చును. సోమకాసురుడు దొంగిలిన వీరులకులే. ఆయినను, ఋగ్వేదములో చాలభాగము తర్వాత చాల కాలమునకు రయ్యారినది. వీనిలో ఇత్యాఖ, పురురవుడు, పూరువులు, కుర్వకులు, యదువులు, ద్రుహ్యులు, అనువులు, గుహాకుడు, కృశ్నువులు మున్నగు యయాతి వంశీకుల విషయములు వ్రాయబడి, వానివల్లిన యుద్ధప్రస్తావనలం దుండుట వల్ల నా యుద్ధములు జరిగిన తర్వాతనే యా భాగములు రయ్యారినట్లు స్పష్టము. అప్పటికి ఆంగిరసులు, భృగువంశీకులు, కణ్వలు మున్నగు బ్రాహ్మణవంశములుగూడ యేర్పడినట్లు వానిబట్టి తెలియుచున్నది. ఈవేదమున పంచవేదీ ప్రస్తావన గలదు. పంచవేది యనునది మన దేశమునకు మైసూరిలో సరిహద్దు ప్రాంతమున నున్నది. జటావక, త్రిశ్రోతస, కృషధ్వని, కుకర్ణ, జాంబూనదులు కలిసి పంచనద మయ్యెను. ఆచ్యుట నుండియే దేశతాద్యలు మనదేశములోనికి వచ్చుట సారంభించినట్లు కన్పడును. దేవికానదీ ప్రాంతమున మొదట మానవుల యుత్పత్తియని భారతమున నున్నది. అది హిమాలయమునండి వచ్చుచున్న నదులలో నొకటియని పురాణములందు గలదు. దానినుండి యీ పంచనదీరీతమునకు మొదట దేశతలవలదు ఆర్యులు వచ్చినట్లు కనబడుచున్నది. ఈ నదియేగాక ఋగ్వేదమునందు కొన్ని యితరనదులు సరస్వతి, విపాక్, కుకుద్ర మున్నగు సప్తసింధు నదులుమున్నగు నవిగూడ స్తుతించబడినవి. ఋగ్వేదమందలి చాలభాగము క్రీస్తుపూర్వము 6000 దాదాపు కాలమున రచింపబడి యుండవచ్చును. అప్పటికి మనదేశపువారు అనేక దేశతల సారాధించుచు వచ్చినట్లు కన్పడును. నక్షత్రముల కప్పటికి తమ పూర్వులపేరిట కొంతవరకు నామకరణములు గావించియుండిరి. చనిపోయినవారు యమలోకమునకు వెళ్లుట మున్నగునవి క్రమముగా యూహింపబడినవి గాని యింద్రునికర్త దక్షిణ దిక్కు పాలకుని యముడని పిలుచుచుండిరి. అతడియ్య శిక్షలవంటికే యమ లోకమున నుండునట్లు తర్వాత వ్రాసిరిగాని వానికి తగిన ప్రమాణములు కనపడవు.

ములు గావించియుండిరి. చనిపోయినవారు యమలోకమునకు వెళ్లుట మున్నగునవి క్రమముగా యూహింపబడినవి గాని యింద్రునికర్త దక్షిణ దిక్కు పాలకుని యముడని పిలుచుచుండిరి. అతడియ్య శిక్షలవంటికే యమ లోకమున నుండునట్లు తర్వాత వ్రాసిరిగాని వానికి తగిన ప్రమాణములు కనపడవు.

ఋగ్వేద సూక్తులలో కన్పిస్తోవుచుండుట, సోమయాగము లందున గావించెడి ప్రార్థనలు హెచ్చుగా నున్నవి. వీనిలో పరోక్షదేశతల 22 ను ప్రత్యేక్షదేశతల 11 ను కలిపి నుతింపుచుండిరి. వారివందనిది ఆ నాటి యాగకర్తలు ద్రవ్యము, గోవులు, పశువులు, ఆశ్వములు, సంతానము, వస్త్రము, అన్నములను కలుగజేయు మదియు, ప్రత్యేక్షముగా వాని విమృదియు యింద్రాదులను, సోమము ప్రత్యేక్షముగావచ్చి పానముజేసి భామ్యనియు నా ప్రార్థనలకల్ల గోచరించును. గాని యుపనిషత్తుల కాలమువరకు యజ్ఞయాగాదులొనర్చు పూర్వజులు వీ ప్రపంచసౌఖ్యములకొరకై కావలసిన వస్తువనుదాయములను గోరుచువచ్చిరేగాని యమృతకర్మమున అనగా ముక్తిని గాని, పరలోక వాసత్వమునుగాని యడుగుచున్నట్లు కనబడదు. అన్ని మూలమున శ్రేష్ఠివనేయి, పాలు మున్నగు వస్తువులకల్ల మేఘములకు బలము హెచ్చి, సూర్యు, చంద్రాదుల మూలమున కర్షణములు పడి, సస్యములు పండితాము కుళింపగలదు భావమే ఆ ప్రార్థనలకల్ల గోచరించును. విహిక సంపదలను ఆశ్వినీదేశతలు, ఇంద్ర వరుణాదు లిచ్చుటకై వారికి గూడ చాచిస్తులు, సోమములను బ్రత్యేక్షముగా నిచ్చుచున్నట్లు వానిలో గలదు. ఆ పనికై యన్ని యను నొక పురోహితునిగూడ ప్రత్యేక్షదేశతల కొలుకు నియమించుచుండిరి పరోక్షదేశతల కిచ్చు. ద్రవ్యములు అన్నియును బండ చేయు చుండిరి.

ఈ ఋగ్వేదాది మంత్రములన్నియు యజ్ఞములు చేయించు బ్రహ్మలచే రచింపబడి, యజ్ఞయాగాదులలో పఠించుచుండుటకల్లనే యవి బ్రహ్మముఖముగా వచ్చినవని క్రమముగా ప్రకటితమయ్యెను. ఈ విషయమునే తర్వాత వచ్చిన వేదములందు చెప్పబడెను. ఈ మూలవేదముల కనుబంధములుగా నేర్పడిన ఉపనిషత్తులు, బ్రాహ్మణములు మున్నగునవి చాలకాలము తర్వాత వ్రాయబడినవి. జనకమహారాజు కాలములో ననగాదాదాపు క్రీస్తుపూర్వము 8200 సంవత్సరము క్రిందట నట్టివి కొన్ని రచింపబడి యుండెను. చిత్రేయ, తేత

పథ బ్రాహ్మణులు పరీక్షిస్తు జనమేజయుల తర్వాత ననగా క్రీస్తు పూర్వము 1850 ప్రాంతమున వ్రాయబడియుండును. వానిలోపటి వారిపేరు ఉదాహరించబడి యున్నది. ఈ వేదములలో వేదేయ రుక్మ శేయేరువులు తయారుచేసి ప్రకటించిరి యట్టివారి వివరములన్నియు వ్రాయబడియున్నవి. అయినను గ్రుడ్డినవృత్త ముంచునా మత్రము అట్టివారిచే ప్రకటించబడి నదియు, మొదట బ్రహ్మకుండి యుత్పత్తియైనట్లును వాగొనెదను. ఆ రుక్మకులుగూడ వాటి బ్రహ్మలలోనివారేయగుట నా హుటల యర్థమును సరిగా వర్ణయించుకొనినవలెనట సరిపోవునని మూలబ్రహ్మయే రాబోవు వారి చరిత్రయంతయు వేదములలో నిరీకించెనని తలంచుట హాస్యాస్పదము. సామవేదములో చాలభాగము ఋగ్వేదములోనిదే. కొన్ని ప్రత్యేక గీత లున్నను మొత్తముమీద నందరి రుక్మలు ఋగ్వేదాంతములే. యజుర్వేదము వివిధ యజ్ఞాదులలో జరుపబడు మంత్రాదులతో నిండియున్నది. ఆధర్వణవేదము మనకు కాతలినన వైద్యాదులు, వైప్రార్థవలనల్ల రోగాన డులు బోగొట్టుకొనుట, శత్రునిర్మూలనకై ప్రాప్తవలు, అభిచార కర్మలు మున్నగునవి చెప్పుచున్నది. ఈ వేదములో కొంతభాగము భారతయుద్ధ మైన పిమ్మటనే వెలసిట్లు కనబడును. అప్పటివరకు మాకు వేదములనియే యొక్కత ప్రచారము గ్రంథములలో నున్నది. భారతమున నట్లే కలదు. అయినను ఆధర్వణము నొక ఋషి వైవస్వతపవ్యంతర కాలినుడని చెప్పబడుచున్నందున విందలి కొన్ని మంత్రములు క్రీ.పూ. 6650 సం॥ల క్రిందట రచింపబడియుండును. అతని పేరిటనే వేదము వెలసియుండును. ఆధర్వణ నామమునకు మనదేశపులేగాక యిరానులోని పర్షియా శత్రులగు జాతుష్ట్ర) మతస్తులుగూడ గౌరవమునిచ్చి యీ మతగురువునకు ఆధర్వణామమును వారి మతగ్రంథమగు అవెస్టాలో చెప్పుట తాడగా ఆధర్వణును అదిపురుషు గొకడీ యిరుతెగలవారికి పెద్దయ్యెయ్యండి గౌరవనీయుడుగా నున్నట్లు కన బడుచున్నది. ఋగ్వేదములో నీ ఆధర్వణ మతించుచున్న యొక రుక్మ కనబడుచున్నది. (ఋ 1-88-5) జరుక్మ) కర్వణాను ముండుటవల్ల నరకే మొదటియాయల మతకర్మయని కొందరు పండితులు నిర్వచించుచున్నారు. ఎంతమంది ఆధర్వణాములు గలరో వారిలో నెవడు మొదటికర్తయో మన మిప్పుడు చెప్పజాలము. అట్లే యే ఆధర్వణపేరిట నాల్గవేదము ఆరంభింప

బడినదోనూడ సరిగా నిశ్చయింపలేము. ఋగ్వేదరుక్మలలో కొన్ని పరకు రాముని తిండి జనుదగ్గి వ్రాసినవికలవు. ఋగ్వేదాంతమున శ్రీరామునికథ యున్నది. అందుచే నా భాగములు క్రీస్తుపూర్వము 8400 ప్రాంతమున రచింపబడినట్లు కనబడుచున్నది. ఛాందోగ్యోపనిషత్తులో ఘోర అంగీర సునివద్ద శ్రీకృష్ణుడు పురుషవిద్య నుపదేశము బొందుట గలదు. అందుచే నా బ్రాహ్మణములు క్రీ.పూ. 1900 ప్రాంతమున వ్రాయబడినట్లు స్పష్టము. ఈ రీతిగా ఋగ్వేదమును, దాని శాఖలగు బ్రాహ్మణములు, ఉపనిషత్తులును క్రీ.పూ. 7850 ప్రాంతమునుండి క్రీ.పూ. 1900 వరకు రచింపబడి నవి. ఇది యొక్కరికల్లగాక యశేతులగు ఋషులవల్ల నల్లబడిన మంత్రము లనియు, వానిలో నుదహరింపబడిన ఋషులే యీ మంత్రములు జెప్పిన వారనియు నెరుంగవగును. ఈ రీతిగనే దక్కిన వేదముల విషయమునని తెలియవచ్చును. గాన విస్తరించుట లేదు. క్రీ.పూ. 7700 — 6650 సంవత్సరముల నుద్ధృతాదాత్రుగా నివసించిన కర్వణకుమారి చిత్తికిని ఆధర్వణము నాతనికిని జనించిన దధీదియే ఆ శివ నీ మ హ రు ల కు బృహదారణ్యకమును బోధించెను. వైవస్వతపవ్యంతరమందున్న యొక బ్రహ్మ మహారుడగు ఆధర్వణ ముండకోపనిషత్తును బోధించెను. అందుచే నీ బోధ క్రీ.పూ. 6650 కాలమునాడు పుట్టియుండును. బృహదారణ్యకము బుట్టినకాలములోనే యీ దధ్యక్ క్ బుషి పిప్పలానునకు జెప్పిన బోధయే యీశావాస్యఉపనిషత్తు ఈ పిప్పలానుడు జెప్పినదే ప్రశ్నోపనిషత్తు. ఇది దానితర్వాతి 50 సం॥ల లోపుననే రచింపబడియుండును. ఇక బ్రాహ్మణ ములలోని మొత్తరేయమునందు హరిశ్చంద్రుని కథ వర్ణితమగుటవల్ల నది తర్వాత వ్రాయబడినట్లు స్పష్టము. అది భారతయుద్ధమైన పిమ్మట రచింప బడినది లోకద తెలిసితిమి. ఈ కథలలో కొన్ని యితర ఋషులు వ్రాసి, అవి పూర్వపురుషుల బోధలని తెలియుటకే వారిపేర్లతో జెప్పి యుండురు. అందుచే నవి వాస్తవమున నెప్పుడు రచింపబడినవో నిర్ణయింపలేనన్నచో భాషాపరిశోధనమునగాని చేయుటకు వీలుగాదు, గాని వేదములలో క్రీ.పూ. 7800 సం॥ల క్రిందట మొదలు భారతయుద్ధమువరకు గల కథలు జేరియున్న కనుటలో నసత్యములేదు.

వేదకాలపు ప్రాచీనకవులు

కీర్తి. పూ. దాదాపు 7888 సంవత్సరాల క్రిందట స్వాయంభువమను పుండ్రుని లోగడ గనుగొంటిమి. అప్పటికే కొన్ని దుశ్శవదుష్కలున్నట్లు తెలియుచున్నది. ఈ దుష్కలు కేవలము దేవతలను స్తోత్రముజేయుటకై యానాటి దుష్టులు రచించుచుండెడివారు. ఋగ్వేదములో ననేకదుషారీ దుష్కలను రచించుచున్నట్లు చెప్పబడియున్నది. క్రీ. పూ. 6880 ప్రాంతీయులగు శుక్రుడును, బృహస్పతియు కవులని లోగడ గనుగొంటిమి. కృమముగా వారు దేవతలై గ్రహముల నాచుములకు కారకులైరి. వీరుగాక విశ్వమిత్ర పుత్రుడగు మధుచ్ఛందనుడు, వానికొడుకు శేత, కణ్వపుత్రుడగు మేధాతిథి అజీగర్త పుత్రుడగు శువస్సేపుడు, అంగీరస పుత్రుడగు హిరణ్యవూపుడు, ఘోరపుత్రుడగు కణ్వడు, కణ్వపుత్రుడగు ప్రస్థున్యుడు, అంగీరసుని కొడుకగు సమ్యుడు, సోధస్యు లేక సోధసుడు, పరాశరడు, (కీర్తిపుత్రుడు) రహూగణపుత్రుడగు గోతముడు, అంగీరసపుత్రుడగు కుత్సుడు, మరచి పుత్రుడగు కిశ్యపుడు, వృహదిహరి పుత్రులగు ఋత్రాశ్వాదు లైదుగురు, దీప్తకముడు, అతని పుత్రుడగు కక్షికంతుడు మొదలగువారు ఋగ్వేద ప్రథమ మండలమందలి దుష్కలనేకము రచించినట్లు కవబడుచున్నది. దీర్ఘముని కొడుకు ధన్వంతరి. వీరిలో కొందరు క్రీస్తుపూర్వము 5000 — 2000 సంవత్సరముల మధ్యవారైనట్లు, మరికొందరింకను పూర్వీకులైనట్లు మన కాలనిర్ణయముబట్టి చెప్పవచ్చును. ఆ కాలమునకే వైదికభాషలో వారంతరి గీతములన్ని నేర్పడసంపాదించి దుష్టులనుబడు చుండిరి. ఈ గీతములన్నియు దేవతాస్తోత్రములే నని లోగడ చెప్పితిమి. గాని యందులో ప్రత్యేక నాయకులగు యింద్రుడు, అశ్వమల మున్నగువారిని గురించినూడ యనేక ప్రార్థనములున్నవి. నాల్గు వేదములందును దుష్కలలునుండిన యీ కవుల వేదజ్ఞేయ గలవుగాని వాని నన్నిటినిందు జెప్పుటలేదు. వీరు ఆ కాలపు వేదభాషలో అనుష్టుప్, జగతి, గాయత్రి, అసురీ మున్నగు చందస్సులను తమ గీతములందు వాడుచువచ్చిరి. వేదార్థములను చక్కగా తెలియని కొందరూ దుష్కలన్నియు బ్రహ్మముఖము నుండి యూడిపడ్డట్లు భావించుచు, నీ కవుల నాచుములందు సృష్టముగానున్న విషయము నేడు

మరచుచున్నాడు. కొందరు వారు చేయు అగ్ని కార్యములలో ఆహుతులవల్ల కలిగే యగ్ని నుండి యీ వేదకల్పము లేర్పడెనని భావించెదరు. ఇదియన్నియు భ్రాంతిమూలములే గాని నిజముగాదు.

దక్షయజ్ఞ ధ్వంసము - శివపూజా రహస్యము

మనము నూత్నముగా విచారించిన నీ దక్షయజ్ఞ రహస్యము లైబిడును. దక్షుడు మొదటి ప్రభావతులలోనివాడు. శివుని కీతడు మామ. శివుడు ఈతని కుమార్తె సతీదేవి నేగాక మరచి కుమార్తె పూర్ణిమకు జనించిన గంగనుగూడ చేసుకొని యుండెను. అందుచే దక్షున కీ యల్లునిపై సంతప్రేమలేదు. దక్షుని యష్టమే మొట్టమొదటి క్రతువులలోనిది. దక్షుడు పెద్దవాడైన పిమ్మట నాతని కుమారుడగు ప్రాచీన బర్హి రాజుగనుండు కాలములో నిది జరిగినట్లు. ఆ కాలములో రాక్షసవర్షమువారు శివు నారాధించుచుండిరి. ఇది దేవతలకు బ్రహ్మలకు కష్టముగ నుండెను. వీలన రాక్షసులను వారు కలుపుకొన నలవరేదు. హిరణ్యకశ్యపుడు, జలంధర, అంధకాదులు చివరకు రావణుడు మొదలగు రాక్షసులుగూడ శివునే కొల్లెడుచుండినట్లు పురాణములందున్నది. ఋగ్వేదమున ౩ మం 7-21-5 మూర్తమునందు (శివలింగమును గురించియే యవతయ్యును.) శిశ్నదేవుని గొల్చు ఆర్యులు కొందరుండినట్లును, వారిని మిగత దేవతార్యులు దూషించుచున్నట్లు జడినది. ఈ లింగపూజ మొదట ద్రావిడజాతులలో నేర్పడి క్రమముగా దేవతార్యులకుగూడ ప్రాకినది యొక యధిపతాయమున్నది. ఈ శివుని భార్య గంగ పేరిటనే గంగానది ప్రవహింపడినది. లింగపూజను శివునారాధించు వారు శివునకుంటగట్టి శివలింగపూజగా మార్చిరి. ఇట్లు శివుడు ఆ గణమునకు నాయకుడగుటవల్ల దక్షాదులకు యిచ్చము లేకుండెను. దక్షుడీ ఆరాధకులను త్రోసివేయుచుని చెప్పుటకే శివునికడ కేగగా నాటిడి, సంగతి గ్రహించియే మానము వహించె ననవచ్చును. అందులకు కిని దక్షుడు తిరిగివచ్చి తన యష్టమునకు శివుని లిలువక పోయెను. సతీదేవి యీ యష్టమునకు వీలన బడకుండగనే యేగి యవమానమొంది యచటనే యనుభవబాసెను. ఈ సంగతి విన్న శివగణము (ప్రవృద్ధులు) వారందరను వీరభద్రుని యాధిపత్యమున బయలుదేరి దక్షయజ్ఞ ధ్వంసము గావించి, దక్షుని, అతని యనుచరు

లగు యితర దేవతాద్యులను శిక్షించి, ముప్పుందు తమ గురువగు శివునికి ప్రతి యజ్ఞమునందు భాగాహార యుండునట్లు కాపించి తిరిగి వచ్చిరి. ఈ శివుడు పితృకు హిమనంతునికి మేనకయందు జనించిన దుగ్గాదేవిని పెండ్లాడెను. అప్పటినుండి శివారాధనగూడ యజ్ఞములందు జీర్ణగుచుండెను. రాజులు మున్నగువారు స్వయముగా నీ దేవతలను లిలుచు చున్నను, రాను రాను, యిట్టి యాద్యులలో ప్రత్యక్షముగా శివ, విష్ణు యింద్రాదులను స్వయముగా పిలువలేనివారు వారి ప్రతిమలను పూజించుచు, వారి కర్పించిన ద్రవ్యములను ఆచట చేదబుట్టులు పఠించు బ్రహ్మల కొసంగుచు వచ్చిరి.

ఈ యాచారమే మనవిషయము అన్ని కర్మకార్యములందును చేయుచున్నాము. పూర్వము పితృకార్యములలో ఆహ్వానింపబడిన దేవతలు స్వయముగానే వచ్చెడివారనియు, దర్బాక కొంతకాలమునకు వచ్చుట మాని వేసినవియు, మనచాతు పరంపరా శిష్యులొనడి దీ కారణమునట్లనెనని గ్రహింపవచ్చును. సనిహియవారు మార్గచంద్రాదిభోగముల దాపున నొక లోకములో నుండురను విశ్వాసమును, వారికి అగ్నియూగముగా మన ద్రవ్యము లియ్యవచ్చునను విశ్వాసమును మన పూర్వులలో ప్రబలింపింపకుట నీ కర్మకాండ లన్నిటియందును, వారికి జెందు పదార్థములును, అన్నిటి ప్రీతియును నేయి లేక నూనెలును, కట్టెలు, పాలు, ధాన్యాదులు, మరీకొన్ని సుగంధ ద్రవ్యాదులును శ్రేష్ట నాచారమేషుడినట్లు కనబడుచున్నది. అశ్వినులకు మొదట యజ్ఞయాగములందు భాగాహారేతరమంతగా చ్యవనమున యిప్పించెను. దుద్రుడు వైద్యుడని తైత్తిరీయమున నున్నది.

బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరుల పరీక్ష

భృగుచున్నా యితర దేవతాద్యుల సంఘములచే శ్రేణుడై బ్రహ్మ, విష్ణు, దుద్రులలో నెవడుతమదేవుడను విషయము నిర్ణయించుటకై వెడలి వారల బరిక్షించెననియు, ఆ పరీక్షలో బ్రహ్మ, దుద్రులు సంపూర్ణ సాత్వికులుగా గన్నదేదనియు, నప్పటి విష్ణువుమాత్రము భృగువుచే దన్నబడినను శోపముజెంక తన ప్రచుత్తరకు త్తమార్పణ జెప్పకొని సాత్విక సంపన్నుడని రుజువుపరచుకొనినట్లును ఒక కథ పురాణములందు గలదు. ఈ కథ బ్రాహ్మణప్రభాకమును బోధించుటకుగాను కల్పించబడక నిజమైన కథయే

నగునెవల, నాటి రుషుల పలుకుబడిని, త్రిమతకర్తల శైలి పరీక్షలలో నాడు మాయమొడినదియు మనకు స్పష్టపడుచున్నది. నూత్నియుగా విచారించినచో నీ మర్మము దెలియుచున్నది. ఇందలి విష్ణువుభార్య క్రిదేవి యీ భృగుని తమూర్తియే. అందునట్లనే విష్ణువు తన మాయమైన భృగువు శోపమునకు కారణ మెరుంగజాలక కాంతత్వము వహించినట్లు గన్నడును. ఆ కాంతమే యాతని తత్త్వపుత్ర గర్హించెను.

మరియొకసారి యీ యథిత్యలలో మొదటి యిద్దరిలో నొకరికన్న నొక రధికులగుని ప్రవారము జేసుకొనుచు వైరములు పెంచుకొన్నట్లుక కథ గలదు. లింగరూపుడగు శివుని యంతు కనుగొనజాలక బ్రహ్మ, విష్ణువులు ఉండగా శివుడువచ్చి యిద్దరు సమానులేయని తగవు దీర్చినట్లు లింగపురాణమున గలదు. యజ్ఞుడను విష్ణువు హిరణ్యాక్షుని సంహరించి దధిరముద్రాచి మత్తుడై జగముల గలందుమండగా శివుడొకసారి నీతి గరపెనట. మరియొకసారి స్పృహించుడగు విష్ణువునకు వీరభద్రుడు నీతి గరపవలసి వచ్చెను. ఆతడు దానిని దిరస్కరించగా నాతడు స్పృహించగ్రమును కేరభరూపమున నణగ గొట్టెనట.

ఒకసారి యింద్రుడు శివుని దర్శనమునకు వచ్చెను. అప్పుడు హాకిట నుండిన ప్రమథగణేశుడు వెంటనే పోనీయలేదు. ఇంద్రుడు తొందరించెను. వాడు లోనికి పోనీయనందున యింద్రు డాతనిని వజ్రముతో గొట్టెనుగాని యా వజ్రము విరిగిపోయెను. ఇంతలో శివుడు వచ్చి చూచి యింద్రుని మిక్కిలిగా కోపించెను. అంతట యింద్రుడు త్తమార్పణ జెప్పకొని వెడలి పోయెను.

జలంధరాసురుడు దిగ్విజయ మొనరించి దేవరాజ్యము హరింపగా విష్ణువు జలంధరాసురునితో బోరి జయింపలేక యతనిభార్య బృందను ఆమె భర్తచేత మున పెట్టి చెరచివెచ్చెను. ఇది తర్వాత తెలుసుకొని బృంద కేపించెను. అనగా పాచ్చుగా తిట్టెను. తర్వాత జలంధరుడు యీ మతస్థానము నుండ రాచని శివాశ్రమమునకు గూడ వండ్లజెను. ఆతనికి శివుడు పరీక్షాశ్రమై యిచ్చిన చక్రముచేతనే యతడంతట మరణించెను. ఈ పీఠిగా శివ, కేశవుల ధరిత్ర లనేకము పురాణములందు వర్ణితమైనవి. వానిని జదివినవారి కాయా

కాలములలో గల మరకర్తలగు శివ కేశవు లనేక మహార్యము లొనర్చినట్లు తెలిపబడును.

ఇట్టివానిలో బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వర లొకనాటివారు, అత్రిబుద్ధి భార్య అవనూయకదగ్గి చేసిన కృత్రిమపరీక్ష యొకటి. వీరు మువ్వలను ఆమె రూపమునకు ముర్తలై కామించి అతిమలనలె చూడబోయిరి. ఆమెను చూచినదానికి తృప్తిపడక సర్వాంగములనుగూడ చూడవలెనని తలంచి, యతిధులైన తమకు వివశ్రుతగా వడింపుమని కోరిరి. మధ్యమెరుగని యిల్లా లది వారి వర్ధతి గాబోలని తలంచి యిట్లే చేసెను. చివరకామెను జూచి లజ్జించి వారిగుట్టును వెలిబుచ్చిరి. అంతట వామె వారిని క్షీంపనెంచగా, వారి పక్షు లదివిని వచ్చి తమకు పరిశిష్ట పెట్టుచుని ప్రార్థించి, వారి భర్తలను విడిపించుకొనిపోయెను. నేటి కుమారా వేదాంతయోగపథము చేయు యశ్వత్థిములే పూర్వకాలమున గొందరు చేయుచుండిరనుట కిది యొక నిదర్శనము. కాని బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వర వగలలో నుండిన వారందరు పూర్వ మట్టివారు కావనియు, సాధారణముగా వారు ప్రజా శ్రేయోని లాభు లగుటవల్లనే వారి కీనాటివరకు నున్న గౌరవము కల్గెననియు విశ్వ సింపవలయును. భాగవతమునందు అత్రిమహాముని తపమునకు మెచ్చి వరము లిచ్చినందున త్రిమూర్తుల అంశలవల్ల యవనూయకు చంద్ర, దత్తాత్రేయ, దూర్వానులు మువ్వల జనించినట్లు చెప్పబడినది. దీనినిబట్టి వీర రవనూయను బొంది భర్తృసంతాన మిచ్చిరనుటకు గూడ అవకాశముగలదు. వీర రవనూయను కామించి చూడబోయిన కథగూడ దీని కనుగుణ్యముగనే యున్నది. అత్రిబుద్ధి రక్తగులచే బంధింపబడిన కాలమున నిది జరిగియుండవచ్చును. దుద్రులు వైద్యకృత్తిచే జమల మన్నన లందుచుండిరి.

మరికొందరు యింద్ర, విష్ణువుల పాలనలు

ఇంద్రులయొక్కయు, విష్ణువరతారములుగా భావించబడిన కొందరి వృత్తాంతమును లోకగడ తెల్పితిమి. మొదటి స్వామ్యంధ్రపురుషువు కాలములో యింద్రుడుగా నుండినట్టియు, అతని కూతురగు ఆకూతికి జన్మించినట్టియు సుమన్యుడు అప్పటి లోకముల నాన్ని పోషించినందున నను వారనని హరి

యని క్లాపించగా వలకుగూడ నొక విష్ణువరతార మయ్యెనని భాగవతము పలుకుచున్నది. అట్లే యీయన మరియొక కూతురు దేవహాతికి జనించిన కపిలు దొక విష్ణువరతారముని లోకగడ ప్రాసీదిమి. ఇట్లే అత్రిమహాదేవుని కైత్రాత్రేయుడు గూడ విష్ణువరతారముగా భావించబడెను. సనకసనంద నాదులు నల్లలగు గలిసి విష్ణుస్థాన మాక్రమించి విష్ణువులైరి. భర్తృవకు దాక్షామణిమైన మూర్తి వలన జనించిన వరనారాయణులను తపసులుగూడ విష్ణువులైరి. ఈ రీతిగనే ధృవుడు, పృథుడు, ఋషభుడు, పరశురామ, శ్రీరామ, భవ్యంతరి, శ్రీకృష్ణ, బలరామ, వ్యాస, బుద్ధులు, కల్కి మున్నగువారు విష్ణువరతారములుగా నెన్నబడిరి. కాని వీరందఱును వైశం తముగోని వైష్ణవస్థాన మాక్రమించినట్లు కనబడదు. వీరుగాక, రాబోవు మనువులను జెప్పచు వారికింద నున్న యింద్ర, విష్ణువులను పురాణము లలో జేర్చిన యున్నాడు. ఈ మనువుల జన్మాదులను బట్టి వారుగూడ పూర్వము జనించి నశించినవారే ననియు, వారిచేరిట మన్వంతరా లేస్తడె నని లోకగడ ప్రాసీదిమి. వారి కాలములో నుండిన రాజులు, దేవతలు, సప్తర్షులు, ఇంద్ర, విష్ణువులు నట్టివారుగానే మనము భావించ వలసి యుండును. ఆ ప్రకాశముగా చూచినచో నీ క్రింది పట్టికలోని వారు ఆ యా కాలములలో ఇంద్ర, విష్ణు సప్తర్షి స్థానములలో (రాజ్య సలహాసంఘము) నున్నట్లు మనము విశ్వసింపవలెను. ఇంద్రుడైన మేఘములు మాత్రమే కాన నుటకు ఆధారము లున్నది. అత డాయులకు సప్తసింధులో నివసించుటకు భూములిచ్చెనని చెప్పెడి మన్వంతరము క్షమకటి కలదు. (మన్వ. మండ iv-28-2) ఈతని పురోహితుడగు బృహస్పతి అంగీరసుల సాయముతో బలాముని సుహరించినట్లును అంగీరసులు 10 మాసముల సక్రయాగ మొనర్చుచున్నట్లు గూడ ఒక యక్కలో నున్నది. (iv-50-5) కరుణుడు వసిష్ఠుడు కలసి సముద్రప్రయాణ మొనర్చినట్లు ఒకచానిలో నున్నది. (మన్వ. మం 7-88-3) ఇవియన్నియు బరిశీలించినపుడు వేదాధ్యములను జెప్పువారిలో చాలమంది ఇంద్రుడైన మేఘములకు లేక నూర్వన కర్మముజెప్పి యిట్లే కరుణాదులనుగూర్చి చెప్పెను నిజచరిత్రను తారుమారొనర్చుచున్నారని తెలియగలదు. ఇట్టి వృత్తాంతము లనేకము లోగడ ప్రాసీదిమి. దేవరాజ్యము సరయూ, సింధు, సరస్వతి నదులమధ్య సప్తసింధు అనే ప్రదేశమున కృత్తి

నిజనామలైకము కనబడుచున్నది. కేకాది నామములు కొన్ని ఋగ్వేదమున చాలవోట్ల నున్నవి ఇట్లే భారతయుద్ధమువరకు సకేక యింద్రులు పాలించినను, వారి యందరిపేర్లు కాలగర్భమున బడిపోయినవి. ఇక బరివర్త విష్ణువు మాడుపాదముల భూదానము గ్రహించెననుటకు భూమ్యాకాశ, వాయుప్రదేశములను ఆక్రమించుటయే విష్ణువు కి పాదములతో నాక్రమించెనను అర్థముగా భావించవలయును. విష్ణువులలో వాచును తర్వాత సావ్యభౌముడు, అయ్యునుడు, విభుడు శేక విష్వక్సేనుడు, ధర్మశేకువు, వ్యధాముడు, యోగవిభుడు, బృహద్యానుడు అనువాచు నచ్చి యా స్థానమున నలంకరించి దేవరాజ్య రక్షణ కావ్యమున నప్రచురమై మెలంగుచు నిందులను రాజులను నినుమించుచు, వారిని దమ చేతిక్రింద నుంచుకొని దేశతలకందరికిని పూజనీయులై పోయినట్లు కనబడును. అందుననే కేటికిని మన దేశములో యింద్రప్రభాశక్తి విష్ణుప్రభా ప్రాముఖ్యత కందియుండుటకు హేతువు. బలిచక్రివర్తికి కొంతకాలము తర్వాత నింద్రపదవిని తాత్కాలికముగ నిచ్చి గౌరవించినట్లు కనబడుచున్నది. అంతవరకీతడు సుతలమున నున్నట్లు భాగవతమున జెప్పబడినది. ఇక దిగ్రులు, వారి సంతతి మరుత్తులు యింద్రునకు ముఖ్యాంగులుగా నుండి రసనచ్యును.

దేవాసురుల యుద్ధములు

దేవరాజ్యమునందు ఆసురులకు దేవతాద్యులకు సకేక యుద్ధములు క్రీ. పూ. 7800 ప్రాంతము నుండియు జరిగెను. ఇవి క్రమముగా మనుసంకల్ప రాజులలోని మూర్త్య చంద్ర రాజులకు గూడ వ్యాపించెను. మూర్త్య చంద్ర వంశ రాజులు కొందరి యుద్ధములందు దేవతాద్యులకే సాయపడుచుండిరి. దేవతాద్యులలో వారిలో వారుగూడ కొన్ని వేళల పోరాడి విడివడిపోవుచున్నట్లు ఋగ్వేదములోని 5, 6 మరియు 10 మండలములు జదివినవారికి తెలియగలదు. ధనులు కవిసంకీర్తులు మున్నగువానిట్లు విడివడినవారే. ఈ దేవాసురుల యుద్ధములందు ముఖ్యమైనవానిని గొన్నింటి నివట నుదాహరింతును.

1. మందరగిరి మధనకాలమున జరిగినది, దేవతల యుద్ధమున చెట్టునుండి తీయబడిన మధన సేవించి రాక్షసులను జయించిరి. చాక్షుషమన్వంతరమున నిది జరిగెనట. అందుచే నిది దాదాపు క్రీ. పూ. 6950 ప్రాంతములో

జరిగినట్లు చెప్పవచ్చును. అదికూడను విష్ణువు కూర్మమువలె నటించి మొదట దేవ రాక్షస సఖ్యత చేకూర్చిన దీకాలమే. ఈ విష్ణువు మోసపుచ్చెనని తర్వాత రాక్షసులు విడిపోయి యుద్ధము సన్నియుండిరి.

2. వృత్రాసురయుద్ధము- దీని విషయము ఋగ్వేదమున దనేక దుక్కులలో నున్నది. ఇంద్రు డికినిని జంపి సప్తసింధు ప్రాంతమునకు వచ్చు 7 నదుల ద్వారములను తెరచి నీరు పంపెను. (ఋగ్ 1-22) ఇది హిమాలయమనై నుండును. ఈ కాలమున పర్వతములు చరించుచు, భూమి కంపించుచు నుండెడినట. (ఋ 2) ఈ వృత్రుడు సర్పముగా దేవములందు వర్ణింపబడినాడు.

3. సోమకాసురయుద్ధము- ఇతడు దేవములను మాయోపాయమున హరించి సముద్రమున దాగుకొనగా విష్ణువు మత్స్యమువలె నీటిలోనికి పోయి యాతని జంపెను.

4. హిరణ్యాక్షయుద్ధము- ఈతనిని వరాహమువలె బురదలోనికి విష్ణువు పంపించెను. హిరణ్యాక్ష తంత్రమున వైద్యక్రంధము గూడ నిరసిపేయకలడు.

5. హిరణ్యకశ్యప యుద్ధము- ఉగ్రహరసింహుడై విష్ణువీరిని జంపెను. ఈ యసురుడు వైకుంఠమునగూడ బూటచేసియుండెను.

6. త్రిపురాసురుల యుద్ధము - విద్యుత్కావీరి, తారకాక్షుడు, కడుల నాభువను మువ్వరి పురములను దహించి, శివుడు వీరలను జంపెను. వీరు కైలాసగిరికి కూడ దండెత్తి యా మతస్తానమును నశింపుజేయుటకు ప్రయత్నించిరి. వీరి వగరము లిప్పటికి ఉత్తర హిందూస్తానమున నున్నది.

7. అంధకాసురయుద్ధము - వీరినిగూడ శివుడే సంహరించెను. జలంధ

8. జలంధరాసురయుద్ధము - యని పేరిట నిప్పటికిని జలంధర వగరమున్నది. ఇట్లే అంధకాసురుని పేరిటగూడ కలదు. ఈ యుద్ధములన్నియు క్రీ. పూ. 7800—6750 సంల మధ్య జరిగియుండును.

9. ఋషభుని కుమారుడగు భరతునికాలమున జరిగిన యుద్ధము- ఇందరి రాక్షసులపేర్లు తెలియవు. ఈ యుద్ధములో భరతుడు దేశతలకు సాయపడెను. ఇదిగూడ క్రీ. పూ. 6850 లోపున జరిగినదే.

10. చంద్రకేమండలి రజికాలమున జరిగిన యుద్ధము - ఈ యుద్ధము నందు రజియు, ఆతని కుమారుని యింద్రునికి సాయపడిరి. రజికాల మంతయు యింద్రునికి గజికి స్నేహముగా జరిగెను. కాని రజి కుమారుని యింద్రరాజ్యముగూడ తనకే కావలెననిచెప్పి యింద్రుని తొలగించి పాలించ వారనిభింపగా, సాతకు చివరకొక యుపాయమున మారణహోస మొనర్చి వారిని బంపి రాజ్యమేలెను. చంద్రకేమండలిని బట్టి ఇది దాదాపు క్రీ. పూ. 6000 సం॥ల నాటిదని చెప్పవచ్చును.

11. ఖట్వాంసుని కాలమున జరిగిన యుద్ధము - ఈ యుద్ధములో ఖట్వాంసుడు దేవతలకు పాయపడినందులకు మెచ్చి, గూతనికి జ్యోతిష కాస్త్రప్రకార మాయుధమును నురించి దేవతలు చెప్పిరి. ఆ యుద్ధములలో ప్రాయశః చాల గాయములు తిరియించినందున ఆతనికి 7 రోజులలోనే మరణమున్నదని చెప్పగా, సాత దాకాలములోనే భక్తిగర్భి తరించెను. పంచావళినిబట్టి ఈ యుద్ధము క్రీ. పూ. 8600 సం॥ల నాటిదిగా కనబడుచున్నది. ఇతిహా యుద్ధములో చెల్లినట్ల మరణించియుండును.

12. కటమృనికాలమున జరిగిన యుద్ధము - ఇందు కటమృని డింద్రునిపై నెక్కి రాక్షసులను జయించెను. ఇది క్రీస్తుపూర్వము 8550 ప్రాంతమునాటి దనవచ్చును.

13. బలిచక్రవర్తితో జరిగిన యుద్ధము - దీనిలో నింద్రుడు లోడి పోయిరి. బలికానాడు భృగువంశముల పాయపడియుండిరి. వాయుడు తర్వాత బలివద్ద యుక్తిచే రాజ్యమును దానముగాగొని యింద్రుని కొనగి బలిని పాతాళదేశమునకు బంపించెను. ఇది వైవస్వతఋషు కాలములో జరిగినందున క్రీ. పూ. 6700 నాటిదనగును.

14. కువలయాశునికాలపు యుద్ధము - దీనిలో ధుండుడను రాక్షస సహారము జరిగెను. ఇది క్రీస్తుపూర్వము 6100 నాటి దనవచ్చును.

15. భరతునికాలపు యుద్ధము - ఇది దుష్కంఠి కుమారుడగు భరతుని కాలములో జరిగినది. త్రిపుతనగరమున కొందరు రాక్షసులు వసించుచు నచట దేవతలను మైదీలుగ నొనరించగా భరతుడు వెడలి వారి నోడించి, వారిని రసాతలమునకు బంపి, వారిచే చెరయించుచుబడిన దేవతలన్ని పెక్కుద్రును విడిపించెను. ఇది దాదాపు క్రీ. పూ. 5000 ప్రాంతమునకు.

16. శంఖరాసురయుద్ధము - దివోదాసునికొరకు యింద్రు డీతనితో యుద్ధమొనర్చి 99 వగరములు సాతమునర్చిన బుగ్వంశము 2 వ మండలమున గలదు. ముగ్ధుని కుమారుడు దివోదాసుడు. ఆతని సోదరియే యహల్య. ఈమెకు యింద్రునికి సంబంధమున్నది. దీనినిబట్టియు, ముగ్ధుని వంశావళినిబట్టియు నీ కాలము క్రీ. పూ. 8150 నాటిదిగా కనబడుచున్నది. ఈ ముగ్ధుని కాలమున నీ రాక్షసులు గోవులను దొంగిలించుచుండగా సాతకును భార్యయు గలిసి వారిని తరిమివైచినట్లు బుగ్వంశ 8 వ మండలమున నున్నది. ఈ శంఖరకును, ఆతని సహచరుడగు తిమిర్వళాసుకును పోరాడుచుండిన కాలములోనే శ్రీరాముని కంద్రీతరుగు దశరథు డింద్రునకు సాయముగా వెడలినట్లు వాల్మీకిరామాయణమున గలదు. అహల్య శ్రీరాముని కాలమునాటిదనియు సామెతు భక్తకు నెడబాటుగా నుండగా శ్రీరాము డరణ్యవాసములో సఖ్యుని కుర్చీపట్టుగూడ విండుచున్నది. వీనినిబట్టి యీ యుద్ధకాలము క్రీ. పూ. 8150 నాటిదని ధృవపడుచున్నది. బుగ్వంశములోని యీ దట్టము లాకాలము తర్వాతనే వ్రాయబడినట్లు ధృవపడుచున్నది.

17. కృష్ణదశమ్యుని యుద్ధము - అంశుమతి యనబడు యమునా తీరమున నీ దశమ్యుడు 10 వేల మందితో నుండగా సాతనిని గర్భవతులగు భార్యలతో గూడ నింద్రుడు జంపెనని బుగ్వంశము 8 వ మండలమున గలదు. ఇది దుత్రాశునికి సాయముగా నొనర్చినది. ఇదియు, పిప్ర, కుష్మ, కంగువ కరంజ, పల్లయు, అంపహారక్కముల పోరాటములును దాదాపు పైకాలము నాటిచే ననవచ్చును. వీనినన్నిటిని ఒకే రుషి వర్ణించినాడు. కంగుడుని తాలూకు 100 వగరములు గూడ నింద్రుడు స్యాధీశము శేనుకొనెను (బు 1-10-58 వం. 8)

18. శ్రీరామునికాలపు యుద్ధము - తాటకిసంహారము మొదలుకొని శ్రీరాముడు కలంధ, ఖరదూమణ, రావణ, కుంభకర్ణాదులను నశింపించెను. వీనిలోగూడ యింద్రుడు లోపాయతారిగా రామునికి సహాయపడుచు వచ్చిరి. వీరు రావణసంహార కాలమున నచటికి వచ్చియుండిరి. ఇది క్రీ. పూ. 8100 ప్రాంతమున జరిగెను.

19. శ్రీకృష్ణులపు యుద్ధములు— శ్రీకృష్ణుడు బాణ, వరకాసుగ, గాదాసంధ, శిశుపాల, దంతవక్త్రులతో జరిపినవి. దేవతాపక్షము వహించియు శ్రీకృష్ణుడు వీనిని జయించి యెవనవచ్చును. అప్పటి మల్లప్రవక్తలలోని శివుడొకడు బాణునికి సాయపడి శ్రీకృష్ణునితో తారక్కిలి యుద్ధము. ఇంద్రప్రేమికుడై కృష్ణుడు సవతుని జంపినట్లు విష్ణుపురాణమున నున్నది.

20. కాలకేయ నికాత కవరాదుల యుద్ధము— ఇంద్రుడు వీనిని జయింపలేక పక్షముని సాయమును గోరగా నాతడు వారిలను సంహరించెను. ఈ యుద్ధములు క్రీ. పూ. 1950 ప్రాంతమున జరిగినవి.

ఇట్టివింక సశేక ముండవచ్చునుగాని గ్రంథవిస్తరణభీతిని భావి పరిశోధకులకు వదలచున్నాను. ఇంద్రుడు జంపిన మరికొందరు రాక్షసుల నామములను లోగడ తెలిపితిని. 3వ పంక్తియు మున్నగునా రింద్రునితో మొదట సంఘముగానుండి క్రమముగా విడిపోయినట్లు దుగ్వేదము 10 వ మండలమున నున్నది. అట్టివారిలో నెన్ని యుద్ధములు జరిగియుండెనో చెప్పజాలము. సుశ్రీ వసుదను రాజుతో 20 రాజులు 60 వేల వైశ్యులతో పోరునకురాగా నింద్రుడు సాయపడి యాతని నాపాడెను.

త్రిశంకు స్వర్గము - విశ్వామిత్ర సృష్టి

లోగడ స్వర్గమునను నెచటనో అకస్మాత్ శేవనియు, భూమిపైగల దేవతారాజుగానియే యనియు చెలుసుకొంటిమి. దీనిలోని సౌఖ్యమునుబట్టి యానాటి కవులు భగోళమందలి మూర్ఖాత్మిప్రపంచములకునూడ దానిని పోల్చి యుండిరి. ఇక విశ్వామిత్ర సృష్టిలో కల్పక్రిందుగా స్వర్గమున త్రిశంకు వ్రేలాడుచున్నట్లు వ్రాయబడిన పురాణగాథ యంతరిరాష్ట్రము గ్రహించెను. త్రిశంకు బొంబితో స్వర్గమునకేగు యాగము శేయింపగోరగా వశిష్టు దంగీకరింపక గోపించి కేపించగా, నపుడా త్రిశంకు బహిష్కృతుడైపట్టును, అప్పుడాతని యాగమును విశ్వామిత్రుడు చేయించుచుండెననియు, వశిష్టు కాపమునకు వెరచి దేవత శివ్యులను దానికి రాకపోయిననియు, అయినను విశ్వామిత్రుడు యాగము చేయించి స్వర్గద్వారమునకు బంపగా నవటివాడు వశిష్టు కాప భయముచే లోనికి రానియక పైకివేసిననియు, నందుచే విశ్వామిత్రుడు వేరుగా స్వర్గమును, దివ్యాలయము, సప్తరషులు మున్నగువారి నందరి నేర్ప

రచుచుండగా బ్రహ్మాదులు వచ్చి యా పని మాన్పించిరని యా కథలో నున్నది. త్రిశంకునకును వశిష్టునకును వచ్చిన తగాదాలో యింద్రుని దేవతల వశిష్టుపక్షము వహించి త్రిశంకును, ఆతని రాజ్యములోనివాని దేవతారాజ్యములోనికి రాకుండ కట్టడతేసిరి. దానిపై నాయుద్ధమును ధిక్కరించి విశ్వామిత్ర సహాయుడై త్రిశంకు స్వర్గరాజ్యమున బ్రవేశింపబోగా నాటంక పెట్టబడెను. అందునల్ల విశ్వామిత్రుడు కక్షబూని ఇంద్రరాజ్యమునకు ప్రతిగా నా రాజ్యములోనే మరయొక పోటీరాజ్యమును నెలకొల్పుటకై యన్ని యేర్పాటులను చేయగానే బ్రహ్మాదులు భయపడి రాక్షసి వచ్చి యా పని మాన్పించి, ఆక్రమించినంతరకా దేవరాజ్య భాగమును త్రిశంకు కిచ్చి యింకను ఆక్రమించకుండా పోయ మాన్పిరి. దేవరాజ్యములోని వస్తువులను త్రిశంకురాజ్యమునకు దిగుచుకొనుండా వారు మొదట చేసినందులకు విశ్వామిత్రుడు మూతనవస్తువులను త్రిశంకుదేశమున బండించుచు, ఇతరరాజ్యములనుండి తెప్పించుచు, వానిని దేవరాజ్యమునకు బంపకుండ తేసెను. అందునల్లనే నేడు ధాన్యాదులలో గన్నుడు కందలు, వేరుకగలు మొదలైనవన్నియు విశ్వామిత్రసృష్టి యనెదరు. విశ్వామిత్రుడు దక్షిణదేశ వాసియు, మొదట ద్రావిడులలోని వాడుగా కన్పడినను, పురాణములందాతడు చంద్రనంశికుడుగనే చెప్పబడినాడు. ఈతనిని బ్రహ్మలలో గలవిశ్వామిత్రులకు బుద్ధుడు లనేక తంత్రములబన్ని యడ్డుపెట్టుచు కచ్చిరి గాని కునకీతని సమగ్రతయే నితని కాపదని విచ్చినది. ఈతడు నిర్మించిన త్రిశంకు స్వర్గమునూడ అమరావతికి చేరువనే యిప్పుటికిని నుండవచ్చునని మా విశ్వాసము. ఈ త్రిశంకు చనిపోయినప్పటికి నాతని పేరు యొక నక్షత్రము పేరుపెట్టి దానిని వ్రేలాడుచున్న త్రిశంకుస్వర్గ మనుచున్నాడు.

వై తరణీనదీ యు త్రరణము

చనిపోయిన కీవులు స్వర్గమునకు బోవు మార్గమున వైతరణీనదీ గోవుతోకను బట్టుకొని దాని సహాయమున దాటువలెననియు, దాని కడగళ్ళుల కాలములో వారి వారసులు గోదాన మొసంగి స్వర్గపాదేయగును రానవిచ్చిన యెడల కీవులు స్వర్గము చేరుదురనియు శిష్యులుచున్నది. ఈ రహస్యమును చెలుసుకొందము.

వైతరణీవది యాత్మలరాష్ట్రమునందు ప్రవహించుచున్నది. నేటికి నచట నాళి గయాళిలనువారు వసించుచు నా యేటియొక్కన చనిపోయిన జీవులందఱును పడియుందురనియు, దమ కచట గోదానము నువ్వసహితముగా నిచ్చినయడల నా గోవును నదిలో చాటించునపుడు జీవులు దానితోకయందలి పెంట్లుక కొకయొప్పున దానమిచ్చు వారి పూర్వీకులందఱును స్వర్గమునకు జేరుదురనియు నమ్మించి యమాతక ప్రజల ధనమును విరివిగా దోచుకొనుచున్నారు. పూర్వము దేవరాజ్యమునకును, మనునంతటి రాజ్యములకును నీ నది పరిహద్దుగా నుండెను. దేవరాజ్యములో పౌరస్వర్గ చాక్కులు గల్గి, యచటి స్వర్గమున నివసించి, యచటి సుందరకన్యల పొందు (ఇదియే రంభాసంభోగము) గోదాన యజ్ఞయాగాదు లొనర్చి యీ దేశపువారిని తృప్తిపరచవలసి యుండెను. * మహారాజులగు చాక్కులు చేయుచున్నచు, సామాన్యజనులకు వైతరణీవదిని చాటునప్పు డొక గోవును స్వర్గరాజ్యమువారి కిచ్చువారి కట్టి పౌరస్వర్గ చాక్కులు నొసగలదు నుండెను. నేటి పితావురము, యలచుంచిలి ప్రాంతములుగూడ దేవ రాష్ట్రములోనివని కాసనములందు గలదు. స్వర్గరాజ్యమున గోవులు తక్కువగా నుండుటవల్లను, మానవరాజ్యములలో దండకారణ్యమునండి సంపాదించిన గోవులు హెచ్చుగానుండుటవల్లను, యీ నియమ మేర్పరచబడినట్లు కనబడుచున్నది. స్వర్గరాజ్య ముచ్చిత్తిలో నున్న కాలమున నిట్లు బ్రదికినవారికి వైతరణీవది చాటి స్వర్గమున నివసించు చాక్కు యాయుబడుచున్నను గ్రెవముగా దాని ప్రతిభ తగ్గి నశించినను, దాని ప్రచారకులుగా నున్న గయాళిలుమాత్ర మే పనియం దారితేయున్నందున నేటికి నా పని సాగించుచున్నారు. చనిపోయిన జీవులుగూడ నా వైతరణీ నదియొక్కన విడియుందురనియు, నచట గోదానమిచ్చినవో నది వారిని స్వర్గమునకు జేర్చుననియు గ్రమముగా విల్పించి బ్రదికినవారికి పృథ్విక్షమగా రంభాసంభోగములు గల్గునవకాళము తగ్గినకొలదిని దానిని విరమింపజేసెట్లు కనబడును. స్వర్గ రాజ్యము ఇంద్రుని పాలననుండి తప్పిపోయి యనేక రాజ్యములుగా చీలి

* క్షిపరతుడనువాని కిందగిడు వృచయ యను కన్య నొసంగినట్లు ఋగ్వేదమున గలదు. (చం. 1-10)

పోయిన పిమ్మట ననగా క్రీ. పూ. 1800 తర్వాత నిచటి కుతంత్రకొవిడులగు గయాళిలు చనిపోయినవారి కట్టి చాక్కులు గల్పించి, పురాణాదులలో నింకించిరి. గయా మాహాత్మ్యచంతయు నిట్టివానితో నిండి, దక్షిణమునండి యచటి కేగినవారిని పూర్తిగా దోచుటకై యేర్పడిన తంతుగా గనబడుచున్నది. అచటి తంత్రములన్నియు నిచట విస్తరింపజాలము. (కాశీయాత్ర చరిత్ర — వీనుగుల వీరాస్వామిగారి రచితము చూడుడు)

ఈ గయాళిల తంత్రములను దెలుసుకొన్న మిగతదేశపు వైదిక బ్రాహ్మణులుగూడ వాని నాధారము జేసుకొని వారుగూడ చనిపోయిన జీవులతో నుండులో దాని కనువగుచోటులనే బునస్త్వ నొందుదురను దానిని బట్టి వామే స్వర్గమునకు బంపెదమని కొన్ని మంత్రములు కల్పించుకొని యపరకర్మల కాలములో వైతరణీవది యచట లేకపోయినను మంత్రములతోనే వైతరణీవదిని చాటుటకై గోదానమును బరిగ్రహించుచు, స్వర్గమునకు బంపు స్వర్గపాథేయమును వానముగూడ స్వీకరించి, యమాతక ప్రజలను నమ్మించి మోసపుచ్చు చున్నారు. నిజమున కీ స్వర్గ మెచటగాని యిప్పుడు లేదనియు, పూర్వము ప్రత్యక్షుల మానించియే నున పూర్వపు దానము లిచ్చుచుండిరనియు దచ పూర్వంలే ఫలము లేకపోయెనే నని చింతించువారి కొర కదిగూడ నేర్పరచి యుందురనియు విశ్వసించవలసి యున్నది.

శిధిచక్రవర్తి కథారహస్యము

పైన నుడివిన విషయములే గాక దేవ, మానవ రాజ్యములకు గంబంధములైన కథలు కొన్ని నిగూఢముగా పురాణములందు చెప్పబడినవి. అట్టివానిలో శిధిచక్రవర్తి కథ యొకటి. ఈతడు నేటి జెల్లూచిస్థానములో గొంత దేశము నేలుచుండెడివాడు. ఇతని పేరు శిధివగరము కట్టబడినది. ఇది సరిహద్దు రాష్ట్ర మగుటచే నింద్రరాజ్యమున కాయువుపట్టయ్యెను. ఈతడు దీనికి స్నేహితుడుగా నుండినదియు లేనిదియు నిర్ణయించుటకై ఇంద్రుడొకసారి పరిష్కాంతమై యతని కడకు దన సరిహద్దు పాలకుడగు అగ్నితో నరుడెంచెనట. వీరిద్దరును దేగ, పావురము యారకములతో నారినికీ గన్పడి నట్లును అందలి పావురమును దేగ తన యాచారమునకై జంప నుద్య

మంపగా, దానిని వారించి, శిరి తన మాంసమేళిసి యొసంగగా దేగరూప మన నున్న యింద్రుడు మెచ్చి యాతని కోమలనిచ్చి వెదలిపోయినట్లును ఆ కథ తెలుపుచున్నది. దీని యంతరార్థము గ్రహించదగియున్నది. తెలూచి స్థానములో ముఖ్యమైన స్థానమును శిరి పాలించు కాలములో నింద్రుడు వచ్చి ప్రార్థించిన మీదట కొన్ని కీలకస్థానములను ఇంద్రునికి శిరి యొసంగగా, నాశిడు రృత్రుడై, యాశనితో సఖ్యము నెరవ్రచు, తన రాజ్యమును విశేషాడుల భయము లేకుండ గాపాడుకొనుచు వచ్చినట్లు కనబడుచున్నది. ఈ కథ చారిత్రకముగను, వైదికమును, ధార్మికముగను ఉండునట్లుల పురాణములలో నిగూఢముగ జీర్ణింపబడినది. శిరి యొసంగిన కీలకస్థానములను మరల నాతని స్వాధీనములోనే యుంచి యింద్రుడు వెదలిపోయిన కథనే మార్చి, శిరి తన మేని కండలనే దేగయగు యింద్రునకు కోసి యిచ్చినట్లు చదుర్కొనుచుగా నుడువబడినది. పురాణములలో నెక్కినిగూఢ కథనము లందునో దీనిని బట్టి తెలిసికొన వచ్చును.

దధిచి కథా రహస్యము

ఇంద్రుడు వృత్రాసురుని సంహరించుటకై దధిచి వెన్నముక నడుగగా యొసంగినట్లు గల కథయొకటి పురాణములందున్నది. దీని నిజమైన గుట్టు దగ్గరమున గానవచ్చుచున్నది. ఈ దధిచి ఉనిపోయిన పిచ్చుట నికని యొముకలు కురుక్షేత్రము చివరమున్న కర్మకావతి సరస్సు యొడ్డున బూడ్చి పెట్టబడినది సామజేవమున నున్నది. ఆ యొముకలతో నాటి ఇంద్రుడు తన యాయుధమును చేయించుకొని 810 మందిని చంపినట్లు చెప్పబడినది. వజ్రాయుధము విరిగిపోయినప్పుడెల్లము, ఆ యొముకలు దానికే లగించని తలంచి తెప్పించి చేయించుకొనుచు వచ్చినట్లు కనబడును. అంతేగాని బ్రతికి యుండగానే దధిచి యొముకల నిచ్చెనన్న కథ యథోయోగిగా పురాణములందు జెప్పబడినవచ్చును. ఈ దధిచి అక్లిష్టదేవతలకు గొన్ని యుపదేశము లొనర్చినట్లు చెప్పబడుటకల్ల నీ కాలము శ్రీ. పూ. 6650 నాటిదగును. ఆ కాలము తర్వాతనే వృత్రాసురకథ జరిగియుండును. కాలనిశ్చయమును బట్టి అప్పటి యింద్రుడు, పురందర నాముడేమోనని తోచుచున్నది.

దేవ మానవ బంధుత్వములు

మను సంతతిలో నాడపిల్లల సంతతివాడు దేవతలైరనియు, మగపిల్లల సంతతివాడు మానవులనబడి రనియు వీరి కన్యోన్య స్నేహసంబంధ మున్నట్లును గూడ తెలుసుకొంటిమి. దేవరాక్షస యుద్ధములందు మానవరాజులు సాయపడుచు వచ్చిన వివరములు గూడ తెలుసుకొంటిమి. ఇక వారిలో గలన బంధుత్వముల గొన్నింటి నిట నుచూహరింతును.

- (1) ఋషభుడు ఇంద్రకుమార్తె జయంతిని పెండ్లాడెను.
- (2) చంద్రవంశజుడగు పుమారపుడు దేవవ్య ఊర్వశిని పెండ్లాడెను.
- (3) పునరుత్పన్నుడొకరాజు నాగవ్య వర్మనను వివాహమయ్యెను.
- (4) విశ్వమిత్రుని తాత బ్రహ్మదత్తుడు - ఈతని తండ్రి మోహి యనురాజు గంధర్వవ్య ఊర్వశను పరిణమ మయ్యెను.
- (5) బ్రహ్మవర్మను కుశనాథరాజు కన్యకు పెండ్లాడెను.
- (6) త్వణిందుడను రాజు అలంబుసయను దేవవ్యను వివాహమయ్యెను.
- (7) వీరికి జనించిన యిలలకు విశ్రవణుని కలన కలిగిన కుమారుడు యక్షుడనబడి యక్షులకు రాజయ్యెను.
- (8) వత్సుడను చంద్రవంశికుడు మిశ్రకేయను అప్పరసను పెండ్లి గావించుకొనెను.
- (9) ఇంద్ర, యమ, వాయు మున్నగు దేవతలు భారతయుద్ధకాలపు కుంతిదేవితో సఖ్యము నెరవీరి భర్తసంతానముగా భర్తృక భీమాక్ష నాదులగు గనిరి.
- (10) అష్టనుడు నాగవ్య ఊర్వశిని పెండ్లాడెను.

ఈ విధముగా దేవ మానవ సఖ్యము పెంపొందెనని నడుకరవచ్చును.

ఇంద్ర రాజ్య విస్తీర్ణము

టీలెట్టు ప్రాంతము మొదలు పస్తూనింపు, గయా ప్రాంతముల వరకును, చివరకు దేవరాష్ట్రముగా. కానములందు వైతను శిలీంశిక విశాఖర ప్రాంతము వరకును యీ యింద్రరాజ్యము ఆ యా కాలములలో వ్యాపించినట్లు ప్రాచీన పురాణ వేదవాక్యములను బట్టి నిర్ణయింపబడు చున్నది.

వీరిలోగల పౌరకర్తాది రహస్యములు, సంభాషణోపాదలు, యజ్ఞయాగాది క్రతువుల రహస్యము, మత కర్తవ్య రాజ్యరక్షకులుగా గూడ వ్యవహరించుట, స్వర్ణభోగాదులు మున్నెవి లోగడ తెలుపబడినవి. ఈ రీతిగా మహాభోగ మనుభవించిన యంద్రరాజ్య ప్రథ క్రమముగా కిగిపోయి భాగ్యయాగా సంకరము వరకు నాచుమాత్రముగా నుండెను.

కొండరు దేవతాద్యుల నామములు

దేవాసురుల మొదటి యుద్ధములందు శక్తిశక్తి వారి నాచుములు కొన్ని మనకు పురాణములందు గలవు. వారిలో సమదీటులగు వారి శక్తి చెప్పబడినవి. మొదటి యుద్ధమునందు అనగా మందరగిరి మధ్యవార్యమున యంద్రుడు బలితోను, గుహుడు తారకునితోను, వసుడుడు హేతితోను, మిక్కిలు ప్రహారితోను, శుముడు కాలవాధునితోను, విశ్వేశ్వరుడు మయనితోను, త్వష్ట కంబునితోను, సవిత విశోచనునితోను, పరాజితుడు నమనితోను, అశ్వినిదేవతలు వ్యవపర్వునితోను, మార్కుడు శేక వివస్వంతుడు బలినుకులుకు బాణాది పురిశిమతోను, సోముడు శేక చంద్రుడు రాహువుతోను, అనిలుడు పురోమునితోను, భద్రకాలి గుంధ నిగుంధులతోను, వృషాక్షి జంబునితోను, విభావసుడు మహిషునితోను, బ్రహ్మపుత్రులు ఇల్లుల వాతాపులతోను, కాముడు దుర్మర్షునితోను, మర్కటాగణము ఉర్కలనితోను, బృహస్పతితో గురుడును, శనైశ్వరుడు గరభునితోను, మరుత్తులు నివారకవచులతోను, వసువులు, అమరులు వారేయులతోను, భిక్షుదేవతలు బాలాములతోను, దుర్రులు క్రోధులతోను పోరాడుచుండినట్లుగా భాగవతాది గ్రంథములందున్నది. వీరి కాలమునకే నక్షత్ర నాచు కరణమయ్యెనో లేదో తెలియకున్నను, వీరిలో కొందరి శక్త్యనుబట్టి యాయుధము, శ్రీ. పూ. 6850 పూర్వము జనిన దనవచ్చును. ప్రాయశః ఈ పీఠులలోని కొందరి శక్త్యతోనే నక్షత్ర నాచుకరణమై యుండును. ఈ దేవతల ననుసరింపక, వారు చేయు కర్మలను విశ్వసించక, శోమ్యంతులు, అరుహములు, జరతువు యమచరులు మున్నగువారు చేసే చతుమును ఆ కాలమున పెట్టుకొనిరి. ఇదియే చేటి పార్శ్వల మూలచతుము. వైవారంచకాక కాలమునాచుట సంకయాస్పదమే అయినను వారు చారిత్రిక పురుషులె యనవచ్చును.

దేవతాద్యుల వలనలు

ఈ దేవతాద్యులలో ననగా ధ్వజప్రాంతమునండి వచ్చిన కర్వార నీ క్రింది ప్రదేశములందు నివసించుచుండినట్లు అతెన్నగ్రంథమున వ్రాయబడి యున్నది (1) Airyana Vaejo (2) Sughdha or Sogdiana (3) Mouru or Margiana (4) Bakhdid (5) Nisaya (6) Harovu or Arcia (7) Vaekareta (8) Urva (9) Khnenta in Venhrkena (10) Harahvaiti or Arachosia (11) Haetumant (12) Ragha (13) Chakhra (14) Varena (15) Hapta Hendu (16) Rangha.

ఈ ప్రదేశములలో మొదటిది పర్షియనుల పూర్వస్థానము (ఇరాను) 2 వది సువరఖాద్ అనియు, 3 వది మేరువనియు, 4 వది బాక్తియా యనియు, 6 వది సరయు శేక హిక్ ప్రాంతమనియు, 7, 8 లు కాలూలు గానివనియు, 9 వది కంధహారనియు, 10 వది సరస్వతి శేక ఇరానతి ప్రాంత మనియు శేక హారత్ అనియు, 11 వది హల్మండనియు, 12 వది రామయనియు, 15 వది సప్తసింధు ప్రదేశమనియు పరిభోధకులు తెలిచియున్నారు. ఇందరి 3, 6, 9, 10, 15 ప్రదేశములలోని వాతల విషయములు మన పురాణము లందు గోచరించుచున్నవి. ఇంద్రప్రాస్తానము గానింపనివారిలో ఫణులు శేక ఫణికులు మెసపటోమియాకు దక్షిణదేశమునకు వెడలిపోయినట్లు కవిబడుచున్నది. (Rigvedic India)

(మహాస్మృతి, దుగ్వ్య. మం. 3 చూడుము.)

ఇంద్రుడు తన సప్తసింధుదేశమున కైవము లేదనవారిని, శేకప్రాస్తానము, క్రతువులు కానించరివారి నందరిని హింసించి దేశమునుండి బడల గొట్టుచుండినట్లు ఋగ్వేదమునందున్నది. (ఋగ్వే. మం. 1. 2. 8) బ్రహ్మ గాస్పతి యనబడు బృహస్పతి యాష్టికార్యముల నొనర్చుటై నిజమింప బడెను. అతనిని ప్రార్థించుకొన్న దుష్కులు గలవు. (ఋగ్వే. 4. 49) పిల్లలున్న వారివైనను, వారి స్వంతలాభమే మామకొనుచు, దేవతల వారాధించని వారి ద్రవ్యము మారించి, వారి సంధకూపమున బడద్రోయకులనీడగా గూడ నీ ప్రార్థనలందున్నది. అందుచే మన దేశమునుండిగూడ కొందరి కర్మము లకు బోయినట్లు తెలుచున్నది. దేవిలోనియో, సుమేరియా మున్నగుచోట్లు

యాద్యుల యాచారసంప్రదాయ ముండుటకల్ల సజ్జితచరిత్ర వెదలిపోయి రనుట కవకాళము గలదు. అర్చనాగరికత లభించిన ద్రావిడానులే యచటి కేగినది మరియొక యభిప్రాయ మున్నది. (Rigvedic India) ప్రియవరచే సర్వకుల్యముగా భావించబడినది పరిశ్రమైన ఇరాను (Airyana Vaejo) అను స్థానములోని ప్రజలకు జరతుష్ట్రీయను పతరు మతకర్తగా నుండెను. ఆతనికి చతుష్, అభర్యాది దివదు నామము లుండెను. ఆతని మతములో పంచభూతాది ప్రాప్తల మున్నగు కొన్ని విషయములు మన వైదిక యాద్యుల మతమునకు సరిపోవును. ఇంద్రాదులను ప్రార్థించు విషయ మీ మతమునలేదు. అందుచే నిందితవీధులు కొందరి ప్రాంతమునకుగూడ కేరినట్లు కనబడుచున్నది. ప్రాచీనమైన యాజుష్ట్ర దేశమునకుగూడ ఆద్యులు వెదలి రాజ్యములు స్థాపించినట్లు, అచట వైదికమత ముండినట్లు కొన్ని పరిశోధనలు తెలుపును. క్రీస్తుపూర్వము పదివేల సంవత్సరముండే యట్టి వలన లుండెనట.

దేవతాద్యులకు విరోధములు

క్రతుముగా జరతుష్ట్రీ యనుచరులకు మిగత దేవతలకు విరోధములు ప్రబలి, మొదటివారు ఇరానుకు వలసపోయిరి. వారి సునిగ్రంథములలో దేవతాద్యులను దుర్మార్గులనియు, మోసకారులనియు, త్రాసుబోతులనియు, నాశనము చేయువారనియు నందుచేతనే వారి మతమునువీడి వేరే మతమును యేర్పరచుకొంటిమనియు వ్రాసుకొనిరి. సోమపానమును మత్తుద్రవ్యముగా వారు గర్హించిరి. చనుజులను మోసపుచ్చి, వారి నాశనమునకు కారణులుగు వృక్షుల కేర్పరచువారని ఆరోపించిరి. ఈ జరతుష్ట్రీ మతస్తులు మొదట ఇరానులో కొంతకాలముండి యచట మంచు ప్రళయము రానున్న పృథుర భృతప్రాంతమగు “వారి” ప్రాంతమునకు తాత్కాలికముగా వెదలి నివసించి రట. ఈ రీతిగా ఇంద్రుడు పెక్కండ్రను సప్తసింధు దేశమునుండి ఆవగా సరస్వతీ తీరప్రాంతములనుండి వెదలగొట్టెట్లు కనబడు చున్నది. వీరే రాక్షసవర్గమువారనవచ్చును. వీరు మిక్కిలి దుర్మార్గులని వైదికగ్రంథము లందు చెప్పబడినది. ఇట్లు పరస్పర దూషణములందున్నను, వీరంద రాదిలో నొక జాతివారై యున్నారు.

పంచమ ప్రకరణము

ఇహవరలోకములు

ఈ ప్రకరణమునందు లోకము తెన్ని యను విషయము విచారితము. తిరిమార్గులగు బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరుల చేరిటను, ఇంద్ర, యమ, కరుణాదుల చేరిటను చెప్పబడిన లోకములు మన దేశములోనివే ననియు, వారిచే నా యా నక్షత్రమండలములుగూడ వారి యనంతరము విలస లడినననియు లోగడ తెలిపితిమి. ఇక తీవులు మరణానంతర మెచటికి లేక యే లోకమునకు బోదురను విషయమై కల్పనలు వదలి చూచినచో మన పూర్వుల కృతి, సృష్టి, పురాణములలో నాలుగు విధములుగా నిల్ల యించినట్లు కన్పడును. ఈ విషయము తెలివరకు పాశ్చాత్యులలో యింకను (నైస్స) ప్రకృతి శాస్త్రములరీత్యా ధృవపడకున్నను వాని నిచట చెప్పెదను

1. పుణ్యపురుషుల పగలు ఉత్తరాయనమున చనిపోయినవారు అర్చరాది మార్గమున నూర్వచుండలములోని కేగుదురనుట.

2. కామ్యుతీవులు రాత్రి చనిపోయినవారు భూమాది మార్గమున చంద్ర మండలమునకు బోయి యచటినుండి పుణ్యము క్షీణించినపుడు క్షయమున భూమికవచ్చి సస్యములందలి ధాన్యములోనే క్రతుముగా ననేక కీరము లందు పునర్జన్మనొందుట.

3. దక్షిణాయనమున చనిపోయిన కొందరు పిక్కులొకమని చేరిగాంచిన నక్షత్రమండలములోనికి బోయి నక్షత్రములుగా జేరించి విలసిల్లుట. ఇది మనవారు నక్షత్రములకు పూర్వులకేర్ప ప్పెనందున వీరైన వానికీరము.

4. సామన్యతీవులు తృణజలాల న్నాయమున ననగా ౬౪ గడ్డిపోచ మీద నున్న పురుగు సురియొక గడ్డిపోచ నందుకొన్నపుడు మొట్టికాని యాధారమును వదలిపట్టుగా యొక కీరమునుండి మరియొక దానిలోని కంఠ్యకాలమున బ్రవేశించుట.

బ్రహ్మాండము మొత్తముగాని గ్రహ, నక్షత్రాది లోకము లనేకముల సంకలితమైనదనినచో వైన యేడులోకములు, క్రింద నేడు లోకములు గలవను పురాణోక్తులు ప్రమాణములుగా గన్పడవు. ఈ 14 లోకములనుచి మన దేశమును ఉత్తరమునుండి దక్షిణ సముద్రమువరకు విభజించిన యొక కాలపు భాగములుగా గన్పడుచున్నవి. ఉపనిషత్తులలో ఆకాశ, వాయు, భూలోకములును, భూమి క్రిందభాగ మొక లోకముగను మాత్రమే వ్యక్తమైనది. ఈ భూమిక్రింద యంధకార భాగముగా చనిపోయిన జీవులుండు రను గాథ యొకటి అధర్వణుగ్వేదములందున్నది. ఇది యానాటి విశ్వాస మనవచ్చును.

మన యుపనిషత్తులు భారతయంత్ర కాలమునాటికే యుండుటవల్ల నప్పటి వరకనగా క్రీస్తుపూర్వము 1900 సం॥ దాదాపు వరకు లోకముల విషయమైన మన పూర్వుల నిశ్చితార్థిప్రాయ మింతయైనట్లు గ్రహింపవచ్చును.

ఇక పితృలోకమనబడు నక్షత్రమండలములో భూమి నుండు చనిపోయిన వారందరుండురను విశ్వాసమును బట్టిగాని వారిపేరుట నక్షత్ర నామకరణము చేసినదానిని బట్టిగాని వారు మనము చేయు కార్యములుమాచి సంకల్పింతురను నర్థిప్రాయముతో వారిపై క్రోధగనపరచెడి శ్రాద్ధాదులు క్రమముగా గల్పించిరి. ఈ లోకమునకు యముని అధినాథునిగా చేర్పబడినట్లు దుగ్గేదము 1-326 లో గలదు. ఈ కార్యములందు చేపలకూరతో గలిపిన భోజనము (దీనినే కవ్యమందురు) ప్రధానము. క్రమముగా నది మాంసముతో బెల్లునియమము లోనికి వచ్చెను. మాంసము తినినచో 21 న జన్మమున పశువుగా బుట్టునని చెప్పిరి. ఈ ఆచారము క్రీ. పూ. 4 వ శతాబ్దివరకు నుండెను. భార్యచరము మన దేశమున బాగుగా ప్రబలిన పిమ్మట కొన్ని వోట్ల నహింసాపాత్రికముగ వీనిని వర్ణించి మాంసమునకు బదులు మానములతో గారెలు చేసి వినియోగించు నాచార మనుసరింపు చున్నారు. ఈ శ్రాద్ధములందు గూడ విష్ణువు, విశ్వదేవతలుగూడ ముఖ్యులై పితృదేవతల పక్షమున భోక్తలుగా నేర్పడుట జూడగా, మొట్టమొదటి కాలములోని విష్ణువులును, దేవతలును స్వయముగా ఆహ్వానింపబడి, యిట్టి కార్యములందు కవ్యమును గ్రహింపచుండినట్లు కనబడును. యజ్ఞయాగాదులలో మాత్రము దేవతలందరును వారి భాగముల ప్రకారము విలువబడుచు యందస్పింపబడు చావ్య

మును ఆనగా నేతితోగూడిన యన్నమును భుజించి తృప్తులగుచుండిరి. చాచి యన నేయి. దీని సంబంధమైనదే చావ్యము. ఇట్లే కవియును జలపక్షి. దీని సంబంధమైనదే కవ్యము. చావ్యకవ్యములలో పాతనశోహితము లనబడు చేపలకూర బెల్లులరెవని మనుష్యులి నుడువుచున్నది. ఇక పితృలోకము సంకలితమని యితరలోక విషయములను గమనింపము. నక్షత్రములు, వర గ్రహములు గూడ ప్రత్యేకలోకములుగా నున్నట్లు మన కిప్పటి వరశోధనలు రుజువుపరచుచున్నవిగాని వానికిని పదునాలుగు లోకములకును సంబంధము లేదు. లోకకల్పము ప్రదేశమును వర్ణముననే మన గ్రంథాలలో గన్పడును, స్వర్గ, మర్త్య, పాతాళములుగా మొదట విభజించిరు మన దేశమునే మరల 14 లోకములుగా నొక కాలమున విభజించిరి. ఈ రెండు విభజనములందును పాతాళముమాత్ర మున్నది ఈ పాతాళము బలికక్రవర్తి వంశికులు వసించిన దనియు నది దక్షిణ హిందూదేశమందలి చిత్తూరుజిల్లా ప్రాంతమనియు లోకద చెప్పితిమి గదా! ఇక నీ యూర్ధ్వ, అధోలోకము లెట్లు విభజించ బడినవో తెలుసుకొందము. దేవరాజ్యము అచరావతిలో స్థిరపడినపిమ్మట ననగా నేటి పంజాబుగాకి (సప్తసింధు ప్రాంతమునకు) హిమాలయమునుండి మార్చివచ్చుట దానికి ఉత్తరభాగమున నున్న ప్రదేశములు 7 లోకము లనియు, దక్షిణమున నున్నవి 7 లోకములనియు ననవారు విభజించి యుండిరి. వాని వివరము నీ క్రిందివిధముగ నున్నది.

అతలము — అనిగా స్థలము లేనిది. హిమద్రి లేక యితర కొండలపై గాని గల శిఖరములు. వీనినే మొదట యింద్రుడు చేరించి తాన యొగ్గము చేసెను. ఇచటనే మొదట బలి వసించినట్లు పురాణములందున్నది. ఇది తెల్లని స్థలముగా చెప్పబడినది.

వికలము — హెచ్చుతగ్గులు గల స్థలము. వింధ్యాద్రి లేక యితర కొండల యేటవాలు ప్రదేశములు, ఇందే చోటకేనది ప్రవహించుచున్నట్లు పురాణములలో గలదు. తారకాది రాక్షసు లిందుండిరి. విద్రుదుడు కలి యిక్ర నేల యని వర్ణింపబడినది. అగ్నిముఖ, మహాంతకాది రాక్షసులుగూడ నిందు వసించిరని లింగపురాణము, ప్రహ్లాదుడు గూడ నుండినట్లు పురాణములందు గలవు.

కురలము — సమప్రదేశము. ఇందు మొదట కురలు తగిలించి కుసుమ్య లనబడినట్లు కనబడును. బలి, నమచి, కాలనేమి మున్నగుతాగు యిందు

వసించినట్లు కొన్ని గ్రంథములందున్నది. ఇది శీతల ప్రదేశముగా చెప్పబడినది. శంకుకర్ణ, మహావంధ, హయగ్రీవాదులు గూడ నివసించినది.

రహితలము— కొంత సమస్తమును, కొంత కొండప్రదేశమును గల్గినది. ఇచటనే పూర్వము మయూరు నివసించినట్లు పురాణప్రసిద్ధము. ధిన్తీ చేరువలో నుండును. మయూరకడు యింద్రప్రస్థపురి నిర్మించి ధర్మరాజునకిచ్చెను. విశోచన, హిరణ్యాక్ష, తక్షక, వరకాదులుండినట్లు లింగ, కూర్మ పురాణములందు గలదు.

మహాతలము— గొప్ప భూప్రదేశము. ఇది దక్కను శావయ్యను. తక్షకాదు లిందున్నట్లు కొన్నింటి గలదు. మహాజలముగా గొప్ప వస్త్రకులున్నందున గూడ నీ ప్రదేశమిట్లు ప్రేరవ్వదనముంచవచ్చును. ముచికుందుడు మున్నగు వారుండినదని పురాణములందు వర్ణితము.

రహితలము— ఇది పారవంతమైన ప్రదేశము. ఇచటనే వాసునిచే పారద్రోలబడిన పీఠము బలి నివసించినది. చిత్రాక్షజిల్లా ప్రాంతముగు దక్షిణదేశము. నివార, కవచ, కాలకయలను రాక్షసులకుగూడ భారత యుద్ధ కాలమున వాసస్థానము. ఇది శైల నయమని చెప్పబడినది. ఈ రాక్షసులు అష్టమనిచే వధింపబడిరి. సువర్ణ, వాసుకిలు వసించినట్లు కూర్మ పురాణములందు గలదు.

పాశాలము— అనగా పాదురలము. హిందూదేశము మొత్తమున కీ పాదునంటిది. అదిశేషుడు మున్నగు అష్టనాగములు మొదట వసించినది. ఇదిగూడ బలిచక్రవర్తికి లోబడియున్నట్లు కనబడుచున్నది. అందుననే కొన్ని గ్రంథములలో బలి రహితలమునను, కొన్నింటి పాశాలమునను ఉన్నట్లు వ్రాయబడియున్నది. కన్యాకుమారివరకు గల దక్షిణ భూభండ మంతయు నిందుండెను. ఇక ఊర్వలోక వివరములను తెలుసుకొందము.

భూలోకము భువనలోకము— ఇది రెండును సూర్య చంద్రాది రాజులు పాలించిన ప్రదేశములుగా గన్పడుచున్నవి. ఇంద్రయోధ్య, ప్రతిష్ఠాన పురము, వివర్ధ, మిథిల మున్నగు రాజ్యము లనేకము పూర్వముండెను.

సువర్ణలోకము— ఇది దేవతలు పాలించిన ప్రదేశము శావయ్యను.

మహాలోకము— మహాత్ములగు పెద్దలు నివసించిన ప్రదేశము లేదా మహాజలము గొప్పవస్త్రకుల చోటు అగును.

జనోలోకము— ఇది ప్రజలుండిన ప్రదేశము. దేవతారాజ్యమందలి పల్లెభాగమంతయు నిది.

రహితలము— రహితలు రహస్య చేయుచుండిన చోటులు గలది.

సత్యలోకము— బ్రహ్మలు నివసించుచు ఆశ్రమములను స్థాపించిన చోటు గలది. హిమాలయముమీద ఆశ్రమములన్నియు నిందులోనివే.

ఈ పదునాలుగు యేర్పడకపూర్వము మనదేశము కి భాగములుగా విభజించియు స్వస్థ, మధ్య, పాశాలములనిరి. వీనినిగురించి లోగడ నుడిపితిమి. ఈ రెండురకములైన విభజన లోకములుగాక మన పురాణములలో కైలాస, వైకుంఠము లున్నట్లుగూడ గలదు. అవి హిమాలయమందును, పరివగమునను ఉన్న వైవ, వైష్ణవ ఆశ్రమములేగాని వేరుగాదని లోగడ తెలిపితిమి. కొన్ని పురాణములలో గోలోకముకంటి పృష్ఠింపబడి యందు గోపికాలోలుడగు శ్రీకృష్ణుడతట నుండునని వర్ణించిరి. ఇవి యన్నియు శ్రీకృష్ణుని దేవునిగా భావించినపీఠము పృష్ఠించిన కల్పిత విషయములేగాని యవ్యయము గాదనవచ్చును.

ఇక బ్రహ్మాండమునంటి బ్రహ్మాండము లనేక ముండునని గూడ మన పూర్వ యాహించిరి. కాని నక్షత్రములతో గూడిన యీ బ్రహ్మాండ మూడల నేమియున్నదో నిజముగా నెవ్వరును సరిగా పరిశోధించినవారు లేరనవచ్చును. ఈ బ్రహ్మాండమే యింకను విస్తరింపుచు క్రమముగా ననేక నక్షత్రము లుద్భవించుచున్నట్లు యిప్పటి పరిశోధకులు కనుగొనిరి. వైష్ణవ భక్తులు విష్ణులోకమును, శివభక్తులు కైలాసమును మరణానంతరము తేరుదురను కథలను ఉపనిషత్తులు ధృవపరచుటలేదు. వానిలో వైన నుడిచిన 4 లోకములే వర్ణింపబడినవి. అందుచే కేవలము భక్తులను కృత్రిమములై యాలోకములుగూడ నాటి మర ప్రవక్తలు గల్పించినట్లు స్పష్టము. బృహదారణ్యకోపనిషత్తులో చనిపోయిన జీవులలో కపాలమోక్షమై పోవువారు బ్రహ్మలోకమునకు పోదురనియు, కండ్లగుండా జీవము పోయినవారు సూర్య లోకమునకు పోదురనియు, జీవాత్ములు తృణజలాల న్యాయమున యిటికి పోయినపుడు దానికి వలయు పంచభూత భాగములను గైకొని రహ సూతన శరీరము ధరించి గంధర్వ, పితృ, దేవ, బ్రహ్మలోకముల కేగుననియు శెప్ప

బడినదిగాని లోగడ గంధర్వ దేవ, బ్రహ్మవంశజులందరను మానవులే యని రుజువగుటను, వారి చోటులన్నియు మన దేశములోనివే యగుటను యట్టివారిలో జనించెదరను పథమే యచట వైకౌనదగియున్నది. పితృ లోకమన్న పక్షత్రయము క్క ఖగోళమని లోగడ తెలిసికొంటిమి.

యమలోకమున 28 విధములగు పరకములున్నట్లు కొన్ని పురాణములందు గలదు. అవి నాటి యంద్రరాజ్యములో తిష్ఠులావరించువారి కిచ్చు నావాది శిక్షాస్థానములేనని గ్రహించవచ్చును. ఇంద్రరాజ్యమున యమని పరిశీలన క్రింద పట్టి క్రూరవిధములై శిక్ష లనులులోనున్నట్లు కనబడుచున్నది. అంతే గాని చనిపోయినవారి కట్టి శిక్షలు కలుగుననుట ఆయా పురాణకర్తల యూహాకల్పితములు మాత్రమే. అధోలోకములందు మానవులలో నొక కాళి యగు రాక్షసులుగూడ నున్నట్లు పైన నుడివియుంటిమిగా. దానినిబట్టి గూడ పదునాల్గులోకాలు మన దేశమునందలివే యనుట స్పష్టము. రాజులు ప్రజలకిచ్చు శిక్షలనుబట్టి మరదానంతర పాపదీవులకు గూడ నట్టి శిక్షలు స్పష్టికి కర్తయు వాడియునను విశ్వాసముగల పూర్వములు, అట్టి యూహాజనిత శిక్షాస్థానమునే యీ దేశపు (దేవరాజ్యపు) శిక్షణకర్తయగు యమని పేరిటనే కల్పించి దాని కనుగుణ్యులగు రుక్మలు, గాధలు వేద పురాణములలో గొన్నిచోట్ల నిరీకించినట్లు కనబడుచున్నది. కాని పునఃకల్ప కర్మపిష్టాంతములు మాత్రమే పాచ్చుగా నీ గ్రంథములందు జెప్పబడినవి. వానిప్రకారము తక్కిన లోకములవలెనే యమలోకపు టునికిగూడ బూతుక మని రుజువగుచున్నది. ఋగ్వేదము ప్రథమ మండలమున 1.82 నూక్త మాన ఆకాశమున (ద్యావా) 8 మండలములు లేక లోకము లున్నవనియు, అందు రెండు నూర్వనికి దగ్గరనున్నవనియు, ఒకటి యమనివాసముగడ నున్నదనియు నచటనే దివ్యకాంతి బ్రహ్మావంద కుఖము లున్నవనియు, నచటికి పోవు దూరముమాత్ర మంధకారయంత్రునియు జెప్పబడినది. దీని బట్టిగూడ పక్షత్రములన్న స్థానములనే మనవారు పితృలోకముగా భావించి దానికి యమని అధిపతిగా నుత్తేక్షించినట్లు స్పష్టము. శిశోపనిషత్తులో అగ్నివిద్య నెరింగినవారు స్వర్గాది యనంతలోకములను జూచుటరని చెప్ప బడినదిగాని యీ లోకాలగుడ ఖగోళసంబంధముగనే కనబడుచున్నది. గ్రహపక్షత్రములే యవి యనవచ్చును.

పార్శ్వల యముడు

ఇరానులో నుండిన పార్శ్వలచరమున నొక యముడు గనబడుచున్నాడు. ఈతడు జరతుష్ట్ర పుత్రముగనివాడు. పార్శ్వల ప్రధాన స్థానమైన (Airyan Vajeo) ఇరానులో నొకకాలమున మంచుప్రళయము సంభవించిన సమస్థితి యీ యముడా మతగురువులు ముందు కర్తవ్య మడుగగా నతడు (అహురవద్) వారి ప్రాంతమునకు పశువులను, నానావిధములగు చెట్ల మొక్కలను, విభిన్నములను తీసుకొని వలసపోయిని చెప్పెను. లేనిచో నా ప్రళయమున సర్వనాశన మగుననెను. మరియు నావలసపోటున నూర్య చంద్ర పక్షత్రములన్నియు సంవత్సరమున కొకసారి యుదయించుననెను. ఈ యమునివద్ద ననేక గొర్రె లాకాలమున నుండెను. ఆతడు తన పరివారముతో నచటికేగి నివసించెను. తర్వాత Airyan Vajeo నాశనమై పోయినట్లు గలదు. ఈ యముడు వలసవెళ్ళిన ప్రదేశ మర్తరధృప్రప్రాంతమై యుండునని కొందరు పండితు లభిప్రాయపడుచున్నారు. ఈ యముడుగూడ సువదేశపు యమని కాళిగనివాడే ననియు, నా ప్రదేశమున యముడుగా వ్యవహరించి యుండుననియు నూహించదగియున్నది. ఈ యమ ప్రదేశమునే మనవారు యమలోకముగాగూడ వర్ణించియున్నను ఆశ్చర్యముండదు. కాని యీతడుగూడ అనాటి యాద్యులలోనివాడేగాని యన్యుడు గాడని సునము భావించుట యుక్తము. ఇతడా ప్రాంతీయులకు రాజుగా నుండెను.

గ్రహముల నామకరణ కాలము

(దేవతల యాధిపత్య వివరములు)

అగ్రిమహావదగు చంద్రునికి తారకలన బుధుడు జనించెను. రాక్షస గురుగకు శుక్రునివహురై దేవయానిని చంద్రవంశరాజుగు యహూతి పరిణమ మయ్యెను. ఈ శుక్రునికి సురకాలివడే బృహస్పతి. యహూతి లోగడ నుడివిన వంశావగుల ప్రకారము క్రీ. పూ. 6850 సం॥ నాటివాడని నిర్ణయించబడినది. కాన శుక్రుడును, గురువును ఆకాలమువారే యగుచున్నారు.

బృహస్పతిభార్య తానను కామించి, దానివలన బుధునిగన్న చంద్రుడుగూడ నా కాలపువాడే యని నుడువవచ్చును. వీరందఱును పుట్టి గిట్టివరకర్మాతనే యీ గ్రహములకు నామకరణమయ్యెను. ఇట్లే నూర్యునికి సవిర, పూస, మిర్ర, నూర్య, విష్ణు నామములను, చంద్రునికి తాము ప్రీతితో త్రాగడి "సోమ" నామమును ఆ కాలపు టూర్యులు పెట్టిరి. ఇట్లే సప్తర్షులకు వారి పేరిట కొన్ని నక్షత్రములకు పేరిడినట్లు లోగడ తెలిపితిమి. ఈ రీతిగనే వారి భార్యలలో వసిష్ఠునిభార్య యదంతికి దప్ప, తక్కినవారికి కృత్తికా నక్షత్రగణమందు పేర్ల నుంచిరి. ఆమెపేరిట వసిష్ఠ నక్షత్ర సన్నిధిమన్న యొక చుక్కను గుర్తించిరి. దేవతలకు సోమ దాహారమని పురాణములందు చెప్పబడుట నారానికి మొదటనుంచిన పేరునుబట్టియే.

దేవతాద్యులు మొదట ధృవమండల ప్రాంతమున నున్న కాలమున నీ సప్తగ్రహములను నక్షత్రములను ఒకేసారి చూచుచున్నను, అప్పుడు వారికి పేర్లుబెట్టినట్లు కనబడదు. నూర్యుడు మన దేశమునందు వివిధ రుతువులలో వివిధములుగా బ్రకాశించుట జూచిన పిమ్మటనే వారాయనకు రి పేర్లను మొదట నుంచినట్లు కనబడుచున్నది. తక్కిన గ్రహములకు నక్షత్రములకు తర్వాతనే పేర్లుంచాయుండును. ఇపు డన్ని దేశములందును సప్తగ్రహములను, వారివలన నేర్పడిన వారములను పృథావములో నున్నవిగాని వారి కథలను, పేర్లను వేర్వేరుగా నున్నవి. గ్రంథవిస్తరణ భీతి వాని నన్నిటి నీట చెలుపుటలేదు. దేవతాద్యులనేవల, పేరిట నక్షత్ర నామకరణ మైనట్లు లోగడ తెలిపితిమి. గరుడునికి శ్రవణానక్షత్రమును, దేవ వైద్యులందరికి కేరభిషమును, వరుణునికి కంభరాసియు, అశ్వినులకు యశ్వినీయు, భరణికి యముడును, ప్రజాపతులకు రోహిణీయు, బ్రహ్మకు అభిజిత్తును, సోమకు మృగశిరయు, అదితికి పునర్వసును, రుద్రునకు ఆర్ద్రయు, నాగులకు ఆశ్లేషయు, పితరులకు మఘయు, త్వష్ట్రకు చిత్తయు, నింద్రునకు శ్రేష్ఠయు, నిందాన్యులకు విశాఖయు, కసువులకు ధనిష్ఠయు, ఆటోవిశ్వేదేవతలకు పూర్వాషాఢ, ఉత్తరాషాఢలును, విష్ణునకు స్వాతియు, సవిర, మిర్ర, భగ, అర్యమాన, పూషులను నూర్యునకు మాఘ, అనూరాధ, పుబ్బ, ఉత్తర, రేవతులును, ఆజివీకపాద, అహిర్బుష్ణులకు పూర్వాభాద్ర ఉత్తరాభాద్రలును, నైరుతికి మూలయు, అదితికి పునర్వసును, బృహస్పతికి

పుష్యమియు, నాధిపత్యస్థానములుగా బెట్టినట్లు సంహితలలో చెబుపబడు చున్నది. అంగీరసులపేరిటనే అంగారకగ్రహమొకటి నామకరణమయ్యెను. క్రీస్తుపూర్వము 6650 ప్రాంతమున నుండిన వైవస్వతనామ మనువునకు జనించిన అశ్వినరే దేవవైద్యులుగా చేరంది వారి యవంతరము వారిపేరిట గూడ నక్షత్రనామకరణమయ్యెను. ఈ మనువునకే యముడు, యమున, సుమను, శని, రవతి, మనువులు జనించినట్లు విష్ణుపురాణమున నున్నది. ఈ శని పేరిటను, యముని పేరిటను, క్రియముగా గృహనక్షత్రములు వెలసెను. ఋగ్వేదమున నశ్వినులపేరిటి రుక్మలన్నియు క్రీ. పూ. 6650 ప్రాంతము పిమ్మటనే రచింపబడినట్లు తెలుచున్నది. ఇట్లే ఏకాదశ రుద్రులపేరిటగూడ నక్షత్రములు వెలసెను. ఈ రుద్రులు మధుర్తులుగూడ యందుగిని అంగరక్షకులుగా గన్నుడుచున్నారై, లోగడ చెప్పబడిన రుద్రులుగాక లింగపురాణము నందు ఆజివీకపాద, అహిర్బుష్ణ, విరూపాక్ష, రైవతి, చార, బహురూప, త్ర్యంబక, కుశేశ్వర, సావిత్రి, జయంతి పినాకినాములు రుద్రులుగా చెప్పబడినారు. ఇందలి మొదటి యిద్దరును పూర్వాభాద్ర, ఉత్తరాభాద్ర నక్షత్రముల కధిపతులుగా చెప్పబడిరి. హిరణ్యకేయపుని పుత్రియు ప్రహ్లాదుని సోదరియు నగు సింహికకు జనించిన రాహువు దేవతలతో బోరి విష్ణువు వల్ల దెగటారని పురాణములందున్నది. ఈ రాహువు పేరిట నూర్యుని ఛాయకు పేరుపెట్టబడెను. ఈ రాహు పుత్రికను పురూరపుని కుమారుడగు ఆయువు పెండ్లాడియుండెను. అందుచే రాహువుగూడ రాక్షసవర్ణములోని వాడే యైనను ఆ కాలపు మనుసంకతి రాజులతో బంధుత్వము గల్గియుండిన వాడనియు, కేవల భగోళ ఛాయాగ్రహము మాత్రమే కాదనియు స్పష్టము. కేకుగ్రహముగూడ నట్టిదే. శ్వేతకేకు నచికేతాది నామములు దీనిని రుజువు పరచును.

మిథ్యాపురుషులను వాదము

మఖ్యముగా రుగ్వేదములో నుదాహరింపబడిన బ్రహ్మ, విష్ణు, శివ, శారీ, సతీ, దక్ష, దుర్గా మదర్తులును, వృత్రాసుర, త్వష్ట్ర, వరుణ, బ్రహ్మణస్పతి, యంద్రులు మున్నగువార మిథ్యాపూజపలనియు, వారిలో

అమూల్యములను గూర్చి ఉదయ, మధ్యాహ్న, సాయంసమయములందు, కాశీరాతియే కాశీదేవతయందు, దక్షునిమూర్తియు శివునిభార్యయు నగు పతిదేవతను చంద్రుని వెన్నలయందు, దక్షుడన ఉదయించు నూర్యుడనియు, ధృగ్దేవతను తెల్లవారుచుండు ఉపకాలమందు, మరుత్తులనగా గాలిదేవుడనియు, దనువు కుమారుడగు వృత్రాసురుడన అపి, చీకటి, మేఘములను నర్థములనియు, త్వష్టప్రజాపతియన్న రుద్రుడన్నను అగ్ని లేక నిప్పు మాత్రమేననియు, వరుణుడన జలము లేక నూర్యుడననియు, లేక రాత్రిదేవతయనియు, బ్రహ్మహస్తి లేక బృహస్పతి యన వనగ్రహములలోని గ్రహమేననియు, బ్రహ్మయన్నను ఉదయనూర్యుడు లేక సృష్టి కర్తయనియు, యంద్రుడన మేఘములనియు నూర్యుడనియు శౌండరు పరిభాషలు (మాట్టములగు మొగ్గవాణ్ణు, లోకమాన్య లింక, దయానంద సరస్వతి, డా. పి. సి. దాసు మొదలగువారు) చారిత్రకాంక్షము లెరుగని పూర్వ వ్యాఖ్యాతల ననుసరించి వివిధములుగా చెప్పచు రుగ్వేదములో స్పష్టముగా కన్పడుచున్న చారిత్రకపురుషులను వారి చరిత్రాంశములను గమనింపక తాదామర చేసియున్నారు. ఇది యంతవరకు జరిగిన వారి చరిత్రలనల్ల స్పష్టపడుచునే యున్నది. ఈ చిక్కింతటికి కాణము వారు రుగ్వేదములోని ప్రతి విషయమును భగోళవిషయముగానే భావించుటయే వనవచ్చును. గ్రంథ విస్తరణార్థి స్పష్టముగా గన్పడుచున్న రుగ్వేద దృష్టాంతములను యిచట వ్రాయుట మునితిమి. (రుగ్వేదమునందలి ప్రథమ మండలము వాడుడు)

ఋషువులు, మరుత్తులు, అశ్వముల విషయముగూడ నిశ్చే పండితులు పారబడిరి, వారానాటి మావపులేనని రుగ్వేదరహస్యము తెలుపుచున్నది. (రుగ్వే. మం. 10-77 గూడ చూడుడు) మహాభాగవతము నందలి విషయములగుడ పీఠ భావములు వివిధముగానే యున్నవని చెప్పినచో జాలను. మన పూర్వులపేర నక్షత్రనామకరణమైన పిన్నుట నల్లబడిన రహస్యములలో చతుర్ముఖముగ వారి జీవిత చరిత్రలు ఆ యా నక్షత్ర గుణముల విషయములతో కలిసి చెప్పియుండిరి. ఈ కలగా పులకపు రహస్యములనే భేదాభిప్రాయములు జనించుచున్నను, వా పరిచయము కష్టమైనది. చివరికి

అశ్వములు, వైద్యముచేతను, యితర విధములను రక్షణచేసిన చక్రవర్త, సప్త వర్ణి, గోతమ, శేభ, భుజ్య, అతి) మహ్యుని యనేక పురుషనామములకు గూడ శ్రీ తిలవనంటివా శేమేమో కథలు, అర్థములు, నూర్యుడనగు నూహించి కల్పించివ్రాయుట మిక్కిలి చింత్యము. మన చేదములందు గల సత్య చరిత్రలను పురాణములతో సమన్వయించి చూచుకొనకపోవుచే యట్టి పారబాటుకు కారణము, వృషాగిరి పుత్రుడగు రుద్రాస్వరు గొర్రెల మేపుచు వానిలో 101 తోడేలునకిచ్చి చంపుటకు కారకుడైనందున వారని తండ్రి వాని కన్నులు పొడిపించెను. అతని ప్రార్థనపై యశ్వములు వాని కన్నులను బాగుచేసి తిరిగి చూపురచ్చునట్లు చేసిరి. రుగ్వేదమునందలి యీ కథకుగూడ నూర్యుడనగు నర్థములూహించుట యెంత విచిత్రము!

మరుత్తు నూకములలో 7గురు మరుత్తులు 1 పంక్తియనియు, 7 పంక్తులు 1 గణమనియు, ఉభయపార్శ్వాలతో కలిసి 88 మంది ఉండేవారని, అట్టి గణాలు 7 కలిపి ఒక కర్ణ అని, అట్టి 7 కర్ణలు ఒక ప్రాకు అని, వీరందరు కర్ణులు, బల్లెములు, గదలు, అంబుల పాదులు, ధనస్సులు, ధూమాస్త్రాలు ధరించేవారని యున్నది. వీరిలో రథములు, అశ్వములు ఎక్కువాయుండిరి. పదార్థు లుండిరి. శేఫు, గుర్రాలు వీరు రథాలకు కట్టేవారట ఈ మరుత్తులు కేవలము గాలిమాత్రులేనా పరిశీలించుడు—

ఈ దేశతల ఆహారాదికము విచారించినను, వీరు శరీరధారులేనని విశ్వము చుగుచ్చును. విశాలాకాశములోని దేశతలకు చంద్రుడే యాహారమని చెప్ప బడినదిగా. ఇది గ్రహములను గురించి చెప్పినది.

ఇక ఋగ్వేద దేశతలలోని ఇంద్రుడు వైద్యశాస్త్రమును అశ్వములకర్త నేర్పి భరద్వాజునకు కువదేశించెనని చరకాదులలో నుడువబడినది. యజుర్వేదమున అగ్ని దేశతకు (అగ్ని యనువానికి) నల్లధాన్యము (కృష్ణవ్రీహులు)తో చేయబడిన ఆహారమును, సోమనకు చాచువిష్యువు అన్నము (చరువు) సవితకు ఆకువ్రీహులనగా 60 దినములకు పండే దాన్యపు లొట్టెయు, బృహస్పతికి నీరధాన్యపు అన్నమును, ఇంద్రుడు మహావ్రీహియనే పెద్ద వరి ధాన్యపు లొట్టెయు, వరుణునకు యవధాన్యపు అన్నమునూ పూయనునూర దేశ తకు పండ్లులేనివాడగుటనల్ల పిండితోడైన బావయు ప్రధిమియనూరము

లని చెప్పబడినది. (కృ. యజ్ఞ. సం. 1-8-10) దీనినిబట్టి ఆ యాశ్వత్థగల వారి పేరిటనే క్రమముగా గ్రహములపేర్లు పెట్టబడి, వారిని పూజించు యజ్ఞాదులలో వారికి ప్రీతియైన వస్తువులే యాయబడుచున్నవన నచ్చును. శరీరధారలైనవాడు చనిపోయిన పిమ్మట వారి శవతో గృహదులకు నాచు కరణము చేయబడినట్లు యీ విషయములు స్పష్టపరుచుచున్నవి. అష్టదిశా లకులకు, భార్యలు, వాహనాలు, నగరాలు ఉన్న విషయము పెద్దరాలశిక్ష జదివినవారందరికీ తెలిసినదే. అందుచే దేవములలోని దేవతలందరు ఆయోనిజాలగు ఖగోళదేవతలనుట వాస్తవము కాదు. యోనిజాలు, ఆయోనిజాలు గూడ నందు వర్ణింపబడినవచ్చును.

షష్ఠ ప్రకరణము

ఒకేపేరిట వ్యక్తుల కథలు

పురాణములలో ఒకేపేరిట వ్యక్తులకథలు కల్పి యొక్కవి చరితగానే కొన్నింటిలో జేర్చి వ్రాయబడెను. మొట్టమొదట నివి జాగరూకతగానే కిప్పబడినను శ్రీ, రే, కతాబ్జులచాపులో పురాణములన్నియు నిష్పటిపద్ధతికి బ్రహ్మణ మతానుకూలముగా యాద్యంబి వ్రాయబడినపుడు గాని, తత్సూర్యమేగాని యిట్టి ప్రమాదములకు లోనై యుండును. అట్టి యుచారణలు చూపించినచో పురాణములలో నసంబద్ధములని తలంచున కొన్ని తొలగిపోవును. నారద, దక్ష, అగస్త్యనామ లెందరో కలరు. వీరిచరిత్రలకు పురాణములు చూడవలెను.

1. భరతుడు— ఈతని పేరిట భారతదేశ మేర్పడెనని పల్లెదన గాని యే భరతుడైనది నిర్ణయించుటలో పురాణములలో భేదములన్నవి. భరతులు మువ్వరు కలరు. మొదటి స్వామిభరత మనువునకు మనుచుడగు అగ్నిగ్రునికి మనమడుమ, ఋషభుని కుమారుడు నగు వాడొకడు. రెండవవాడు దువ్యంతునకు శకుంతలయందు జనించినవాడు. మూడవవాడు శ్రీరాముని సోదరుడు. భరతవర్ష మనునది మొదటి భరతుని పేరిట నేర్పడియుండెను గాని రెండవ భరతుని కాలమున గాచనవలెను. రెండవభరతుడుగూడ దేవరాక్షస యుద్ధమున ప్రసిద్ధిపహించినవాడేగాని యప్పటికే భరతవర్ష నామ మేర్పడియుండెను. కొన్నింటిలో రెండవభరతుని పేరిట నేర్పడినట్లు వ్రాయబడినది నిజముగా గవ్వదను.

2. విశ్వామిత్రులు— యిద్వయగాని యింకా హెచ్చుగా గాని యుండురు. సప్తర్షులలో గణింపబడిన విశ్వామిత్రుడు బ్రహ్మర్షులలోనివాడు. ఇతడు మొదట బ్రహ్మరుషులలో జేర్చబడక అరి ప్రయత్నముతో జేరిన. ఈతడు త్రిశంకుని ప్రత్యేక స్వర్గమువండు అనగా ప్రత్యేకరాజ్యమున పరగ్రహుడుగాకుండ నిల్చిన ఋషి. త్రిశంకుని ఇంద్రరాజ్యములోని రాకుండ జేయగా నటినర్చెను. ఇతడు కునప్పేపుని యజ్ఞపశువుగాకుండ బాంకృం

ద్రుని యాగములో రక్షించెను. ఈ కాలములో నరమేధములందెను. ఈ కథ దుగ్వేదమున నున్నది. ఇతడు కుచాసునికిగూడ క్షోణి హితుననియు భరతసంతతికొరకై నరులను క్షుతించెననియు దుగ్వేదములోని మం. 8123. 83 నూ క్షములందున్నది. అందుచే నితడు క్రీ. పూ. 5200 ప్రాంతీయుడగును. ఇక రెండవవిశ్వామిత్రుడు గాధినందనుడై యుండి, శ్రీరాముని కాలమువఱకు జీవించి తాటకి, మారీచాదుల విరోధిగా నుండినవాడు. కాంపిల్య నగరవాసి. ఇతడు గంభర్యకవ్య ఊర్విశ్వుల మాలియను బుద్ధికి జనించిన బ్రహ్మచర్యుని మనుమడు. ఇతడు క్రీ. పూ. 8150 ప్రాంతీయుడనకన్యును.

8. వస్తిపుడు — ఈ పేరు గలవారిలో మొదటివాడు బ్రహ్మశ్రీ. ఈయన భార్య ఊష్ణ. ఆరుగంధరి భర్త మరియొకడు. రాజులు పురోహితులుగా నీ వస్తిపు బున్నందున దర్బార పురోహితు లందఱును వస్తిపు లనబడుచుండిరి. అందుచే విశ్వామిత్రునితో యొన్న వ వస్తిపుడో చెప్పబాలము.

4. పృథువు — ఈ పేరిటివాడు ఇంద్రుని పుత్రుడు. వేణుని జంటి బ్రాహ్మణులు తెచ్చి పెట్టినవాడొకడు. యయాతి వంశమునందలి డుష్టుని కొడుకొకడు.

5. రైవతుడు — మువ్వరు ఈ పేరున గలరు. ప్రియవ్రతుని కొడుకగు మనువొకడు. నూర్యవంశమున రేవుని కుమారుడగు కపిష్ఠిని రైవతుడనిరి. భూతుడనువాని కొడుకొకడు. కపిష్ఠి కుమారుడను బలరాముడు పెండ్లాడగా నా కథను మొదటిరైవతుని కంటగట్టి యాతడు బ్రహ్మ లోకమునకు వెళ్ళి తిరిగి వచ్చునంతలో నెన్నో యుగములు జరిగెనని బూతుకములు పురాణములలో చెప్పబడెను. లింగపురాణ మీ విషయమున స్పష్టముగ నున్నది.

6. ముచికుందుడు — పేరు ఇత్యుడు గలరు ఒకడు దక్షిణదేశపాలకుడు. మరియొకడు శ్రీకృష్ణునికి గుహలో గన్పడినవాడు. మొదటి ముచికుందుడు మాంధార కొడుకు.

7. పరశురాములు — ఇత్యుడు గన్పడుచున్నాడు; ఒకడు దశరథ, శ్రీరాముల కాలమునాటికి దైవవాడుగా నుండినవాడు. ఈయనయే యువకుడై యున్నపుడు హైహయారి రాజులను సంహరించినవాడు. క్రీ. పూ. 8150 సం. ల నాటివాడు. రెండవవాడా వంశములోనివాడే కావచ్చునేమో

గాని యాతడు భారతయధికాలమునకు రహస్యమి యేదిదేదవ ముందుండి భిష్మునితో పోరాడినవాడు. ఇతడే కన్యకి విష్ణుల గొన్ని వేర్పినవాడును. ఈతనికాలము దాదాపు క్రీ. పూ. 1980 కావచ్చును. పరశురాను జయంతి యని యొకటియు, పరశురాను ద్వాదశి యని యొకటియు పంచాంగములందు మనకు రెండు పండుగలున్నవి. మొదటిది వైశాఖ కు 2 ను, రెండవది వైశాఖ కు 12 ను ఉన్నది. ఇవి యింద్రు పరశురాముల జయంతులే కావచ్చును.

8. తార — ఈ పేరు నక్షత్రములకు, చంద్రుని యంపుడు భార్యకు, వారి భార్యకు గలదు. పురాణములందు అత్రికుమారుడగు చంద్రుని ఖగోళ చంద్రునితో గలిపి కథల నల్లిరి. అత్రికుమారుడగు చంద్రుడు, బృహస్పతి భార్య తారను మోపించి బుధుని గాయుట నిజమైన చారిత్రికముగా గన్పడుచున్నది. బ్రహ్మ యొకడు వర్చి యీ కుమారుని గురించిన తగాదాగూడ మాన్పెనని పురాణములలో నున్నది. ఈ చంద్రుని వంశమున పుదురవుడు జనించి దేవకన్య యూర్యుని చేపట్టెను. ఈతని పేరిట ఖగోళసామునకు క్రమముగా నామ ముంచినట్లు కన్పడును. దేవతల రాజగు యింద్రునికి ముఖ్యచంద్రుని బృహస్పతి యనుచుండిరి. ఈ యింద్రుని యింద్రరాజ్య మున్నంతవరకుండెను. అనగా భారతయధికాలము వరకుండెను. ఈ పేరిట నొక గ్రహమునకు నామరణ పేర్పడెను.

9. రంభ — ఈ పేరు గలవారనేమిటగా నున్నను ఒక్క రంభయే యున్నట్లు సామాన్యముగా పురాణములు చదువు వారందఱును గ్రహించుచున్నారు. రంభయన అరటిచెట్టు, అరటివలె తొడలుగల్గిన మందలను, రంభలందురు. ఉత్తరహిందూస్థానమున నట్టి చక్కనివారిని రంభలనుచుండిరి. ఇంద్రుని యాస్థానమున నున్న దేవదేవ్య నొకదానిని రంభయనుచుండిరి. ఆ పేరిటనే చక్కనివారందఱును రంభలని ప్రజలు సామాన్యముగా వర్ణించుటాచారమయ్యెను. యజ్ఞాదులచే రాజులు యుగద్రావిడవరల ననగా నుత్తరహిందూస్థానమువారిని గౌరవించినపుడు ప్రత్యుపకృతిగ వారి దేశపు రంభలను అనగా మందరకన్యలను కానుకగా నిచ్చుటయ. పేటి భోగ

లాలకులగు సంస్థానీకులవలెనే యా కాలపు రాజులును మంజరకవ్యలకై వాంఛించియు, నీటి సౌకర్యముల కొరతను యింద్రుని (అనగా దేవరాజును) అర్థించి ఫలస్థితి నందువారు.

10. బాణుడు — ఈ పేరిటివా రక్షేపలు గలరు. బాణరంశీకులు 11, 12 కళాబ్జులవరకుండి తామ బాణులయని చెప్పుకొనిరి. మొదటి బాణుడు బలిచక్రవర్తి కొడుకు. ఈ వంశములో శ్రీకృష్ణునికాలమున నొక బాణుడుండెను. ఈ వంశము చాచాపు క్రీ. పూ. 6650 నుండి క్రీ. పూ. 1900 వరకే గాక క్రమముగా దక్షిణదేశమునకు వలసపోయి క్రీస్తుశకము 1100 వరకు నుండెను. ఇప్పటికీ నున్నారేమో తెలియదు.

11. అష్టదిక్పాలురు—వీరుగూడ మనుజులే. అగ్ని, యమ, కరుణ, బాయ, కుచేర, యాకావాడు లేమ్యును ఇంద్రరాజ్యమునకు చుట్టు పరిపాట్లు పట్టణాలలో నుండి పరిపాట్లలో అక్రమముగ ప్రవేశించిన రాక్షస రాజ్యము లోనివారిని, మానవరాజ్యములోని వారిని తగినరీతిని శిక్షించుటకై యేర్పడిన వారు. వీరికి వాహనములు భార్యలు మొదలగువారున్నారు. ఇంద్రుడు తూర్పుదిక్కు తానే చూచుకొనుచుండువాడు. ఇందలి కరుణుడు అయోధ్యాది రాజ్యములకు నీరుసప్తయి పనిగూడ యింద్రుని యనుమతితో చేయుచుండెను. ఒక కరుణుడు జలంధరాసురుని పెంచియుండెనని లింగ పురాణములో నున్నది. యమాదులు దుర్మార్గులగు ప్రజల శిక్షించుచున్న ను వారు దైవచింతనలో గొప్పవారు. వచికేతుడు యమునినదనే వేదాంతసారమును గ్రహించెను. ఈ విషయ ముపరివస్తులలో వ్రాయబడినది. ఈ యేడును పదపులేగాని వారివారి స్వంతపేర్లు కాదు. వీరి నిజనామములు కాలగర్భమున లీనమైనవి. కుట్టతునకీ పదపులపేరిటనే ఖగోళములో వక్షత్రముల నామకరణము లయ్యెను. ఇందలి కుచేరవంశీకులమని వైశ్యులు కొందరు 12, 13 కళాబ్జులలో వ్రాయించిన కాసనద్వైపాంతము లున్నవి.

12. కుక్రుడు — ఈయన రాక్షస వంశజు లందరికి గురువు. ఈయన తర్వాత వచ్చిన గురువులుగూడ కుక్రులనియే పిలువబడుచుండిరి. ఈయన కుమార్తె జేవయానిని యయాతి పెండ్లాడెను. దీనినిబట్టి యీతడు క్రీ. పూ. 6850 ప్రాంతీయుడగును. మొట్టమొదట కుక్రుడు మంచి కవీశ్వ

గుడు. ఈతనిపేరిట కొంతకాలమునకు ఖగోళములోని గ్రహ మొకదానికి కుక్రుడని పేరుపెట్టిరి. గురువు జేవతలకు ప్రధానగురువు, మంత్రియునై యుండెను. మొదటిగురువు బృహస్పతి. ఇతడుగూడ కుక్రుని కాలపువాడే.

13. కళ్యప బ్రహ్మ — ఈతడు పురాతన ప్రజాపతులలోనివాడు. ఈయన గాక మరికొందరు కళ్యపులున్నట్లు కనబడుచున్నది. మొదటి పరశురాముని కాలమున నుండి యాతనిచే దానమును గ్రహించిన కళ్యపుడు మరియొకడు తదవ్యంశీకుడు గావలెను.

14. గయులు — ఈ పేరిటి రాజులు మువ్వరున్నారు. ఇందెవ్వడు మహారాజో గుర్తింపజాలము. తాని మొదటిగయుడే మహారాజవచ్చును.

15. నారదుడు — ఈ పేరిటివారు కొందరుగలరు. ఒకడు మొట్టమొదటి బ్రహ్మకొడుకు, ఇతడే ధృవునికీ భక్తి సుపదేశించినదియు ప్రహ్లాదునికీ జెప్పినదియు. శ్రీకృష్ణునికాలమున నొక నారదుడున్నాడు. ఇట్టింక ననేక కాలములలో ననేక నారదులున్నట్లు పురాణ కథలవల్ల గ్రహింప గలము. ఇట్లే రావణునికాలపు త్వష్ట బ్రహ్మ యొకరు. మొట్టమొదటి బ్రహ్మలలో నున్న త్వష్ట మరియొకరు. వీరిచధ్య నెందరు ఆ పేరిటివా రుండిరో పురాణములు నడుపుటలేదు. ఇట్లు చాలమంది యొకేపేరు గల వారిని కలిపివైచి వారివారి కథలను కలగా పులగముగా మనకు పురాణము లలో జెప్పిరి.

16. అగ్ని — యజ్ఞకార్యములను నిర్వహించునపుడు ప్రకృతి జేవతలకు అగ్నిపూర్వకముగా నాహుతునిచ్చునపుడా కార్యము సల్పు ఋగ్వేదాని గూడ యగ్ని యనియే పిలుచుచుండిరి. యజ్ఞములకు రాని జేవతలకు వీరు నానాద్రవ్యములను పంపుచుండినట్లు ఋగ్వేదమున నున్నది. లోకద శిష్యు బడినవారు గాక యీ అగ్ని కార్యపదవిలో దక్షతమార్తె ఇలయు, భారతీ, సరస్వతులను శ్రీలుగూడ నున్నట్లు దగ్వేదమున గలదు. (ఋగ్వేదము మండలము 1, 8.)

17. ఇంద్రులు — ఈ పేరిటి జేవరాజులు పెక్కుండున్న ను పురాణ ములందు వారివారి గాథలన్నింటిని ఇంద్రునిపేరిటనే వ్రాసిరి. అజాత్యుతో భోగించినవాడు క్రీ. పూ. 8150 ప్రాంతీయుడుగా గనబడుచున్నాడు.

ఆమె సోదరుడును, ముగ్గురు పుత్రులనుగు దివోరానుని రక్షించి, యాకబి కొరకై యింద్రుడు కేంబరుని 100 వగరములను నశింపుకేసెను. ఆ స్త్రీహామను బట్టియే యీ యింద్రుడాయని సోదరివద్దకు వచ్చుచు వెళ్ళియుండును.

వ్యాసులు

ఆష్టదశపురాణములు వేదవ్యాసుడొక్కడే చెప్పినవి కొందరందురు. అట్లయినచో బరస్పర వివర్ధవర్గశ్రేణి కేల రచించునని కొందరు చెప్పెదరు. 7 వ వైవస్వతమనువునుండి 28 వ మహాయుగము జరుగుచున్నట్లు మన పురాణములలో వ్రాసినదియు, అది విజయగా ఒక్కొక్క మహాయుగము 150 సం॥ల-మాత్ర ముండుననియు లోగడ నుడివిరివి. ఈ యుగముల కొక్కొక్కటికి ఒక వ్యాసుడుండి, వేదపురాణములు బోధించుచు రచించుచున్నట్లు కనబడుచున్నది. చూర్యపురాణ ప్రకార మీ 28 వ్యాసుల నామము లీ ప్రకారముగ నున్నవి.

“స్వాయంభువు, ప్రజాపతి, కుక్రుడు, ప్రజాపతి, సవిత్, మృత్యువు, ఇంద్రుడు, వసిష్ఠుడు, సారస్వతుడు, త్రిధానుడు, భృమభుడు, శతశేఖరుడు, భయ్యుడు, తరనుడు, తైర్మాయణి, భనుజయుడు, క్రతుంజయుడు, దరుంజయుడు, భరద్వాజుడు, గౌతముడు వ్యాధ్యశ్రుడు, కుష్మాంబుడు, త్వణిండుడు, భవుడు, శక్తి, చాకభుడు, పరాశరుడు, ద్వైపాయనుడు,”

వేదవ్యాసుడని కీర్తిగాంచిన ఇందలి 28 వ. వ్యాసుని శిష్యులే శ్రేయిని, శ్రేణుడు, సుమంతుడు, వైకంఠాయనుడు, నూరుడు అనువారు. వీరి కాలమునుండియే వేదములు నాల్గుగా విభజింపబడి మొదటి నలుగురు వేర్వీ ప్రచారము సల్పిరి. నూరుడు పురాణేతిహాససంహితలు వేర్చెను. ఇది శ్రీ. పూ. 1950 ప్రాంతమై యుండును. వైన నుడివిన వ్యాసులలోని వారే వివిధ పురాణేతిహాసులు ఆయా కాలములలో రచించి యుండురు.

క్రమముగా నశేషమాద్యులకు లోనై మనకు ప్రక్కరిము కనబడుకీరిని లభ్యులగు చున్నవి. వైన నుడివిన వ్యాసులందఱను శ్రీ. పూ. 7888 నుండి శ్రీ. పూ. 1950 సం॥ల వరకు నున్నవారైనట్లు కనబడు చున్నది.

పురాణములందలి కొన్ని యనర్థాలు.

మహాత్ములను చెప్పుటకై కొన్ని యధూతకల్పనలు పురాణములందు లోగడ నుడివిన యుగ, మన్వంతరాల వలెనే వ్రాయ బడినవి. వానిలో కొన్నిటి నీ దిగువ చెప్పి, వాని నిజవ్యూహమును గురించి తెలిపెదను.

1. దేవతలందరికి నాల్గు భుజములన్నట్లు, వారు కేలనిద ఆనగుండగను, రెవ్వలు కాల్గుతుండగను ఉండరునుట. ఇది కేవలము కల్పనమే. ఒక్కొక్కసారి వారు విమానములలో సుంవరించినను భూమిపై నడచిన వారేగాని యన్యముగాదు. వారి కెవ్వరికి నాల్గు భుజములు లేవు. శతపథ బ్రాహ్మణమునుండి “విద్యాగం సోమీ దేవా” అనగా దేవతలనగా విద్యాంతులని చెప్పబడినది. ఇంద్రుడు సహస్రాక్షుడుగా వర్ణించుట నాతడు చార చాక్షుడగుట చేతను, నక్షత్రములను కండ్లుగా కేక్కిని, యాతనిని సూర్యునిగా వర్ణించుటవలనై యుండును.

2. మూలబ్రహ్మ చతుర్ముఖుడనియు, శివుడు పంచముఖు డనియు, దేవరహస్యము వన్ముఖుడనియు, రావణుడు దశముఖుడనియు నిట్లే ఘరి కొందరను నుడివి చెప్పబడినవి. బ్రహ్మవర్ణ గల 4 వేదములను 4 ముఖములుగా వర్ణించినట్లు గన్పడును. అట్లే వారివారి వర్తనను ప్రధానమంత్రులను బట్టిగాని, యితరములగు ప్రాముఖ్యమైన వస్తువులనుబట్టిగాని వారి కీ ముఖములు భుజాగర్తల భక్త్యావేశమున జనుత్పాదముగా కెప్పియుండి రనవచ్చును. రావణునివర్ణ గల 9 నుండి ప్రధానులతో శేర్పి యాతనిని దశ గ్రీవుడనినట్లు కనబడును. ఇట్లే కొందరు ఋషులను జంతువులనుండి జనించినది వ్రాసిరి. ఇది వారిలోగల గుణాలనుబట్టి, శ్రోధమునుబట్టి వ్రాసినవే!

3. సంతానము లేనపుడు కొందరికి అగ్ని సుండియు, మగవారల శరీరములో నితరస్థానములనుండియు కొందరు జన్మించినట్లు కొన్ని కథలు వ్రాయబడినవి. ఇది కేవలము బూటకములు. ఇట్టివారు దత్తపుత్రులుగా గన్పడుచున్నారు.

4. ప్రవృత్తి విష్ణు శివాది దేవతలందఱను నాటి ప్రజలుగానే దేవతలు పడుచున్నను. అట్లే యందందు లిఖించియు, వారే యీ సమస్త సృష్టికి కారణభూతులని మతాధిమానమచే పురాణములలో శతకీయాత్మికా కెప్ప

బడెను. దీనినే మనలో పలువురు నమ్మి భ్రమింపచుచు, నిజమెరుగలేక, మోసపడుచున్నారు.

5. శ్రీరాముని కాలములో వానరులలో హనుమంతుడు సముద్రమును దిక్కు యంగులో దాటెనిది రామాయణమున నతిశయోక్తులు గల్గించిరి. ఇట్లే శ్రీరామునికి మహాతుల గల్గించుటకై యాతడు గౌరవమున భార్య యగు అహల్య రాయయై పడియుండగా, త్రొక్కినంతమాత్రముననే యది శ్రీరామ మారినట్లు కల్పించబడినది. అహల్య యింద్రునితో తనకు మాతృగా జుగిన స్నేహమునకు భర్త కోపింపగా, నరిగి వేరొకచోట నివసించుచుండగా వామెను చుందిమాటలతో (నయభయముల బల్కుచు) చివరకు భర్త కడకు వచ్చునట్లు జేసిన కథయే చమత్కారముగా వాల్మీకి రామాయణమున వాల్మీకి లిఖించెను. ఇట్టి మహత్తు లనేక మందు గూర్చబడినవి. కావ్య దృష్టిలో నిది యెంత యుత్కృష్టపదకే నందికొన్నను నీ విషయములన్నియు నక్షరాల నిజమేనని రిలించుట పెట్టియేగాని మరొకటి కాదని మా నిశ్చయము. కవులు యంత్రసహాయమున గొప్పగొప్ప రాళ్ళను దెచ్చి వానితో వారధి నిర్మించి నట్లందుగలదు. హనుమంతు డొక్కడనో సముద్రము దాటు చోటు కనిపెట్టి యచటి రావణభటులు లేని సయమున మామూలుగానే చానిని దాటియుండును. కాని యంత్రసహాయమున గట్టబడిన వారధి లేకుండా చానిని దాటవనుట కల్ల. అతడుగూడ ద్రావిడజాతి మానవుడే గాని యమ్యుడుగాడు. ద్రావిడులను కోతుల మాదిరిగానే భావించి వాల్మీకి తన గ్రంథమునందంతటను లిఖించుట వారివైగల నిరసన భావ మెంతటిదో దెలియగలదు. ఇంకను వాడు శ్రీరామునికి సాయపడ బట్టియే యంతమాత్రముగ వారినిగూర్చి చెప్పెనుగాని లేనివో వారి నశలు పశువులనియే జెప్పెడి వాడు. చూచితిరా! యీ బోయబ్రాహ్మణుని శాసనాని దుడుకుతనము! వారిసుగ్రీవుల సంతతిలోనివారమని నేటికిని పరంపరా లంబాడిజాతివారు చెప్పుకొనుచున్నారు. భార్యల విషయమున వారి వారిసుగ్రీవుల యాచార మనుసరింతురు. హనుమంతుడు వ్యాకరణజేత్రయని వాల్మీకి చెప్పక తప్పలేదు.

6. ఎన్ని దుర్మార్గులు జేసినవారైనను అంత్యకాలమున యిచ్చచేగాని, మాతృగాగాని, కాకతాళియముగా సంభవించినగాని తమ మతకర్తలను దలచినవో నట్టివారికందరికి ముక్తియు, పాపములలో వానశ్యము

గల్గునని యనేక కథలు అన్ని పురాణములందును గలవు. ఇదియన్నియు రజాపులేని బూటక కథలు. ఇది మొదట నమాయబడెన వారి హృదయము లలో భక్తి యంతయునుటకై చెప్పబడిన కథలుగా భావించవలెనేగాని సత్యాన్వేషణలో విలంబాలవు. అజామీకుడు మున్నగువారి కథ లిండుట తార్కాణము. శివభలలో రుద్రాక్ష మెడకు గట్టబడిన పిల్లియొకటి శివ సాయుజ్యము బొందినట్లు వ్రాయబడినది. ఇట్టి బొల్లు లనేకము గలవు. కర్మసిద్ధాంత మిట్టివానిని ఖండించును. ఇట్టివన్నియు నలుము లేరుటవంటివని కొంద రభిమానులు వచింపవచ్చునుగాని చారిత్రికముగ బరిశీలించునప్పు డిట్టిది బయటికి రాక తప్పదు.

కొన్ని దురాగతాలు

క్రిస్తుభూర్యము 7800 సంల నుండి యున్న మనభూమిలలో పెకల్పే వాలో తెలిసికొనుటకు మనకు వేదములు, పురాణములే ఆధారములు. వానిలో పెనరి స్థలము చెప్పినను యంతవరకు సాధారణముగా నమ్ముచుండిరి. నూత్నముగా విచారించినగాని యిందలి యన్వాయములు మన కిప్పుడు తెలియవు. సుదామడు, సుముఖుడు, నిమి, వేనకు, నహుషుడు మున్నగు రాజులు బ్రాహ్మణులపట్ల యవినయముగా సంపదించి వారి యిష్టమునచ్చిన రీతిని రాజ్యపాలన చేయుచున్నందున నట్టివారి వందరిని బ్రాహ్మణులు క్రోధముతో హింసించి రాజ్యభ్రష్టులను జేసినట్లు. దేవాపిని రాజ్యమునకు రాకుండజేసిన సాపము వారిదే. ఈతని విషయమున నింద్రాభిమతముగూడ తిరస్కరింపబడినది. వారు చెప్పిన యెట్టి కార్యములైనను చేయుచు కచ్చిన వారిని మనుసంతతి రాజులను దేవతలుగా జేర్కొనిరి. ఇట్టివారిలో కంటు కుడను కూడ్రకపసిని బ్రాహ్మణుల కోరిక ప్రకారము చంపిన శ్రీరాము డొకడు. ఈయన మనకు ప్రధాన దేవుడయ్యెను. బ్రాహ్మణులెట్టి దుర్మార్గులు లానరించినను వారిని శిక్షింపకుండ కట్టుబాటు లానర్పిరి. అందుచే వారి దౌష్ట్యము క్రమముగా మితిమీరి శాసనరూపములుగా గూడ మారి పోయెను. రాక్షసులనువా రెక్కడున్నను వారిని సంహరించి నాశనము చేయుటకే బ్రహ్మరత్న దేశమున మొదట దేవతలు విష్ణువు శిష్యాలుగావించు కొనిరిగా. దీనినే క్రమముగా దక్షిణహిందూదేశమునకు విస్తరించి దక్షిణ

రాజ్యములందు క్రమముగా మొదట దుష్టులు ప్రవేశించి, దండకారణములందు నివాసము లేర్పరచుకొని, యశకు పాలకుల నాశమునకై క్షుటలు పొగించి జయము పొందినట్లు కనబడును. అకస్మత్తు క్రోవలో నాతాపి, యిల్లులులను వధించి దక్షిణమున కేగిన దిండులకే. కరింధ, ఖర, దూమణ, తాటకి మున్నగువారి నాశముకీ యుద్ధలే కారణమైనట్లు రామాయణములు సుడువుచున్నవి. వీరందఱును దుర్మార్గులగుటవల్ల జంపబడినవి మనగ్రంథములందు సమర్థింపబడినవి గాని యిది ద్విటిభావము మన దేశచరిత్ర రచించిన పద్ధతిలోని యధార్థము వంటిది.

పరశురాముడు తనతో విరోధించిన హైహయములను మాత్రమేగాక, యదే సమయమని నానారాజస్యంబు నిరవదియొక్కమారు దండయాత్రకేసి హింసించుటకన్న ఘోరము మరియొకటి లేదు. వారందఱును దుర్మార్గులనియు, నీతడు వారిని లోకసంరక్షణార్థమై వధించెననియు సమర్థించి వ్రాయబడిన వ్యాసతత్వ విలువ కనబడదు. రాక్షసులను వర్ణించుపట్ల బ్రతిగ్రంథమును వారిని పరమాంస భక్షకులుగను, వికృతరూపులుగను, రాత్రించయలుగను జెప్పిరి. ఇది యన్నియు బక్షపాతములే వ్రాయబడిన వ్యాసతత్వ విరోధులనుగూర్చి సాధారణ జనులు పల్కెడి తీరునే నాటి గ్రంథకర్తలనుసరించిరి. దేవతలు, రాక్షసులు విడివడిన వీయ్యట రాక్షసు లీ దేశపు ఆశ్రయవాసులైన ద్రావిడులతో సంబంధములొనర్చిరి. అప్పటినుండి వారిని వేరుగ జూచుచు, విరోధములు ప్రబలింపజేసి దుర్మార్గులని వ్రాయుచు వచ్చిరి. బలి, బాణుడు మున్నగువారి కెట్టివంతు పెట్టలేకపోయిరి. ఐనను వారిని హింసించుట మానలేదు. పాతాళమునకు బలిని కృత్రిమమున కాగ ద్రోలుటయు, ఒక బాణుని కుమార్తెను శ్రీకృష్ణుని కుమారుడు మోహించి వరించి, బంటిగాగా కృష్ణుడు కుదకాతని విడిపించు వ్యాజమున బోయనకు వచ్చుటయు మున్నగునవి దీనికి దృష్టాంతములు. చాలకాలము దర్బార నీ దేవతావ్యులకు గూడ ద్రావిడ సంబంధములు లేవనలేదు. అగస్త్యుని రహస్యములను ముందుగా దక్షిణ దేశమునకు బంపి పలుకుబడి సంపాదించి క్రమముగా ననేకద్రావిడులను బ్రాహ్మణాది వర్ణములుగా మార్చిరి. ద్రావిడ బ్రాహ్మణులు, బోయబ్రాహ్మణులు, పల్లవబ్రాహ్మణులు మున్నగువారు

కాసనములందు గానవచ్చుచున్నారు. వానరులలో చాలామంది దేవతలకు పుట్టింట్లు.

మహాభాగవత విషయాలు

అపరీగ్రంథము వ్యాసుని పేరిట బోవదేవుడు రచించినట్లు హేమాద్రి ద్రాపియున్నాడు. అది మహాకవిత్వము, మార్కండేయ, శిరపురాణము లిట్లే వ్యాసులపేరిట రచించినందులకు భోజరాజు ఆ గ్రంథకర్తలకు హస్త చేసినవాని కిట్లు విధించినట్లుగా సంగీతని యనుగ్రంథమున వ్రాయబడినది. ఇది భోజరాజకృతము. భాగవతము యెవరు వ్రాసినను, దానిలోని విషయాలన్నియు శ్రీకృష్ణునికి మాహాత్మ్యమును గల్పించి, యుత్కృష్ట దైవస్వరూపముగా జెప్పటకే సుడువబడినట్లు గన్పడుచున్నది. ఇట్లే విష్ణుపుయొక్క వివిధావతారముల చరితములను జెప్పటలో నిందున్న యసంబంధపు అతికయోష్టలెక్కడను లేననవచ్చును. కాని యిందు మనదేశపు పూర్వచరిత్ర యంతయు నిగూఢముగా తేర్చబడి యున్నందులకు సంకేతపత్రములు యుండును. భక్తి పయలికిది గొప్ప పూజనీయమైన గ్రంథమైనను, యదార్థవాదులకిది కొంతవరకు దూరమైనది. శ్రీకృష్ణుడు చిన్ననాడు గావించిన చక్కలన్నియు విపరీతాతియోక్తులతో వర్ణింపబడినవి. ఆతడు విరగగొట్టిన కీటమును, చంపినట్టి గార్దభ, గో, వృషభ సర్పములను వరుసగా కీటాసుర, గార్దభాసుర, భేనుకాసుర, వృషభాసురాదులుగా వర్ణించినగాని కవి కల్పితములే. ఈతడు వేదములలో వర్ణనలనక్కని అనుసరించెను. లోకదనుడివినరీతిని చచ్చినవాండ్రను బ్రతికించినట్లు కథలు గల్పించినగాని శ్రీకృష్ణునికి మహాపురాని యాతడు తలంచెను. 16 వేల గోపికల కందరి కన్నిరూపుల నేకకాలమున భోగము లిచ్చుచున్నట్లుగూడ వ్రాసెను. కలలో వైనను వీకకాలమున జరుగుట దుర్లభము. ఇట్టి యసభ్యము లన్నియొకలవు. ప్రహ్లాదచేరి విష్ణుభక్తుడైనను, ఆతడు సామాన్య బాబుడే. అట్టివాని యేనుగులచేత క్రొక్కించినను, పాములచేత గరవించినను, కొండలమీద నుండి కిందికి పడద్రొడ్చించినను, చావకపోవుటయేగాక, అణుమాత్రమైన బాధపడదని, జంకదని, అదియంతయు విష్ణుమహాత్మేననియు, శిష్యులకు జంక

లేదు. శ్రీకృష్ణుని విష్ణువుయొక్క అవతారముగా జేయుటకై పడరానిపాట్లు బడి, యాతడు జంపినవారి నందరిని, చివరకు పశువృక్షాదులను గూడ రాక్షసాదివర్ణమువారుగా వర్ణించెను. భక్త్యాజేతమంతయు నిండు ప్రత్యక్షమైనది. రాక్షసులైనగాని విష్ణువు చంపగూడదని, యాతడు సర్వలోక రక్షకుడని చెప్పటకై యీ కృత్రిమ వర్ణనలు జరిగినవి. భావి కాలగతులనే తీర్చికొనే నీ గ్రంథము రచింపబడిన వాటికి పాలించిన మనరాజుల కథలన్నియు వా కవికి తెలిసినంత వరకు నందు జేర్చినట్లు కనబడుచున్నది. ఆంధ్రరాజులు మున్నగు పాలకుల విషయముగూడ నిండగలదు. వీరు 3, 4 శతాబ్దముల వరకుండిరి. భారతాదిగ్రంథములందు లేని యనేక చారిత్రక గాథల నిందు చాపెట్టుట విశేషము. వీరిని దయానంద సరస్వతీస్వామిలు లోగడ విమర్శించి యిట్టి గ్రంథము వ్రాయబడ గూడదని యాక్షేపించెను. గాని పురాణములన్న హెచ్చు లోబ్బు లిందున్నవన జాలము. ఒకటోట కళ్యాణప్రజాంతి తన వానాభార్యల యాలమున చెట్లు, చేరులు, పశు, పక్షి, మృగాదులు, లతలు మున్నగు నవన్నియు బుట్టించెనని వ్రాయబడినది. వారందరు కలసి తమకు గావలసిన చెట్టుచేమలను దెంచియు, పశు పక్షి మృగాదులను చచ్చికతో సాకియు వృద్ధి చేసినట్లు మనము భావించినచో నిది సరిపోవును. ఈ భాగవత విషయములన్నియు నిట్లే యుండును. పోతన్న గారి తెలుగునీత యంశను సూచిమలను పెంచినదేగాని తగ్గించలేదు.

కంసుడు మేనల్లురను వదించెనా ?

వీరిలో కంసుడు దేవకి నకుడేవులకు జనించిన నటమార్గ నందరిని నశించెనని యచ్చటచట వ్రాయబడియున్నను, నూత్నముగా విచారించినచో నీ సంగతి యబద్ధమనట కాధారము గనుబడుచున్నది. దేవరాజ్యమునకు సరిహద్దులలో తప్పుటానర్పన వారిని యముడు వైదురేయరుండెననియు, నట్టివారిలోని బ్రాహ్మణులందఱు శ్రీకృష్ణుడు విడిపించి తెచ్చెననియు లోగడ నుడివిరిమి. కంసుడు జ్యోతిష్కృత మౌటలను విని (ఇదియే ఆకాశవాణియని వ్రాసిరి.) భయభ్రాంతుడై మేనల్లురను పుట్టగనే యితర స్థలమున వైదుర

దెంప నియమించినట్లు గనబడుచున్నది గాని వారిని అనలే చంపినట్లులేదు. అందువల్లనే దేవకీదేవి కంపమరణానంతరము తన పుత్రులను జూపుచుని వేడగా, శ్రీకృష్ణుడాచివ నుము విచారించినమీదట వారు సుకలమున నున్నారని తెలుసుకొని యచటికేగి యచటివారితో మాటలాడి వారలను గొనివచ్చి తల్లికి జూపియుండెను. వారు చాలా కాలమునుండి యచటనే యున్నవారగుట వారు తల్లిని చూచినపిదప పురలిపోయి సుకలమునందే కనింపకొడగిరి. సుకలము అనగా దక్షిణదేశము. దానినిగూడ బలిసంకీర్తన పాలించుచుండిరి. ఆ కాలపు బలివస్త్రనే కంసుడు వారలకు దాచి పెంచినట్లు కనబడునేగాని నశించియుండలేదని నమ్మకచ్చును. వచ్చినవారిని బ్రదికించి తెచ్చెనని శ్రీకృష్ణుని కీవిషయమున నన పూర్వము గొప్ప నుభాత్మ సంతుగ్ధి. వీనికి కావణ మాలోచించగా, నదివరకు వారెచటకు గొంపోబడినదియు తెలియకుండుటచేత వారలు వచ్చినట్లుగానే యప్పటివారు భావించిరిగాని కంప మరణానంతరము శ్రీకృష్ణుడారహస్యములను భేదించి వారల గమగొనెను. ఇట్టి రహస్యములను భేదించుటలో మహాగ్రబుద్ధి యగు నీయన కనేక మహాత్ములు మన పురాణములందు గల్పించిరి. కాని యవియన్నియు నమ్మటకు వీలులేనివి.

పదారువేల కన్నియలు

పదారువేల కన్నియల కందరికి ఏకకాలమున గన్వకుచు వారితో సుఖించుట మున్నగు నద్భుతకల్పన లిట్టివే. వీరి నిజమైన గుర్తు యాదవులందఱు కొట్టుకువచ్చిన పిమ్మట బోయలు వచ్చి వీరిని అపహరించిన కథలో గాన వచ్చుచున్నది. ఆ స్త్రీల నేమిట యిచ్చాపూర్వకముగానే బోయలు పెంట బడి పోయిపట్టు గలరు. ఎంతకాలము వారలు భర్తలచేత నుండగల్గినదియు, శ్రీకృష్ణుడు వారి నెట్లు సుఖవంతులుగ జేసినదియు వారి పోకడవల్లనే గ్రహింపగలము, వారు పొట్టకూటికై శ్రీకృష్ణునివద్ద నున్నను, దాంపత్య సుఖము వారికి కలసినంత సుచూరకండుననే వారు బోయలపెంట యిష్టముగానే వెళ్ళిపోవుటకు కారణమనుట ఘట్టము.

మరికొన్ని రామాయణకాల రహస్యాలు

రామాయణము రామునికాలమునందే వాల్మీకి వ్రాసినను తర్వాత యెన్నో మార్పులు, చేర్పులు జరిగినందున వందరి విజయత్రయ విడదీయడము కష్టము. రాముని పేర్కొనబడిన పరశురాముడను కున్నగడున నీతనిని శ్రీరాముడని పిలిచిరి. దశరథుని కాలములో రాక్షసులతో వైరముండినను అది దేవతల సహాయముతోనే విధిలేక చేసినదేగాని యాతనికే ప్రత్యేకం కోరికలేదు. అందుల కొద్దే రాక్షసవిరోధము వచ్చునని దశరథుడు విశ్వామిత్రునితో మొదట దండకారణ్యమునకు శ్రీరాముని బంప సంకీర్తించి లేడుగాని చివరకు తప్పక పోయెను. మొదటగానే దండకారణ్యములో నొక భాగమున కర్ణాతియగు తాటకిని నిష్కారణముగా విశ్వామిత్రుడు చంపించి యా భాగమును దుష్టలచే ఆక్రమింపజేసెను. శ్రీరాము డరణ్యములకు వచ్చినప్పటినుండ నచటి యధిపతులకు లోబడియుండక వారితో విరోధములు పెట్టుకొనెను. దుష్టల మాటలనే శ్రీరాముడు అనుసరించెను. అచటి పాలకులలోని విరధుడు, కబంధుడు, ఖరదూషణాదులు జనస్థానమున నుండి పారియెళ్ళినను కుడకు రామునితో బోరి మరణించిరి. తాటకిరాజ్య మంతటముండే ములులు హరించిరి. దండకారణ్య పాలకులగు నీ వ్రాచికులందఱును లంకాధిపతియగు రావణునికి సాయంతులు. అందుచేతనే యాతడువచ్చి రాముని పరాధవించుటకై వీరము చెరగొనిపోయెను. కిష్కింధపాలకులగు వారి సుగ్రీవులకు రావణుడు విరోధియగుటచే మెల్లగా రాముడు సుగ్రీవ స్నేహమునర్పి వారిని జంపి, యాతనియొక్క సహాయముచే రావణునితో యుద్ధమునకేగెను. రాక్షససంహార మెప్పుడునుగోరు యింద్రున కిది తెలిపి రథాయుల గొన్నిటిని రామునకు కానుకగానంపెను. చివరకు రావణుడు బంధుమిత్రపరివారముగా జంపబడి యాతనితమ్ముడగు విభీషణునకు రాజ్యమొసఱబడెను. ఐనను ఆతడు శ్రీరామునికి లోబడియుండెను. వానరులనగా ఆ కాలములో గోచీలు వ్రేలాడగట్టుకొనుచుండిన వ్రాచికులేగాని యితరులుకాదు. ఈ కాలములో నీ క్రింది రాజ్యము లున్నట్లు రామాయణమువల్ల విశదమవుచున్నది.

రామాయణకాల రాజ్యాలు

విదగ్ధము— పూర్వ మీరాజు సురకేశిని సగరచక్రవర్తి పెండ్లాడెను.

వికాలదేశము— వికాలుడు పూర్వం కట్టించినది. సురుతియను రాజు పాలించుచుండెను.

సాంకాశ్యము— సుధన్వ్యుడనువాడును తర్వాత కుశేంద్రుడును పాలించిరి.

కేశియరాజ్యము— యుధాజిత్తు పాలించినది.

గిర్జిత్రము (చుగధ)— భరతుని తాత పాలించినది.

కిష్కింధ— వారి సుగ్రీవులు పాలించినది.

బాన్స్లింగము— రాజుపేరు తెలియదు. దీని రాజధాని సువామునిపురము.

అంకుధానము— భర్తృవంశుడను రాజు. ప్రాగ్జుటనునే పురం రాజధాని.

కలింగము— రాజుపేరు తెలియదు.

జవస్థానము— ఖర దూషణాదులు.

దండకారణ్యములో మరికొంత— తాటకి, మారీచుడు, విరధుడు, కబంధుడు మొదలగువారు.

లంకారాజ్యము— రావణుడు, విభీషణుడు.

రాక్షస సంహారమునకు సంతోషించి దేశరాజ్యమువారు శ్రీరాముని తమలో గల్పించిరి. ఆయన చివరికాలములో వైకుంఠాధిపత్యము గూడ నిచ్చి వైష్ణవునిగ మార్చిరి. అతగా విష్ణువదనవిలో నుంచినది యష్టము. ఈయన కాలమునకు వ్రాహ్మణాధిక్యము మితిమీరినది. దాని ఫలితమే యీయనచే నిరపరాధయు తూద్రతపస్వియునగు శంబుకుని వధింపజేసినదని లోకండు చెప్పితిమి. ఈ శ్రీరాముడు క్రీ. పూ. 3102 లో జన్మించినట్లు జాతక చక్రమును బట్టి కొందఱు నిర్ణయించిరి. రావణ సంహారముతో వ్రాచిదళాతిగాని రెల యెత్తజాలకపోయిరి. కాలక్రమేణ వీ రార్యజాతివారికి లోబడి వారిలో లీనమైపోయి, వారి జాతివారినే నీచాతీయముగ 'దెబ్బ పురాణాదులు వశించుచు, నవియే సంపూర్ణ విశ్వాసపాత్రములుగా స్వీకరించిరి. ఇప్పటికి రామాయణము లనేకమువలన, ప్రతిదానిలోను కొన్ని మహాత్ములు పెంచబడుచు, సామాన్య జనులకు నిజమైన చరిత్రను మరుగుపరచుట గనచున్నాము. శ్రీరాముడు మనకు దేవుడైనప్పటినుండు నిట్లు జనుకుటలో వాళ్ళ కష్టము లేదు.

భారతకాల రాజ్యములు

ఇక భారతకాలపు రాజ్యములను గురించి తెలుసుకొందము. క్రీస్తుకు పూర్వము 1980 సం॥ నాటికి ఆనగా భారతయుద్ధకాలమునకు ముందు మన దేశమున ననేక రాజ్యములున్నట్లు చుహాభారతమున గలదు. వాని నీ క్రింద చెలి పెదను.

దేశము	రాజు	దేశము	రాజు
భీష్మరాజ్యము	ధృతరాష్ట్రుడు	శాగ	,, కారవ్యుడు
మచుర	,, కంసుడు	సింధు	,, ధైర్యపుడు
అంగ	,, కర్ణుడు	విరాటచక్రవర్తి	,, విరాటుడు
పుండ్ర	,, వాసుదేవుడు	త్రిగర్తరాజ్యము	కుశుడు
మద్ర	,, కల్యుడు	హైహయ	,, (హుహీవృతి)
సాత్య	,, సాత్యుడు	పాండ్య	,, మలయధ్వజుడు
మజిపురము	,, చిత్రవాహనుడు	ఉయ్యాల	,, శ్రేణుధుర్తి
దశార్జున	,, కుభ్యుడు	అనంతి	,, విందానువిందులు
పాంచాల	,, ద్రుపదుడు	కోసలలో	,, నగ్నచక్రు
నిమిష	,, శేతుమంతుడు	ఒకభాగం	,, మగధరాజ్యము
కళింగ	,, క్రుతాయువు	మగధరాజ్యము	జరాసంధుడు
ఆంధ్ర	,, ...	విదర్బ	,, దుక్కి
కర్ణా	,, వృకుడు	చేది	,, శిశుపాలుడు
కాశి	,, కుబానుడు	అనురావతి	,, ఇంద్రుడు
కాంభోజ	,, కుదర్మిణుడు	ఒకరాక్షసరాజ్యం	,, అలంబుడు
ప్రాప్తారము	,, సరకుడు	గంధర్వరాజ్యం	,, పేరుతెలియదు
కోణపుర	,, బాణుడు	బాహ్లిక	,, బాహ్లికుడు
మిథిలరాజ్యము	,, బహుశాస్త్రుడు		

మరికొన్ని దక్షిణదేశములుండియుండును గాని వానిని చుహాభారతము పేర్కొనుట లేదు. ఈ భారతము మొదట జనుమను పేరిట వ్యాసమున్న కృతికి 8 సం॥ లకు తయారు చేసెను గాని, దీనిలో ననేక కల్పితములు 4 వ. కథార్థి వరకును జేర్చబడినవి. అసలే కృష్ణ మాహాత్మ్య

మునకు, ధర్మరాజుల ప్రతిష్ఠకొరకును నిర్మింపబడిన యాయాచిహాస గ్రంథములో నింకను హెచ్చు కృత్రిమకథలు జేర్చబడుటచే నిది ప్రమాణ గ్రంథముగా స్వీకరింప వలదుగావున్నది. నానాట స్వాధీనమైన ప్రాచ్యులు లేవ్వరచిన యధర్మము లనేకమిందు జేర్చబడినవి. పరస్పర విరుద్ధ గాధలు గూడ గలవు. ఐనను యీ యుద్ధగ్రంథము లేనిపో మన దేశచరిత్ర మనకు బోత్తుగా తెలియజేయే పోయెడిది. భారత యుద్ధకాలమునకు సంస్కృత భాష మనదేశమున జాల యర్హున్నతస్థాయి నందికొనె ననుట సుష్టము. శ్రీకృష్ణుడప్పటికే యున్న 108 ఆపనివత్తులను జదివి, జ్ఞానియై వానిసారము లను భగవద్గీత యనుపేరు నష్టమకు అక్షరాయుడు మున్నగు వారికి చెల్వెను. దీనినే వ్యాసుడు భారతమందు సంగ్రహముగను, భగవద్గీత యనువానిలో విపులముగను చెల్వెయున్నాడు. దీని ప్రకారము పర్వకార్యములను నిష్కాను బుద్ధితో నీశ్వరాగ్రహముగ జేయుచుండవలె ననియు, జీవులు కాశ్యపు లనియు, వారి నొకరు జంపువారు లేరనియు జెప్పబడెను. ఆత్మయే దైవ మనియు, జీవాత్మ దానిలో నొకభాగమే ననియు నది విశ్వ వ్యాపకత్వ దృష్టిని బొందినపుడు పరమాత్మయగుననియు నందలి భారము. విశ్వరూప దృష్టితో శ్రీకృష్ణుడతత్వ ముపదేశించుటచే నాతని బరమాత్మగనే వ్యాసుడు మొనలైనవారు భావించి యట్లువాసిరి. శ్రీకృష్ణుడు కుయోధనుని సభలో విశ్వరూపము జూపెనని భక్త్యా దేశమున వర్ణింపబడినదేగాని నిజముగా నాతడు మిక్కిలి శోపాద్రిక్తుడై, యుగ్రుడై యానాడు సభనుండి తెడలి పోయిన విషయమునే వ్యాసుడు మనోహరముగ వర్ణించెను. ఇట్లు వర్ణించు టలో శ్రీకృష్ణుని పాండిత్య మంతికి ప్లవ్వికి వచ్చి యుండును.

వ్యాసుడీ గ్రంథమును జాల యతిశయోక్తులతోనే వ్రాసెను. తెలుసటి నుండి వ్యభిచారిగానుండిన కుంతిదేవిని సైతము సమర్థించెను. ఎన్నర దూర్యా నుడో యొకడు మార్కండేయపేరిటి వానితో భోగించి కర్మని విశాసో ధూర్వమే కని యాతడిచ్చిన కర్మకుండలాలు, కవచమును దొడిగి యా విధ్విని భారవేసిన దీమె. సహజమైన గుణముతో, నియోగమును పేరిట ముగ్గురు విధ్విలను యంధ్ర, యచ వాయుదేవులతో విహరించి కన్నది. దూర్వానుడిచ్చిన కవచకుండలాలు కర్మనివద్ద నాకాలపు యంధ్రుడు మోస ముగా పోలిచెను. ఈ కథను మార్చి దూర్వానుడు కుంతిమతదేశము

జేయగా నూత్యదేవచ్చి యామెను భోగించినట్లు చతుర్థాంశముగా వ్యాసుడు వర్ణించినాడు. ఆ కాలములో కుండలాల ధరించెడివారు యజ్ఞములజేయు సోమయాజులేగాని యన్యులు గారవవచ్చును. కన్యకల లభ్యమైన కుండలాలాకని బుట్టించిన సోమయాజి యొసంగినవై యుండునేగాని యన్యులుగాదు. కవచముగా నొక చొక్కాయని భావింపరాదు. మంత్రయుక్తమైన కవచములగా తామెత్తులని యర్థము. వానిలో వీణాక్షరముల చక్రముండును. అట్టిదాని నా నూత్యనాటకుడు కయారుచేసి యాతనికి గట్టియుండును. ఆ కాలమునకుగూడ శివుడను ప్రవక్త యొకడున్నట్లు అష్టమని కథవలన దెలియును. అష్టమడు శివునితో పండికొరకై పోరి తుదకాతనిచే పరమపురుషులమానముగా బడసెను. ఆపట్టి యగ్నిదేవు డాతనికి గాండీవమును ధనుస్సు నిచ్చెను. ఖండవనమును గొట్టిలిచి వహించుటకై సాయపడి పండుల కిది లభించెను.

ఆనాటివరకు దేవతలనబడువారండి వారి చంద్రవంశీకులతో సంబంధములు గల్గియున్నట్లు కుంఠకధనము తెల్పుచున్నది. క్రమముగా వాడను దక్షిణదేశస్థులతో గలిసిపోయిరి. ఈ దేవవంశీకులు పాచ్చుగా బ్రాహ్మణక్షత్రియ వంశములైపోయెను. వేదవ్యాసుడుచేసిన కృత్రిమ కార్యములలో ఘోరమైనదొకటి యాతని భారతమువల్లనే విశదమగుచున్నది. భారత యుద్ధానంతరము చనిపోయిన వీరుల భార్యల కొడవములకును మనోవృద్ధి యిచ్చుటకును ధర్మరాష్ట్ర ధర్మరాజులకు కష్టముగానుండి యాతని కలహానశ్చేదించిరి. అంతట నాబాధ తప్పింతునని చెప్పి మామోపాయమున నీ వ్యాసుడు వికతభర్తృకల నందరి నొకచోజేర్చి వారందరికిని యొకానొక ప్రాసమును మునిగినచో వారి భర్తలను చూపెదనని వచ్చించి దానిలో మునిగి చనిపోవునట్లు జేసెను. పాపము! కొందరుమాత్రము తిరిగి బ్రవేశిరి. ఈతనినే నేడు మనము వేదవ్యాసునిగా బూజించుచు, ఆయన యొసంగిన భారతమునే పరమపవిత్ర గ్రంథముగా బరించుచున్నాము. గాని యట్టివాడెన్ని పుర్యములను దాచెనో మన మెఱుంగజాలము. ఆ కాలములో దుష్టులొడిచి దాటయు, పాడినది పాటయునై ఎంతటి యక్రమమైనను సరియే చెల్లిపోయెను. ఇక భారతమునందలి స్వర్గాలోపాణ పర్యవసందలి విషయమును బరిశీలించినయెడల ధర్మరాజుడు లప్పటి యాచారము ననుసరించి

రాజ్యత్యాగులై వైరాగ్యధర్మ మవలంబించిన పితవ హిమాలయములందలి యనువి కార్యాలయమువద్దకు ప్రయాణించి క్రమముగా శరీరము వదలి నట్లు కవచుడుచున్నది. ఆతడు తనవంట వచ్చు నొక కుక్కతోగూడ వెళ్ళినను, వ్యాసులవారు దానిని కేవలము ధర్మదేవతగనే వర్ణించెను. ఆచట చనిపోయిన అష్టవ, కన్య, దుర్యోధనవాదులు ధర్మరాజునకు గవచధీరను బ్రాతలనుబట్టి వారందఱును విరాగులై యా ప్రాంతమునకు జేరి తమపుల త్కరించుచుండురని సంజీవించవలసి వచ్చుచున్నది. భీమాద్వంద్వ ప్రాపవీ మాద్రేయులందఱును మంచునకు, చరికి, వడకును త్రోవలో బడిపోయి క్రమముగా దేహుని యమాలయమునందలి ఉపచర్యాలయమునకు పోయి రని గూడ తలంపవలెను. లేదా నీ కథాభాగము నాటి విశ్వాసములబట్టి ధర్మరాజు ధర్మమార్తి యని చెప్పుటకై చతుర్థాంశముకొరకై వర్ణించినట్లుయవను భావింపవలెను. అంతేగాని ఆకాశములో వెక్కడనో యను లోక మున్నట్లును, దానికడకు భౌతికశరీరముతోను, కుక్కతోను ధర్మరాజు వెళ్ళినట్లు గల గాధమాత్రము నమ్ముటకు వీలంలేదు.

కల్కి విషయము

కేవలగ్రామమున విష్ణుయశుడను విద్రునికి కల్కి యనువాడు బుట్టి మ్నేచ్చులను జయించి పాలించుననియు, నపుడు కృతయుగము వచ్చుననియు భాగవతాదులలో గలదు. కేతనుని యనువాడగు దేవానియు, విశ్వనాథ వంశములోని ముహుర్తును ఆ కాలమువరకు కలాపగ్రామమున నుండి నూత్య చంద్రరాజుల సుద్ధరింతుడనిగూడ యున్నది. పక్షీక్షు కల్కిని విగ్రహించి పాలించినట్లు గూడ చెప్పబడినది. పక్షీక్షును తక్షకుడను నాగవంశీకుడు బ్రాహ్మణప్రేరితుడై పండ్లమాలమున విషమిచ్చి చచ్చినట్లు చేసినపిచ్చుట వాతని కుమారుడగు జనమేజయుడే నాగవంశీకులందరిని వరుసజైత్రీ చంపుట కుద్ద్యమించెను. ఇదియే గొప్ప యష్టమ (సర్వయాగము) గా భాగవతము నందు వర్ణితమైనది, దుర్మాస్త్యుడైన యా తక్షకుడు మాత్రము చిక్కక తప్పించుకొని యెట్లో బ్రాహ్మణులందఱు నుండగా, నింద్రరాజ్యమున కేగి

ఇంద్రుని కేరణుకొచ్చెను. గాని జనమేజయు ధూరకుండలేను. ఆతనిని, ఆతనికి రక్షణయిచ్చిన యింద్రుని గూడ శక్తింపదలచెను. గాని యిది సహింపజాలని యాతని గురువు (అంగీరస వంశీకుడోడు) వచ్చి యీ నా యువ్యమును మూని వారిని రక్షింపుమని కోరగా, నతడు కొంతవహించి తిరిగి తన సగరమునకు వెడలిపోయెను. ఈ జనమేజయమహారాజు యుధిష్ఠిరశక్తిము 89 సం॥ స్వకంఠనామ సంవత్సరము నిర్మలమంద్రేత్రమున వ్రాయించిన దానకావనమును గురించి లోగడ తెలిపితిమి. తక్షకునిరంటి దుష్టులకును, ఆతనిని ప్రోత్సహించిన వైదియ గుణసంపన్నులగు కొందరు బ్రాహ్మణులకును అప్పటివరకు ఆశ్రయస్థానముగా నున్న యింద్రరాజ్యము నీ జనమేజయరాజు అప్పటినుంచి హరించినట్లుగా గవలడును. ఇంద్ర, తక్షకులను చున్నించి యాతడు తీవ్రములతో వదలివేసినను, ఇంద్రరాజ్యము మాత్రము తనదానిలో గల్గుకొన్నట్లే కనబడును. వీలన, యే గ్రంథములో గాని మన దేశములో నీ యింద్రరాజ్యము తర్వాతనన్నట్లు కనబడుటలేదు. భాగవతమునందు ఇంద్రు డీయన యువర్షిన యాగములో స్థానధ్రంశము నొందినట్లే వ్రాయబడినది. భవిష్యత్పురముగా భాగవతమునందు తెప్పబడి యున్నను, దేవాపి, మరుత్తుల కాలములోను, కలిపురుషుని కాలములోను వచ్చిన కృత యాగము భారతయుద్ధముతర్వాత 87 సం॥లకు వచ్చిన కృతయుగమేగాని యవ్యయుగాదని చెప్పవచ్చును.

శ్రీకృష్ణుడు వైకుంఠాశ్రమమునకు వెడలుచు సక్రూరుని కలియుగాంతమువరకు నచటనుండి తరువార తనవద్దకు రమ్మని యుపదేశించి యున్నాడు. దానినిబట్టి కలియుగాంత మప్పటికి కొలది కాలములో నుండెననియు అది గడచినపిమ్మట కృతయుగము వచ్చుననియు నూచించబడెను. (భాగవతము చూడుడు)

సప్తవర్షి చరిత్ర

ఋగ్వేదము పంచమ మండలమున నీతని చరిత్ర కలదు. ఇతడు అత్రి మహర్షి కుమారుడు. ఈతనిని రాత్రులందు భార్యతో కలియకుండగా నితని సోదరులు నిత్యముకొ య్యువైత్యలో దాచియుంచి పగలు మాత్రమే యాతడు భార్యను చూచునట్లు చేసెదట. ఈ చెర పడలేక యతడు దేవ

వైదులగు య్యినుల సాయము గోరెను. వారు వచ్చి యాతని రక్షించినట్లు. ఈతని సోదరు శే కారణమున నట్లు భార్యను కలియకుండవేసిలో తెలియుట లేదు. బహుశః ఆమె కొంతకాలము యిట్లు చేసెడివారేమో! ఈ కథకుగూడ నూర్వచరముగా కొంద రథములుచెప్పి వేదాధములను తారుమారొనర్చుట చింతింపదు. ఋగ్వేద ప్రథమ మండలమునందు వర్ణించియును నామె వర్ణియును తన భర్తచే సంభావములేక య్యినులములమున హిరణ్యహస్తాడను కుమారుని గాంచెని కలదు. ఈ వర్ణచరిత్ర పుస్తక భార్యయే కారవ్యును. వర్ణి లేక సప్తవర్షి నపుంసకుడై యుండునని సాయనాచార్యులు వ్రాసెను. అందుచే వర్ణిచరిత్ర యా కాలమున ధర్మసంతాపము గనె నవచ్చును.

వైదికమత విజృంభణము

క్రీస్తు పూర్వము 7830 ప్రాంతమునుండి ప్రకృతి దేవతల పూజాదులతో వారంభించబడిన వైదికమతము ఇంద్రాది ప్రత్యక్షనామకుల పూజలతో యజ్ఞయాగములను చేరిట తెలిసి, వారందరికి తమకుగల నానావిధ భక్తు సంబారములను హవిస్సులను చేరిట నర్పించుట మూలముగా జనులలో ముఖ్యముగా ప్రభు, దుష్టి వంశములలో వ్యాపించినట్లు లోగడ కనుగొంటిమి. రానురానీ యాగములలో గోవులు, అశ్వములు, వృషభములు, గొర్రెలు, మేకలు మొదలైనవానిని బలిగా నర్పించు తంత్రము లేర్పడెను. యజ్ఞార్చన మంతయు నిట్టి కార్యకలాప మంత్రములచే నిండియున్నది. చివరికి యాగములలో నరబలులు గూడ దేవతాప్రీతికై చేయబడిరి. భువస్వేత్రుని కథయే దీనికి తార్కాణము. అప్పటినుండి అనగా క్రీస్తుపూర్వము 5000 నుండి భారతయుద్ధకాలమువరకు ననగా క్రీస్తుపూర్వము 1957 వరకు అచ్చటచ్చట నిట్టి వరమేఘములు జరుగుచుండెను. జరాసంధుడేశక రాజకుమార్తెను దెచ్చి దేవీబలి యిచ్చుచున్నట్లు పురాణములందున్నది. పరశురాము డేశకనుండి రాజులను 21 మారు తిరిగి చంపి వారి రక్తముతో పితరులకు తిలొదకాదులనిచ్చెనట. నామవేదములో కొన్ని దుష్టులు రచించిన దుష్టిపేరు వరమేఘ దుష్టి. ఈ వరమేఘమువై నెంతప్రీతి యాతని దలిదండ్రాదులకుండి యాతని కా మేరు నుంచిలో నూహించ కళ్యముగాదు. గోమాత్త, అశ్వనూక్త, పురు మేధ, మేధాధియను పేర్లగుడ కొందరు దుష్టులకున్నది. దుగ్వేదములో

నచ్చటచ్చట నశ్వమాంసము నండి చాచిస్సుగా నర్పించుచున్నట్లు కాన నగును. వేదవ్యాసుని తాత తండ్రుల దుష్కులగునాడ దుష్కాచవేదములలో నుండుటవల్ల నా వేదములలో భారతయుద్ధము వరకుండిన దుష్కుల రచన లన్నియు జేప్పబడి వేదవ్యాసునికే దిచ్చట నాగ్న వేదములుగా విభజించ బడినట్లు స్పష్టమగుచున్నది. ఈతడు తన శిష్యులలో వైకుంఠ దుగ్వేద మును, కైకంపాయననకు యజుర్వేదమును, శైమినికి సామమును, మనుం తునికి ఆధర్వచేదమును, మాతునకు పురాణములను నేర్పి ప్రకాశింపజేసెను. ఇది క్రీస్తుపూర్వము 1854 ప్రాంతము. నానావిధ బలులతో విసుగొత్తిన మనదేశము భారతయుద్ధములో జరిగిన హత్యాకాండతో దుష్కులకు దైత్యము మనస్సు క్రమముగా మారినది. వ్యాసుడే బ్రహ్మసూత్రములు, భగవద్గీత మొదలగువానిని గవించెను. ఈతని శిష్యులరంపర క్రమముగా వేదములను పరిశోధించి దుష్కాచవ్యాసున భాగములకు వివరణములుగా బ్రాహ్మణములను వ్రాయజొచ్చిరి. కొన్ని భాగము లదివరకే వ్రాయబడెను. ఈ బ్రాహ్మణ ముల రచనములేతర్వాత నా శిష్యులరంపరలో నాగణ్యకములు, ఉపనిషత్తులు నను వేదమత సారములు వెలుకడినవి. శైమిని, కాశీరతి లేక కాంభాయన, తైత్తిరీయ, వాజపతేయ, కాణ్వ, మాధ్యందిన, మైత్రాయణాది దుష్కులు బ్రాహ్మణాంజ్ఞకములను రచించిరి. కొన్ని పూర్వదుష్కుల పేరిటగునాడ చెప్పిరి. దుష్కులనేకులీ కాలమున దను యనుభవములను వెలిబుచ్చుచు వైరాగ్యమును బోధించుచు ఆత్మసమీపమున స్థిరీకరించుచు, పునర్జన్మ సిద్ధాంతమును రూఢిపరచుచు, బ్రహ్మవిద్యను సూతనముగా దెలుపుచు వ్రాయబడినవే యుపనిషత్తులు. ఇవి వేదములలో జేరిపోయిన పిచ్చుటనే వైదికమతమునకు మిక్కిలి ప్రాముఖ్యత వచ్చెను. వీనిలో బహిరంగముగ వేదకాలపు కర్మకలా పములు నిరసించకపోయినను పరోక్షముగ వాని ప్రయోజనము స్పష్టముగా రూఢిపరచబడెను. శ్రీకృష్ణుని కాలమునకే యిట్టి కొన్ని పుట్టియుండెను. యజుర్వేద సంబంధియగు బృహదారణ్యకోపనిషత్తులో యాహ్వానక్రి. ఆతని భార్య సైత్రేయి, జనకుడు మొదలగు తొమ్మిదిమంది ప్రవక్తలు సన్నిప వాదములందు పునర్వ్యాదులను గురించి తర్కింపబడి నిశ్చయింపబడెను. ఈ యుపనిషత్తుల సారము క్రమముగా ప్రజలలో వ్యాపించినకొలదిని కొంత వరకు హింసాపర్థతి తగ్గినను గౌతమబుద్ధుడు జన్మించువరకును యజ్ఞయాగము

లందు జరుగుచునే వచ్చెను. ఆతని మతము వ్యాపించని తావులను, అది క్షీణించిన తర్వాతను మరల నశ్వమేధాదులు రాజులచే కానింపబడుచు వచ్చినట్లు మనకు చరిత్రలు ఋజువుపరచుచున్నవి. వాని నన్నిటి విచ్చట నుడువజాలము. ఈ రీతిగా వైదికమతము క్రమముగా కొన్ని మార్పులకు లోనై యుత్తమస్థితికి వచ్చుటకు 8 వేల సం॥లు పట్టెనుగాని యిందెన్నియో క్రిందికాని లనేకమిప్పటికిని నిలిచియున్నది. ఈ కాళుల యుత్పత్తినిగురించి గాని ఆ ప్రవక్తల గురించిగాని చెప్పవలెనన్న నొక ప్రత్యేక గ్రంథమగును.

మరికొన్ని విశేషాలు

యజ్ఞములుచేయు కర్తలకన్న క్రమముగా చేయించు ఋత్విజుల పలుకు బడియు గర్వమును హెచ్చయినట్లు వేదమంత్రములవల్ల దెలియుచున్నది. అనీత, దేవలులను దుష్కులు తమకు దానములియ్యని యాగకర్తలను చంపుమని గూడ దుష్కుల నట్లుచుండినట్లు సామవేదమునందలి ఉత్తరార్చికములోని యొక దుష్కు తెలుపుచున్నది. (9-2) ఈ ఋత్విజులు యాగకర్తలవద్ద వలసి నంత ధనమును, వస్త్రములును కొల్లగా వ్రేలొనుచుండిరి. పునర్జన్మమును రాజు ధనమేగాక 1800 లేక 8 లక్షల వస్త్రములు వ్రేలొనినట్లు సామవేద దుష్కుకటి తెలుపును. (7-2) సోమలత మొదట మంజుశర్వకర్త నన్నిధి నుండి తాన్వ్యశుమన్నగునాచు తెచ్చుచుండిరి. క్రమముగా నది యనేక చోట్ల పెంపబడుచుండెను. దాని రసము మిక్కిలి బల, మదములు గూర్చు వని వేదములలో పెక్కుచోట్ల చెప్పబడినది. దీనిని తప్పద్రావి యింద్రా దులు తమ విరోధులను జయించునారు. కర్మదావతి సరస్సులో నిది పనికి రాదని యొక దుష్కులో నున్నది. (సామ. 8-5) ఇంద్రుని పరివారవర్గము లోని చురుత్తులు దుద్రులు, వాయువులు మున్నగువారికి గూడ నిది యాగము లంకొనగబడుచుండెను. ఈ యింద్రులలో కృంగవ్యమదనువాని కొడుకొక యింద్రుడుగా నుండినట్లు సామవేదము 2-2 లో నున్నది. ఈ వేదమును బట్టి యింద్రుడీ క్రింది రాజులను, రాక్షసులనుగూడ చంపినట్లు తెలియు చున్నది.

యదు, తుర్వసులు, సహస్రబాహువు, నమది అనువు మొదలగువారు. సాధారణముగా నీ యాగములు తమ విరోధులను చంపవలసియున్న కాలము

లోనే నాటిపలు, లేక ప్రభువులు కావించుచు, నిండ్రాదుల సహాయమును గోరుచుండువారు. ఇంద్రుని యంగరక్షకులలో దుదగణమొకటి. వారిలో క్రిందట చెప్పబడినవారు గాక అజమీపాద, అహిర్వర్ష్య, విరూపాక్ష, రైవతి, హాగ బహురూప, త్ర్యంబక, కురేశ్వర, సావిత్రి, జయంత, పినాకి యనువారున్నట్లు లింగపురాణమున గలదు. వాయుగణముగూడ నాటి పురుషులే యనుటకు దృష్టాంతములున్నవి. సత్యశ్రేపుడను దుషి వాయుపుత్రుడని సామవేదమున నైంద్రపర్వము 4-9 లో గలదు. ఇట్లే తృక్షుని పుత్రుడు తాగ్యుడు లేక గరుకుడనియు, నాతని కుమారు డరిష్టనేమియును దుషి యనియు గొన్ని గుర్తులవల దెలియును. గరుడునే సుపర్వదనిగూడ యందురు. తృక్షి పురుకుత్సరాజు కుమారుడగు క్రందస్యుని వంశీకుడని కొన్ని దుగ్గేద గుర్తులు తెలుపును. దుక్నానవేదములలో మరికొందరు రాజులపేర్లు గాన వచ్చుచున్నవి. వీరి చరిత్రలన్నియు భావి పరిశోధకులు పురాణాదులనుబట్టి నిష్ణయింపవలసియున్నది.

“రాజులు - వృషభాస్యుడు — ఈతనికి యింద్రుడు మేన యను కన్యను కుమార్తెగా నిచ్చెను. (రు 1-10) ఆయన, కుత్సుకు, అతిథిస్యుడు వీరిని విశ్రేణ వశ్యునకు యింద్రుడు లోబడజేసెను. యదువు, ఉగ్రాదేవుడు, ననవాప్యుడు, బృహద్రథుడు, కుర్వీతి, కార్యాకుడు, వృషాగిరి పుత్రులగు దుత్రాశ్య, అంబరీష, సహదేవ, భయమాన, సురాధులు, కర్యాతి, దుమ, దశమ, క్యావక, కృప, కురుస్థంజయ రాజులు, కృపదస్యు, మాంధాత మొదలగువారు,” ఇందరి ఆయన పుత్రులని కొడుకనియు, మాంధాత మార్కంశములోనివాడనియు, యదువు యయాతి కొడుకుల లోని వాడనియు, కర్యాతి యయాతికి 8 వ పరములోనివాడనియు, పురాణములందున్నది. వీనినిబట్టిగూడ యింద్రుడానాటి ప్రజలకు రాజైనది తెలియగలదు. ఇక వీరిని యాధిపత్యములో భూలోకమున గాక ఖగోళములో నున్నదని జెప్పబడెడి స్వర్గమును గురించి నుడివెదము. కళోప నిపత్తులో యముడు అగ్నివిద్య పెరుంగువారు స్వర్గాది యంతలోకములను బొందుదురని నచికేతునికి జెప్పెను. ఇచట యంతలోకములు ఖగోళములోని నక్షత్రాదిలోకములను నూచించును. ఇతడు నుడివిన స్వర్గలోకము అతిత్యలోకముగా గన్పడుచున్నది. పుణ్యాత్ములు అర్పిరాది మార్గమున

అదిత్యుని జేరుదురను విషయము లోగడ తెలుసుకొంటిమి. ఇదియే యాతడు పేర్కొనినది. దీనికిని యింద్రరాజధానియను సువర్ణము లేక స్వర్గమునకు సంబంధము లేకున్నను యింద్రునిపేరిట గ్రహ నక్షత్రనామకరణము జేసినట్లే నాతని రాజధాని పేరున యింద్రాధిపత్యముగా నీ అతిత్య స్వర్గమున్నట్లు యనపూర్వరహస్యాలాపించి కల్పించినట్లు చెప్పవచ్చును. (*) తక్కిన లోకము లిట్లే నన్నటి దేశతాదృశ్యల గణములపేరిట నూహించిరి. ఇదియే గంధర్వ, పిశ్య, బ్రహ్మాదిలోకములు. దేశతాదృశ్యల పూర్వము గోవుల నొక ప్రక్రియై చూలించుచునే గో వృషభములను యాగములుండును పితృకార్యములందును వధించుచుండిరి. దేశపితృకార్యములలో జేయవలసిన హింసకాదని చెప్పిరి. పితృకార్యములలో ముఖ్యముగా మాంసము పెట్టకలెనని మను స్మృత్యాడులగుచున్నది. అత్యమును వధించి అత్యయాగమును చేయుటేగాక దాని పితృమును ముందుగా రి దినములు యజ్ఞకర్తభార్యకు యోనిగుండా ప్రవేశింపజేయువారు. అట్టివారి కత్యములవంటి బలసంపన్నులగు పుత్రులు జనింతురని నాటి విశ్వాసము. ఈ యత్యమేధ, గోమేధ, నరమేధములు క్రమముగా నాగరికత వచ్చినకొలదిని కలియుగమునకని పేరుబెట్టి నిషేధించిరి. వాల్మీకిరామాయణమున నత్యమేధమున జరుగు కలాపము వర్ణింపబడినది. శ్రీనాథుడు గూడ దీని నొకచోట వివరించినాడు. అత్యమేధము జరుగుకాలమున పరింపవలసిన మంత్రములు యజుర్వేదమునందున్నవి. ఈ రీతిగనే తక్కినవియు. యజ్ఞములలో దేశతలకు నిచ్చుట కే వస్తువును నిషేధింపనట్లే కనబడుచున్నది. పౌండరీకయాగమున యజ్ఞకర్త, భార్యయు కలసి తమ శుకనోజితములను అగ్నియందు వ్రేల్చి కలాపము గలదు. క్రతుముగా నీ పని యితరులచే చేయించు ఆచారమువచ్చి నేటికిని అటవట జరుగుచున్నది. దేశతలకు ప్రీతియగునస్తువు విచ్చి తృప్తి పొందింపవలెనను మాధవిశ్వాసమే. యిట్టి యజ్ఞయాగాదుల నిర్మాణమునకు కారణము. వీని కన్నిటి కనేకమహత్తులు, స్వర్గభోగాది ఫలములు చెప్పబడవలెనే పల్లవర భ్రమించువారు నిజము చెప్పకలెనన్నచో, నిష్కలంకములన్నియు మనవారి యూహాజనితములే, విషయవాసనాలంపలులే యనవచ్చును.

(*) ఋగ్వేదము 5, 6, 7, 10 మండలములలో కొన్నిచోట్ల కొందరు ఋషులు ఇంద్రుని మార్గపరముగా నులించిరి.

ఉపనిషత్సత్రము

క్రీస్తుపూర్వము 7850 సం॥ల నుండి యున్న ప్రజావర్ణము, విష్ణువులు, శివులు ఇంద్రులు మున్నగువారిని దేవతలుగా వనగా అధికారముగా మన భరతభూమిలో ప్రజలు ప్రాజించుచున్నను, వారు ఆయా కాలములందలి తమ కోరికలను బడయుటకై యట్లు మొట్టమొదట చేయుచుకన్పిరిగాని యీ ప్రకృతికంటెటికిని వారే ఆధారభూతులని మాత్రము నమ్మియుండలేదు. ఈ కారణముననే మన పూర్వులలో ప్రతిభావంతులైన దుష్టులు తరువాత కాలమున ఆపుటివన్న వేదశాస్త్రములు పరిశోధించియు, నశక పెద్దలతో చర్చించియు, తాము తపముచే పరిశోధించియు సత్యచరమును కనిపెట్టుటకై యెంతో ప్రయాసపడిరి. అట్లు కష్టపడి కనిపెట్టినదే వేదాంతము. ఇదియే యుపనిషత్సత్రమున మనకు వేదములలో నిపుడు లభ్యమగు చున్నది. దీనికి పూర్వము సృష్టి యెవ్వడెప్పుడెట్లు చేసెనని విషయ మా సృష్టికర్తవగుడ తెలుసుకో లేకపోని దుశ్చైతన్యము 10 వ మండలము లోని 129 వ సూక్తము వచించెను. సృష్టియైన పితృవే దేవత లేర్పడిరని గూడ యందున్నది, (*) మొట్టమొదట బ్రహ్మలును, మనుషులంతివారందరును ఈ దేశమున వసించుచు, యప్పుటికి మార్వచంద్రాది కొలది ప్రకృతి (Elements) దేశతలను మాత్రము ప్రాజించుచుండిరి. గాని వారికి మాల కారణముగ పరమాత్మ యొక్కటి కలవను భావము చాలకాలమునాటికి గాని తోచలేదు. అందువల్లనే యావిషయమై యశో భేదాభిప్రాయములు, వాదోపవాదములు, పరిశోధనలు అరణ్యకములలోను, శుభవిషయములందు సున్నవి. తీవ్రతెట్లు యితరలోకమునకు బోయి మరల వచ్చి యీ లోకమున పుట్టుదురో మున్నగు విషయములన్నియు నీ కాలమునందే చర్చింపబడి బలీయ

(*) “కో ఆధావేదక ఇహావ్రవోచారీ తత ఆహతా తత ఇయమ్ విసృష్టిః | ఆర్యాగదేవా అస్య విసర్జితేన ఆచాకో వేదయత అబధూతః”

(రుగ్వే. మం. 10-129-6)

“ఇయం విసృష్టిర్జనత అబధూత యదివాదధే యదివాదయో అస్యాద్యత్ | పరమేవ్యో మనసో అంబుజేన యదివాదేదః” (రుగ్వే. మం. 10-129-9)

మైన కర్మసిద్ధాంతమునగూడ తెలుసుకొనిరి. పరమాత్మ కీరధారియై తీవ్ర నామరూపములు ధరించి కర్మల నొనరించుననిగూడ గ్రహించిరి. జనకమహారాజు కాలమునాటికి (రామాపు క్రీ. పూ. 3150) మన చరిత్రమందలి చర్మ చాలవరకు ముగిసి యద్వైత వేదాంతము సిద్ధాంతపరచబడినట్లు కనబడును. అయినను అదివరకు వ్యాప్తియైన బహువేదా ప్రార్థనాదిమతమును ఖండింపకుండ యాత్మ జగద్వ్యాప్తికమైన వస్తువుగ గుర్తెరింగి జగత్తులో చేసి నేరూపముగ బ్రాహ్మించినను పరమాత్మకే చెందునను సిద్ధాంతముతో భక్తి మార్గముగూడ హస్తంపబడెను. ఈ రెండునుగాక కేవలము విజ్ఞానదృష్టితో జూచువారికి “సర్వం ఖర్విదం బ్రహ్మ” మనునట్లు అంతయు బ్రహ్మ స్వరూపముగా భావించుచు నందులో తానుగూడ లీనమై బ్రహ్మభావన చేయు జ్ఞానమార్గముగూడ ప్రకటితమయ్యెను. ఈ మార్కు మార్గములు కలుగు తిరిగిమట తత్తమమార్గములే యని రుద్రాదులు కలించిరి. క్రీస్తుపూర్వము 1900 ప్రాంతముననుండి దీనినే యన్యునకు బోధించుచు, అస్త్రీకలుగ్ధితే సర్వ ప్రపంచమును పరమాత్మయందున్నట్లు భావించి, తీవులు తమతమ కర్మలందు కర్మకర్తావహంకారముల నుంచుకొనక, నిష్కామకర్మముల నొనర్చుకలెనని సత్యపనిషత్తుల సారముగా జెప్పియున్నాడు. దీనినే ఈ శావాస్యాపనిషత్తుగూడ నీ క్రింది శ్లోకముచే జెప్పియున్నది.

“ఈ శావాస్యామిషత్ సర్వమ్ యత్కించత్ జగతామ్ జగత్

తేనర్హ్యేన భుంజీధా మాగ్నహః కస్యన్వితో ధవమ్”

ఈ విధముగా భక్తి జ్ఞాన కర్మ వైరాగ్యములు మన హిందూమతమున క్రమముగా వృద్ధిజెందెను. మొదటిదను భక్తి శాఖావృద్ధికై క్రమముగా రెండవయుగమునం దశకప్రతిమలు, దేవతములు, వానిలో పూజాపువస్కారాదులు వైచేద్యగుల సమర్పణములు, మేళతాళాలు, చివరగా ప్రతిమలకే వివాహములు, పట్టాభిషేకాదులు చేయు తంత్రములన్నియు జేర్పబడెను. వీనిని కట్టుబాటొనర్చుటకై శైవాగమములు, వైష్ణవాగమములు రచింపబడెను. శ్రీశోకయోగముగొరకై యేర్పడిన చరిత్రకర్తల శేక యధికారులనే రామనాను ప్రధాన దేవతలుగా భావించి, వారికి వైశ నుడివిష్ణోయు

నింకను మోహోపచారాది విఘటనే వారి విగ్రహములకు బూజులను గావించు నాచారము కృత్తిశెంధి, మతకర్తల యొక్కయు మతాభిమానులగు పూర్వ రాజవ్యులయొక్కయు సహాయ ప్రోత్సాహములచే నభివృద్ధికి వచ్చెను. అయినను విజ్ఞానశీలురగు కొందరు మఘలబోధచే వేదాంతజ్ఞానముగూడ నభివృద్ధిశెందెను. సామాన్యజనులు భక్తి, కర్మసిద్ధాంతముల ననుసరించుచు వచ్చిరి. ఈ మూడు సిద్ధాంతములపైన నింక ననేక యుపకాళులు బయలు వెడలి యనేకపేర్ల నింటింటికొక్కచేత నిర్మింపబడి మన దేశములో వ్యాపక ముగనన్నను, సర్వేశ్వరుడొక్కడే యను భావముచాత్రము సర్వత్రాను గ్రహింపబడుచున్నది. ఏ మతగ్రంథమైనను మన హిందూదేశమున నీ భావ మునే బలుకుచున్నది. ఈ నిర్వచనము చేయబడుటకు యెన్నియో పరిశోధ నలు చేసిగాని దుమలీ నిర్ణయమునకు రాలేదు. ఏ మతమువారి మతకర్త యైనను ఆతడే సర్వలోకాధిపతియని లేక యారని యంశముని యా మతస్థులు నమ్మి మొదలిడిరి. కొందఱుచేసిగాని ఆ సర్వకర్తకు మహారాజుని పలుకు చుండుదు. రామకృష్ణులు పరమేశ్వరుని విశ్వరూపమున వెంట్రొకినానీ వారని భాగవతమున నున్నది. ఈ విధముగా జూచినచో ప్రపంచమునందలి ఆస్థికమతములన్నియు నొక్క ప్రధానవిషయమునే బలుకుచున్నవనకలెను. అది యేమన—సర్వేశ్వరుడొక్కడే, వాని నాచుములు దేశ, కాలభేదము లచే వివిధములు. అరిది యంశయే ప్రవక్తలలో ప్రస్తుతమగుచుండును. వేదపురాణాదులు నింతవరకు చారిత్రకద్వైత్యోగాదింపిన చర్చల సారాంశ ముగా మన దేశపు వాస్తవికచరిత్ర యాదిగన క్లుప్తముగ నిర్మింపబడు చున్నది. పురాణాదులలో గన్నదు యితరకర్తలను సంగతిని వదిలి ముఖ్య ముగా భారతవర్షపు చరిత్రయే యిందు పేర్కొనబడుచున్నది.

సప్త మప్ర క రణ ము

నిజమైనచరిత్రము - మనువుల పాలనము

క్రీస్తుపూర్వము 7800 సం॥ల నుండి చాదాపు క్రీ. పూ. 6850 వరకు మన దేశమున కొందరు మనువులు పాలించుచుండిరి. వారిక్రింద ఇంద్రులు, రాజులు అను రెండురెగల పాలకులుండిరి. ప్రతి మనువుక్రిందను సప్తదు లను పలహోసంఘ ముండెను. మతరాజ్యముల రక్షణకొరకై విష్ణువాక్ దుండెను. ప్రజల సాంఘిక వ్యవహారోద్ధరణకును బ్రహ్మవ్యభివృద్ధి నొనర్చుటకును, దక్కార్యసిద్ధికై కలయు ప్రాగ్భావకార్యములు సల్పుటకును ప్రజాపకులుండిరి. ఈ ప్రజాపకు లందరిపైన నొక బ్రహ్మ యుండెడివాడు.

స్వామిభంధువు— మొట్టమొదట కొందరు బ్రహ్మలు మనదేశమునకు క్రీ. పూ. 7800 ప్రాంతమున వచ్చిరి. వీరందరిపై పాలనసల్పిన మొదటి మనువు స్వామిభంధువు. ఈయన చక్రవర్తిహోదాలో నుండెను. ఈయన చేతిక్రింద ప్రముఖత, ఉత్తమపాదులూ, రాజులు 10 మంది వివిధ ప్రదేశములందు ఉత్తరహిందూస్తానమున పాలించుచుండిరి. ఆప్రదేశములు విడిగా గుర్తింపజాలము. సుయజ్ఞాడను యింద్రుడు కొంతదేశము ఆ కాలమున పాలించెను. ఇతడు కొంతకాలము విష్ణువుగానూడ వ్యవహరించెను. ఈయన గాక కర్తవ్యప్రజాపతికి దేవహూతికి జనించిన కపిలుడే ఆ కాలమున విష్ణు వయ్యెను. ఈతడే వైష్ణవమతమును (సాంఖ్య) ఆరంభించినవాడు. ఈ మొదటిమనువు కాలములోనే చాలమంది ప్రజాపకు లుండెడివారు. దక్షుడు, దువీ, కర్షుడు, అధర్వ, ఆత్రి, ధర్మకు, మరీచి, కశ్యప, కళిన్ద్ర, వారద, పులహ, పులస్త్య, భృగు, క్రతువు, అంగీరసాదులు. ఇందరి పులస్త్యుని మహుడు దగన్యుడు. అంగీరసుని పుత్రుడు బృహస్పతి. వీరందరను బ్రహ్మలనినూడ యనబడు చుండిరి. ఈ మనుకాలములో జలప్రళయము

వచ్చెను. ఇల యనుచోట నీరని నాన యప్పుడుండెను. (*) ఈ మనువు పాలించుచుండగా, సోమకామరుడు వేదములను దొంగరినముగా నేర్చి విష్ణువగు సుయజ్ఞానిచే సంహరింపబడెను. ఈ రక్కసుడే కావలెను మనువు మీదట వచ్చి యాతనిని దినుటకు ప్రయత్నింపగా నీ విష్ణువే కాపాడెను. మనువు కుమారులలో ప్రియవ్రతుడు తర్వాత పాలించెను. ఇది దాదాపు క్రీస్తు పూర్వము 7700 సం॥ల ప్రాంతము.

ప్రియవ్రతుని వంశపాలనము — ప్రియవ్రతుడు సప్తద్వీపముల నేల నట్లు భాగవతమున నున్నది. ఇతడు తనరాజ్యము నేడు ద్వీపములుగా భాగించి తన కుమార్తెను పాలించ నియమించెనట. అన్నీద్ర, ఇన్ద్రకన్యా, యజ్ఞబాహు, హిరణ్యరథ, పుకపృష్ఠ, మేధాధి, వీరిహాక్రతులను కుమారు లేకువలెను జూచి, ప్లక్ష, కుశ, క్రాంచ, కాక, కాల్యుల పుత్రుల ద్వీపములు బాలించిరని చెప్పబడినది. ఇది యంకను గుర్తింపబడలేదు. ఇది హిమాలయము చుట్టును గల ప్రదేశము లగునేమో! అన్నీద్రుడు జంబూద్వీపము నేలను దానిని లొమ్మిది వర్షములుగా విభజించి, తన కుమార్తెలలో నాల్గి కింపురమ, హరి, ఇలుడు, రమ్యక, హిరణ్యయ, కుసు, భద్రాశ్వ, కేకుమాలనువారల బాలింపనిచ్చెనట. ఈయన్నీద్రుడు తన సోదరుడగు ఉత్తమునివలె మనువుకాలేదు. ఇందలి హరివర్షమునందే వృణింశూదైన విష్ణువు నివసించెను. నాల్గిపాలనతర్వాత నాతని కుమారుడు ఋషభుడు నాల్గిభాగమును బాలించి చేరించెను. అది అజనాథ మన బడెను. ఈతనికి చాల విద్యలందు ప్రవేశముండెను. ఈతనికి యింద్ర కుమార్తెయైన జయంతిసఖ భరతుడాది 100మంది కుమార్తెగల్గిరి. వారిలో భరతుడు రాజయ్యెను. ఆపేరిటనే యా రాజ్యము తర్వాత భారతవర్ష మనియు, భరతఖండమనియు పేరించెను. అతని తర్వాత 18 మంది, తర్వాత గయుడు, తర్వాత 11 లేక 12 మంది పాలించిరి. ఇందలి (*) ఇది కాశ్యపలో నున్నది. ఈ జలచక్రయము క్రీ. పూ. 7500 సం॥ ప్రాంతమున వచ్చియుండునని డా॥ ఎ. సి. దాను మొదలగు పండితులు గూడ నభిప్రాయపడిరి. అందుచే మనుకాలము మనము నిర్ణయించిన దానికిది సరిపోవుచున్నది.

గయుడు మోడతమహారాజులలో నొకడుగా చేరించెను. భరతవర్షము ఋషభుని కాలములో కుశావర్త, ఇలావర్త, బ్రహ్మవర్త, అర్వావర్త, చులయకేతు, భద్రసేన, విద్రష్టుమృగ, విదగ్ధ, కీకట దేశములుగా విభజింపబడి యా పేరిట కుమార్తెగల్గింది పాలనలో యుండెను.

ఉత్తానపాదుని వంశము — మనువు కుమారుడగు ఉత్తానపాదుడు కొంత భూమి చేరెను. అతని తర్వాత నెట్లినో అనాటి విష్ణువుసాయముతో ధృవుడు రాజయ్యెను. ఈ ధృవుడు 75 సం॥లు పాలించినట్లు కన్పడుచున్నది. అతని వంశమున వర్మరుడు, తృప్తరుడు, సర్వలేఖుడు, చక్షుస్సంజ్ఞాదను వారలు వరుసగా పాలించిరి. ఈ చాక్షుషుడే ఆరవ మనువయ్యెను.

స్వారోచిషుడు — స్వారోచిషుడు మహర్షి పాలనము ముగిసిన పిమ్మట దాదాపు క్రీ. పూ. 7600 ప్రాంతమున స్వారోచిషుడవలెనాడు రెండవ మనువయ్యెను. ఈతడు వశిష్ఠుని కూర్చయను సతియందు జన్మించెను. ఈతని కాలములో ద్యుమత్యుషేణ, రోచిమృతాదులు 12 మంది రాజులుగా నుండిరి. రోచనుడనువా డింద్రగాజ్యమేరెను. రాజ్యరక్షణకై విభుడను నతడు విష్ణువుగా నుండెను. ఈతడు మొదటి యింద్రవిష్ణువులుగా నుండిన సుయజ్ఞానికి దక్షిణయను భార్యగనుండు జనించినవాడు. ఈ స్వారోచిష మనుకాలమున ఉత్తప్రభాది యువులు సప్తద్వీపముగా నుండిరి. విష్ణువీకాల ములో కేవల రక్షణకార్యము లొనర్చుటయే గాక కామారి, బ్రహ్మచారియై యుండిరి కేవలమంది ముసులకు నాయకుడై మహిళ వ్రతగూడ యయ్యెను.

ఉత్తముడు — స్వారోచిషునితర్వాత ప్రియవ్రతుని కుమారుడును, మొదటి మనువునకు మనుమడు నగు ఉత్తముడనువాడు మనువయ్యెను. ఇది దాదాపు క్రీ. పూ. 7400 సం॥ లగును. ఈయన కాలములో పవన, సృంజయ, యజ్ఞ హోత్రాదులు రాజులుగా వ్యవహరించిరి. సత్యజిత్తను నతడు (సుకాంతుడని కొన్నింట గలదు) యింద్రవదనలో నుండెను. సత్యసేనుడు విష్ణువుగా నుండెను. ఈతడు ధన్యుడగువానికి నూనృతమును భార్యయందు జనించిన వాడు. ఈ కాలమున వశిష్ఠకుతులు సప్తద్వీపముగా నుండిరి. ఈ మనుకాల మందు యక్ష, రాక్షసులు దుష్టశిలురుగా నుండగా నట్టివారిని విష్ణువు సంధించెనట.

తానునుడు—శ్రీ. పూ. 7250 ప్రాంతములో తానునునువు పాలన వచ్చెను. ఈయన యుక్తముని భారత. ఈతనికింద కేతు, వృష నరబృహస్పది రాజులు వివిధప్రదేశముల బాలించుచుండిరి. దేవరాజ్యము త్రిశిఖిరదను యింద్రుడు పాలించెను. హరిమేధుని కొడుకగు హరి విష్ణువుగా నుండెను. ఇతడే గజేంద్రుని చుకరిబాసించి రక్షించెను. గజేంద్రుడన యేమగమాత్రముగా భావింపరాదు. ఇతడు ద్రావిడదేశము నేలుచుండిన ఇంద్రద్యుమ్ను మహారాజు. ఈతనిని చుకరివలె బట్టినది గంధర్వలలోని హూహూ నాముడు. ఈతడగస్త్యమాని ప్రేతుడై యారాజును లోబరచుటకు బాధించు చుండగా నాతడు విష్ణువును ప్రార్థించి, యాతని బావద్రోలిన కథయే చమత్కారముగా కరిమకరి యుద్ధముగా వర్ణింపబడినది. అగస్త్యుడు వింధ్య దాటి ద్రావిడరాజ్యములను లోబరచుకొనుటకు వచ్చినకాలములో చుర్యాన సరిగా జేసులేదని పగబట్టి గంధర్వని పంపించి యింద్రద్యుమ్నుని హింసించెను. ఈ మనుకాలములో జ్యోతిర్జ్యోత్యమాదులు రుషులుగానుండిరి.

రైవతుడు—తానుసవంశపాలన పియ్యట రైవత మనువంశపాలన వచ్చెను. ఇది దాదాపు శ్రీ. పూ. 7100 సం॥ ప్రాంతము. ఇతడు తానునుని తమ్ముడు. ఈతనికింద ప్రతివింధ్య, అష్టపాది సురులు రాజులుగా పాలించిరి. ఇంద్ర రాజ్యమునకు శుభ్రుడు రాజుగా నుండెను. వసుదని కొన్నింట గలదు. ఈ కాలములో వికుంభదను విష్ణువు దేశరక్షణకార్యము లొనర్చెను. ఈతడే వైకుంఠము గట్టించినది.

చాక్షుషుడు—రైవతవంశపాలన తర్వాత శ్రీ. క. 6950 ప్రాంతమున నీ వంశపాలన వచ్చెను. ఈతని పాలన పియ్యట నితని సురులగు పురు, పురుష, సుద్యుమ్నుని రాజులు వివిధ స్థలములందు బాలించిరి. దేవరాజ్యమున చంద్రేంద్రుమ్ముడు లేక మనోభవుడను యింద్రుడుండెను. ఆ హరి వృద్ధిరకాదులు సప్తర్షులుగా నుండిరి. అజితుడను విష్ణువు ఆ కాలమున రాజ్యరక్షణాధిపతి. ఈతడే కూర్మమువలె వ్యవహరించి మందరగిరి చుదన కార్యమును సాధించెను. ఈ మనువు తర్వాత నాతని పన్నిద్దరు కుమార్తెలూ ఉల్బుకుడు రాజయ్యెను. క్రైమముగా నీ వంశములో అంగుడు, వేసుడు, పృథువు, విజితాశ్వదు మున్నగువారు పాలించిరి. ఇందలి వేసుడు బ్రాహ్మణ మతమును ధిక్కరించి బ్రహ్మ విష్ణు శివులకుబడలు రాజగు కననీ యెల్లరును

నేవింపువని కాసింతుటచే బ్రాహ్మణులారనిని కహస్యవిధమున బరిహర్చిరి. తర్వాత బ్రాహ్మణులచే దేవదేవ పృథుచక్రవర్తి బ్రాహ్మణానుకూలముగా బాలించెను. ఈతని భార్యయగు అత్తి, యితడు చనిపోయినపుడు సహగమన మొనరించెను. ఆ కాలమునకది గొప్పగా నుండెను. పృథువునకు ఆ కాలము యింద్రునకు సరిపడక, పృథువొనర్చిన యజ్ఞాశ్వముల నింద్రుడు పలుమాట్లు పట్టుకొనిపోయి హింసించెను. పృథుకుమారుడగు విజితాశ్వ దిండ్రుని జయించి వానిని గొనితెచ్చి యింద్రుని బట్టగా, తుదకొకబ్రహ్మ రాక్షసునిచ్చి పోరుమాన్చెను. ఇది దాదాపు శ్రీ. పూ. 6800 సం॥ నాటి దినము.

వైవస్వతవంశ పాలనము—చాక్షుషమున వంశపాలక కాలము జరిగిన పియ్యట యితని పాలన వచ్చెను. ఈతడు నూర్యకుమారుడని చెప్పబడినది. ఈ పాలన ఆరంభం శ్రీ. పూ. 6750 సం॥ ప్రాంతము కాలము కావచ్చును. ఈతని కుమార్లు ఇక్ష్వాకు, నభిగుడు, దృష్టుడు, కర్కాతి, అరిష్టంకుడు, నాభానుడు, దిష్టుడు, గరూక్షకుడు, బృహస్పతుడు, కసుమంతుడనువారు వివిధ ప్రదేశముల బాలింప మొనరిడిరి. ఆ యా స్థలములనుపుడు గుర్తింపజాలము. ఈ కాలములో దేవరాజ్యము పురందరుడనువాడు పాలించెను. కశ్యపతి భగద్రాజు గౌతమ విశ్వమిత్ర వశిష్ట జమదగ్నులు సప్తర్షులుగా నున్నట్లు భాగవతమున నున్నది. కాని యిప్పుడు నక్షత్రములందలి సప్తర్షులకీ పేర్లుగాక పులహ, క్రైతు, వశిష్ట, కశ్యప, అత్రి, గౌతమ, జమదగ్నుల పేర్లు వాడబడు చున్నవి. ఈ చువ్వంతరముననే వాసునుడు విష్ణువుగా వ్యవహరించెను. దేవరాజ్యమును మాయోపాయమున బలిరెడ్డ దానముగా బలిగ్రహించి మరల యింద్రునికిచ్చెను. ఈతడు నుడివిన మూడు పాదములు భూమ్యాకాశ వాయుప్రదేశము లను మూడేగాని యన్యముగాదు. వైవస్వతుడు మొదట ద్రావిడదేశమున సత్యక్రతుడను రాజుగానుండి, దేవతలకు సాయపడుచు వచ్చినందున నాగినిని మనువుగా జేసినట్లు కనబడుచున్నది. ప్రాయశః నిగిడు బలి మున్నగువారిని లోబరచుకొనుటలో సాయపడి యుండును. ఇక భూని మనువులనుపేట నున్నవారి పాలనా వివరములు తెలుసు కొందము.

నూర్యసావర్ణి—ఇతడు వసువులలో చివరివాడు. ఈయన కాలమున నిగ్గంగా విరజిష్టాదులు రాజులుగను, బలి యింద్రుడుగను, పరశురామ,

అశ్వశాసన, కృప, బాదరాణ, ఋష్యశృంగాదులు దుష్టులగును, వామను డీకాలమున విష్ణువుగను, ఉండి పాలించిరని భాగవతమున గలదు.

దక్షపావర్తి — ఇతడు వరుణుని కొడుకు. క్రతుముగా ప్రసిద్ధికి వచ్చి మనునై యుండును. ఈతని పాలనలో ధృవకేతు, దీప్తకేతు మున్నగు రాజులును, అశ్వత్థాక్షుడను యింద్రుడును, ద్యుతితుండు మున్నగు దక్షిణమును అద్యుతుడే విష్ణువుగను వ్యవహరించిరి.

బ్రహ్మపావర్తి — ఈయన ఉపశోకుని కుమారుడు. ఈతని కాలములో భూరిషిణాదులు రాజులుగను, శంభుడను యింద్రుడును, విభుడను విష్ణువును వావివ్యతాదులు సప్తరుషులుగను ఉండి పాలనజరిగెను.

ధర్మపావర్తి — ఈతని కాలమున సత్యధర్మాదులు రాజులుగను, వైధృతుడను నాతడు దేవరాజుగను, ధర్మపేతుడను నాయన విష్ణువుగను, అరుణాదులు దుష్టులుగను ఉండిరి. ఈ 11 వ మనుకాలములో తృణించుదున్నట్లు పురాణములందున్నది.

ధృతపావర్తి — ఈయన కాలమున దేవతలుపదేన దేవ శ్రేష్ఠులు రాజులైరి. ఋతుధామడించుడయ్యెను. స్యధామడు విష్ణువయ్యెను. తపోమూర్తి, తపస్విద్రుగాదులు దుష్టులైరి. ఇందరి రాజులు భారతకాలపు శ్రీకృష్ణుని తండ్రియగు వసుదేవుని బావలు, మరుదులుగా నున్నారు.

దేవపావర్తి — ఈయన కాలమున చిత్రసేన విచిత్రాదులు రాజులుగా నుండి దివస్సులి దేవరాజై, యోగభిరుదు విష్ణువునై యుండిరి. నిర్వృహతర్వనిర్వి మున్నగువారు సప్తర్షులై.

ఇంద్రపావర్తి — ఈయన కాలమున గంధీరవస్వాదులు రాజులుగాను, కుచి దేవేంద్రుడుగాను, బృహద్యానుడు విష్ణువుగాను, అగ్ని బాహు, కుచి, కుక్ర మాగధాదులు దుష్టులుగాను వుండిరి.

వీరిలో కొందరు ఆయోధ్యగా యిశ్వాకు మున్నగువారు 7 వ మనువు కాలములో నుండగానే వివిధ ప్రదేశముల నున్నారేమోనని లోచయన్వయి. ఈ రాజులపేళ్లు కొన్ని కొన్ని వంశాశులందు గలవు. గాని సంప్రదాయముగా లేవు. ఈ కాలమంతయు దాదాపు 1200 సం॥ల యొక యుగమని చెప్పవచ్చును. అనగా కృతయుగమున క్రీ. పూ. 6500—5300 మధ్యవారన వచ్చునుగాని దేవరాజ్యము శ్రీకృష్ణ కాలమువరకు నున్నట్లు లోగడ తెలిసి

లిమి. అందుచే నది క్రీస్తుపూర్వము 1900 సం॥ల వరకు నున్నట్లు భావించవచ్చునుగాని యా గాజ్యములోని యింద్రులు మొదలైనవారి చరిత్రము మనకు దొరకుటలేదు. భావించువులుగా చెప్పబడిన మనువులు ఒక కాలము నాటివారుగా, భారతయుద్ధకాలమువరకు పేరొందినవారైనను గావచ్చును.

సూర్యవంశ పాలనము

ఇశ్వాకుపాలనము — చైతన్యతమను కాలములోనే యాతని కుమారుడగు యిశ్వాకుగూడ పాలించెను. ఈతని కుమారులు 100 గురిలో విశ్వక్సి, నిమి, దండకుడను మువ్వరును కొంతభూమి నేరిరి. 25 గురు తూర్పుభూమిని, 25 గురు పడమరదేశమును, 47 గురు ఉత్తరదక్షిణముల భూములను పాలించి నట్లు చెప్పబడినదిగాని యివియన్నియు గుర్తింపజాలము నిమిమిథిలప్రాంతమును, విశ్వక్సి యయోధ్యను పాలించిన దృష్టాంతములున్నవి.

కర్మాతివంశ పాలనము — మనువు కుమార్తెలో నొకడగు కర్మాతి కొంత భూమి నేరినను. ఈతని కుమార్తె ముకశ్యనే చక్రవర్తిని పెద్దాడెను. ఈతనికి నాల్గవ తరములో రైవకుడనువాడు పాలకుడవచ్చి సముద్రమున మత్సరీనిగరమును గట్టించి పేరొందెను ఆకాలములో సప్తసింధుప్రాంతము నుట్టును సముద్రముండెను. ఈ రైవకుడను రాజు దాదాపు క్రీస్తుపూర్వము 6400 ప్రాంతీయుడనవచ్చును.

స్వరవంశ పాలనము — స్వరుడు కొంతభూమిని పాలించెను. ఆతనికి గుండవవాడగు నుదర్మనుడు అతిధి పూజాపరత్వవై తన భార్యను వైతచారిధి కల్పించెను. ఈ యాచారమప్పటికి శిష్టాలోనున్న జీతర దృష్టాంతములు గలవు. ఈ నుదర్మనుడు క్రీ. పూ. 6250 ప్రాంతీయుడు. శ్వేరికేతు కాలమున నీ యాచారము లొలగింపబడెను.

అరిష్టసింధుని వంశము — ఈ వంశమువారు అగ్నిదేశాగ్ర బ్రాహ్మణ కులముగా యురిపోయిరి. వీరు రాజ్యాధిపతులు కాలేదు.

ద్రిప్తిని వంశము — ద్రిప్తుడు మనువుతర్వాత కొంతభూమి నేరినను. ఈతనికి 14 వ తరములో మరుత్తనువాడు చక్రవర్తి యయ్యెను. ఈతడు క్రీ. పూ. 5950 ప్రాంతీయుడు. ఈతనివద్ద సంగమనది యావరకుండి

యితనిచే యజ్ఞములు చేయించెను. ఈతనితర్వాత సీవంశమున ఆరవవాడుగా బిందుచుండు వచ్చెను. తర్వాత సీ వంశమునందు శకలిండు, కృణాబిందు మున్నగువారు పాలించిరి. కృణాబిందుని కుమారుడగు విశాలకు తనపేరిట వైశాలి నగరమును నిర్మించెను. ఇతడు క్రీ. పూ. 5800 వాడన వచ్చును. ఈ వైశాలిని తర్వాత 7 గురు పాలించిరి. చివరివాడు సుమతి కొడుకగు జనమేజయుడు; వీరందఱును వైశాలి రాజులుగా పేరొందిరి.

సభగుని వంశము— సభగుడు కొంత భూభాగమును మనువు తర్వాత పాలించెను. ఆతని తర్వాత నాభాగుడు, తర్వాత సీతని కొడుకగు అంబ రీషుడును పాలించిరి. అంబరీషుడు విష్ణువునందు భక్తిగల్గియుండి, దూర్వాస మహర్షిని వైతము పాదాగ్రాంతుని చేయగల్గెను. ఈతని పేరిట నిప్పటికిని నాగపూరు ప్రాంతమున నొకరిద్దమున్నది. కరుణకుని కుమారులు కారుకు లనబడి యుల్లిరావధమున కొంతభూమి పాలించిరటగాని యీ ప్రదేశము విదేశింప బడలేదు.

ఇక్ష్వాకువంశ పాలనము— ఇక్ష్వాకు కుమారుడగు విటక్తి పాలన హయ్యుగా లేకుండనే యాతని పుత్రుడగు పురంజయు డయోధ్యుని పాలించెను. విటక్తి యాగమునకు దెచ్చునైన మాంసమును ఎంగిలి చేసెనను నేరమునకు ఇక్ష్వాకు వసిష్ఠుని యానతిప్రకార మాతనికి రాజ్యపాలనలేకుండ శిక్షించెట. పురంజయుని కాలమున నిండునకు రాక్షసులతోడి క్రిగిన కయ్యమున పురంజయుడు ఇంద్రునెక్కి రాక్షసులను సంహరించెను, ఆపట్టి నుండి కుటుంబుడనబడెను. ఇది క్రీ. పూ. 6550 ప్రాంతమగును. ఇక్ష్వాకు విటక్తికి సుభ్య కుక్తియనవా డున్నట్లు రామాయణమున గలదు. వాని విశే సములు తెలియవు. ఇక్ష్వాకు మిక్కిలి ధనవంతుడనియు, పరాక్రమవంతు డనియు దుస్సేదమున గలదు.

ఈతని తర్వాత కృణాబిందు గడచుచుండి క్రావస్తీయను రాజొకడు పాలనకు వచ్చి క్రావస్తీనగరమును నిర్మించెను. ఇది చాచాపు క్రీస్తుపూర్వం 6200 లో జరిగెను. ఈ క్రావస్తీ మనుషుడగు కువలయాశువుడు దుంధుడను రాక్షసుని సంహరించి దుంధుమారుడను బిరుదు వహించెను. ఇది క్రీ. పూ. 6100 ప్రాంతము. పిమ్మట 6, 7 తరములకు యవనాశువుడు వచ్చెను. తర్వాత మాంధార పాలించెను. ఈయన పేరిట నొక పట్టణము నేటికి నున్నది.

ఇతని కొడుకు పురుకుత్సుడు. చాలప్రసిద్ధి గలవాడు. ఈతనికి యింద్రుడు పాముపడినట్లు దుస్సేదమున నున్నది. ఈతని కొడుకు త్రసదమ్య కూరాగో సరుడని దుస్సేదమున గలదు. ఈతని తర్వాత 5 తరములకు వచ్చిన త్రిశంకు కాలములో నాతనిని బ్రాహ్మణధిక్కార మొనరించెను వంశతో యింద్రు రాజ్యమున. 1 దుగిడకుండను, ఆతనితో సహా సంపదకుండను జేసిరి. ఇది చాచాపు క్రీ. పూ. 5200 ల వాడు. వీనిని విక్వామితుడు ప్రతిఘటించి తప్పించి, ప్రత్యేక త్రిశంకుస్వర్ణమును గావించి, యాతనితో కగాచామాన్వి రాజ్యపు సరిహద్దు నేర్పరచెను. పిమ్మట హరిశ్చంద్రుడు పాలకుడయ్యెను. ఈతనికాలములో మహుడను యంద్రరాజ్య సరిహద్దు నగరపాలకు డాతని కుమారుని తనకు బలిగా (బోబడ) నిచ్చుని బలవంధిపెట్టగా చివరకు విశ్వ ప్రయత్నముచే నాతని నివరవిధముల మెప్పించి దానిని మాన్పించెను. ఆ కాలమునందే శువన్నేత్రుడు బలికై గొనిరాబడగా విక్వామితుని దళముచిచ్చి యాతనిని యాగపశువుగాకుండ యాతనిచే బ్రహ్మలను ప్రార్థింపజేసి యాతనిని దప్పించెను. ఈ విషయముననే విక్వామితుని కుమార్తృకు నాతనికి విశోధముగూడ వచ్చెను. వారు తండ్రి యాజ్ఞను ధిక్కరించి యాగపశువుగా నెవ్వరు బోలెరి. ఇది క్రీ. పూ. 5150 సంల క్రిందట జరిగియుండును. మహు డీతని తన యాగముల మిషతో వరబలిని సరిహద్దు రాజులనుండి కోరుచుండెను. ఈ వరబలి యాచారము దేవతలపేరిట భారతయుద్ధకాలము వరకే కాక, చాటుమాటుగా నిప్పుటికిని నున దేశమందుండుట విచిత్రము. చంపన పాలించు కాలమునందేతనిచే చంపానగరము నిర్మాణమయ్యెను. ఈతడు హరిశ్చంద్రుని తర్వాత 3 వ తరమువాడు. ఈతనికాలము క్రీ. పూ. 5000 సంల క్రిందటిదైయుండెను. క్రీ. పూ. 4500 ప్రాంతమున పాలించినది నగగుడు చంపన కిది 7 వ తరమువాడు. ఈతడయోధ్యా రాజ్యములోని సరయు, గంగానదుల కావశ్యకములగు జాన్లు, కాల్యలు, కొన్ని నూతన ముగా ద్రవిడంప నారంభించెను. వీనినే సముద్రముని పురాణములందు జగ్గించిరి ఇవి యాతని కాలమునందు హ్యూక్తారీడు. దిలీపుడాపనినే కొంత చేయించెను. తుదకది భగీరథుని కాలములో హిమాలయములలోనున్న శివా క్రీడము మొదలు విస్తారక్రిమి పాఠములమీదుగా చివరకు నెరవేర్చబడెను. ఇది క్రీ. పూ. 4250 ప్రాంతమనవచ్చును. నగరమహా కాలము ద్రవిడం

నపుడు కపిలుడు విష్ణువుగానుండి యాతని యాశ్రయము సరిహద్దులగుండా త్రవ్వించినందులకై కోపించి, యాతడు వారిని సంహరించినట్లు కవచము చున్నది. కపిలుని కోపాన్ని కి వాడు వీరైరవి వ్రాసిన పురాణభాగలలోని యదాభిమతియే. సగటుని తర్వాత నాతని మరుచుడగు నంతుమంతుడును, తర్వాత జిలీపుడును, తర్వాత నాతని కొడుకగు భగీరథుడును, ఆతనికి 5 వ తరములో ఋతుపల్లడును అయోధ్యలో ప్రసిద్ధిగా పాలించిరి.

ఋతుపల్లడు చంద్ర వంశములో నల మ వో రాజు శుభకారికుడై యుండెను : ఈతనికి అశ్వత్థామయనను విద్య వచ్చును. ఇతడు క్రీ. పూ. 4000 ప్రాంతియును. ఈతనిమనుడు కువాసుడు. కువాసుని మనుమడు కల్యాణపాదుడు. ఈతనికి నాల్గవతరమున ఖట్వాంగుడను రాజు క్రీ. పూ. 3800 ప్రాంతిమున నుండి అవసానకాల మెరింగి విష్ణుభక్తుడయ్యెను. ఈ కాలమునందు భూవిద్యసంగు విద్య యుండెను. ఈతని మనుమడగు రఘువు క్రీస్తు పూర్వము 3850 ప్రాంతియుండె యుండి, యనేక దానధర్మములను యజ్ఞయాగాదుల నొనరించెను. ఇతనికడనే యితని తర్వాత వచ్చినవారిలో యజ్ఞమును ప్రసిద్ధియెందెను. పిమ్మట వచ్చిన దశరథుడు రాక్షసులతోడి యుద్ధమున దేశతలకు సాయపడెను. వారి శేష్ లోగడ తెలిపితిమి. ఇది దాదాపు క్రీస్తు పూర్వము 3150 పాగింత వనవచ్చును. ఈతని తర్వాత శ్రీరాముడు వచ్చి రావణ, కుంభకర్ణ, ఖర, విదూమణ, మారిచి, కబంధాది పెక్కు రాక్షసులను, వారి మున్నగువారిని సంహరించెను ఈ కాలమునకు పుష్కలవిమానమువంటి విమానములు మన దేశమున సుఖముగా నుండెను. ఈ శ్రీరాముని చారిత్రకములుబట్టి యితడు క్రీ. పూ. 3122 లో జన్మించినట్లు కొందరు జ్యోతిషశాస్త్రజ్ఞులు అనుచున్నారు. ఈయన వైవంశాశ్రమాధిపత్యము కొంతకాలము వహించినట్లు గన్పడును. ఈయన వంశములో దర్వాకి కుసుడు, అతిథి, నిమగ్నుడు, నభయ, పుండరీకాక్షుడు, క్షేమధన్యుడు, దేవానకుడు, అహీయకు, పారియాకుగ్నికు, బలుడు, చలుడు, కలహాభుడు, కంభలుడు, దిగ్భరి, హిరణ్యసాధుడు, పుష్కలుడు, ద్వారసంధి, సుదర్శనుడు, అగ్నికర్ణుడు, శిష్రుడు, మరువు, పృథ్వీకుడు, సంధి, అమర్షభుడు, మహావ్యంతుడు, విశ్వసాహ్యుడు, బృహద్రుద్రుడను 27 మంది పాలించిరి. ఈ చివరివాడు భారతయుద్ధమున క్రీ. పూ. 1957 లో జనిపో

యెను. ఈతని తర్వాత సుమిత్రునివరకు 30 మంది పాలించిరి. సుమిత్రుడు క్రీ. పూ. 700 వాడు కావచ్చును.

చంద్రవంశ పాలనము

చంద్రవంశము— ఈ రాజులకు ప్రతిష్ఠాన పురమెంటి రాజధాని. క్రీస్తుపూర్వము దాదాపు 6650 సంవత్సరముండి యీ వంశముగా పాలించిన వారిలో యీక్రిందివారు ప్రసిద్ధరాజులుగా పురాణములందు చెప్పబడినారు. పుష్యరవుడు, నమోషుడు, యమాతి, పూరుడు, సుమతి, దుష్కంతుడు, భరతుడు, నలుడు, రంధిదేవుడు, హస్తీ, కంఠముడు, చిత్రాంగద, విచిత్ర వీర్యులు, భీష్ముడు, ధృతరాష్ట్రుడు, పాండురాజు, మయోధనుడు, ధర్మరాజు మున్నగువారు. ఊర్వశీ పురురవుల కథ దుగ్వేదమున గలదు. (యం. 10) ఇందలి నమోషుడనే యగమ లొనర్చి దేవరాజ్యము వారిని సంతోషింపజేసి నొనర్చి చివరకు ఇంద్రరాజ్యమును గూడ పాలించెను గాని తుదకు ఆయనకును, దుష్కంతుడు వచ్చిన విరోధమున దానిని కోరిపోయెను. ఈతని రాజ్యము సరస్వతీ తీరమున నున్నట్లు దుగ్వేద నిదర్శనము గలదు. (దుగ్వే. 8—9) ఈ కాలమునకే పాడిపంటలు సమృద్ధిగా నుండెను. ఈతని తర్వాత కుమారుడగు యయాతి రాజై క్రీస్తుపూర్వము 6250 ప్రాంతమున పాలించుచు వచ్చెను. ఇతని కుమార్తె పూరువు, అమవు, యదు, ద్రుహ్యువులు, మున్నగువారు వివిధ ప్రదేశములందు పాలింపజొచ్చిరి. వీరు పంచాయతనబడుచున్నట్లు వేదవృత్తాంతములన్నివి. భారతయుద్ధమునకు నీ వంశములో 581 నుండి శేష్మరాజు భాగవతాదులలో గన్పడుచున్నవి. దుగ్వేదమునుబట్టి పంచాయతన పింధ్య పిన్నీ నలులమధ్య హస్తీశాత్రుర సన్నిధి నివసించుచున్నట్లు ముగ్ధశాబ్దముపండితుడు వ్రాయుచున్నాడు. వీరి రాజధాని కంపిలచునియు, మనవంశీకులకు అసందివంధియు గలదు. అనువులు పరుష్వతీరమునను, తృక్తువులు పరుష్వతీ వారిమూలములోను, పూరువులు సరస్వతీ తీరమునను నివసించుచుండినట్లు దుగ్వేదద్రుహ్యులు తెలుపుచున్నవి. వీరిలో పూరువులందు పుష్యతర్క, క్రపదన్య, తృప్తియనువారు మిక్కిలి కూరారోగ్యవలది యందు గలదు. ఇందలి క్రపదన్య పురుషుని రాజు కుమారుడనియు, మిక్కిలి దానధర్మ పరాయణుడనియు గూడ

మన్నది. తృత్యపులు బలవంతులుగా నుండిరి. వారికి తుర్యసులు, స్వంజ యాజును విరోధులుగా నుండిరి. పరస్పరీరమున జరిగిన యొక యుద్ధముగా నాగ్వర్ణములకు చెందిన 10 రాజులు తృత్యపుల కధిపతియగు సుదాసునితో బోరి యోడిపోయినట్లు దుగ్వేదమునందుగలదు. ఈ తృత్యపులకు యమనా తీరమున వసించుచుండిన మర్త్యులగుడ క్రతువులైరి. ఇట్లే భరతులును విరోధముతోనే యుండిరి. సుదాసునికి యిచ్చుడు సాయపడినట్లును, కంబరని జయించి. యాతనికొక 99 నగరములను వశపరచుకొన్నట్లును కొన్ని దుక్కులలో గలదు. (బుగ్వే. మం. 4) ఈసుదాసునకు భరతులగుడ విరోధులైరి. తృత్యపులకు, సుదనకు కన్యకుడు పురోహితుడుగా నుండగా, యదువులకు కిణ్వగోత్రములను, అనువులకు భృగు గోత్రములును, పురోహితులైరి. (బుగ్వే. 8, 10 మండలములు) ఉత్తర భారత మధ్య దేశమునందును, చేదులు మగధలోను, గంధర్వులు పశ్చిమోత్తర ప్రాంతమునను, మూలవర్షులను వీరిసన్నిహితులు మూలవర్షుల పర్వత ప్రాంతమునను నివసించుచున్నట్లు మృగవాణి పండితుడు నుడివెను. గంధర్వులు మేనపాలనము ముఖ్యముగా గావించుచుండిరి. ఈ విషయములు గూడ దుగ్వేదమున గలవు.

భరతునికి 5 క తరమునందు కంఠిదేవుడు పాలించెను. ఈతడు తనకద్ద మన్న సర్వస్వమును తన ప్రాణము బోవుచున్నపుడు దొరకిన ఆహారజలములను గూడ కలిపులికిచ్చి పరమపదించినట్లు పురాణములందు చెప్పబడినది. ఈతనికాలములో నిత్యము 2 కేల పశువులజంపి బ్రాహ్మణులకు భోజనములో మాంసము కడ్డింపబడుచుండెను. (భావతము) యదు దుగ్వేసుల కింద్రుడు సాయపడి క్రతుకోటలు 7 వాళ్ల మొనర్చెను. (దుగ్వే. మండ. 10-49) చేపివంకితులు గూడ దుగ్వేదమున జెప్పబడిరి. (దుగ్వే. మం. 8) సనకసంకితులను యింద్రుడు సంహరించియుండెను. వీరు సనకసనందనాదులలోని వారు కావచ్చును. (దుగ్వే. 1-33-4) క్రమముగా యదువులును, క్రేసదమ్యును, దమ్యులకు ప్రభువులైరి. (దుగ్వే. మం. 8, 10) మర్త్యునికాలములో ఫణులతోడి యుద్ధము జరిగెను. అందు ఫణు లోడిపోయిరి. ఈ ఫణులు తోడేళ్ళ కంటివారనియు, స్వాభవనియు, అక్రితులనియు, దుష్టులనియు దుగ్వేదమున చెప్పబడినది. (దుగ్వే. మం. 6) వీ రాహులనుండి విడిపోయినవారు. 1

కోశవ్యాపారము లానర్పి ధనము సంపాదించి దుణుములిచ్చి క్రమముగా దేశమున విరోధులై యింద్రునిచే వెదలగొట్టబడిరి. వీరు పిమ్మ, ఛాన్దాయ, మేనపాటోమియా, యాజీపు, నార్వే. ఉత్తర అమెరికా మున్నగువోట్లకు వాక్రందికన్య హితులతో కలిసి వెదలిపోయి యాచూవోట్ల స్థావరము లేర్పించుకొన్నట్లు పరిశోధకు లభిప్రాయపడిరి. (Rigvedic India P. 587) వీరికి నాయకుడు భృగు అనువాడు. ఈతనిని త్వష్ట్రయనిగూడ యనుచుండిరి. ఈ భృగు ఒకసారి భరద్వాజుని కక్షించుటయేగాక వెయ్యి గోవులను ఋషులకిచ్చెను. ఈతని గానమును దుగ్వేదము మం. 8 లో గలవు. ఈ ఫణులు భరద్వాజునికి తోడ్పడినవారగుటవల్లను పురుషత్వముని సమకాలికులగుటవల్లను క్రి. పూ. 5600-5200 సం.ల మధ్య ప్రాంతీయులని చునము నిర్ణయించవచ్చును.

దువ్యంతున కాలములో విశ్వామిత్రునికి మేనకయందు జనించిన శకుంభి లను వనములో ప్రేమించి దువ్యంతుడు తర్వాత నామెను, ఆమెకు బుట్టిన కుమారుని దిగ్గంధింపజూచినను, బ్రాహ్మణులు పట్టుబట్టి యా రాజ్యమును ఆమెకు జనించిన భరతునికి వచ్చునట్లు చేసిరి. అతడు వెళ్లి పెద్దవాడగు చుకు ఊరకుండి చివరకాతనిని తల్లిసహితముగా గొనివచ్చి బలాత్కారముగా దువ్యంతుని కంటగట్టిరి. వనములో తాత్కాలిక వ్యాపారమునకు పుట్టు శకుంభిలను వలచి నలపించి తర్వాత మరచిపోయిన దువ్యంతుని కావిధముగా బ్రాహ్మణులు శిక్షించిరి. ఇంత కాలిని కుమారుడే రాజయ్యెను. ఈతడే రెండవభరతుడు. ధృతరాష్ట్ర, పాండురాజు లెల్లు ధర్మ సంహారముగా జనించినో. అట్లే ధర్మ రేకారణముననైన పనికిరావపు డాకాలపు స్త్రీలు ధర్మసంహార మితరులవల్ల బొందుచుండిరి. ధర్మజ, భీమాద్వజ, నమల సహదేవులు వరుసగా యదు, వాయు, యింద్ర, అగ్నియలు వారికి పుట్టినవారై యుండిరి. వీరాకాలపు యింద్రరాజ్యములోని పాలకులేగాని యామ్యులుగాదు. వీరిని కోరి కుంతిదేవియు, మాద్రియు ధర్మసంహారము గల్గించుకొనిరి. ధర్మసంహారముకొరకు తాత్కాలికధర్మ నెట్లు వైకారిలో, యట్లే కొందరాకాలమున బహుధర్మములుగానూడ నుండినటుటకు బ్రౌపదియే నిదర్శనము బ్రౌపదిగాక పంచపాండవుల కితర భార్యలన్నను ఆమె ముఖ్యపత్నిగా నుండెను. ఆకాలమునకు గొందరా యాచారమును శీలిచేయు

వాదస్వము, అది యప్పుటికి సహారవాచారముగనే భావింపబడెను. శ్వేతశేతు కాలములో నుండియే మనదేశమున వివాహబంధ మేర్పడెననియు తత్సార్వమ ప్రజలు విచ్చలవిడిగా స్త్రీ పురుష సంగమము లొనర్చుచున్నట్లును పూర్వగ్రంథములు తెలుపుచున్నవి. ఆరిష్టలకు వివాహమైన పదువులను గూడ మొట్టమొదట సమర్పించు వాచారముండగా, దానిని శ్వేతశేతు కాలము నుండియు గర్హింపబడినట్లు కనబడుచున్నది. ఈ విధముగా మన పూర్వులు కట్టుకట్టుములు క్రమముగా నొనరించిరి. ఈ చంద్రవంశేపు పూర్తి వంశావళి పురాణములందు గానరానందున నందరి కాలనిర్ణయము గానింప లేకున్నను కొందరి కాలములనుమాత్రము మార్కవంశావళి కాలములవల్ల యీ క్రింది విధమున నిర్ణయించుచున్నాను.

పురూరపుడు—ఈయన క్రీ. పూ. 6500 సం॥ ప్రాంతీయుడు. ఈయన పేరు మగ్వనమున నున్నదని లోగడ నుడివెలిసి.

నహుషుడు—ఈయనను మార్కవంశములో దశరథునికి గొన్ని తరములు ముందుకేర్చి వాల్మీకిరామాయణములో వ్రాయబడినదిగాని యిది దాదాపు అన్ని పురాణములకు వివిధముగా నున్నది. దానిని వదలి యితర పురాణముల ప్రకారము ఇతడు చంద్రవంశీకుడుగను పురూరపుని మనుచుడుగను భావించినచో నీతడు క్రీ. పూ. 6400 వాడగును. ఈతడు పెక్కు యాగము లొనర్చి యంద్రరాజ్యమునగూడ కొంతకాలము యింద్రుడయ్యెను. ఇతనిని చిరతకు బ్రాహ్మణులు ఇంద్రరాజ్య రథమువైసెండి కులద్రోసిరి.

యయాతి—ఈతడు నహుషుని కుమారు డగుటవల్ల క్రీ. పూ. 6350 ప్రాంతీయుడనవచ్చును. ఈతనినుండి భారతయుద్ధము వరకు 581 మంది రాజులపేర్లు మాత్రము గానవచ్చుచున్నవి.

పూరుడు—ఇతడు యయాతికుమారుడు. అందుచే క్రీ. పూ. 6300 ప్రాంతీయుడు.

నలుడు—ఈయన ఆరుగురు చక్రవర్తులలోనివాడు. ఋతుపర్ణుడను మార్కవంశీకుని సమకాలికు డగుటవల్ల యిర్వయను క్రీ. పూ. 4000 సం॥ల ప్రాంతీయు లనవచ్చును.

దువ్యంతుడు—ఈయన కాలము సరిగా నిర్ణయము చేయుటకు వంశావళి పూర్తిగాలేదు. ఇతడు క్రీ. పూ. 5250 ప్రాంతీయుడగు విశ్వామిత్రుని

కుమార్తె శకుంతలను చేపట్టెను. అందుచే యీత డాకాలము వాడగునని మాత్రము చెప్పవచ్చును.

భరతుడు—ఈతడు క్రీ. పూ. 5200 ప్రాంతీయుడు.

రంధిదేవుడు—ఈతడు క్రీ. పూ. 4800 వాడగును. ఈతని కాలములో నిత్యము 2 వేల పశువులను జంపి బ్రాహ్మణులకు భోజనము పెట్టెటకు నుండెను.

శివి—ఈతని కాలనిర్ణయము చేయుటకు వంశావళి యసంపూర్ణముగ నున్నది. ఇతడు సుశీలరుని పుత్రుడుగ గన్పడును. యయాతియించి చూచి నచో 12 తరముల కిరుడు వచ్చెను. కాని భారత యుద్ధకాలమున కిరునికి మధ్య 16 తరములే చెప్పబడినవి. చాల తరములు లోపించినట్లు కనబడు చున్నది. అయిన నితడు క్రీ. పూ. 5700—4000 మధ్యవాడనవచ్చును. ఈతడు వేటి బెలూచిస్తానులో పాలించుచున్నట్లు కనబడును. అచట నిప్పటికి నీగిని పేటకు నెలకొల్పబడిన శివినగరము కలను. పురాణములలోని ప్రముఖులందరను చారిత్రిక పురుషులేననుటకు గల యాధారములలో నిది యొకటి.

హస్తి—ఈతడు దాదాపు క్రీ. పూ. 4000 సం॥వాడు. ఈయన పేరిటనే హస్తివాపు నిర్మింపబడినది.

శతపథుడు—ఈయన క్రీ. పూ. 2000 సం॥ ప్రాంతీయుడు.

ధృతరాష్ట్రుడు—ఇతడు క్రీ. పూ. 1950 ప్రాంతీయుడు. ఈయన సోదరుడగు పాండురాజుతో కలిసి ఢిల్లీ రాజధానిగా నేలెను. ఈయన కుమారుడే శుర్యోధనుడు. ఇతనివల్లనే భారతయుద్ధము వచ్చెను.

ధర్మరాజు—భారతయుద్ధము క్రీ. పూ. 1956 సం॥లో పూర్తియయ్యెను. అప్పటి కలియుగం క్రీ. పూ. 1920 సం॥తో సరిపోయెను. తర్వాత 25 సం॥ల కీయన చనిపోయెను. ఇతడు 62 సం॥లు పాలించెను. ఈయన పేరి టనే యప్పుడొక కళమేర్పడెను. ఇదియే సప్తమి కళమనియు, యాధిష్ఠిక కళ మనియు చేరందెను.

పరీక్షిత్తు—ఈయన అర్జునుని కుమారుడగు నభిమన్యుని కుర్రతయందు జనించెను. ధర్మరాజు గాఢభారము విడచినప్పటినుంచి రాజ్యమేలెను.

ఈతడొక బ్రాహ్మణునివై, తపసు చేసుకొనుకాలమున సర్వశ్రమము చేసి యవమానించెనను క్రోధమున నా తపసివహుడు కుట్రచేసి నాగవంశీ కుడగు గడ్డకుని మూలమున విషఫలములను ఈ రాజానకు బంపి యితనిని చంపెను. ఈ పక్షిత్తు జన్మము మొదలు వండులవరకు 1500 సం॥లు జరిగెనని కొన్ని పురాణములందు గలదు. ఈ లెక్క సరిపోవుచున్నది. ఈయన తర్వాత నితని కుమారుడు జనమేజయుడు రాజయ్యెను.

జనమేజయుడు— తక్షకుని వ్యాజముని నీతడు నాగవంశీకులందరిని దాదాపు చంపించెను. ఇదియే సర్వయాగ మనబడెను. ఈదశా తక్షకుని కాశ్రయమిచ్చిన యింద్రుడుగూడ దండంపబడి, యాతని రాజ్యము వారింప బడెను. అందువల్లనే నేడు యింద్రరాజ్యము లేకుండబోయినది. దీనితో పాటు యను వరుణాది పురాణానూడ నశించినవి. ఈతడు క్రీ. పూ. 1818 (యధిష్ఠిరశకము 89 సం॥) వేయించిన కాననముసంగతి లోగడ వ్రాసితిమి.

ఈ జనమేజయుని తర్వాత కలి, మరుత్తు, దేవాది మున్నగువారివల్ల సైన్య మూర్ఖులు జరిగినో తెలియదుగాని జనమేజయుని తర్వాత కళానీకుడు, సహస్రానీకుడు, అశ్వమేధజుడు, అపీయ్యుడు, విచకుడు మొదలగువారు 28 మంది పాలకులపేర్లు భాగవతమున గానవచ్చుచున్నవి. భారతయుద్ధము 1957 సం॥లోని దగుటను, 28 మంది పాలకుల చివరికాలము దాదాపు క్రీ. పూ. 700 ప్రాంతము కావచ్చును. ఇందలి చివరివాడు బ్రహ్మక్షత్రుడు నిర్వంతుడయ్యెనని చెప్పబడినది.

భారతయుద్ధకాలము నుండి మగధరాజ్యము క్రమముగా ప్రసిద్ధిచెచ్చెను. అతడు బృహద్రథుని మనుచుడును, జరాసంధ పుత్రుడు వగు సహదేవుని వంశమువారు 22 మంది పాలించినయు, చివరివాడు పురంజయుడనయ్యెన గలడు. వీరలు జయ్యి సంతర్పరములు పాలించినని చెప్పబడినది. పురంజ యుడు పద్మాతీనగరము రాజధానిగా గంగాప్రయాగలవరకు పాలించెను. బృహద్రథవంశీకుల తర్వాత ప్రద్యోతవంశీకులును, తర్వాత కికువాగవంశీ కులును, తర్వాత వనవండులును, తర్వాత చంద్రగుప్తాదులును క్రిష్ణకళారం భమువరకు పాలించియుండిరి వారి సంగతి లోగడ నుడివితిమి.

చంద్రవంశ శాఖలు

చంద్రవంశమునుండి యనేక శాఖలు పెడలి వివిధవృత్తి రాజ్యములు స్థాపించిరి. వారిలో మాహిష్మతిపునమున బాలించినది హైహయవంశము వారు. వీరు యయాతి పెద్దకొడుకు యదువు వంశీకులు. యదువు తర్వాత సహద్రజితు, శతజిత్తు, ఆదిని తర్వాత హైహయాలనువారును పాలించినట్లు భాగవతమున గలదు. ఈతని తర్వాత 8 మంది పాలించినపిమ్మట కాన్త వీర్యాక్షుడు వచ్చెను. ఇతడు రాజబువకుడు, పరశురామునకును సమకాలి కుడు. అందుచే క్రీ. పూ. 3150 ప్రాంతియువగును. ఇతని తర్వాత నాల్గవ వాడు దుష్టయుడు. ఈతని కంశము 12,18 శతాబ్దాలవరకు నున్నట్లు కానన ములు వచించుచున్నవి. (S. I. I. Vols. చూడుడు) గాని యీ కంశాలి యంతయు గనుపడుటలేదు. భారతయుద్ధకాలమున నీలుడనువాడు యీ దేశ మేలుచుండెను.

మిథిల రాజ్యము

ఇక్ష్వాకు కుమారుడగు నిమిరంశమువారు మిథిలనుండి పాలించినట్లు పురాణములందు గలదు. ఈ రాజులను వైదేహులనియు, జనకులనియు గూడ విలుచుచుండిరి. నిమి కుమారుడు విదేహుడు. నిమి ఇంద్రుని ధిక్కరించి యాతని దేవునిగా భావించవలసివచ్చిన దుష్టవమున గలడు. (*) (రు 8) విదేహునితర్వాత వరుసగా ఉదాకసుడు, నందికర్షకుడు, కుశేరుడు, దేవగాతుడు, బృహద్రథుడు, సహదీయ్యుడు, కుశ్యుతి, పృష్ఠకేతు తర్వాత 11 మంది పాలించినట్లు పురాణములందున్నది. పిమ్మట శ్రీగాముని కాలమున కీదేశము సీతస్వజుడను పేరుగల జనకమహారాజు పాలించెను. ఈయన కాలములోనే బృహదారణ్యాకా ద్యుపనిషత్తులు రచింపబడినవి. ఈయన గొప్ప జ్ఞానయోగిగను, రాచ తపసిగను చేరించెను. ఈయన

(*) నిమి యింద్రునితో యట్లు విరోధము వహించి ముసపాటోమియాక్షో యచట రాజ్యము స్థాపించినట్లు ఆధారములున్నవి. ఆతని కొడుకెచట నుండియుండును. (కుమేరు రాజవంశావళి, భాగలి, ప్రమాది సం॥ర అశ్వజ సంచికలు చూడుడు) నిమిపేరిట యచట నగరములున్నవి.

తర్వాత నీ వంశీకులందఱును జనకునియే గొన్ని వోట్లు చెప్పబడినారు. ఈయన పెంచిన కుమార్తె నీతాదేవిని శ్రీరామునకు విలువిద్యా పరీక్షలో పెట్టినందులకిచ్చి పరిణయమొనర్చెను. ఈ పరీక్షలో నిలుపబడినది శివధనమ్ము. ఇది యా రాజాస్థానములో తత్సర్వమునుంచి నిల్వయుండెను. శివుడు మానవులలోనివాడనుట కిదియొక గుర్తుగానున్నది. ఈయన తర్వాత రేచియందు రాజుల పేర్లు భాగవతాది పురాణములందు గానవచ్చుచున్నవి. చివరివాడు మహావళియనువాడు. తర్వాత నీ రాజ్యవివరములు దెలియబడులేదు. శతపథ బ్రాహ్మణకాలమునకు గాంధార, సాశ్వత, కేకయ, పౌరస్త్య, కురు, పాంచాల కోసల, వికేన, స్వంజయాది దేశములుండెను. ఈ బ్రాహ్మణమున జనమే జయ, జనకమహారాజుల ప్రశంసయున్నందున నిందలి కొన్ని భాగములు భారతముద్ధకాలము తర్వాత రచింపబడినవిగా గనబడుచున్నవి. కొన్ని శ్రీ. పూ. 8100 ప్రాంతమున వ్రాయబడియుండును.

ఇతర రాజ్యములు

భారతముద్ధకాలములోని రాజ్యములను లోగడ నుదాహరించితమి గాని వాని చరిత్రలన్నియు పురాణములందు గనపడవు. తర్వాత శ్రీ. పూ. 600 ప్రాంతమునకే యేరాజ్యము లున్నవో నశించినవో తెలియకున్నను, బౌద్ధ గ్రంథములనుబట్టి యీశ్వరిరాజ్యము లుత్తరహిందూస్థానమున వాకాలమున, నుష్కట్టు కనబడును. మగధ, కోసల, వత్స, అవంతి, గాంధార, అంగ, కాశి, చోళములదేశము, లిచ్చవీరి, మిథిల, మల్లదేశము, చేనీ, కురుదేశము, పాంచాలము, మోయలదేశము, కూరసేన, అప్పక, కాంభోజరాజ్యములు. మన దేశములో పూర్వహిందీగా 58 ముఖ్యదేశములుండెను. ఇవిగాక 100 వైగా గణరాజ్యములుండెను. ఇందు కొన్ని నగరరాజ్యములు.

ఆర్యుల వలసలు

దాదాపు భారతముద్ధమైన పిమ్మటనో దానికి పూర్వమే మన హిందూ దేశపు ఆర్యులు ఇంద్ర, వరుణ, మిత్ర, అశ్వినులను పూజించువారిలో కొందరు వీషియావైవరలో పడమటి వీషియాలో యితర దేశములకు వంసవెడలి యడట మిలొనియను, కొసానులు లేక ఖాండులు, ఖేటులు

లేక హిట్టిటులు, ఫ్రీజియనులు, లీడియనులు 'షేర్లతో' ఆ యా ప్రదేశములను బట్టి పిలువబడి యాయావోట్ల క్రమముగా నచట పూర్వమునుండిన రాజులను జయించి రాజ్యములనుగూడ స్వాపించిట్లు కనబడుచున్నది. మిలొనియను ది. సి. 1470—1400 మధ్య రాజ్యమునీసరి. వీరిలో అర్తరస్, అర్తసుకు, సుతర్న, దశరట్(దశరథ?) నామములు మనదేశపు 'షేర్లతో' లెలుగలవి కానరచ్చుచున్నవి. ఖాండులు దేలిలోనియాలో ది. సి. 1800 ప్రాంతమున పాలించిరి. ఖేటులు దేలిలోనియాలో ది. సి. 1750—1100 మధ్య పాలించిరి. వీరు ది. సి. 1750 లో సంకుచితమ నొడిచి రాజ్యము నైగొనిరి. వీరిజిప్సతోగూడ పోరాడుచుండిరి. ఫ్రీజియనులు భృగు లేక భృగవంశీకులని యభిప్రాయము గలదు. ఇట్లే లీడియాకు బోయినవారు లీడియను లనబడిరి. మిటొనియనులు ఈజిప్టురాజులతో సంబంధము లొనర్చుచుండిరి. ఈరీతిగా నార్యులు మధ్యయేషియానుండి క్రమముగా పశ్చిమదేశముల కన్నిటికి ప్రాకి పోయింట్లు కనబడుచున్నది. ఈ వివరములకు డా॥ ఏ. సి. దాసుగారి Rigvedic India చూడవలెను. లీడియా ముఖ్యపట్టణము సర్దిస్. ఇది కరక్ అను పేరునుబట్టి యాద్యులే పెట్టెనని పండితు లనుచున్నారు. లీడియనులు లింగారాధకులు. శిశ్న దేవు నారాధించిన యాద్యులలోనివారు.

ద్రావిడుల పూర్వ రాజ్యములు

ఉత్తర హిందూస్థానమున శ్రీ. పూ. 3150 లకు పూర్వమే యచట దక్షులు లేక రాక్షసులనబడువారిలో పెక్కుంద్రు శంబర, కృష్ణ, సుంభులు, రంగ్యుడు మున్నగువారు ఆచట స్వర్ణరాజ్యమును బాలించు యింద్రునితో నోడి తమ ప్రదేశములను, నగరములను ఆతనికి నశపరచిట్లు లోగడ చదివి యుంటిమి. దక్షిణదేశమునందు యింద్రుడున్నాడు, సత్యవ్రతుడనువారలు తక్కువగ్రామ పాలించుచున్నట్లు గ్రహించితిమి. శ్రీరాముని కాలముగాను భారతయుద్ధకాలమునందును ద్రావిడదేశమును పాలించుచు వచ్చిన కొందరి విషయములను లోగడ చదివితిమి. ఈ రీతిగానుండిన ద్రావిడరాజ్యములను క్రమముగా నోడించి పాలించియు, కొందరిని సామంతులుగా నుండదీచియు వార్యగ్రామాలు తమ పాలనమును విస్తరించినట్లు చెప్పరచ్చును. శ్రీ. పూ. 3100 సం॥ల ప్రాంతమునకు యిది అసేగు హిమాచల పర్వతంబును బడిగెనని

యొక్కచూటలో చెప్పటం బాగుగనుండును. ఈ బ్రాహ్మణులకు క్రమముగా వార్య వాగ్దేవతయు మతమును నేర్పి, తమలో జేర్చుకొని వారికి కొలది చాట్కలు ముక్తమే తమ రాజ్యమునను, మతమునను యిచ్చినను క్రమముగా వారిని తమలో లీనముచేసుకొనుట తప్పలేదు. ఆర్యబ్రాహ్మణులు, రాజులు తిర్యగ బ్రాహ్మణరాజులతోటి సంబంధము లనేకమైనవి బ్రాహ్మణ జాతి వంశజుల ఆర్యులుగా మార్చివేసిరి. చోళ, చాళుక్యదిరాజు లిట్లేర్పడిన వారే యనవచ్చును. బ్రాహ్మణబ్రాహ్మణు లుగేత లిప్పుడున్నారు.

పూర్వుల పరిశోధనలు

ఇంతవరకు మనదేశపు యదార్థ చారిత్రిక స్థితిగతులు చెలుసుకొనుటలో పూర్వుల మంచిచెడ్డలుగూడ కొన్ని తెలిసికొంటిమి. వారి శ్రీ. పూ. చాచాపు 7800 సం.ల నుండి శ్రీ. పూ. 1900 వరకును తిర్యగ్రమ మన పూర్వులు సాధించి తెలుసుకొన్న మహత్తర విషయములు చెలుపటండనే యీ గ్రంథము ముగింపజాలను. అందనేకము లున్నను దిక్పాత్రముగ నుదాహరింతును.

1. ఆదికాలపు మానవులకు మొదట వైశదంతన గల్గించి కృత్జకకౌరక సూర్య, చంద్ర, పంచధూతాది ప్రార్థనల నేర్పాటుగావించి, క్రమముగా వితరదేవతల ప్రార్థనలై యనేక మంత్రతంత్రాదుల నేర్పరచుట.
2. విశ్వమంత్రటికిని ఆధారభూతమైన యొక ఆర్య సర్వవ్యాపకముగా కలదని నిశ్చయించి, అది తమయందే యున్నను తెలిసికొనజాలని నరులకు దాని తఃకరణై యనేక పరిశోధనలు, తపములు సర్పి, విశ్వరహస్యములను అన్నిటిని కనుగొను మార్గములు తెలుపుట.
3. ఖగోళమునందలి గ్రహములు, తారలు మున్నగువాని నన్నిటిని వాని కాలగతులను శోధించుటయేగాక, ఆ కాలగతులనలన మానవులకు, యితర జీవులకు కలుగగల భావి పరిణామముల తెలుసుకొను విధానములు (వీనినే ఖగోళజ్ఞానము, జ్యోతిషజ్ఞానము లందురు) గ్రహించి లోకశ్రేయస్సునకై వెల్లడించుట.
4. తపస్సురలన అనగా ఏకాగ్రబుద్ధిచే దేనికొరకైనను ధ్యానించిన లేక తపించిన, నష్టివాని యాత్మమే, యేమాపమున నే దేవతపేరిట ధ్యానిం

చునో అట్లే కనబడి కార్యసాఫల్య మొనర్చు విషయమును కనుగొని యారీతి ప్రవర్తించుట. పూర్వరాజులందరిపేర్లను దేవాలయములు స్థాపించిన దిండువలగై.

5. జీవుల యారోగ్యయుద్ధాయాదులకు కారణభూతమగు వైద్య శాస్త్రమును తెలుసుకొనుట. ఓషధుల రహస్యములన్నియు కనుగొనుట. సముద్రమధన కాలమున-నున్న శివుడు వైద్యుడనియు, గరళము దీనుకొనెననియు, అశ్వము లప్పటికే దేవవైద్యులనియు లోకద నుడివిరిమి. పృథు చక్రవర్తి కాలమున నోషధీపరిశోధనము జరిగియుండెను. ధన్వంతరినూడ సముద్రమధనకాలపు వాడేనని భాగవతమునగలదు. గాని యాతడు తిర్యగ వాడని యితరాధారములన్నవి. మనదేశపు ఆయుర్వేద విస్తృతప్రాచీనమైన దని తెలుసుకొనవలసియున్నది.

6. ఎ. యోగము లభ్యవించి వానివలన వనేక విధములైన సిద్ధులను బొందుట. అనగా నేది కావలెనన్నను చిరకట యాశ్వర్యకర్మము సైతము లభించునని కనిపెట్టి యాప్రకారమే మహాంగయోగము లనుననంతురు.

7. ది. యుద్ధములలో వాడుకై అనేక రుములగు బాణములను కనిపెట్టుట. వీనిలో కొన్ని విషముపూసివది మొదలైనవి యుండెడివి. వాగాస్త్ర, గరుడాస్త్ర, వాయువాస్త్ర, సమ్మోహితాస్త్ర, బ్రహ్మాస్త్రాదులు, వీనియొక్క ఆకారానుబంధస్థియు, వాటికి జేర్చబడిన విషాదుల గుణగణములను బట్టియు, వానిని పురాణములందు చిత్రించితిరములంగా వర్ణించియున్న కనబడుచున్నది. నేటి ఆటంబాంబువలెనే యనేక విధములైన తంత్రములచే తయారుచేయబడిన వీ బాణములు.

8. అనేక వస్తువాలములు ఉత్పత్తిజేసి, వాని నుపయోగించుకొను విషయములన్నియు కనిపెట్టుట. ఇట్టివానిలో విమానములు మొదలు సముద్రపు వానలవరకు, వాగరి మున్నగు లోహజన్మవులువరకు.

9. కృషిమాలముగా పంటలు పండించి గాము బ్రదికి యితరులను బ్రదికించుట.

10. సృష్టి కార్యము పరమపరిశ్రమైనదిగా భావించి దాని భావ్యభివృద్ధికై యనేకరీతుల కృషిసల్పుట, ఈ మాలసూత్రము ఆచరణగరళ శ్రీలకు, పురుషులకు సంగమవిషయమున నమితవ్యేచ్ఛ పూర్వకాలమున నిచ్చియు.

కుటు. క్రమముగా వివాహవిధి మేల్పరచి రుతపరచుట, శ్రీరాముని కాలమునాటికి బహుభార్యత్వమున్నను, శ్రీలక్ష్మీ స్వతంత్రత నొక విధముగా తగ్గింపబడినట్లు కనబడుచుగాని మహాభారతకాలమునకు బహుభార్యత్వముండెడి యాచారము సకృతుగా కనబడుచునేయున్నది. కృతయుగమునకు పూర్వము ఆనగా మొదటి ఆరుచతువుల కాలములోని ప్రజాపతులు లేక బ్రహ్మలందఱును సృష్టికౌరవై యశోమగది భార్యల బెండ్లాడి, సంతానము నశోవిధముల పుట్టిజేసినవారే. ఇది శ్రీ. పూ. 7800 సం॥ నుండి 6650 వరకు నుండిన విషయము.

9. సృష్టి చేయుటయు, సృష్టియందు నానావిధభోగము లనుభవించుటయు, మామూలుగా జరిగెడిదేయని గ్రహించి యీ జనన మరణ సంసారమును తప్పించుకొనుమార్గ మన్వేషించుట.

10. పూర్వ, పరజన్మము లున్నట్లును, జీవులు వారివారి కర్మానుసారము యీ సృష్టిలో భోగాదులును, బాధలును పొందుదురని కనిపెట్టుట.. ఇది చాల గొప్పవిషయము. ఈ భోగములు, బాధలు, యితరలోకములందు గూడ నుండునని చెప్పట. (ఇది యింకను శోధింపదగినది)

11. జననకాలమునుబట్టియు, మానవుని హస్తాదులలోని రేఖలను బట్టియు, కనునాడులనుబట్టియు, భూత, భవిష్యద్వర్తమానములు కొంతవరకు తెలుసుకొని నూత్రములు గ్రహించుట.

12. పంచభూతములగు పృథివ్యాపస్తేతో వాయురాకాశముల భాగముల పరస్పర సంయోగములవల్ల నశోకేత్రుల కల్పించుట, కనిపెట్టుట. ఇట్లే అనేక వస్తువులు ఉద్భవించెడియుట.

13. తరస్సుచే కనుగొనబడు అనేకవిషయములు. అగతానాగతాల మున్నగునవి.

14. ప్రజాపాలనకై మొట్టమొదట యేర్పరుపబడిన నూత్రాలు. ఇవి మొదటినునువు కాలములో యేర్పడియుండును. అనగా శ్రీ. పూ. 7800 సం॥ల ప్రాంతమున నెయుండును. ఈ నూత్రాలు క్రమముగా నశోక మాన్యులు, చేమలతో నిపుడు మనుస్మృతియనుపేరిట నున్నవి. వైక భక్తియు, వైరాగ్యమును, వేదాంతజ్ఞానమును ప్రజలలో పెంతగా వ్యాపింప జేసినను రాగ, లోభ, మోహాదిగుణములు ప్రజల హృదయముగానే యున్న

అగుటకు పూర్వకాలపు యుద్ధములే తార్కాణములు. దేవరాక్షసయుద్ధములు భాగముద్ధము, పూరు, యదు, ద్రుహ్యువుల యుద్ధములు మొదలైనవి. ఇట్లుగా బహువిధముల ప్రకటనకై యెంతయో కృషిసన్న యిట్టి యవాంతరములన్నియు దప్పించుకొని యుద్ధములందుండి పాలుబడిరి. కాని వారి భాగ్యధిక్తకై పెనుగులాడు గర్వమును, తమకు లోబడియుండని రాజుల కంటెచేయ నహంకారమును కుట్రలును క్రమముగా వారిలో గూడ పెరిగి పట్లు కనబడును. వేమనిసంహారము, శంబుకవధ, దేవాపిని రాజ్యాధిపతుగాచేసి తొలగించుట, రాక్షససంహారమునకై నిరంతరకృషి, యిట్టి కార్యములు శ్రీ. పూ. 7800 సం॥ల నుండి భారతయుద్ధకాలమువరకు బ్రాహ్మణులొసరించుచువచ్చిన మోసములే. ఇది లోకశ్రేయస్సునకై చేయబడినవని కంఠములందు వారు వ్రాసుకొనిరి. నిజముగా వట్టివన్నియు బ్రాహ్మణాధిక్య, పలుకుబడులు తగ్గకుండుటకై మతమనుసాకుతోజేసిన తంత్రములే. ఎట్లున్నను, రమారమి 10 వేల సంవత్సరములనుండి జీవించిన మనచేశపు పూర్వ వీరస్మృతియు, బూజయునే మన హిందూమతమునం దన్నికాఖల గాను గోచరించుచు, నట్టి వీరులనే సర్వేశ్వరాంశులుగా బురాణాదులలో భజించినట్లు స్పష్టపడుచున్నది. అందుచే నేడు వీరపూజారాధనము ముఖ్యమగుచు మన మతమునందలి దేవతలందరి నారాధించుటయు వీరపురుషారాధనమేనని గ్రహించుట యుక్తము. లింగధారణ, అస్త్రనాడులు అది కాలపు మానవుని (Primitive man) మానస విశాసమును, ఉత్పత్తి కాలగౌరవమును, దానియందలి భక్తిని దెలుపుచు తర్వాత నాతని యనుకొనియును కృతజ్ఞులయ్యుచున్నవి. దీనినే తర్వాత నాశైవ మతకర్తలనుసరించియును నెబడుచు. దేవునిపేరిట వీరపురుషారాధనము (Hero-worship) గా మతప్రకర్తల ఆరాధనము అన్ని దేశములందున్నది.

సర్వవ్యాప్తమగు నాత్మనేవిధముగ గొల్చినను, తలచినను, దానికే చెందు భిన్న సిద్ధాంతము హిందూమతము నందన్ని కాఖలగాను యేర్పడి, యేమతము గారామరిము జాడలకు భిన్నములేకుండ నాస్తికులు గుర్తించి నడచుచున్నట్లు స్పష్టము. అయిన నిదియన్నియు సముద్రములో గలియు నదులతలముండి గొంగూరుత సముద్రములో గలియుచున్నది. ప్రకృతి శాంతిగాధారమగు

నా విశ్వోక్తి ఎక్కడ యోగపడుననున్నను, దానినే ఆస్తి లేక పరమాత్మ లేక భగవంతుడను శ్లోకా హిందూయర్ సిద్ధాంత గ్రంథములు నిర్దేశించు చున్నది. ఉత్పత్తుల విధిటికి మూలగుటకల్లే యా నామములు యొప్పది నట్లు గన్నును. ఇట్టి క్రితినే మన పూర్వనామకులందు గుర్తించి వారిని పురాణ పురుషులుగాను జేసెలగాను వర్ణించి, ఆకాలపు వ్యాసులు గ్రంథ ప్రలు, వారిని, వారికి ప్రియ, శాశ్వత పరమబుద్ధు గా, మనకు మన నామ కలందెట్టి గౌరవప్రపత్తులంద జలమునో, అని యెట్లు ప్రతిపదకలెనో, వారికలన యనెట్టిసహాయ సంపత్తిని పొందగలమో, వారిహోధలకే శ్రేష్టి విజ్ఞానము పొందెమో, వారికలన శిష్యులయినా, పర పాథకమగునో లేకు తెల్లముగ నతియోక్తులతో తెల్పియుండిరి గాని యీ పూర్వగ్రంథము లందశేషములగు ప్రతిప్రములిటికల జేరియున్నందునను, పూర్వకాలపు బాచారములు విశ్వాసములు మక్కి మక్కిగా జేడనుకరింప కలనుగా నందునను, నవియున్నియు తగిన సంస్కరణలతో గాని యనుసరింపరాదు. మరలను లోకుగా వినుకొందుట యీ గ్రంథముగో కానివని. ఆధ్యాత్మిక విషయము లనుభవించుట కల్లే తెలియును గాని కేవల గ్రంథవిశ్వాసముపై దెలియునవచ్చు. గావున వానిని కదలి, పురాణములది గ్రంథములలోగల అనియతములయొక్కయు, తత్తత్ప్రకృతలయొక్కయు జిత్రలే యిందు విశ్వా ప్రమాద ప్రాయగలిగింది. సత్యాన్వేషణపథమైన చదువరుల కిందలి సర్వము లన్నియు నూత్నవృద్ధి గోచరములగునని నమ్ముచున్నాను.

అనుబంధము - ౧

సూర్యరంజనముగోని ఇత్వాప్రకాశం,

(క్రీ. పూ. ౧౧౫౦ సం॥ల నుండి క్రీ. పూ. ౮౦౦ వానాపురవరకు)

ఇత్వాప్రకాశం	చంద్రానామకు	సూర్యనామకు	15
మక్కి లేక విమక్కి	శత్రువు	నిరంధువు	
శత్రువుడను పురంజయు	రంజితుడు (లిం)	బర్హిచానామకు	10
అనేకనుడు	(కు) బృహదనామకు	స్థితానామకు	
వృక్షము	5 కుకలయానామకు	సేవిత్రు	
విశ్వగంధము	దృఢానామకు	యరనామకు	20
చంద్రుడు	ప్రమాదుడు (లిం)	మాంధార	

పురుషకన్య, అంబరీష, ముదికుందులు.	శ్రుతుకు	నిమనుకు	70
	నాభావరుకు	నలుకు లేక బలుకు	
త్రసదశ్యు	అంబరీషుకు (లిం)	శత్రుకు	
సంభూతి (హా)	నింనుక్తిపుకు	పుండరీకుకు	
విష్ణువృద్ధ (హా)	28 అయితాయువు	శ్రీ యగన్వి	
అనిరణ్యుకు	బురుగునకు	దేవారీకుకు	75
వృషదశ్యుకు (హా)	స్వధామకు	అహీయకు	
హర్యకుకు	సునానుడను కల్పమహా	* పారియాత్రుకు	
మాయనకు (హా)	దుడు	* బలుకు	
అనుకు	80 అశ్వకుకు	55 * చలుకు	
త్రిభువి (త్రిబంధనుకు)	మూలకుడను నకులుకు	* కలనాథుకు	80
సర్వతరుకు	దశరథుకు (హా)	* కంభుకు	
హాస్యోద్రుకు	అతిరథుకు (లిం) లేక	* విప్రు	
గోహితుకు	శరీరథుకు (హా)	* హిరణ్యనాథుకు	
గోహిత లేక హాసీరుకు	వృక్షకన్య (హా)	* పుష్పకు	
చంపన	88 విశ్వసహకు	60 * ధృవసంధి	85
గుడేపుకు	ఖట్యాంకుకు	* సువర్ణకు	
విజయకు	దిలీపుకు 2 (లిం) లేక	* అగ్ని వర్షకు	
దురువుకు లేక శాయకుకు	ద్వీపామ	* కిప్రుకు *	
వృకుకు	40 రఘువు	* మరువు *	
హాహామకు	పురుశ్రేపుకు	* ప్రకుశ్కుకు *	90
చగరుకు	అహాకు	65 * సంధి *	
అనయంజనుకు	దశరథుకు	* అనుష్టుకు *	
అంకుయంకుకు	శ్రీరాముకు	* విశ్వసాహుకు *	
దిలీపుకు	45 కుకుకు	పురాహుకు *	
ధానీరథుకు	అతి	బృహదలుకు	95

* ఇది లింగ, హర్య పురాణములలో లేకుండా వీనికి బదులు 7 శ్లోకాలవు.

* వీరు భారతయధికాలపువాదు.

ఉపక్తిరుడు	సుకర్మరుడు	కామ్యుడు	
వర్షప్రీతుడు	ముక్తకుడు	శుద్ధాదుడు	
ప్రతివ్యోమము	అంతరిక్షుడు	లాంగలడు	
భానుడు	సుతీపుడు	ప్రసేనజిత్తు	
సహదేవుడు	100 అమితజిత్తు	110 కృద్రుడు	120
బృహదశ్వరుడు	బృహదాజి	బుణుడు	
భానుమంతుడు	బహ్ని	సుగదుడు	
ప్రతికామ్యుడు	ధనుశయుడు	సుమిత్రుడు	
సుప్రతికుడు	రణజయుడు	రాష్ట్రకూటుడు	124
మేరుదేవుడు	105 సృంజయుడు	115	

గమనింపు :- ఇది మహాభాగవత ప్రకారము వ్రాయబడినది. లింగ, కూర్మ పురాణములలో మధ్యనుండిన కొన్ని పేర్లుగూడ జేర్చితిమి. ఇదిగాక బృహత్పూర్ణనికైత్ర క్రుతాయువు, భానుదిక్కు, చంద్రకీటుడు, తారాపీఠుడు, చంద్రాలోకుడు, సహస్రాంకులను పేర్లు వానిలోనుండి యందలి 17 పేర్లు వానిలో లేవు. ఇది మారుపేర్లుగూడ కావచ్చును.

అనుబంధము - ౨

బుద్ధుడను 1-10-50 నూత్నము. ఇంద్రుడు -

మంత్రము 2 - "దురోఅశ్వస్యదుర ఇంద్రగోరసీదురోఽఽవస్యకసుశివస్సుతిః"

టీక:- నీవు అశ్వములను, గోవులు మొదలగు పశువులను, యవలమున్నగు ధాన్యమును ఇచ్చువాడవు ధనమునకు ప్రభుడవు."

మంత్రము 8 - "శిక్షానగః ప్రదివో అశామకర్మగఃసఖాసభిభ్యస్త మిదం గృణే ౨ సి"

టీ:- వానములు మొదలైనవి యిట్టింతువాడవు.

మంత్రము 4 - "ఏధిన్యధిఃసుమనా ఏధిరాదుధి ర్మిమంధానో అమతిం గోధి రశ్వినా

అంద్రోదహన్యందరయంత ఇంద్రభిన్యతద్వేషః సమిషరభేషహి"

టీ:- నీవు మే మొసగు పురోదాళాదులతో, సోమముతో దృష్టిజేంది మార్గార్థమును పశు, అశ్వవనములతో సోనాట్టి మంచి మనస్కుడవగుము. దస్యులను హింసింతువలె, నీవిచ్చు అన్నముకల్ల సుఖింతుము.

మంత్రము 7 - "యథాయోధము పశుదేవీ దృష్ణయాపురాపురం సమిదం హంస్యోజసా"

సహ్యాదుదింద్రసఖ్యాపరాకతి నిబర్హయోనముచిం నామమాయినస్"

టీ:- నీవు యుద్ధమున వెనుదీయవు. శత్రుపట్టణములను (బలములతో) కూర్చితివి దూరమున నున్న సముచితుల మాయావిని చంపితివి. అందుకల్ల స్తుతింపబడుచున్నావు.

మంత్రము 8 - "త్యం కరంజయత ప్లయం వధేషే జిహ్వాయాతిధిగృన్యత్ర ౨ సి త్వంశతా వంగృదస్యాభి నత్సరోనానుదః పరిఘాతాముజిశ్వనా"

టీ:- కరంజాడు, ప్లయముడు అనువారిని అతిధిగ్నని కొరకు శక్త్యా యుధముతో (వధేషే) చంపితివి. బుభాక్షుడను రాజుచే ముట్టడింపబడిన వంగృదుడనువాని నూరు పట్టణములను నాశనము చేసితివి.

మంత్రము 9 - "త్యమేతాంజన రాక్షోద్వృత్తా బంధునానుశ్రవసోపజన్యమః! వప్తిమసహస్రానవదిం నవశ్రుతోని చక్రేణరధ్యా రుషుదావృణక్"

టీ:- సుశ్రవసునితో బోరుచున్న 20 మంది రాజులను, అరవైవేల గొమ్ముండుగురు వీరభటులను చక్రముచే హింసించితివి (తే) చంపితివి.

మంత్రము 10 - "త్యమాదిధసుశ్రవ సంతతో అభిస్తవత్రాప ధిరింద్రతూర్వ యాణమ్"

త్యచుత్తైకుత్సచుతిధ్వియామాయం మహేరాక్షేయానేఅనుంధనామః"

టీ:- సుశ్రవసుని, తూర్వయాణుని గాచి రక్షించితివి. కుత్సని, అతిధిగ్నని, అయవును సుశ్రవసుఁకు లోబడజేసితివి.

బు - మం - 1-15-101 నూత్నము మంత్రము 1 -

"ప్రమందినే పిరు సదప్యతానవోయఃకృష్ణగర్భాని రహస్సుజిశ్వనా! అవస్యవోభృవణం వజ్రవక్షిణంచదర్శిణంసఖ్యాయహవాచహం"

టీ:- ఏయింద్రుడు బు జిశ్వనితోగూడి కృష్ణగర్భులను భార్యలనహం సంహరించెనో, వానిని మైత్రిచే నాహ్వనింతుము.

మంత్రిము 2 - "యోగ్యం సంభాష్యమాణే నమయ్య నాయః కంబరంయో

అహమ్నిప్రత్యవ్రతహి

ఇంద్రాయశుష్టమమన్యో వృణజ్యుగుర్వలంసఖ్యాయహవా

మహా

టీ:- ఏ యింద్రుడు క్రోధముచే భుజరహితుడగు వృత్రుని, కంబరుని, అత్రుడుగు పిత్రునిగూడ చంపెనో, ఏయింద్రుడు ద్వానిచెందని కుష్టుని సమూల నాశన మొనర్చినో, అతనిని మరుద్గణ సహితుని ఆహ్వానించుచున్నాము."

మంత్రిము 5 - "యోవిశ్వస్యజగతః పాణితస్సతిశ్యో బ్రహ్మణే పృథ

మోగా అనిందన్

ఇంద్రోయో దన్యాధరా అవతిశన్యతత్వంతం సఖ్యాయహవా

మహా

టీ:- ఏయింద్రుడు జగత్తుతో పాణినిసమాహమనకు పృథువో బ్రాహ్మణులకంటె పృథమం గోవులను పొందెనో, ఎవ్వడు దన్యులను నీచులనుగా జేసి చంపెనో వాని నాహ్వానింతుము. (ఫణులచే నపహరింపబడిన గోవులని వ్యాఖ్య)

మంత్రిము 10 - "మాదయస్యహరి ధిర్యైత ఇంద్రదివ్యస్యశి ప్రతిస్పృశస్యధేనే

అత్యానుకప్రహర యోవహంతుంకేన్ద్రవ్యాని ప్రతిహావస్య

టీ:- ఇంద్రుడా! నీవు శీఘ్రముగ అశ్వములతో గూడ తృప్తికెందుము. నీ స్వభావము కలవాని దళదళము తెరవుము. మంచి నానీగలవాడా! నిన్ను అశ్వములు (మా యజ్ఞశాలను)చేర్చుగాక, మాహవిష్టులు క్రహింపుము.

ము 1-15-102 నూ క్తము - 6 వ మంత్రిము.

"గోశతానామూ అమితక్రతుఃసీమః కర్మస్కబృతమాతిః ఖజంకరః

అశ్వైశ్చఇంద్రః ప్రతిహానమో జసాహజవాదిహ్యాయంరేసిహసరః"

టీ:- గోవులను జయించునాస్తమలు కలవాడేవు. అమితక్రతువులను చేసినవాడవు. అపారజ్ఞునిది. కేత్రులంధకుడవు. పోలరక్షకుడవు. యుద్ధకర్తవు. అశ్వైశ్చదవు. (నిరుపమానుడు) సర్వలకు ఆపమానుడవు. అందుచేతనే ధాన్య గల, జనులు నిన్ను పిలుచుచున్నాము.

ము 1-15-103 నూ క్తము మంత్రిము 2

"సధాగమయిష్యుధి బింపద్రవ్యచ్చక్రేణహత్యానిరపఃసప్తఅహన్నహి మధికజేహిణం కృహస్వర్ణం సమమహాశచీభిః"

టీ:- ఇంద్రుడు భూమిని ధరించి విశాలమొనర్చెను. వృష్యుడను గర్భిని క్రమచేచంపి తెదలించెను. మేనుములను పోరించెను. రాహిణుని చీర్చించెను. భుజరహితుడగు వృత్రుని చంపెను. ఇంద్రుడు మనువుడు, శచీధర్మగా వ్రాసుబడినది.

ము 1-10-58 నూ క్తము - మంత్రిము 8.

"సమర్వశిశ్యహ అరేణుపాంస్యే గిరేర్భుష్టిర్నప్రాజరేగుహాశవః । యేనకుష్టరిహయినమాయ సోమదే దుప్ర ఆభూమరామ

యన్వి వామని

టీ:- ఇమమువో చేమబడిన కరచముగల యింద్రుడు దుష్టశిక్షకుడు, కార్యములు శీఘ్రముగా నెగజేయువాడై గురువులను రాధించు మాయానియుగు రాక్షసుని చెరసాలలోను, సంకేభోను ఉంచి, తనబలమును వీరపురుషయుద్ధము నిర్వహణగా, కేత్రులయొకముగా పర్యవేక్షింపరమరతైద్రకాశంక జేసెను.

ము 1-12-72-8 నూ క్తం. మంత్రిం 8.

"స్వాహ్యోరిత ఆసప్తయ హీరారాయోమతోవ్యుర్నితజ్ఞా ఆజానన్ దివస్థం

సరమాదృచ్ఛయావ్యం యేనానుకం మానషీ భోజయేత్"

టీ:- అగ్ని! దినమునుండి 7 నదులు ప్రవహించుచున్నవి. ఋతజ్ఞులు నీకల్ల గోరూపధనమును, మార్గములను కనుగొనిరి. గోత్రలక్షణగ్నిన క్షీరరూపాన్నమును సరమయు (దేవదూతి యగు కుక్కు) పొందెను. ఈ క్షీరము చేతనే మానుషీ ప్రజ భుజించుచున్నది.

ము 1-16-114-115 - దుద్రుని గురించి

"దివో కరాహ మరువం కపివనం రేవం రూపం కమసాని

వ్యాయామహే

హస్తేభిరధ్యేషణవార్యాణి శక్య క్యచ్చుప్తిః కష్టకర్మంయంసహ"

టీ:- కరాహమురతై వృక్షమైగవాడు, ప్రకాశం, జటాజూటము, రేవం రూపము గల దుద్రుని దినమునుండి (కమ్యుకు) పిలుచుచున్నాము. హస్తే

మాచుసర్వాః నాపేక్ష్యమలగు దేవధములను ధరించి మా కొరకు ఆరోగ్య కరచములను, స్వహమును ఇచ్చుగాక.

ఋ 1-18-114-10 మంత్రము - దురుడు.

“ఆరాత్తేగ్నోఽన్నం తే పునఃసన్నం క్షయద్విగ్రసున్నమస్మేతే అస్తు! బృహదానో అధిచబ్రూహి దేవాధావనః శర్మయచ్చ్యుబహ్వాః॥”

టీ:- క్షయద్విరా! నీగోహన ఆయుధము, పునఃసహన ఆయుధము దూరముగా ఉండుగాక! నీ సుఖము మాకుగోలుగాక! హావకర్మలకు ప్రభు కనునీవు పక్షపాతిమంది మాయించు, సుఖమొసంగుము.

ఋ 1-18-109-1 మంత్రము ఇంద్రాగ్నీలు

“యత ఇంద్రాగ్నీ చిత్ర మోధో వాచభవిక్వావి భువనానిచక్ష్మే! తేవాయాతం సరథం తథివాంసాధాసోమనన్య నిలతంసుతస్య॥”

టీ:- ఇంద్రాగ్నీలారా! సమస్త భువనమును - ప్రకాశింపజేయు మీయంద్రులను రథముపై వసించి విచ్చేసి పిండబడిన సోమరసమును త్రాగుదు.

ఋ 1-18-108- 8 మంత్రము

“చక్రాదహి సద్ర్యక్ష్మా మధద్రం సద్రీచీవావృతహా ఉరథః! గావింద్రాగ్నీ సద్ర్యం చావివద్యావృష్టే సోమస్యకృవదా పృషేధామా॥”

టీ:- ఇంద్రాగ్నీలారా! వృత్రసంహారకులారా! ఎప్పుడు మీయంద్రుల పేర్లు కలిసియుండును. ఎక్కడకు సోయినను కలిసియుపోవుదును. కాన యిప్పుడు గూడ మీరుమా యజ్ఞమునకు కలిసివచ్చి వేదికనధిష్టించి మేమిచ్చు సోమరసమును త్రాగుదు.

ఋ 10-84-1 మంత్రము (సోమరసలత మంజవత్సర్యకమున నున్నదని)

“ప్రావేహి మాబృహతో మాదయన్తి ప్రవారేహ ఇరితే

వర్వతానాః సోమస్యేర్హూవతస్య ధవోదిధివతో వాగ్మతిగృహ్యచచ్ఛాన్”

ఋ 4-50-5 మంత్రము - (బృహస్పతి కలాసురుని వధించెనుటకు)

“సమస్తధాసయ్యతాగేతే కలంబతోఽఘ్నివంరతేణ!

బృహస్పతి చుక్రియా హవ్యమాచ కవిక ఘ్న వ వావతేతిగ

రాజర్షి

ఋ 7-88-8 మంత్రము (వరుణవనీష్ఠుల సముద్ర ప్రయాణము)

“ఆయర్ దహో వరుణశ్చ వాతం పృథుత్ సముద్ర మిరయావ

మధ్యమ్

అధియదహం స్నుకీర్మరావ పృథేఽంఖ్యింఖం యావహౌమ భేమ్!

వనీష్ఠం హవయో నావ్యాధా దృషింస్థ చకార స్వపామహాధిః॥

స్తోతారందిప్రః సుదినర్యే అన్నంమ్నద్యావస్తరకన్

యాదుహసః॥”

ఋ మం. 1-11-64 లో 8 ఓ 4 మంత్రములు (వాయువులు గూడ శక్తిరధాదులైన వారనుటకు)

“యువానోరుద్రా ఆజరా అభోస్తునోవ నక్షత్రద్రిగావః పర్వతా ఇర!

దృహ్యచిక్వాభువనాని పాద్వివా ప్రచ్ఛావయింది దివ్యానిమృతానా!

చిత్రైరం జభివృప్తపేర్యం జతేనక్షః సుతశ్చా అధిదేతి తేకుధే!

అంసేష్యేహం నిమిచ్చుక్షుప్తయః సాకం జ్ఞాతే స్వప్నయానివోవః॥

టీ:- యావయలు, రుద్రపుత్రులు ముదిమిలేదవారు, దేవతలకు హవిస్సియ్యని వారిని జంతువారు, ఆప్రతిహతకములు, పర్వతములవలె దృఢగాఢులగు వాయువేనకలు స్తోతర అధిపతముల నిచ్చెదను. విచిత్రాభరణధూషితులు, దక్షమున సువర్ణహారముల ధరించినవారు, తిళితళిలారు వాయుధముల భుజిరస్సులం బూనినవారు, సర్వప్రేతకులునగు వాయుదేవతలు దినమున ఆకాశములన బుట్టి.

మరికొన్ని ప్రమాణములు

(1) ఇంద్రునకు గోమాసం క్రితయని యజ్ఞాదులలో పెట్టుయండినది ద్యౌనము 10-8-6. 13 ఓ 14 మంత్రములందున్నది.

(2) ఆయ్యలు పశుమాంసము (beef) దినుమండికనుటకు ద్యౌనము మం. 6-39-1 లోను, 2-7-5 లోను, 6-16-49-39-1 లోను, 9-109-8లోను 10-27-2 లోను, 28-3 లోను 88-1,3,4 చెప్పబడినది. మం. 10-89-9, 14 లో గూడ గోవధస్తాన విషయమున్నది.

(3) భరద్వాజుడు రుక్మిణుడు 8-30-1 చంద్రమాసా ఆశ్వినిమాసములో గూడిన ఆహారమిచ్చిని ఇంచుగిని పొందించెను.

(4) ఇంద్రాగ్నిశివులు, మహర్షులు గుర్రాలమీద తిరుగువారని ఋ 8-5-7 లోనూ, మం. 10-92-9 లోనూ, 8-9-36 లోనూ చెప్పబడినది.

(5) ఒక్కొక్కసారి దున్నులను 100 మొదలు 800 వరకు కథజేయు చున్నట్లు వారి మాంసముగూడా ఇంద్రాగ్నిక పీఠియని ఋ 8-29-8, 9-17-11 చుంఠియులందున్నది.

(6) ఇంద్రాగ్ని కర్షణము, మిసములు దువ్వము యధమునకు లేచినట్లు సాచువేదము 8-11 లో గలదు.

మరుత్సూక్తములు కొన్ని

"సప్తరషి మానవతాగణాః సప్తగణాః వైమానకః ।

శక్తశక్తక ఏషామ్ వాగ్ధిత్వం గణంగణం కుశస్త్రిః అను కామేష భీతిభిః॥

అశ్వో వోమరుతోయామా అస్తు-అశ్వశ్చిదయమశ్వరభేః

అనవాసో అశ్వినూరజస్తాః విశోదసీ ఎశ్వోయాతి సాధవః॥"

టీ:- మరుత్తులు ధనస్సు, అంబులపాది, శక్తి, బలైము, గడ, తోమరం, ధూమాస్త్రాలు ధరించేవారని, గణాలకు గుర్రాలు లేళ్ళుకట్టేవారని, "గురు నైకులు 1 పంక్తి, 7 పంక్తులు ఒక గణం, గణమునకు ఉధయపాద్మావలతో 63 నైకులందుంచి అట్టి 7 గణములు 7 ఒకశక్త అని 7 శక్తులు ఒక పాగ్ధిత్వం అని యా నూత్నములలో నున్నది.

Note:- ఇదియన్నియు దేవత లావాటి పుణ్యలని రు.భిపరచును. ఇంద్రాగ్ని మామలగు జయ, లవ, కసుః, విమద, సర్వచారి ప్రాతిరథ మొదలగువారి యొక్కయు ఇంద్రాగ్నియ, ఇంద్రాగ్ని, వింధ్యోనైకుంతుల యొక్కయు రచితమైన ముఠియులు గూడ యున్నవి. గాని గ్రంథవిస్తరభీతి నుడువుటలేదు. (ఋక్మదమండలము 10 అధ్యాయవేదములు చూడవలెను.)

యద్రాగ్ని వైద్యుడనుటకు శైక్తియ కాగ్రహణమున విట్లున్నది.

"యా లేచదగ్ధివారతూః శివాదిశ్యాహ భేషజీ శివాయదగ్ధిస్య భేషజీతి"

"విమర్శకాగ్రేసర"

కొత్త భావయ్య చొదలి రచించిన

దేవ రహస్యాలు

(పెద్దల అభిప్రాయాలు)

మన దేశము యొక్కయు మతము యొక్కయు ప్రాచీన రహస్యాలు, వాని నిజస్థితులు, స్వర్గ నరకాలు, లోకాలు, దేవతలు, యుగాలు యిత్యాదులను గుఱించి తెలియవలెనన్నచో నీ గ్రంథము చదివి తీరవలెను. ఈ క్రింది పెద్దల యభిప్రాయములను చదివినచో దాని ప్రాశస్త్యత మీకే విశదమగును.

(1) మద్రాసు హైకోర్టు రిటైర్డు చీఫ్ జడ్జి సర్.వేపా రామేశం పంతులుగారును,, రిటైర్డు డిప్యూటీ కలెక్టరు డి. శేషగిరిగారు పంతులు గారును పంపినది. శ్రీ శేషగిరిరావు పంతులుగారి 18-6-55 లేఖలో నిట్లున్నది.

"I have read with great interest and appreciation your book entitled "Devarahasyamulu" lent to me by my grand son and gave it to Sir Vepa Ramesam, Retired Judge of the High Court also to read it. After reading it, he expressed his agreement with me that your book exposed the pseudo religion and Gods, heaven and hell created by Brahmins for their parasitic existence by deceiving the illiterate and gullible people of the South Vindhya religion.

In conclusion I convey the congratulations of myself and Sir V. Ramesam to you for having given the people of Andhra a valuable and matter of fact book as an eye opener to the people for discarding the Brahminical religion which is still living though in the last stages of its decline.

"వా మనుమని వద్ద గల దేవరహస్యములు అను మీ గ్రంథమును చూచి మిక్కిలి యానక్తితోను గుణమును గ్రహించు సదభిప్రాయముతోను చదివి దానిని హైకోర్టు రిటైర్డు జడ్జి శ్రీ సర్ వేపా రామేశం (పంతులు) గారికి చదువ నిచ్చితిని. దానిని పఠించిన పిమ్మట వారు నా యభిప్రాయముతో నేకీభవించుచు నీ గ్రంథము కవలయుక్తమైన మతము, దేవతలు, స్వర్గ నరకాలు మొదలైనవి బ్రాహ్మణులు తమ పరాన్నభుక్తాధార బ్రతుకు తెరపు కోసము వింధ్యకు

దక్షిణముననున్న చదువురాని అమాయక జనులను మోసపుచ్చుటకుగాను నిర్మించినట్లు బయట పెట్టుచున్నదని యొప్పుకొనిరి..... క్షీణించుచు చివరదశలో నున్న బ్రాహ్మణమతము యొక్క నిరాకరణ విషయమున ప్రజలకు కనువిప్పు కల్గించుటలో అమూల్యమైన యధార్థ విషయములను తెలుపగల యీ గ్రంథ రచనకు నేనును, సర్.వేపా రామేశంగారును మీకభినందనముల నంపుచున్నాము.

(3) నెల్లూరుజిల్లా బుచ్చిరెడ్డిపాలెం స్థానికోన్నత పాఠశాల ప్రధానాంధ్రోపద్యోపకులు విద్వాన్ రామిరెడ్డి నారాయణరెడ్డిగారు 6-12-54 యిట్లు వ్రాసిరి.

“మీ దేవరహస్యాలు సంపూర్ణముగా జదివితిని. అచంచలదీక్షతో దుర్గమంబులగు వేదపురాణాది ప్రాచీన గ్రంథముల బరిశోధించి చారిత్రక సత్యములజాటి భారతీయుల అంధవిశ్వాసముల బోకార్చితిరి. నేటివారలకు దూరములైన వేదపురాణాదులు మీ దేవరహస్యాలు చదివిన ప్రతివాడును మరల మరల జదువ నుద్విగ్ధులగునుట నిర్వివాదాంశము.”

(3) గుంటూరు హిందూ కాలేజీలోని తెలుగు ప్రొఫెసర్ శ్రీ మందలపర్తి ఉపేంద్రశర్మగారు 12-2-54 యిట్లు వ్రాసిరి.

“దేవరహస్యాలు” అనేకములైన చారిత్రములగు విషయములతో గూడినదియు విమర్శవాత్మకములైన పూర్వగాధాలహరి. మిక్కిలి ఉపయుక్తమైన గ్రంథమని నా విశ్వాసము”

(4) ఆంధ్ర విద్యా వాచస్పతి, కవిరత్న శ్రీ శ్రీరాం వీరబ్రహ్మకవిగారిట్లు వ్రాసిరి.

“శ్రీ భావయ్య చౌదరిగారు భావములు నూతనములయినవిగాను శాస్త్ర విషయములు పూర్వకవి మతానుసారము లైనవిగాను గల గ్రంథములనే రచించిరి. భావయ్య నామము సార్థకమయినది. ఇందులకు వారు రచించిన ‘దేవరహస్యము’ను గ్రంథమే నిదర్శనము. పురాణగాధలన్నియు చరిత్రాంశములు గల కథలేయని వారు తమ గ్రంథమున నిరూపించిరి....ఎవరికెట్టి శబ్దప్రాయమున్ననూ మన చౌదరిగారి కృషిమాత్రమద్వితీయము. ఇట్టి శ్రీ కొత్త వాయ్యచౌదరిగారి సన్మానమనగా భారతదేవి సేవగా నెన్నదగియున్నది.”

ఇంకను శ్రీ పుయ్యూరు కుమార రాజా రంగయ్యప్రారావు మున్నగు సముఖ లీ గ్రంథముపై సదభిప్రాయము లిచ్చియున్నారు.

కీ॥శే॥ కాత్త భావయ్య చౌదరి జీవిత సంగ్రహము

జననము: 2-6-1897.

తండ్రి: కొత్త శివలింగయ్య, తల్లి: రాజమ్మ (ముమ్మలనేని భావయ్యగారి పుత్రిక) సంగం జాగర్లమూడి, గుంటూరు జిల్లా - 522 213.

వివాహము: 5-3-1920 భార్య: అన్నపూర్ణదేవి (కొల్లి వెంకట సుబ్బయ్య గారి పుత్రిక)

సర్వేయరు ఉద్యోగము చేసి రాజీనామా చేశారు. తెనాలి, అంగలకుదురు మద్య 18-2-1937న వీరికి జరిగిన మోటారు ప్రమాదము వశాత్తు ఇంటివద్దనే యుండి రచనా కార్యక్రమానికి ఉపక్రమించారు. స్వగ్రామములోని సైవేటు స్కూలులో చదివి తదనంతరం 1915లో విజ్ఞాన చంద్రికా మండలివారి పరీక్షకు అభ్యాసము చేసి 1916 జూలై నెలలో పరీక్ష వ్రాసి కృతార్థులయ్యారు. 1-12-1916న ఆ సంస్థ అధ్యక్షులుగా వున్న కందుకూరి వీరేశలింగంగారి సంతకంతో యోగ్యతా పత్రం పొందారు. ఇదిగాక స్వగ్రామములో భారత, రామాయణాది గ్రంథముల పఠనము, చర్చ వారి దిన చర్యలో భాగం.

సన్మానములు: ఆంధ్ర, నలంద, భారతీయ సమితి, లలిత కళాసమితి అను సంఘములచే సన్మానించబడ్డారు.

1931-38 (7 సంవత్సరములు), సంగం జాగర్లమూడి గ్రామ పంచాయితీ బోర్డుకు ప్రజల అండతో ప్రథమ ప్రెసిడెంట్‌గా ఎన్నికై గ్రామస్థులపై భారం లేకుండా, గ్రామ బజార్లలో పశువుల పేద, కాల్యగట్టు పచ్చగడ్డి పాటల ద్వారా వచ్చిన ఆదాయంతో రోడ్డు వేయించారు. ఎడ్లపల్లి కాల్య అవల భూములున్న తమ గ్రామ రైతాంగానికి, ఎడ్లపల్లి గ్రామస్థులు గుంటూరు, తెనాలి పట్టణాలకు ప్రయాణించటానికి సులభమార్గమవుతుందని వంతెన నిర్మించి సత్కర్మ గడించారు.

ఆనాడు స్వాతంత్ర్యోద్యమంలో కమ్మవారు ఎక్కువగా పాత్ర వహించటం వల్ల బ్రిటిషు ప్రభుత్వం కినుక వహించి కమ్మవారికి ఉద్యోగార్హతలపై అంక్షలు విధించటం వల్ల కలత చెందిన భావయ్య చౌదరిగారు ‘కమ్మ’ అనే పదానికి

అవిర్భావం కనుగొనాలనే స్పందనతో చేసిన పరిశోధనా ఫలితమే కమ్మవారి చరిత్రగా రూపొందింది. దైవభక్తి కల్గినవాడై సంఘసేవా దృక్పథంతో వ్యవహరించి ఆర్థికంగా బలహీనపడి దేవరహస్యం తెలుసుకొనే తపనతో వేదాలు, ఉపనిషత్తులు, పురాణాలుపరిశోధన చేసి దేవరహస్యాలు రచించారు.

“తమ కులాభ్యున్నతికయి యత్నంబు సలుప

అన్య కులముల ద్వేషించినట్లు గాదు” అని దువ్వూరి రామిరెడ్డిగారు అభిప్రాయపడినట్లుగా ఆయన పరిశోధనలు ఆమోదయోగ్యము. స్త్రీ విద్యను, గ్రంథాలయోద్యమాలను ప్రోత్సహించారు.

ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయము, వి.యస్.ఆర్. కాలేజి తెనాలి, జె.యమ్.జె. కాలేజి-తెనాలి లకు రు. 2,000లు, సంగం జాగర్లమూడి ఉన్నత పాఠశాలకు రు. 500లు, అనేక మంది కవులకు, రచయితలకు నూరు రూపాయలు చొప్పున విరాళాలు యిచ్చారు. వీలునామా ద్వారా తమ ఆస్తిని వంశీకులకు పంచిపెట్టారు. వీరి ముద్రిత రచనలు:

1. కమ్మవారి చరిత్ర 3 భాగాలు 2. దేవ రహస్యాలు 3. కాశ్మీర దేశ చరిత్ర 4. నేపాల్ దేశ చరిత్ర 5. పశ్చిమ చాళుక్య చరిత్ర 6. వేంగీ చాళుక్య చరిత్ర 8. కల్పవల్లి (ఖండ కావ్యము) 9. వ్యామోహము (నవల) 10. సగర పట్టాభిషేకము (నాటకము) 11. శంకర శతకము 12. గోపాల శతకము 13. ధర్మపత్ని 14. మహాజన చరిత్ర 15. రెడ్ల చరిత్ర 16. ప్రభోధ కుసుమావళి 17. సంగభూపాలీయము 18. కమ్మవారి చరిత్ర (Revised) 19. A brief history of the Kammas 20. ధర్మ నందన విలాసం (సంపాదకీయం) 21. అత్మ స్వాతంత్ర్యమును రుక్మిణీ కళ్యాణ రూపకము 22. పరశురామ నాటకము 23. ఆంధ్ర రాజులు 24. గుంటూరు మండల ప్రాచీన చరిత్ర

అముద్రిత రచనలు:

1. మను సంభవము 2. జమదగ్ని 3. స్వర్ణలత 4. వినోద కథలు 5. చారిత్రక వ్యాసములు.

తమ స్వగ్రామంలో 22-6-1973న అమరులయ్యారు.

కవిగా, పండితునిగా, చారిత్రక పరిశోధకునిగా, సంఘసేవాతత్పరునిగా భావయ్య చొదరిగారు ధన్యజివి.

★ ★ ★

